

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-77-02

Druk nr 492
Warszawa, 15 maja 2002 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- **o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców** wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 31 ust. 3b Regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Prezes Rady Ministrów.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa określa warunki dopuszczalności, zasady udzielania oraz nadzorowania pomocy publicznej dla przedsiębiorców.

Art. 2.

1. Pomoc publiczna dla przedsiębiorców, zwana dalej „pomocą”, stanowi przysporzenie korzyści finansowych określonego przedsiębiorcy w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, polegające w szczególności na wydatkowaniu krajowych środków publicznych lub pomniejszaniu należnych od przedsiębiorcy świadczeń na rzecz sektora finansów publicznych. Przysporzenie takie stanowi pomoc, jeżeli:
 - 1) jest realizowane bezpośrednio z krajowych środków publicznych lub z takich środków przekazanych innym podmiotom albo pomniejsza lub może pomniejszyć te środki oraz
 - 2) narusza lub grozi naruszeniem konkurencji przez uprzywilejowanie niektórych przedsiębiorców lub produkcji niektórych towarów.
2. Przepisy ustawy stosuje się do pomocy udzielanej w dowolnej formie, w szczególności w formie:
 - 1) dotacji oraz ulg i zwolnień podatkowych,

- 2) dokapitalizowania przedsiębiorców na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
 - 3) pożyczek lub kredytów udzielanych na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
 - 4) poręczeń lub gwarancji udzielanych przedsiębiorcom lub za zobowiązania przedsiębiorców - na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
 - 5) zaniechania poboru, odroczenia płatności lub rozłożenia na raty płatności podatku bądź zaległości podatkowej oraz umorzenia zaległości podatkowej bądź odsetek za zwłokę,
 - 6) umorzenia bądź zaniechania ustalania lub poboru należnych od przedsiębiorcy świadczeń pieniężnych, stanowiących środki publiczne w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, innych niż podatki, albo odraczania lub rozkładania na raty płatności takich świadczeń,
 - 7) zbycia lub oddania do korzystania mienia będącego własnością Skarbu Państwa, państwowych osób prawnych albo jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków - na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku, z wyjątkiem zbycia lub oddania do korzystania mienia będącego własnością Skarbu Państwa, przejętego w celu zabezpieczenia roszczeń wynikających z udzielonych poręczeń lub gwarancji Skarbu Państwa.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria uznawania za pomoc przysporzenia dokonanego, w szczególności w formie nabycia akcji lub udziałów, umorzenia zaległości bądź udzielenia gwarancji lub poręczenia na rzecz przedsiębiorcy.
 4. Określenie kryteriów, o których mowa w ust. 3, następuje z uwzględnieniem normalnych praktyk inwestycyjnych stosowanych przez przedsiębiorców - nie będących przedsiębiorcami publicznymi ani przedsiębiorcami małymi i średnimi - przyjmujących przy inwestowaniu długookresową perspektywę osiągnięcia zysku.

Art. 3.

1. Przepisów ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 oraz art. 7 ust. 3, nie stosuje się do udzielenia pomocy, której wartość - łącznie z wartością pomocy udzielonej

przedsiębiorcy w okresie kolejnych trzech lat poprzedzających dzień jej udzielenia - nie przekracza równowartości 100 tys. EURO.

2. W przypadku pomocy udzielanej w górnictwie węgla, hutnictwie żelaza i stali lub w transporcie, przepisy ustawy stosuje się niezależnie od wartości tej pomocy.
3. Pomoc nie przekraczająca wartości obliczonej zgodnie z ust. 1 podlega nadzorowaniu na zasadach określonych w art. 39-44; do nadzorowania stosuje się przepisy art. 45, art. 47 i art. 48.

Art. 4.

1. Wartości udzielanej pomocy podlegają sumowaniu niezależnie od jej przeznaczenia i form.
2. Przy ustalaniu wartości pomocy zgodnie z art. 3 ust. 1 uwzględnia się uzyskane przez przedsiębiorcę przysporzenie finansowe ze środków przedakcesyjnych pochodzących ze Wspólnot Europejskich.
3. Przy ustalaniu wartości pomocy zgodnie z art. 3 ust. 1 udzielonej:
 - 1) spółce cywilnej, jawnej, partnerskiej, komandytowej albo komandytowo-akcyjnej – sumuje się wyłącznie wartości pomocy udzielanej tej spółce,
 - 2) przedsiębiorcy będącemu wspólnikiem spółki cywilnej, jawnej, partnerskiej, komandytowej albo komandytowo-akcyjnej – sumuje się wartość pomocy udzielanej temu przedsiębiorcy z wartością pomocy udzielanej spółce lub spółkom, w których posiada on lub posiadał udziały, obliczonej proporcjonalnie do wielkości jego udziału w zyskach spółki,
 - 3) małżonkom prowadzącym wspólnie działalność gospodarczą – sumuje się wartości pomocy udzielanej każdemu z nich,
 - 4) małżonkom, wspólnie występującym o pomoc, rozliczającym się wspólnie z osiągniętego dochodu albo poniesionej straty w roku podatkowym, w przypadku gdy działalność gospodarczą prowadzi jeden z nich albo każdy z nich oddzielnie – sumuje się wartości pomocy udzielanej każdemu prowadzącemu działalność gospodarczą małżonkowi.

4. Równowartość pomocy w EURO ustala się według kursu średniego walut obcych, ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu udzielenia pomocy.

Art. 5.

1. Przepisów ustawy nie stosuje się do :
 - 1) przysporzenia przedsiębiorcy korzyści finansowej:
 - a) przeznaczonej na tworzenie i rozbudowę infrastruktury technicznej, pod warunkiem, że nie jest przeznaczona wyłącznie dla określonego przedsiębiorcy,
 - b) w celu zrekompensowania kosztów ponoszonych na realizację zadań na rzecz obronności państwa,
 - c) w celu usunięcia szkody wyrządzonej przedsiębiorcy, powstałej na skutek zastosowania się przez niego do urzędowej interpretacji prawa podatkowego lub informacji organu podatkowego o zakresie stosowania przepisów prawa podatkowego,
 - 2) z zastrzeżeniem ust. 2, do pomocy udzielanej:
 - a) w rolnictwie, w przetwórstwie rolno-spożywczym, łowiectwie, leśnictwie, rybołówstwie i rybactwie,
 - b) na skup i przechowywanie produktów rolnych oraz zapasów przetworów z tych produktów, a także na skup i przechowywanie zapasów ryb morskich,
 - c) przedsiębiorcom zatrudniającym osoby niepełnosprawne - w formie dofinansowania lub refundacji wynagrodzeń osób niepełnosprawnych lub składek na ubezpieczenie społeczne, naliczanych od tych wynagrodzeń.
2. Pomoc udzielana w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, podlega nadzorowaniu na zasadach określonych w art. 39-43 i art. 44 ust. 2-6; do nadzorowania stosuje się przepisy art. 45, art. 47 i art. 48.

Art. 6.

Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) krajowych środkach publicznych - należy przez to rozumieć środki publiczne w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, z wyłączeniem środków przedakcesyjnych pochodzących ze Wspólnot Europejskich,
- 2) dniu udzielenia pomocy – należy przez to rozumieć dzień wydania decyzji albo zawarcia umowy, na podstawie której jest udzielana pomoc, a jeżeli udzielenie pomocy następuje na podstawie aktu normatywnego, bez wymogu wydania decyzji albo zawarcia umowy:
 - a) dzień, w którym, zgodnie z odrębnymi przepisami, upływa termin złożenia deklaracji albo innego dokumentu określającego wartość pomocy, z zastrzeżeniem lit. b),
 - b) dzień, w którym, zgodnie z odrębnymi przepisami, upływa termin złożenia zeznania rocznego – w przypadku udzielenia pomocy w podatku dochodowym,
 - c) dzień faktycznego przysporzenia przedsiębiorcy korzyści finansowych – w przypadku braku obowiązku złożenia deklaracji albo innego dokumentu określającego wartość pomocy,
- 3) organach udzielających pomocy - należy przez to rozumieć organy administracji publicznej oraz inne podmioty dysponujące środkami publicznymi, w tym przedsiębiorcę publicznego, które na podstawie odrębnych przepisów, są uprawnione do udzielania pomocy,
- 4) wielkości pomocy - należy przez to rozumieć wartość pomocy wyrażoną w kwocie pieniężnej lub intensywność pomocy wyrażoną jako stosunek wartości pomocy do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
- 5) decyzji – należy przez to rozumieć decyzję administracyjną oraz inne rozstrzygnięcie organu administracji publicznej o charakterze indywidualnym,
- 6) programie pomocowym – należy przez to rozumieć program, w tym akt normatywny, określający zasady, warunki i formy udzielania pomocy oraz określający albo zawierający podstawy prawne jej udzielenia,
- 7) pomocy indywidualnej - należy przez to rozumieć pomoc, której udzielenie:
 - a) nie jest objęte programem pomocowym lub
 - b) jest objęte programem pomocowym, a która ponadto:

- zgodnie z warunkami określonymi w opinii - podlega obowiązkowi określonemu w art. 25 lub
 - ma na celu wsparcie dużego projektu inwestycyjnego,
- 8) opinii - należy przez to rozumieć opinię organu nadzorującego stwierdzającą, czy projekt programu pomocowego, decyzji albo umowy, na podstawie której będzie udzielana pomoc indywidualna, jest zgodny z niniejszą ustawą lub ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi regulującymi udzielanie pomocy, których stroną jest Rzeczpospolita Polska,
- 9) przedsiębiorcy – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej oraz spółkę cywilną,
- 10) przedsiębiorcy publicznym – należy przez to rozumieć:
- a) przedsiębiorstwo państwowe, jednoosobową spółkę Skarbu Państwa albo jednoosobową spółkę jednostki samorządu terytorialnego, w rozumieniu przepisów o gospodarce komunalnej,
 - b) spółkę akcyjną albo spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, w stosunku do których Skarb Państwa, jednostka samorządu terytorialnego lub przedsiębiorcy, o których mowa w lit. a), są podmiotami dominującymi w rozumieniu przepisów o publicznym obrocie papierami wartościowymi,
- 11) nowej inwestycji - należy przez to rozumieć - związaną z utworzeniem, rozbudową lub nabyciem przedsiębiorstwa, jak również z rozpoczęciem w przedsiębiorstwie działalności obejmującej dokonywanie zasadniczych zmian produkcji, produktu albo procesu produkcyjnego – inwestycję w:
- a) środki trwałe,
 - b) wartości niematerialne i prawne, polegającą na uzyskaniu patentu, nabyciu licencji lub nieopatentowanej wiedzy technicznej, technologicznej lub z zakresu organizacji i zarządzania,
- 12) utworzeniu nowych miejsc pracy – należy przez to rozumieć przyrost netto miejsc pracy w danym przedsiębiorstwie w określonym przedziale czasu,
- 13) dużym projekcie inwestycyjnym – należy przez to rozumieć nową inwestycję, jeżeli:

- a) łączna wartość pomocy wspierającej tę inwestycję stanowi równowartość co najmniej 50 mln EURO lub
 - b) całkowity koszt inwestycji stanowi równowartość co najmniej 50 mln EURO, przy czym wielkość zamierzonej pomocy:
 - stanowi co najmniej 50% maksymalnej intensywności dla przedsiębiorców innych niż przedsiębiorcy mali i średni, określonej dla obszarów, o których mowa w art. 12 ust. 1, oraz
 - w przeliczeniu na jedno utworzone nowe miejsce pracy stanowi równowartość co najmniej 40 tys. EURO,
- 14) infrastrukturze technicznej – należy przez to rozumieć niezbędne instalacje umożliwiające przedsiębiorcy prowadzenie działalności gospodarczej, a nie związane bezpośrednio z przedmiotem tej działalności, w szczególności sieć wodną, kanalizacyjną, energetyczną, gazową, telekomunikacyjną lub transportową.

Rozdział 2

Ogólne warunki dopuszczalności pomocy

Art. 7.

1. Udzielanie pomocy jest niedopuszczalne, chyba że pomoc ta jest udzielana zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej ustawie lub w ratyfikowanych umowach międzynarodowych regulujących udzielanie pomocy, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, w szczególności Układzie Europejskim ustanawiającym stowarzyszenie między Rzeczpospolitą Polską, z jednej strony, a Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z drugiej strony, sporządzonym w Brukseli dnia 16 grudnia 1991 r. (Dz.U. z 1994 r. Nr 11, poz. 38, z 1995 r. Nr 63, poz. 324, z 1997 r. Nr 104, poz. 662 oraz z 1999 r. Nr 30, poz. 288 i Nr 57, poz. 616).

2. Pomoc, która - ze względu na wielkość i częstotliwość pomocy dotychczas udzielonej przedsiębiorcy, niezależnie od jej przeznaczenia - może wyeliminować albo istotnie ograniczyć lub naruszyć konkurencję, bądź uniemożliwić lub istotnie utrudnić powstanie konkurencji, jest niedopuszczalna.
3. Pomoc uzależniona bezpośrednio od wielkości eksportu lub przeznaczona na tworzenie sieci dystrybucyjnych za granicą, ich funkcjonowanie lub na bieżące wydatki związane z działalnością eksportową (pomoc eksportowa) jest niedopuszczalna, bez względu na jej wartość.

Art. 8.

1. Dopuszczalna jest pomoc:
 - 1) udzielana w celu naprawienia szkód wyrządzonych przez klęski żywiołowe lub inne nadzwyczajne zdarzenia,
 - 2) o charakterze socjalnym dla indywidualnych konsumentów, pod warunkiem, że jest ona przyznana bez dyskryminacji ze względu na pochodzenie towarów.
2. Dopuszczalna może być również pomoc:
 - 1) udzielana w celu:
 - a) zapobieżenia lub likwidacji poważnych i mających charakter ponadsektorowy zakłóceń gospodarki,
 - b) wsparcia krajowych przedsiębiorców działających w ramach przedsięwzięcia gospodarczego podejmowanego w interesie europejskim,
 - c) promowania kultury, nauki i oświaty oraz ochrony dziedzictwa kulturowego,
 - 2) stanowiąca rekompensatę dla przedsiębiorcy z tytułu jego udziału w realizacji zadań publicznych, w tym przeznaczona na wyrównanie:
 - a) strat wynikających ze stosowania prawnie ustalonego poziomu cen lub opłat za towary lub usługi, o ile przy jej udzielaniu nie preferuje się towarów lub usług z uwagi na ich pochodzenie,

- b) zwiększonych wydatków poniesionych przez przedsiębiorcę w związku z rehabilitacją lub zatrudnianiem osób niepełnosprawnych, z uwzględnieniem art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. c),
 - 3) na pokrycie kosztów bieżącej działalności przedsiębiorcy, udzielana na obszarach, o których mowa w art. 12 ust. 1, pod warunkiem, że jest ograniczona w czasie oraz uzasadniona przesłankami o charakterze społeczno-gospodarczym, w szczególności wysoką stopą bezrobocia lub niskim poziomem produktu krajowego brutto na jednego mieszkańca, a jej wielkość jest stopniowo zmniejszana,
 - 4) regionalna, horyzontalna lub w sektorach wrażliwych.
3. Dopuszczalna jest pomoc wspierająca rozwój eksportu:
- 1) przeznaczona na pokrycie kosztów udziału w targach, badań studialnych lub usług doradczych niezbędnych dla wypromowania nowego produktu lub istniejącego produktu na nowych rynkach lub
 - 2) nie zakłócająca konkurencji z przedsiębiorstwami z państw członkowskich Wspólnot Europejskich.

Art. 9.

Pomoc może być udzielana, jeżeli równocześnie:

- 1) stanowi, w przypadkach inwestowania lub tworzenia nowych miejsc pracy, uzupełnienie środków innych niż środki publiczne, angażowanych przez przedsiębiorców,
- 2) jej wielkość, czas trwania oraz zakres są proporcjonalne do rangi rozwiązywanego problemu oraz - o ile nie stoi to w sprzeczności z zasadą, o której mowa w pkt 4 - jest udzielana w częściach,
- 3) przynosi korzyści społeczne - po uwzględnieniu kosztów związanych z jej udzieleniem - większe niż korzyści możliwe do osiągnięcia bez jej udzielenia, przy uwzględnieniu związanych z tym kosztów,
- 4) służy wspieraniu projektów w stopniu, zakresie oraz czasie trwania niezbędnym i wystarczającym do osiągnięcia celu pomocy,
- 5) charakteryzuje się przejrzystością ułatwiającą jej nadzorowanie.

Art. 10.

Programy pomocowe opracowują organy administracji publicznej oraz inne podmioty, działając w ramach swoich ustawowych kompetencji.

Art. 11.

1. Wartość pomocy jest wyrażana w kwocie pieniężnej, po przeliczeniu jej w sposób pozwalający na ustalenie kwoty, jaką otrzymałby przedsiębiorca, gdyby pomoc została udzielona w formie dotacji.
2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób obliczania wartości pomocy udzielanej w różnych formach, biorąc pod uwagę w szczególności konieczność wyodrębnienia wartości pomocy spośród innych korzyści uzyskiwanych przez przedsiębiorcę oraz zindywidualizowania pomocy, w sposób zapewniający porównywalność wartości pomocy udzielanej w różnych formach poszczególnym przedsiębiorcom.

Rozdział 3

Pomoc regionalna

Art. 12.

1. Dopuszczalna jest pomoc konieczna do pobudzenia długookresowego rozwoju obszarów charakteryzujących się poziomem produktu krajowego brutto na jednego mieszkańca niższym niż 75% średniego poziomu produktu krajowego brutto na jednego mieszkańca we Wspólnotach Europejskich jako całości, mierzonego jako średnia za okres ostatnich trzech lat, zwana dalej „pomocą regionalną”, z zastrzeżeniem art. 51.
2. Pomoc regionalna jest dopuszczalna, jeżeli równocześnie:
 - 1) stanowi element polityki regionalnej,
 - 2) jest zróżnicowana co do form, wielkości oraz okresu stosowania w zależności od rodzaju i skali problemów występujących na danym obszarze,

- 3) nie przekracza dopuszczalnych maksymalnych wielkości pomocy wyrażonych w kategoriach kosztów inwestycji lub utworzonych nowych miejsc pracy,
- 4) uwzględnia przewidywany lub faktyczny udział poszczególnych sektorów gospodarczych w przyznawanej pomocy.

Art. 13.

1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia obszary, o których mowa w art. 12 ust. 1, maksymalne wielkości pomocy dla tych obszarów, szczegółowe warunki udzielania pomocy regionalnej oraz rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą.
2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się w szczególności poziom produktu krajowego brutto na jednego mieszkańca na danym obszarze oraz konieczność zróżnicowania zakresu i warunków pomocy udzielanej małym i średnim przedsiębiorcom, a także konieczność zróżnicowania intensywności pomocy przeznaczonej na realizację dużych projektów inwestycyjnych w zależności od wpływu na konkurencję i ilości utworzonych, w wyniku ich realizacji, nowych miejsc pracy.

Rozdział 4

Pomoc horyzontalna

Art. 14.

Dopuszczalna jest pomoc przeznaczona na:

- 1) restrukturyzację przedsiębiorstw oraz pomoc doraźną,
- 2) prace badawczo-rozwojowe,
- 3) utrzymanie poziomu zatrudnienia lub utworzenie nowych miejsc pracy w przedsiębiorstwach,
- 4) rozwój małych i średnich przedsiębiorców,

- 5) ochronę środowiska,
 - 6) szkolenia na potrzeby określonych przedsiębiorców, bezpośrednio związane z rozwojem ich przedsiębiorstw
- zwana dalej „pomocą horyzontalną”.

Art. 15.

1. Pomoc horyzontalna, o której mowa w art. 14 pkt 1, może być udzielona wyłącznie przedsiębiorcy znajdującemu się w trudnej sytuacji ekonomicznej, w celu przywrócenia długookresowej zdolności konkurencyjności na rynku, po spełnieniu ponadto kryteriów określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 3.
2. Przedsiębiorcą w trudnej sytuacji ekonomicznej jest przedsiębiorca, który traci zdolność do konkurencyjności na rynku, co wyraża się w szczególności zmniejszeniem obrotów przedsiębiorstwa, nadmierną zdolnością produkcyjną, wzrostem zapasów, spadkiem zyskowności lub stratą, wzrostem zadłużenia lub niemożnością uzyskania bankowych kredytów, poręczeń lub gwarancji, zwłaszcza gdy obniżenie zdolności do konkurencyjności na rynku powoduje, że:
 - 1) w przypadku spółki kapitałowej – wielkość nie pokrytej straty z lat ubiegłych łącznie z wynikiem finansowym roku bieżącego przewyższa 50% wartości kapitału zakładowego lub wielkość straty w ostatnim roku obrotowym przewyższa 25% wartości kapitału zakładowego,
 - 2) w przypadku spółki nie będącej spółką kapitałową – wielkość straty przewyższa 50% wartości majątku spółki, stanowiącego mienie wniesione jako wkład lub nabyte przez spółkę lub wielkość straty w ostatnim roku obrotowym przewyższa 25% wartości tego majątku,
 - 3) są spełnione kryteria kwalifikujące przedsiębiorcę do objęcia postępowaniem upadłościowym.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, kryteria oraz sposób, w tym formy i warunki, udzielania pomocy horyzontalnej, o której mowa w art. 14 pkt 1, uwzględniając w szczególności konieczność ukierunkowania pomocy doraźnej na restrukturyzację przedsiębiorstwa, a pomocy restrukturyzacyjnej - na przywrócenie

długookresowej zdolności do konkutowania na rynku, a także wielkość przedsiębiorcy.

Art. 16.

1. Pomoc horyzontalna, o której mowa w art. 14 pkt 2, może być udzielona wyłącznie na badania:
 - 1) podstawowe, obejmujące działalność badawczą - eksperymentalną lub teoretyczną - podejmowaną w celu zdobycia nowej wiedzy o zjawiskach i faktach, nie ukierunkowaną na bezpośrednie zastosowanie w praktyce,
 - 2) przemysłowe, obejmujące planowe badania mające na celu pozyskanie nowej wiedzy, która może być bezpośrednio przydatna do opracowywania nowych albo znaczącego udoskonalenia istniejących produktów, procesów lub usług,
 - 3) przedkonkurencyjne, obejmujące przekształcenie wyników badań przemysłowych na plany, założenia lub projekty nowych, zmodyfikowanych lub udoskonalonych produktów, włączając w to wykonanie prototypu nieprzydatnego komercyjnie.
2. Organy udzielające pomocy horyzontalnej, o której mowa w art. 14 pkt 2:
 - 1) uwzględniają programy ustanawiane przez Wspólnoty Europejskie w zakresie prac badawczo-rozwojowych,
 - 2) minimalizują ryzyko niepowodzenia przez zróżnicowanie kierunków oraz wielkości pomocy, przy szczególnym uwzględnieniu zasady, o której mowa w art. 9 pkt 4,
 - 3) zapewniają, zgodnie z obowiązującymi przepisami, dostępność wyników badań uzyskiwanych dzięki wspomaganym przez te organy pracom,
 - 4) nie przekraczają maksymalnych wielkości pomocy określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 3.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, maksymalne wielkości pomocy horyzontalnej, o której mowa w art. 14 pkt 2, oraz koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą, uwzględniając stopień zbliżenia wspomaganym prac do bezpośrednich zastosowań oraz wielkość przedsiębiorcy realizującego prace badawczo-rozwojowe samodzielnie lub we współpracy z jednostkami badawczo-rozwojowymi, placówkami

naukowymi Polskiej Akademii Nauk lub szkołami wyższymi, z wyłączeniem maksymalnych wielkości pomocy dla prac badawczo-rozwojowych określonych w odrębnych przepisach.

Art. 17.

1. Pomoc horyzontalna, o której mowa w art. 14 pkt 3, jest dopuszczalna, jeżeli:
 - 1) jest udzielana na obszarach, o których mowa w art. 12 ust. 1, i w granicach maksymalnych wielkości pomocy określonych dla tych obszarów,
 - 2) jest udzielana na czas określony,
 - 3) istnieje uzasadnione przypuszczenie konieczności likwidacji miejsc pracy przez przedsiębiorcę – w przypadku udzielania pomocy w celu utrzymania poziomu zatrudnienia,
 - 4) jest uzależniona od zachowania przez określony czas utworzonych, również w celu zatrudnienia pracowników w niepełnym wymiarze czasu pracy, nowych miejsc pracy – w przypadku udzielania pomocy w celu utworzenia nowych miejsc pracy.
2. Pomoc w celu utworzenia nowych miejsc pracy dla osób niepełnosprawnych jest dopuszczalna na zasadach określonych w ust. 1, z tym że jej wielkość może wynosić do 150 % maksymalnej wielkości pomocy określonej dla danego obszaru, na którym przedsiębiorca prowadzi działalność.

Art. 18.

Pomoc horyzontalna, o której mowa w art. 14 pkt 4, jest dopuszczalna, jeżeli:

- 1) jest przeznaczona na finansowanie:
 - a) usług doradczych do wysokości 50% kosztów tych usług,
 - b) części kosztów uzyskania certyfikatu, w tym z zakresu systemu zarządzania jakością, środowiskiem lub bezpieczeństwem pracy lub
- 2) w inny sposób wspiera małych lub średnich przedsiębiorców.

Art. 19.

1. Pomoc horyzontalna, o której mowa w art. 14 pkt 5, jest dopuszczalna, jeżeli nie przekracza dopuszczalnych maksymalnych wielkości pomocy i jest przeznaczona na:
 - 1) inwestycje mające na celu ograniczenie emisji zanieczyszczeń, oszczędność energii lub rekultywację powierzchni ziemi,
 - 2) rekompensatę wzrostu kosztów związanych z gospodarką odpadami, produkcją energii ze źródeł odnawialnych oraz produkcją energii elektrycznej w skojarzeniu z energią ciepłą,
 - 3) usługi doradcze dla małych i średnich przedsiębiorców,
 - 4) inne działania w dziedzinie ochrony środowiska.
2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki udzielania oraz maksymalne wielkości pomocy horyzontalnej, o której mowa w art. 14 pkt 5, uwzględniając w szczególności stopień dostosowania poziomu zanieczyszczeń do nowych standardów emisyjnych oraz obniżanie poziomu zanieczyszczeń przy braku takich standardów.

Art. 20.

1. Pomoc horyzontalna, o której mowa w art. 14 pkt 6, jest dopuszczalna, jeżeli jest przeznaczona na szkolenia specjalistyczne lub ogólne określone zgodnie z ust. 2 i 3.
2. Szkolenia specjalistyczne obejmują szkolenia teoretyczne i praktyczne, dotyczące bezpośrednio i wyłącznie obecnego lub przyszłego stanowiska danego pracownika u wspieranego przedsiębiorcy oraz związane ze specyfiką działania tego przedsiębiorcy, przez co możliwości wykorzystania zdobytych kwalifikacji u innych przedsiębiorców albo w innych obszarach działalności są ograniczone.
3. Szkolenia ogólne obejmują szkolenia prowadzące do nabycia kwalifikacji, które mogą być wykorzystane nie tylko u wspieranego przedsiębiorcy, ale także u innych przedsiębiorców lub w innych obszarach działalności. Obejmują one także zatrudnienie młodocianych w celu praktycznej nauki zawodu.
4. Pomoc horyzontalna, o której mowa w art. 14 pkt 6, jest udzielana, z zachowaniem maksymalnej intensywności pomocy, odpowiednio w wysokości:

- 1) 25% kosztów szkolenia - dla szkoleń specjalistycznych,
 - 2) 50% kosztów szkolenia - dla szkoleń ogólnych.
5. Maksymalna intensywność pomocy określona w ust. 4 może zostać podwyższona w przypadku udzielenia pomocy małemu lub średniemu przedsiębiorcy.
6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki udzielania pomocy horyzontalnej, o której mowa w art. 14 pkt 6, koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą oraz stopień podwyższenia maksymalnej intensywności pomocy dla małych i średnich przedsiębiorców, uzależniając go od obszaru, na którym przedsiębiorca prowadzi działalność.

Rozdział 5

Pomoc w sektorach wrażliwych

Art. 21.

Dopuszczalna jest pomoc udzielana przedsiębiorcom działającym w sektorach uznanych za wrażliwe, w tym pomoc regionalna i horyzontalna, z zastrzeżeniem art. 22 ust. 1, jeżeli:

- 1) przyspiesza niezbędne zmiany lub rozwój określonych sektorów lub
- 2) przywraca długookresowe funkcjonowanie określonych sektorów, lub
- 3) łagodzi społeczne i gospodarcze koszty zmian w określonych sektorach.

Art. 22.

1. Zakres i maksymalne wielkości pomocy, w tym regionalnej i horyzontalnej, dopuszczalnej w określonym sektorze uznanym za wrażliwy ze względu na szczególne warunki działania przedsiębiorców w tym sektorze i potencjalny wpływ udzielenia pomocy na konkurencję, powinny wspierać przekształcenia strukturalne niezbędne do prawidłowego funkcjonowania gospodarki.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzeń, zakres i maksymalne wielkości dopuszczalnej pomocy w określonych sektorach uznanych za wrażliwe oraz szczegółowe warunki dopuszczalności tej pomocy, uwzględniając w szczególności konieczność dostosowań strukturalnych.

Rozdział 6

Nadzorowanie pomocy

Art. 23.

1. Organem nadzorującym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
2. Do zadań organu nadzorującego należy w szczególności:
 - 1) nadzorowanie pomocy,
 - 2) monitorowanie pomocy,
 - 3) opracowywanie i przedstawianie Radzie Ministrów sprawozdań zawierających informacje o wynikach nadzorowania pomocy,
 - 4) realizacja, na zasadzie wzajemności, zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie wymiany informacji o pomocy udzielonej przedsiębiorcom,
 - 5) ocena skuteczności oraz efektywności pomocy.
3. Nadzorowanie pomocy obejmuje:
 - 1) kontrolę zgodności udzielanej pomocy z niniejszą ustawą oraz ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi regulującymi udzielanie pomocy, których stroną jest Rzeczpospolita Polska,
 - 2) podejmowanie działań pokontrolnych zgodnie z art. 33-35.
4. Monitorowanie pomocy obejmuje gromadzenie oraz przetwarzanie informacji o udzielonej pomocy, a w szczególności o jej rodzajach, formach oraz wielkości.

5. Kontrola, o której mowa w ust. 3 pkt 1, jest dokonywana z uwzględnieniem art. 63 ust. 2 Układu Europejskiego.

Art. 24.

1. Organy administracji publicznej oraz inne podmioty opracowujące programy pomocowe występują do organu nadzorującego z wnioskiem o wydanie opinii o projekcie takiego programu.
2. Organ nadzorujący wydaje opinię, o której mowa w ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii.

Art. 25.

1. Organ udzielający pomocy występuje do organu nadzorującego z wnioskiem o wydanie opinii o projekcie decyzji albo umowy, która będzie stanowić podstawę udzielenia pomocy indywidualnej.
2. W przypadku istotnej zmiany umowy albo decyzji będącej podstawą udzielania pomocy indywidualnej, dotyczącej w szczególności wielkości pomocy, jej formy, przeznaczenia lub warunków jej udzielenia, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.
3. Organ nadzorujący wydaje opinię, o której mowa w ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii, z zastrzeżeniem ust. 4.
4. W przypadku pomocy udzielanej w formie poręczenia lub gwarancji organ nadzorujący wydaje opinię w terminie nie dłuższym niż 30 dni.

Art. 26.

1. Pomoc horyzontalna, o której mowa w art. 14 pkt 4 i 6, może być udzielona bez zachowania wymogów określonych w art. 24 i 25.
2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, przypadki dopuszczalności niezachowania wymogów określonych w art. 24 i 25 przy udzielaniu pomocy horyzontalnej, o której mowa w art. 14 pkt 4 i 6, uwzględniając w szczególności wielkość oraz przeznaczenie pomocy.

Art. 27.

1. Do wniosku o wydanie opinii dołącza się odpowiednio projekt programu pomocowego, decyzji albo umowy oraz informacje niezbędne do wydania opinii, dotyczące w szczególności adresatów zamierzonej pomocy, jej przeznaczenia, formy, wielkości i czasu trwania.
2. Organ nadzorujący przed wydaniem opinii może zażądać przedstawienia, w wyznaczonym terminie, dodatkowych informacji i wyjaśnień przez organ udzielający pomocy lub przedstawić temu organowi warunki, po spełnieniu których projekt programu pomocowego, decyzji albo umowy będzie zgodny z przepisami niniejszej ustawy, wyznaczając mu równocześnie termin na ustosunkowanie się do tych warunków.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji, o których mowa w ust. 1, uwzględniając zakres oceny projektu programu pomocowego, decyzji albo umowy.

Art. 28.

1. Bieg terminów określonych w art. 24 ust. 2 i art. 25 ust. 3 i 4 rozpoczyna się od dnia złożenia wniosku wraz projektem i informacjami, o których mowa w art. 27 ust. 1. Terminy do wydania opinii ulegają przedłużeniu o czas wyznaczony na uzupełnienie informacji lub ustosunkowanie się do warunków, o których mowa w art. 27 ust. 2.
2. W przypadku uzupełnienia informacji lub ustosunkowania się do warunków, o których mowa w art. 27 ust. 2, po upływie wyznaczonego terminu, organ nadzorujący wydaje opinię w terminie, o którym mowa odpowiednio w art. 24 ust. 2 i art. 25 ust. 3 i 4, liczonym od dnia uzupełnienia informacji lub ustosunkowania się do warunków.
3. W przypadku gdy postępowanie w sprawie wydania opinii jest bezprzedmiotowe albo organ udzielający pomocy nie uzupełnił informacji lub nie ustosunkował się do warunków zgodnie z art. 27 ust. 2, organ nadzorujący zawiadamia ten organ o nienadaniu wnioskowi dalszego biegu.

4. Do obliczania terminów do wydania opinii przez organ nadzorujący stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 29.

1. Przedsiębiorca będący adresatem zamierzonej pomocy oraz jego konkurenci mają prawo wglądu w dokumenty zgromadzone w toku postępowania w sprawie wydania opinii przez organ nadzorujący, sporządzania notatek i odpisów, jak również zgłaszania uwag co do zamierzonego udzielenia pomocy. Uprawnienia te nie dotyczą dokumentów zawierających informacje podlegające ochronie w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz innych informacji ustawowo chronionych.
2. Organ nadzorujący może zwrócić się do konkurentów przedsiębiorcy o dostarczenie we wskazanym terminie dodatkowych informacji i wyjaśnień niezbędnych do wydania opinii.

Art. 30.

Pomoc nie może być udzielona do czasu wydania opinii o zgodności lub upływu terminu do jej wydania.

Art. 31.

1. W przypadku gdy projekty programów pomocowych, decyzji albo umów będących podstawą udzielenia pomocy indywidualnej nie zostały przekazane organowi nadzorującemu w celu wydania opinii, mimo ciążącego na organie udzielającym pomocy obowiązku, organ nadzorujący występuje do tego organu o przedstawienie programów pomocowych, decyzji albo umów będących podstawą udzielenia pomocy indywidualnej wraz z informacjami niezbędnymi do wydania opinii.
2. W przypadku gdy pomoc została udzielona przed wystąpieniem przez organ nadzorujący, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się terminów określonych do wydania opinii.

Art. 32.

1. Organ nadzorujący ogłasza na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:
 - 1) informacje o przedstawieniu przez organ udzielający pomocy projektu programu pomocowego, decyzji albo umowy, będących podstawą udzielenia pomocy indywidualnej - niezwłocznie po ich otrzymaniu,
 - 2) stanowisko organu nadzorującego dotyczące pomocy udzielanej na podstawie programu pomocowego, decyzji albo umowy będącej podstawą udzielenia pomocy indywidualnej, wyrażone w opinii.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do pomocy udzielanej na podstawie przepisów o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych.

Art. 33

1. W przypadku gdy decyzja, na podstawie której udzielono pomocy, została wydana na podstawie aktu normatywnego, co do którego zapadło orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego o jego niezgodności z Konstytucją, niniejszą ustawą lub ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi regulującymi udzielanie pomocy, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, organ udzielający pomocy niezwłocznie po wejściu w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego stwierdza nieważność tej decyzji. W przeciwnym przypadku organ nadzorujący występuje ze skargą do Naczelnego Sądu Administracyjnego na bezczynność organu udzielającego pomocy.
2. W przypadku gdy umowa, na podstawie której udzielono pomocy, została zawarta na podstawie aktu normatywnego, co do którego zapadło orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego o jego niezgodności z Konstytucją, niniejszą ustawą lub ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi regulującymi udzielanie pomocy, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, organ udzielający pomocy występuje do sądu właściwego ze względu na siedzibę tego organu o stwierdzenie nieważności tej umowy.
3. Z dniem uprawomocnienia się decyzji stwierdzającej nieważność decyzji, o której mowa w ust. 1, powstaje obowiązek zwrotu kwoty stanowiącej równowartość pomocy wraz z odsetkami, w wysokości odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, liczonymi od dnia jej uprawomocnienia.

4. Z dniem uprawomocnienia się wyroku stwierdzającego nieważność umowy, o której mowa w ust. 2, powstaje obowiązek zwrotu kwoty stanowiącej równowartość pomocy wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku, z zastrzeżeniem art. 38.
5. W szczególnie uzasadnionych przypadkach organ udzielający pomocy może, na wniosek przedsiębiorcy zobowiązanego do zwrotu otrzymanej pomocy, rozłożyć na raty jej zwrot wraz z odsetkami.

Art. 34.

1. W przypadku gdy decyzja, na podstawie której udzielono pomocy, jest sprzeczna z niniejszą ustawą lub ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi regulującymi udzielanie pomocy, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, lub ma na celu ich obejście, organ nadzorujący występuje do właściwego organu o stwierdzenie nieważności tej decyzji.
2. W przypadku gdy umowa, na podstawie której udzielono pomocy, jest sprzeczna z niniejszą ustawą lub ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi regulującymi udzielanie pomocy, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, lub ma na celu ich obejście, organ nadzorujący występuje do sądu właściwego ze względu na siedzibę tego organu o stwierdzenie nieważności tej umowy.
3. Przepisy art. 33 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.
4. W przypadku stwierdzenia nieważności decyzji, na podstawie której udzielono pomocy w zakresie zaległości, należne są również odsetki - w wysokości odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych - za okres od następnego dnia po dniu, w którym upłynął termin płatności należności, do dnia uprawomocnienia się decyzji stwierdzającej nieważność, włącznie z tym dniem.

Art. 35.

1. W przypadku stwierdzenia, że udzielona pomoc została wykorzystana bądź jest wykorzystywana niezgodnie z przeznaczeniem, organ udzielający pomocy, z urzędu lub na wniosek organu nadzorującego, stwierdza wygaśnięcie w całości lub w części decyzji, na podstawie której udzielono pomocy.

2. Jeżeli pomoc została udzielona w oparciu o nieprawdziwe dane przekazane przez przedsiębiorcę korzystającego z pomocy, organ udzielający pomocy, z urzędu lub na wniosek organu nadzorującego, wznawia postępowanie w celu uchylenia w całości lub w części decyzji, na podstawie której udzielono pomocy.
3. Z dniem uprawomocnienia się decyzji stwierdzającej wygaśnięcie bądź uchylenie decyzji w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, powstaje obowiązek zwrotu kwoty stanowiącej równowartość pomocy wraz z odsetkami - w wysokości odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych - liczonymi od dnia udzielenia pomocy, a w przypadku gdy udzielono pomocy w zakresie zaległości - również z odsetkami, o których mowa w art. 34 ust. 4.
4. Jeżeli umowa, na podstawie której udzielono pomocy, została zawarta w oparciu o nieprawdziwe dane przekazane przez przedsiębiorcę korzystającego z pomocy lub w przypadku stwierdzenia, że udzielona pomoc została wykorzystana bądź jest wykorzystywana niezgodnie z przeznaczeniem, organ udzielający pomocy, z urzędu lub na wniosek organu nadzorującego, występuje do sądu o zwrot kwoty stanowiącej równowartość pomocy.
5. Z dniem uprawomocnienia się orzeczenia sądu nakazującego zwrot kwoty stanowiącej równowartość pomocy powstaje obowiązek zwrotu tej kwoty wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia udzielenia pomocy, z zastrzeżeniem art. 38.

Art. 36.

1. Nie wszczyna się postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności albo wygaśnięcia w całości lub części decyzji, na podstawie której udzielono pomocy, po upływie 10 lat od dnia udzielenia pomocy.
2. Nie wznawia się postępowania w celu uchylenia całości lub w części decyzji, na podstawie której udzielono pomocy, po upływie 10 lat od dnia udzielenia pomocy.
3. Roszczenia o stwierdzenie nieważności umowy, na podstawie której udzielono pomocy, oraz o zwrot kwoty stanowiącej równowartość pomocy ulegają przedawnieniu po upływie 10 lat od dnia otrzymania pomocy.

Art. 37.

1. Przymusowe ściągnięcie kwoty stanowiącej równowartość pomocy podlegającej zwrotowi wraz z odsetkami następuje odpowiednio w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji albo w trybie przepisów o sądowym postępowaniu egzekucyjnym.
2. Do czasu zwrotu kwoty stanowiącej równowartość pomocy wraz z odsetkami, przedsiębiorcy zobowiązanemu do jej zwrotu pomoc nie może zostać ponownie udzielona.

Art. 38.

1. Przepisów art. 33-35 nie stosuje się do umów poręczeń lub gwarancji zawieranych przez Skarb Państwa z międzynarodowymi instytucjami finansowymi, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem lub z którymi zawarła umowy o współpracy.
2. Z dniem uprawomocnienia się wyroku stwierdzającego nieważność innych niż wymienione w ust. 1 umów poręczeń lub gwarancji Skarbu Państwa powstaje obowiązek zwrotu kwoty stanowiącej równowartość otrzymanej pomocy obliczonej na dzień udzielenia pomocy albo - w przypadku realizacji umowy poręczenia lub gwarancji - obowiązek zwrotu kwoty faktycznie wypłaconej przez Skarb Państwa, wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia realizacji umowy poręczenia gwarancji oraz innymi kosztami, jeżeli łącznie kwoty te przewyższają kwotę stanowiącą równowartość pomocy.
3. Stwierdzenie nieważności umowy poręczenia lub gwarancji Skarbu Państwa nie ogranicza uprawnień Skarbu Państwa do dochodzenia swoich wierzytelności od przedsiębiorcy z tytułu realizacji umowy poręczenia lub gwarancji lub realizacji obowiązku wypłaty odszkodowania na rzecz beneficjenta poręczenia lub gwarancji po uprawomocnieniu się wyroku stwierdzającego nieważność umowy poręczenia lub gwarancji.

Art. 39.

1. Organy udzielające pomocy są zobowiązane do badania, po zakończeniu roku kalendarzowego, skuteczności i efektywności pomocy udzielonej w tym roku i przedstawienia wyników badania organowi nadzorującemu, z zastrzeżeniem ust. 4.

2. Przedsiębiorcy korzystający z pomocy są zobowiązani do udzielania, na żądanie organu udzielającego pomocy, informacji pozwalających na dokonanie oceny skuteczności i efektywności udzielonej pomocy, w terminie wskazanym w żądaniu, nie krótszym niż 30 dni od dnia jego doręczenia.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, metody badania skuteczności i efektywności udzielonej pomocy, termin przedstawienia jego wyników organowi nadzorującemu, zakres informacji udzielanych przez przedsiębiorców oraz wzory formularzy, na których informacje te są przekazywane, uwzględniając w szczególności formy i przeznaczenie pomocy podlegającej badaniu.
4. Rada Ministrów określa corocznie, w drodze rozporządzenia, obszary pomocy, której skuteczność i efektywność będzie podlegać badaniu po zakończeniu roku kalendarzowego oraz zakres podmiotowy lub przedmiotowy tego badania, uwzględniając zakres pomocy udzielonej w danym obszarze.

Art. 40.

1. Organy udzielające pomocy są zobowiązane do przedstawiania organowi nadzorującemu i ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych sprawozdań pozwalających na nadzorowanie pomocy, zawierających w szczególności informacje o przedsiębiorcach, którzy otrzymali pomoc, oraz rodzajach, formach, wielkości i przeznaczeniu udzielonej pomocy.
2. W przypadku gdy przedsiębiorca otrzymał pomoc wynikającą z przepisów aktu normatywnego, bez wymogu wydania decyzji albo zawarcia umowy, do przedstawiania sprawozdań, o których mowa w ust. 1, są zobowiązane organy, które otrzymały od przedsiębiorców deklaracje lub inne dokumenty określające kwoty pomniejszenia świadczeń na rzecz sektora finansów publicznych.
3. Urzędy i izby skarbowe przekazują sprawozdania, o których mowa w ust. 1, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
4. Jednostki samorządu terytorialnego przekazują sprawozdania, o których mowa w ust. 1, za pośrednictwem regionalnych izb obrachunkowych.

5. Organy udzielające pomocy nie wymienione w ust. 3 i 4 przekazują sprawozdania, o których mowa w ust. 1, za pośrednictwem organów je nadzorujących lub właściwych ministrów, a w przypadku braku takich organów - bezpośrednio organowi nadzorującemu.
6. Organy udzielające pomocy przekazują sprawozdania, o których mowa w ust. 1, przez teletransmisję danych w formie dokumentu elektronicznego, udostępnionego przez organ nadzorujący na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
7. Organy udzielające pomocy są zobowiązane do przekazywania, na wniosek organu nadzorującego lub ministra właściwego do spraw finansów publicznych, informacji dotyczących pomocy udzielonej przedsiębiorcom, w zakresie i terminie wskazanym w tym wniosku.

Art. 41.

1. Organy udzielające pomocy są zobowiązane do przekazywania ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych sprawozdań o zaległościach przedsiębiorców we wpłatach środków publicznych, w zakresie swojej właściwości.
2. Przepisy art. 40 ust. 4-6 stosuje się odpowiednio.

Art. 42.

Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, zakres sprawozdań, o których mowa w art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1, sposób ich przekazywania, okresy sprawozdawcze, terminy składania sprawozdań oraz wzory formularzy sprawozdań, mając na uwadze zapewnienie skuteczności nadzorowania pomocy.

Art. 43.

1. Organ nadzorujący na podstawie sprawozdań, o których mowa w art. 40 ust. 1, prowadzi rejestr udzielanej pomocy i opracowuje roczne sprawozdanie dotyczące pomocy udzielanej na obszarze całego kraju.
2. W celu realizacji zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej, organ nadzorujący przekazuje roczne sprawozdanie oraz informacje na temat indywidualnych przypadków pomocy.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przedstawia Radzie Ministrów zbiorczą informację o zaległościach przedsiębiorców we wpłatach środków publicznych.

Art. 44.

1. Przedsiębiorcy ubiegający się o pomoc są zobowiązani do przedstawienia organowi udzielającemu pomocy informacji o pomocy udzielonej im w okresie trzech kolejnych lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o udzielenie pomocy, niezależnie od jej wartości, podając w szczególności informacje dotyczące wartości otrzymanej pomocy, obliczonej zgodnie z art. 11 ust. 1 oraz jej formach i przeznaczeniu. Do czasu przekazania przez przedsiębiorcę tych informacji nie wszczyna się postępowania w sprawie udzielenia pomocy.
2. Przedsiębiorcy korzystający z pomocy są zobowiązani do przekazywania organowi nadzorującemu lub organowi udzielającemu pomocy informacji dotyczących otrzymanej pomocy – na ich żądanie, w zakresie i terminach określonych przez te organy.
3. Przedsiębiorcy korzystający z pomocy, z zastrzeżeniem ust. 4, są zobowiązani do składania organowi nadzorującemu lub organowi udzielającemu pomocy okresowych sprawozdań dotyczących otrzymanej pomocy. Przepis art. 40 ust. 6 stosuje się odpowiednio.
4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres sprawozdań, o których mowa w ust. 3, organy, którym są składane sprawozdania, okresy sprawozdawcze, termin składania sprawozdań, wzory formularzy sprawozdań, jak również wzór formularza informacji, o której mowa w ust. 1, oraz kategorie przedsiębiorców zobowiązanych do składania organowi nadzorującemu sprawozdań dotyczących

otrzymanej pomocy, uwzględniając w szczególności zapewnienie skuteczności nadzorowania pomocy.

5. Przedsiębiorcy publiczni korzystający z pomocy, z zastrzeżeniem ust. 6, są zobowiązani do:
 - 1) określenia w dokumentacji, o której mowa w art. 10 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. Nr 121, poz. 591, z 1997 r. Nr 32, poz. 183, Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 118, poz. 754, Nr 139, poz. 933 i 934, Nr 140, poz. 939 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 60, poz. 382, Nr 106, poz. 668, Nr 107, poz. 669 i Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 9, poz. 75 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 703, Nr 94, poz. 1037 i Nr 113, poz. 1186, z 2001 r. Nr 102, poz. 1117 i Nr 111, poz. 1195 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253), zasad rachunkowości, w tym zakładowego planu kont, w sposób zapewniający ujęcie w księgach rachunkowych przychodów i związanych z nimi kosztów odrębnie w odniesieniu do działalności wspieranej ze środków publicznych, a także metod przypisywania kosztów i przychodów do poszczególnych rodzajów prowadzonej działalności oraz
 - 2) przekazywania organowi nadzorującemu informacji i sprawozdań pozwalających na zapewnienie przejrzystości stosunków finansowych między Skarbem Państwa a przedsiębiorcami publicznymi otrzymującymi pomoc.
6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji i sprawozdań, o których mowa w ust. 5 pkt 2, okresy sprawozdawcze, terminy składania informacji i sprawozdań, wzory formularzy sprawozdań oraz kategorie przedsiębiorców publicznych zobowiązanych do określania zasad i metod, o których mowa w ust. 5 pkt 1, lub do składania informacji i sprawozdań, o których mowa w ust. 5 pkt 2, biorąc pod uwagę w szczególności zakres działalności prowadzonej przez przedsiębiorcę publicznego oraz ich szczególną pozycję na rynku.

Art. 45.

1. Informacje i materiały, o których mowa w art. 44 ust. 1-3, dotyczące indywidualnych przedsiębiorców, z wyjątkiem informacji o wielkości i formie pomocy udzielonej poszczególnym przedsiębiorcom oraz jej przeznaczeniu, są objęte tajemnicą służbową

w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych lub objęte tajemnicą na podstawie odrębnych ustaw.

2. Nie stanowi naruszenia tajemnicy, o której mowa w ust. 1, przekazywanie - na zasadzie wzajemności - informacji dotyczących indywidualnych przypadków pomocy w wykonaniu zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 46.

1. Organ nadzorujący, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, do końca października każdego roku składa Radzie Ministrów sprawozdanie zawierające wyniki nadzorowania pomocy w roku poprzednim, a w szczególności dane dotyczące wielkości, form i przeznaczenia pomocy, oraz ocenę jej skuteczności i efektywności, a także ocenę skutków udzielonej pomocy w sferze konkurencji.
2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów przedstawia Sejmowi do końca roku kalendarzowego.

Rozdział 7

Kary pieniężne

Art. 47.

1. Za nieudzielenie informacji lub wyjaśnień, o których mowa w art. 39 ust. 2 i art. 44 ust. 2 i ust. 5 pkt 2, lub przekazanie informacji niezgodnych ze stanem faktycznym organ nadzorujący może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości do 20 tys. zł.
2. Za niespełnienie obowiązku, o którym mowa w art. 44 ust. 3, lub przekazanie informacji, o których mowa w art. 44 ust. 1 i 3, niezgodnych ze stanem faktycznym organ nadzorujący może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości do 1% wartości udzielonej pomocy.

Art. 48.

1. Od decyzji organu nadzorującego nakładającej karę pieniężną przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia.
2. Postępowanie w sprawach odwołań od decyzji organu nadzorującego toczy się według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach gospodarczych.
3. W przypadku wniesienia odwołania od decyzji, organ nadzorujący przekazuje je niezwłocznie, wraz z aktami sprawy, do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Antymonopolowego.
4. Jeżeli organ nadzorujący uzna odwołanie za słuszne, może – nie przekazując akt Sądowi Okręgowemu w Warszawie – Sądowi Antymonopolowemu, uchylić albo zmienić swoją decyzję, o czym bezzwłocznie powiadamia przedsiębiorcę, przesyłając mu nową decyzję, od której przysługuje odwołanie.

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 49.

W ustawie z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz. 368 i Nr 104, poz. 515, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 106, poz. 679, Nr 114, poz. 739, Nr 144, poz. 971, z 1998 r. Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 75, poz. 853 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 5 i Nr 48, poz. 552, Nr 60, poz. 704 i Nr 91, poz. 1008 oraz z 2001 r. Nr 49, poz. 508 i 509, Nr 98, poz. 1070 i Nr 1201, poz. 1113) w art. 33 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- "3. Uprawnionym do wniesienia skargi jest również organ nadzorujący na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy z dnia o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr ..., poz. ...)."

Art. 50.

W ustawie z dnia 20 marca 2002 r. o finansowym wspieraniu inwestycji (Dz.U. Nr 41, poz. 363) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) ustawie o pomocy publicznej - należy przez to rozumieć ustawę z dnia.....
o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz.U. Nr, poz.),

2) pomocy - należy przez to rozumieć pomoc publiczną dla przedsiębiorców w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy o pomocy publicznej,”

b) pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) nowej inwestycji - należy przez to rozumieć nowe inwestycje, o których mowa art. 6 pkt 11 ustawy o pomocy publicznej,

6) wielkości pomocy publicznej - należy przez to rozumieć wielkość pomocy, o której mowa w art. 6 pkt 4 ustawy o pomocy publicznej,”

c) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) utworzeniu nowych miejsc pracy związanych z inwestycją - należy przez to rozumieć utworzenie nowych miejsc pracy, o którym mowa w art. 6 pkt 12 ustawy o pomocy publicznej,”

d) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) dniu udzielenia wsparcia finansowego - należy przez to rozumieć dzień udzielenia pomocy, o którym mowa w art. 6 pkt 2 ustawy o pomocy publicznej.”;

2) w art. 5 w pkt 1 w lit. c) wyrazy „art. 22 ust- 2 i 3 ustawy o pomocy publicznej, w wysokości określonej w art. 22 ust- 4 i 5 tej ustawy” zastępuje się wyrazami „art. 20 ust. 2 i 3 ustawy o pomocy publicznej, w wysokości określonej w art. 20 ust. 4 i 5 tej ustawy”;

3) w art. 15 w ust. 2 wyrazy „zgodnie z art. 33 ustawy o pomocy publicznej” zastępuje się wyrazami „zgodnie z art. 35 ust. 4 i 5 ustawy o pomoc publicznej”.

Art. 51.

Na potrzeby ustawy dane o produkcie krajowym brutto na jednego mieszkańca na określonym obszarze, o którym mowa w art. 12 ust. 1, będą obliczane odpowiednio:

- 1) do dnia 31 października 2002 r. - jako średnia z danych o produkcie krajowym brutto, według odpowiednich układów terytorialnych utworzonych dnia 1 stycznia 1999 r., za lata 1998-1999,
- 2) w okresie od dnia 1 listopada 2002 r. do dnia 31 października 2003 r. - jako średnia z danych o produkcie krajowym brutto, według odpowiednich układów terytorialnych utworzonych dnia 1 stycznia 1999 r., za lata 1998-2000.

Art. 52.

1. Organy administracji publicznej oraz inne podmioty – działając w ramach swoich ustawowych kompetencji - są zobowiązane do przedstawienia organowi nadzorującemu projektów programów pomocowych, o których mowa w art. 10, a dotyczących pomocy udzielanej na zasadach przyjętych przed dniem wejścia w życie ustawy - w terminie 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie - w celu wydania opinii.
2. Do czasu wydania przez organ nadzorujący opinii o zgodności programu pomocowego, o którym mowa w ust. 1, organ udzielający pomocy występuje do organu nadzorującego z wnioskiem o wydanie opinii o projekcie decyzji albo umowy mającej być podstawą udzielenia pomocy, jeżeli wartość tej pomocy, łącznie z pomocą udzieloną w okresie trzech lat poprzedzających dzień tego udzielenia, przekracza równowartość 1 mln EURO.

Art. 53.

Do postępowań wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy oraz do projektów decyzji albo umów, o których mowa w art. 52 ust. 2, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 54.

Przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 57, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie niniejszej ustawy, o ile nie są z nią sprzeczne, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 55.

Przepis art. 40 ust. 6 stosuje się po upływie 3 miesięcy od dnia udostępnienia przez organ nadzorujący na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dokumentu elektronicznego określonego w tym przepisie.

Art. 56.

Ilekcroć w odrębnych przepisach jest mowa o ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz.U. Nr 60, poz. 704 oraz z 2001 r. Nr 125, poz. 1363) należy przez to rozumieć niniejszą ustawę.

Art. 57.

Traci moc ustawa z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz.U. Nr 60, poz. 704 oraz z 2001 r. Nr 125, poz. 1363).

Art. 58.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Ogólne przesłanki projektu ustawy

Ustawa z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 60, poz. 704 i z 2001 r. Nr 125, poz. 1363), zwana dalej „ustawą”, jest nową regulacją w polskim systemie prawnym. Celem jej jest zdyscyplinowanie wydatków publicznych oraz zharmonizowanie polskiego prawa z regulacjami Unii Europejskiej (UE). Pierwszy z wymienionych celów ustawy ma istotne znaczenie dla zmniejszania deficytu budżetowego. Drugi cel wynika z zobowiązań Polski zawartych w Układzie Europejskim, który został zawarty między Rządem RP i Wspólnotami Europejskimi oraz ich państwami członkowskimi dnia 16 grudnia 1991 r.

Ustawa weszła w życie w dniu 1 stycznia 2001 r. W trakcie pierwszego roku stosowania ustawy okazało się, że niektóre jej postanowienia stwarzają znaczne trudności interpretacyjne. W szczególności dotyczyło to definicji: pomocy publicznej, organu udzielającego pomocy, jak również zasadności opiniowania przez organ nadzorujący pomocy udzielanej ze środków pochodzących z funduszy przedakcesyjnych, sposobu przeliczania euro na złotówki, liczenia terminów, obowiązków sprawozdawczych przedsiębiorców korzystających z pomocy. Wątpliwości interpretacyjne dotyczyły także obowiązków organów udzielających pomocy i beneficjentów pomocy. W trakcie prac nad nowelizacją ustawy, ze względu na ilość zmian, zdecydowano o przygotowaniu projektu nowej ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców. Projekt ten uwzględnia propozycje zmian uzgodnionych w trakcie prac nad nowelizacją obecnie obowiązującej ustawy o pomocy publicznej.

Opracowanie projektu nowej ustawy wynika również z konieczności pełniejszego dostosowania obecnie obowiązujących przepisów do regulacji wspólnotowych dotyczących udzielania i nadzorowania pomocy publicznej w państwach członkowskich. Zważywszy, że regulacje UE podlegają częstym zmianom i uzupełnieniom, w projekcie ustawy zastosowano podejście polegające na wyeliminowaniu niektórych przepisów szczegółowych przez odesłanie ich do uregulowania w drodze rozporządzeń wykonawczych Rady Ministrów. Nie narusza to konstytucyjnych zasad tworzenia prawa i pozwoli uniknąć częstych zmian ustawowych w

celu dostosowania polskich regulacji do systemu kontroli pomocy państwa obowiązującego w UE.

Projektowana ustawa wprowadza instytucję programów pomocowych, co uprości obowiązki organów udzielających pomocy – zamiast każdorazowego występowania z wnioskiem o wydanie opinii w indywidualnej sprawie organ opracuje program, na podstawie którego, po pozytywnym zaopiniowaniu jego treści przez organ nadzorujący, pomoc będzie udzielana bez konieczności zgłaszania do zaopiniowania pomocy w każdym indywidualnym przypadku. Skraca to okres oczekiwania przedsiębiorcy na otrzymanie pomocy, o którą się ubiega, o czas oczekiwania na uzyskanie opinii organu nadzorującego – Prezesa UOKiK.

W projekcie ustawy wzmacnia się odpowiedzialność organów udzielających pomocy, zwłaszcza jednostek samorządu terytorialnego i państwowych funduszy celowych. Organy te dysponują danymi pozwalającymi na dostosowanie zakresu udzielanej pomocy do potrzeb lokalnych oraz celów określonych w ustawach powołujących do życia państwowe fundusze celowe. Jednocześnie w projekcie ustawy upraszcza się i konkretyzuje procedury kontrolne oraz uprawnienia organu nadzorującego.

2. Przepisy ogólne

W art. 2 projektu ustawy doprecyzowano obecnie obowiązującą definicję pomocy publicznej.

Art. 3 i 4 dotyczą głównie sposobu liczenia wielkości pomocy, poniżej której nie obowiązują materialne przepisy ustawy, a tylko przepisy regulujące obowiązki sprawozdawcze określone w proceduralnej części ustawy. Doprecyzowano także sposób przeliczania ustawowych wielkości pomocy wyrażonych w euro na jej równowartość wyrażoną w złotych. Znowelizowany sposób liczenia *de minimis* pomocy zbliża rozwiązania przyjęte w ustawie do zasad stosowanych w UE.

Art. 4 precyzuje również zasady ustalania wielkości pomocy udzielonej spółkom osobowym oraz małżonkom prowadzącym działalność gospodarczą, co pozwoli uniknąć występujących dotychczas problemów interpretacyjnych.

Art. 5 zawiera katalog wyłączeń, do których ustawa o pomocy publicznej nie ma zastosowania bądź też zastosowanie mają jedynie niektóre przepisy tej ustawy. Katalog ten, w porównaniu z obecnie obowiązującym art. 3 ustawy, został rozszerzony o pomoc udzielaną

przedsiębiorcom zatrudniającym osoby niepełnosprawne, w formie dofinansowania lub refundacji wynagrodzeń osób niepełnosprawnych lub składek na ubezpieczenie społeczne od tych wynagrodzeń. Ma to na celu przede wszystkim wyłączenie tej pomocy spod obowiązku opiniowania zgodnie z art. 25 ust. 1 obowiązującej ustawy o pomocy publicznej. Na podstawie obecnie obowiązujących przepisów pomoc ta charakteryzuje się dużą przejrzystością ułatwiającą nadzorowanie i co do zasady nie budzi wątpliwości. Stąd też aktualny obowiązek występowania przez organ udzielający pomocy do organu nadzorującego o wydanie opinii - zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy o pomocy publicznej - przedłuża czas oczekiwania na uzyskanie pomocy przez przedsiębiorców posiadających status zakładu pracy chronionej, a tym samym czas oczekiwania osób niepełnosprawnych.

W art. 6 projektu – słowniczku, doprecyzowano obecnie obowiązujące definicje ustawowe i dodano nowe. W szczególności dotyczy to następujących definicji: krajowych środków publicznych, dnia udzielenia pomocy, organów udzielających pomocy, przedsiębiorcy, przedsiębiorcy publicznego, infrastruktury technicznej, programu pomocowego oraz pomocy indywidualnej.

W art. 6 pkt 1 wprowadzono definicję krajowych środków publicznych, co spowoduje wyłączenie spod obowiązku opiniowania decyzji lub umów dotyczących pomocy udzielanej ze środków pochodzących z funduszy przedakcesyjnych WE. Jest to rozwiązanie analogiczne do przyjętego w UE. Fundusze strukturalne są również częściowo wyłączone z rygoru kontroli pomocy publicznej; uwzględnia się je bowiem przy ustalaniu wysokości pomocy. Nadzór sprawowany przez Komisję zapewni zgodność pomocy udzielanej z tych funduszy z przepisami wspólnotowymi dotyczącymi pomocy publicznej, a zatem zbędna wydaje się konieczność podwójnej kontroli takiej pomocy.

W praktyce stosowania ustawy występowały rozbieżności w rozumieniu definicji organu udzielającego pomocy. Proponowana treść definicji ma na celu usunięcie tych rozbieżności.

Doprecyzowano definicję dnia udzielenia pomocy, gdyż organy udzielające pomocy, beneficjanci pomocy, jak również organ nadzorujący miały kłopoty z rozumieniem użytego w dotychczasowej definicji określenia „dzień przysporzenia”.

Zmiana w pkt 10 słowniczka wynika ze zmian stanu prawnego i faktycznego, który polega na zastąpieniu przedsiębiorstw komunalnych spółkami jednostek samorządu terytorialnego.

W projekcie ustawy nie wprowadza się definicji rolnictwa odwołującej się do klasyfikacji działalności gospodarczej, określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z

dnia 7 października 1997 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz.U. Nr 128, poz. 829 z późn. zm.), ze względu na potrzebę przyjęcia jak najszerszej interpretacji wskazanego pojęcia, jednakże zgodnej z prawem wspólnotowym.

Natomiast nowe definicje zawarte w słowniczku mają charakter porządkujący zapisy ustawy, tzn. polegają one na przeniesieniu do słowniczka niektórych definicji, zamieszczonych w różnych artykułach obecnie obowiązującej ustawy. Zdefiniowano w szczególności infrastrukturę techniczną, ponieważ w praktyce stosowania ustawy powstało na tym tle wiele niejasności interpretacyjnych.

Ze względu na znaczne ryzyko naruszenia konkurencji, w przypadku pomocy wspierającej duże projekty inwestycyjne, konieczne było bardziej restrykcyjne określenie warunków jej dopuszczalności. W tym celu, w art. 13 projektu ustawy, wprowadzając delegację ustawową dla Rady Ministrów do wydania rozporządzenia wskazującego m.in. szczegółowe warunki udzielania pomocy regionalnej, dodano wytyczną, zgodnie z którą konieczne jest zróżnicowanie intensywności pomocy przeznaczonej na realizację dużych projektów inwestycyjnych. W celu precyzyjnego określenia pojęcia „dużego projektu inwestycyjnego” wprowadzono do słowniczka jego ustawową definicję. Przyjęte rozwiązania są zgodne z Multisektorowymi zasadami ramowymi w sprawie udzielania pomocy regionalnej dla dużych projektów inwestycyjnych (OJ C 107, 07.04.1998 str. 7-18).

W projekcie ustawy wprowadza się pojęcie programu pomocowego oraz pomocy indywidualnej. Dzięki wprowadzeniu takiego rozróżnienia system kontroli pomocy publicznej zostanie zbliżony do rozwiązań obowiązujących w UE. Procedury zgłaszania organowi nadzorującemu zamiaru udzielenia pomocy publicznej przyjęte w projekcie ustawy są analogiczne do tych funkcjonujących w UE, ustalonych w Rozporządzeniu Komisji 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającym szczegółowe zasady do zastosowania art. 93 TWE. Definicje wprowadzane w ustawie odpowiadają postanowieniom art. 1 lit. d) oraz e) tego rozporządzenia.

Wprowadzenie tych pojęć jest niezbędne do prawidłowego oraz efektywnego funkcjonowania kontroli pomocy publicznej udzielanej przedsiębiorcom. Program pomocowy jest instytucją nową w polskim porządku prawnym. Co prawda art. 10 ustawy stanowił, że organy udzielające pomocy opracowują programy udzielania pomocy, jednakże znaczenie tego przepisu było w praktyce niewielkie.

W chwili obecnej UOKiK dokonuje kontroli ex ante tych przypadków udzielania pomocy, gdy planowana pomoc, łącznie z pomocą otrzymaną przez przedsiębiorcę w ciągu trzech kolejnych lat poprzedzających dzień tego udzielenia, przekracza równowartość 1 mln euro. Należy zwrócić uwagę, że takie rozwiązanie budzi zastrzeżenia Komisji. W celu dostosowania prawa polskiego do przepisów prawa wspólnotowego wprowadza się obowiązek opiniowania pomocy, której wartość, zgodnie z zasadami kumulacji, przekracza 100 000 euro. Dokonanie zmiany jedynie w zakresie obniżenia progu kontrolowanej pomocy spowodowałoby, że przy obecnym stanie zatrudnienia Departament Monitorowania Pomocy Publicznej nie podołałaby obowiązkom nadzorowania. W 2001 r., w okresie od stycznia do grudnia, ogólna liczba dokumentów, które napłynęły do sekretariatu Departamentu Monitorowania Pomocy Publicznej, wyniosła ponad 8 tys., w tym liczba wniosków wynosi ok. 2700. Obniżenie ww. progu przy jednoczesnym pozostawieniu obowiązującego systemu spowodowałoby więc, że organ nadzorujący nie mógłby prawidłowo wykonywać swoich funkcji. Stąd konieczność wprowadzenia do systemu prawa pojęć: „programu pomocowego” i „pomocy indywidualnej”.

Przy proponowanym założeniu ważną rolę będą odgrywały organy udzielające pomocy. To do nich będzie należała kontrola wykonywania ustawy. Niektóre z nich już ją de facto sprawowały. Art. 25 stanowił jednakże, że każda pomoc powyżej 1 mln euro musiała być zgłaszana do organu nadzorującego. W proponowanym systemie UOKiK będzie wydawał opinię do programu a dalsze wykonywanie będzie spoczywało na organie udzielającym pomocy. UOKiK będzie się zajmował tylko najważniejszymi sprawami.

Kolejnym argumentem wskazującym na konieczność wprowadzenia pojęcia programu pomocowego jest to, że z chwilą przystąpienia do UE będziemy musieli przyjąć ten system. W swoim stanowisku negocjacyjnym Unia Europejska podkreśla, że po dacie akcesji udzielenie pomocy będzie uzależnione od powiadomienia Komisji Europejskiej o zamiarze udzielenia pomocy, zgodnie z art. 88 Traktatu. W okresie przedakcesyjnym Komisja zachęca stronę polską do zgłaszania dwa razy do roku listy programów pomocowych, które UOKiK uznał za zgodne z *acquis*. Programy te, zatwierdzone przez Komisję w okresie przedakcesyjnym, nie będą musiały być notyfikowane.

Wobec bliskiej perspektywy przystąpienia do UE sporządzanie odpowiednich programów pomocowych jest koniecznością. Przepis przejściowy daje czas na przygotowanie się organów udzielających pomocy do rozwiązań wspólnotowych. W niektórych przypadkach pomoc będzie udzielana na dotychczasowych zasadach.

Wprowadzenie pojęcia programu pomocowego ma również istotne znaczenie dla dokładnego określenia obowiązków opiniodawczych i sprawozdawczych w procesie udzielania i monitorowania pomocy. Jak już wyżej zostało wspomniane, skuteczność nadzorowania pomocy może być ograniczona przez nadmierną ilość przypadków wymagających opiniowania przez organ nadzorujący. Proponowana zmiana ma sprowadzić biurokratyczne wymogi do niezbędnego minimum. Organ nadzorujący będzie opiniować jedynie programy pomocowe, zaś konkretna wielkość pomocy przyznawanej w jego ramach, będzie podlegała tylko sprawozdawczości.

3. Ogólne warunki dopuszczalności pomocy

Wprowadzenie w art. 7 zapisu ust. 2 oznacza zachowanie zasady, że jeżeli pomoc spełniająca warunki określone w materialnej części ustawy narusza w istotny sposób konkurencję, wówczas organ nadzorujący wydaje opinię negatywną.

Kwestia oceny, czy projektowana pomoc istotnie ogranicza bądź narusza lub eliminuje konkurencję będzie należała do kompetencji UOKiK, przy opiniowaniu projektów programów pomocowych oraz projektów stanowiących podstawę udzielenia pomocy indywidualnej.

W art. 8 zostały wymienione tytuły dopuszczalnej pomocy. Zmiana zapisu w stosunku do dotychczasowej regulacji polega na dodaniu w ust. 2 pkt 3, który stanowi, że jest dopuszczalna pomoc na pokrycie kosztów bieżącej działalności przedsiębiorców pod warunkiem, że jest ona udzielana na obszarach wsparcia, wynika ze szczególnie ważnych przesłanek społeczno-gospodarczych oraz jest ograniczona w czasie i stopniowo zmniejszana. Dodano również w ust. 2 pkt 4 dopuszczający pomoc horyzontalną regionalną oraz udzielaną w sektorach wrażliwych. Zasady udzielania tych rodzajów pomocy określone są w rozdziałach 3 – 5 ustawy.

Ponadto, w ust. 3 art. 8 zostały określone przypadki, w których jest dopuszczalne udzielenie pomocy wspierającej rozwój eksportu.

4. Pomoc horyzontalna

Zmiany uregulowań dotyczących pomocy horyzontalnej wynikają z konieczności nadania im większej przejrzystości, co wpłynie korzystnie na racjonalność wydatkowania środków publicznych.

Złagodzone wymogi, które muszą być spełnione w odniesieniu do pomocy restrukturyzacyjnej. Nie musi być ona bowiem powiązana z prywatyzacją przedsiębiorstwa, takiego wymogu nie ma także w regulacjach UE. Pomoc ta może być udzielana wyłącznie przedsiębiorcy znajdującemu się w trudnej sytuacji ekonomicznej w celu przywrócenia długookresowej zdolności do konkutowania na rynku, po spełnieniu kryteriów, które zostaną określone przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia. Rozporządzenie to powinno uwzględniać postanowienia *Wytycznych Komisji w sprawie pomocy doraźnej i restrukturyzacyjnej dla przedsiębiorstw w trudnej sytuacji, 1999/OJC 288/10*). Takie rozwiązanie pozwoli na uniknięcie częstych zmian ustawowych w celu dostosowania polskich regulacji do standardów obowiązujących w UE.

W art. 15 wprowadzono definicję „przedsiębiorcy w trudnej sytuacji ekonomicznej”. Wprowadzenie powyższej definicji ma na celu ułatwienie stosowania przepisów ustawy dotyczących pomocy na restrukturyzację, które jako adresata pomocy określają przedsiębiorcę w trudnej sytuacji ekonomicznej. Powyższa definicja odpowiada definicji zawartej w wytycznych Wspólnoty dotyczących pomocy państwa na ratowanie lub restrukturyzację przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji (OJ C 288 09/10/1999 p.2). Definicja ta zawiera wyliczenie kryteriów, na podstawie których kwalifikuje się określonego przedsiębiorcę jako przedsiębiorcę w trudnej sytuacji ekonomicznej. Ma ona charakter przykładowy, co oznacza, że katalog ten może być rozszerzony o inne przypadki pozwalające uznać, że dany przedsiębiorca traci zdolność do konkutowania na rynku, a co za tym idzie dopuszczalne jest udzielenie mu pomocy na restrukturyzację.

Pomoc na utrzymanie zatrudnienia lub tworzenie miejsc pracy (art. 17) jest niezwykle ważna w procesie restrukturyzacji polskiej gospodarki, a zwłaszcza w ograniczeniu stopy bezrobocia. Proponowane zmiany tego artykułu wskazują jedynie ogólne przesłanki dopuszczalności udzielenia tego rodzaju pomocy, pozostawiając organowi udzielającemu pomocy większą niż dotychczas swobodę oceny zasadności udzielenia takiej pomocy. Ponadto, w odniesieniu do pomocy wspierającej tworzenie nowych miejsc pracy, wprowadzone zmiany jednoznacznie wyłączają konieczność powiązania takiej pomocy z dokonaniem nowej inwestycji.

Przepisy obowiązującej ustawy nie zawierają odrębnych unormowań dotyczących pomocy publicznej dla małych i średnich przedsiębiorców. Kwestia ta jest jedynie częściowo unormowana przy okazji różnych tytułów pomocy. W art. 18 projektowanej ustawy określono zasady wspierania rozwoju małych i średnich przedsiębiorców. Wprowadzenie tego przepisu dostosuje polskie przepisy dotyczące udzielania pomocy dla małych i średnich przedsiębiorców do prawa Unii Europejskiej. Komisja Europejska, przy stosowaniu reguł dopuszczalności pomocy państwa, traktuje bowiem łagodniej tę grupę przedsiębiorców (Wytyczne wspólnotowe odnoszące się do pomocy publicznej dla małych i średnich przedsiębiorców – OJ C 213, 23.7.1996).

Zapisy wprowadzone do art. 19 dostosowują polskie regulacje do zmienionych w 2000 r. regulacji UE, które rozszerzyły katalog tytułów pomocy udzielanej w celu wspierania działań przedsiębiorców na rzecz ochrony środowiska. Zważywszy skalę zadań w tej dziedzinie, które muszą być zrealizowane w Polsce, rozszerzenie katalogu celów oraz łagodniejsze wymogi formalne są w pełni uzasadnione. Proponowane brzmienie art. 19 pozwoli na implementowanie *Wytycznych Komisji w sprawie pomocy publicznej na ochronę środowiska (2001/OJC 37/02)*.

5. Pomoc w sektorach wrażliwych

Dotychczasowa konstrukcja przepisów ustawy sugerowała (co potwierdziły wielokrotne rozmowy z zainteresowanymi przedsiębiorcami oraz organami udzielającymi pomocy), że pomoc sektorowa była uznawana przez niektórych za dodatkowy rodzaj pomocy dostępnej wyłącznie dla przedsiębiorców działających w tzw. sektorach wrażliwych, określonych w rozporządzeniach Rady Ministrów wydanych na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy o pomocy publicznej. Takie rozumowanie oznaczałoby, że przedsiębiorcy działający w ww. sektorach mogą otrzymywać pomoc regionalną i horyzontalną na ogólnych zasadach.

Jednakże intencją ustawodawcy było wprowadzenie odmiennych, zastrzonych warunków dopuszczalności udzielania pomocy publicznej dla przedsiębiorców działających w sektorach wrażliwych. Wzorem prawa wspólnotowego, reguły udzielania pomocy w sektorach

wrażliwych mają charakter bardziej restrykcyjny niż pozostałe warunki dopuszczalności pomocy określone w ustawie.

Z tego względu przedsiębiorcy prowadzący działalność w sektorach wrażliwych mogą otrzymywać pomoc regionalną i horyzontalną wyłącznie w ramach wybranych tytułów, których szczegółowe warunki dopuszczalności zostały zmodyfikowane w stosunku do zasad ogólnych.

W związku z tym, w projekcie ustawy zrezygnowano z posługiwania się pojęciem „pomoc sektorowa” - zastąpiono je pojęciem „pomoc w sektorach wrażliwych”. Rozdział dotyczący tego rodzaju pomocy otrzymał tytuł „Pomoc w sektorach wrażliwych”. Rozdział ten został umieszczony po rozdziale czwartym „Pomoc horyzontalna”, gdyż zawiera on uregulowania stanowiące wyjątek od zasad udzielania pomocy publicznej określonych w rozdziale trzecim i czwartym, odnoszących się do wszystkich przedsiębiorców działających poza sektorami wrażliwymi.

Sektory wrażliwe oraz zakres i maksymalne wielkości pomocy, w tym regionalnej i horyzontalnej, udzielanej w tych sektorach, zostaną określone w rozporządzeniach Rady Ministrów wydanych na podstawie delegacji określonej w art. 22 ust. 2 projektu ustawy.

6. Nadzorowanie pomocy

W art. 25 ust. 2 rozszerzono dotychczas istniejący obowiązek opiniowania projektów decyzji albo umów będących podstawą udzielania pomocy indywidualnej o przypadki istotnych zmian dotyczących np.: wielkości pomocy, jej formy, przeznaczenia lub warunków jej udzielenia. Jest to zgodne z zasadami stosowanymi w UE. W dotychczasowej praktyce stosowania ustawy pojawiały się bowiem liczne wątpliwości czy zmiana decyzji lub umowy wymaga ponownego opiniowania.

Podstawowa zmiana, jakiej dokonano w przepisach dotyczących procedury opiniodawczej, w porównaniu z obowiązującymi uregulowaniami dotyczącymi pomocy publicznej, jest związana z potrzebą usunięcia rozbieżności powstałej między dotychczasową treścią art. 25 ust. 1 ustawy a regulacjami UE.

Zgodnie z aktualnie obowiązującą ustawą, do pomocy mniejszej niż 100 tys. euro (art. 2 ustawy) mają zastosowanie tylko przepisy dotyczące obowiązków sprawozdawczych. Do pomocy, której wielkość zawiera się w przedziale od 100 tys. do 1 mln euro, aktualnie stosuje się przepisy ustawy bez obowiązku opiniowania, o którym mowa w art. 25 ustawy. Ustawę w całości stosuje się do pomocy, której wielkość przekracza 1 mln euro.

Według Komisji UE opiniowanie tylko pomocy, której wielkość przekracza 1 mln euro jest odstępstwem od zasady obowiązującej we Wspólnotach, gdzie rygorom materialnym i proceduralnym podlega pomoc przekraczająca wielkość 100 tys. euro. Problem jednak polega na tym, że w UE pomoc jest organizowana w ramach programów i Komisja nie zajmuje się pojedynczymi przypadkami pomocy, chyba że dotyczy to dużych przedsięwzięć, w przypadku których pomoc może naruszyć konkurencję na Wspólnym Rynku. W związku z tym konieczne jest przyjęcie analogicznych rozwiązań w prawie polskim i stworzenie jak najszybciej programów pomocowych.

W projekcie ustawy doprecyzowano procedury obowiązujące przy udzielaniu i nadzorowaniu pomocy. Uregulowanie art. 27 ma na celu jednoznaczne wskazanie, że wniosek o wydanie opinii powinien zawierać informacje, których zakres zostanie określony w rozporządzeniu Rady Ministrów. Zmiana ta pozwoli uniknąć sytuacji przesyłania samych projektów podlegających opiniowaniu bez informacji niezbędnych do wydania opinii. Art. 28 wprowadza zmienione zasady obliczania terminów, których celem jest zdyscyplinowanie organów udzielających pomocy do terminowego ustosunkowywania się do przedstawionych przez UOKiK warunków. Pozwoli to uniknąć sytuacji, w których, na skutek zbyt późnego ustosunkowania się do warunków, organ nadzorujący nie ma możliwości wydania opinii w terminie. Dotychczasowa praktyka Urzędu, w tym ilość wpływających wniosków o wydanie opinii w przypadkach, które nie dotyczyły udzielania pomocy publicznej, uzasadniają konieczność dodania w art. 28 ust. 3, który umożliwi szybkie zakończenie bezprzedmiotowego postępowania.

Wprowadzono merytoryczne zmiany w przepisach proceduralnych, które polegają na: uwzględnieniu pomocy publicznej udzielanej na podstawie programu pomocowego, wyeliminowaniu kwartalnych sprawozdań o wykorzystaniu udzielonej pomocy (art. 40), usprawnieniu systemu przekazywania informacji o udzielonej pomocy (art. 40 ust. 6), nałożeniu obowiązków sprawozdawczych na beneficjentów pomocy (art. 44 ust. 3) i określenia zakresu i formy przekazywania informacji

o udzielonej pomocy w okresie trzech kolejnych lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o udzielenie pomocy (art. 44 ust. 1).

Wprowadzenie ww. zapisów do projektu ustawy ma na celu uproszczenie i urealnienie stosowanych procedur (jeden kwartał jest okresem zbyt krótkim dla oceny sposobu wykorzystania pomocy), wypełnienie istniejącej luki prawnej (ustawa nie dawała podstaw do realizowania obowiązków sprawozdawczych i informacyjnych beneficjanta pomocy w stosunku do dawcy pomocy) oraz precyzyjne określenie zakresu informacji przedstawianych przez przedsiębiorcę ubiegającego się o udzielenie pomocy. Usprawnienie systemu przekazywania informacji o udzielonej pomocy polega na ograniczeniu ilości podmiotów przekazujących te informacje bezpośrednio do organu nadzorującego.

Zapis art. 44 ust. 5 ma zapewnić przejrzystość w rozliczaniu środków stanowiących pomoc publiczną. Zgodnie z wymogami UE, zawartymi w Dyrektywie 2000/52/WE z dnia 26 lipca 2000 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi i przedsiębiorcami publicznymi, środki te mają być rozliczane na wyodrębnionych kontach analitycznych.

7. Przepisy przejściowe i końcowe

W przepisach przejściowych został określony termin 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy na przygotowanie oraz przedstawienie organowi nadzorującemu projektów programów pomocowych przez organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego oraz inne podmioty w celu wydania opinii. Termin ten w szczególnie uzasadnionych przypadkach może zostać przedłużony.

Ze względu na zniesienie granicy 1 mln euro oraz aby UOKiK nie został „zasypany” wnioskami o wydanie opinii, wprowadza się zapis, że do czasu wydania przez organ nadzorujący opinii o zgodności programu pomocowego organ udzielający pomocy występuje do organu nadzorującego z wnioskiem o wydanie opinii o projekcie decyzji albo umowy mającej być podstawą udzielenia pomocy, jeżeli wartość tej pomocy łącznie z pomocą udzieloną w okresie trzech lat poprzedzających dzień tego udzielenia przekracza równowartość 1 mln EURO. Do postępowań wszczętych

w przedmiocie wydania opinii o zgodności ww. projektów decyzji albo umów stosuje się przepisy obecnie obowiązującej ustawy o pomocy publicznej.

W celu zachowania ciągłości w stosowaniu uregulowań dotyczących pomocy publicznej wprowadza się przepis stanowiący, że rozporządzenia wykonawcze, wydane na podstawie obecnie obowiązującej ustawy, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie nowej ustawy, o ile nie są z nią sprzeczne, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

8. Ocena skutków regulacji (OSR)

Oceniając projekt ustawy z punktu widzenia skutków społeczno-gospodarczych i politycznych, stwierdzić należy, że ma ona na celu ułatwienie stosowania przepisów o pomocy publicznej przez doprecyzowanie pojęć i uproszczenie obecnie obowiązujących procedur. Po drugie, projekt ustawy ma na celu dostosowanie naszego systemu prawa do prawa UE i stopniowe odchodzenie od dużej liczby jednostkowych przypadków pomocy o charakterze incydentalnym. Celowi temu służy opracowywanie przez organy udzielające pomocy programów pomocowych.

Wszystkie proponowane zmiany będą miały pozytywny wpływ na gospodarkę -przyczynią się do stworzenia równych i sprawiedliwych zasad konkurencji na rynku.

Konsultacje społeczne

W trakcie przygotowywania projektu ustawy wykorzystano uwagi zgłaszane przez przedsiębiorców, dotyczące stosowania ustawy o pomocy publicznej.

Projekt ustawy był również konsultowany ze środowiskami naukowymi, m.in. z uniwersytetów w Łodzi i Warszawie.

Zakres Oceny Skutków Regulacji

Ocena przewidywanych skutków regulacji została dokonana zgodnie z wymogami określonymi w Regulaminie pracy Rady Ministrów (M.P. z 2002 r. Nr 13, poz. 221) i objęła minimalny zakres wpływu, tj.:

1) wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Wdrożenie ustawy nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa. Projektowana ustawa będzie miała pozytywny wpływ na dysponowanie środkami

publicznymi, gdyż racjonalizuje zasady udzielania pomocy publicznej i czyni je bardziej przejrzystymi, a procedurę udzielania pomoc bardziej jawną,

2) wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana ustawy, podobnie jak ustawa obowiązująca, określa warunki udzielania pomocy przedsiębiorcom w zamian za utrzymanie istniejących albo utworzenie nowych miejsc pracy, co sprzyja stosowaniu przez organy udzielające pomocy zwolnień lub ulg podatkowych jako zachęty dla nowych inwestorów, jak i przedsiębiorców już prowadzących działalność gospodarczą na danym obszarze,

3) wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Uregulowania projektowanej ustawy są korzystne dla przedsiębiorców; wprowadzają bowiem klarowne zasady udzielania pomocy, zasadę jednakowej dostępności przedsiębiorców do pomocy publicznej, silną kontrolę udzielania pomocy gwarantującą jej przejrzystość.

Wprowadzona do projektu ustawy instytucja programów pomocowych upraszcza obowiązki organów udzielających pomocy - zamiast każdorazowego występowania z wnioskiem o wydanie opinii w indywidualnej sprawie organ opracowuje program, na podstawie którego, po pozytywnym zaopiniowaniu jego treści przez organ nadzorujący, pomoc jest udzielana bez konieczności zgłaszania do zaopiniowania pomocy w każdym indywidualnym przypadku. Skraca to również okres oczekiwania przedsiębiorcy na otrzymanie pomocy, o którą się ubiega, o czas oczekiwania na uzyskanie opinii organu nadzorującego - Prezesa UOKiK,

4) wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Do projektu ustawy przeniesiono uregulowania z obowiązującej obecnie ustawy o pomocy publicznej w zakresie pomocy regionalnej. Przepisy te umożliwiają udzielenie wsparcia przedsiębiorcom w ramach prowadzonej polityki regionalnej i mają na celu poprawę sytuacji gospodarczej, przede wszystkim w regionach najslabiej rozwiniętych, przez stworzenie warunków do dokonywania nowych inwestycji, tworzenia nowych miejsc pracy oraz rozwoju już istniejących przedsiębiorstw.

UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU PROJEKTU USTAWY O WARUNKACH DOPUSZCZALNOŚCI I NADZOROWANIU POMOCY PUBLICZNEJ DLA PRZEDSIĘBIORCÓW

Projekt ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców ma na celu dostosowanie polskich przepisów dotyczących pomocy publicznej do reguł obowiązujących w Unii Europejskiej.

Unijne zasady dotyczące udzielania pomocy publicznej są zawarte w art. 87 do 89 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE) oraz w rozporządzeniach, wytycznych, komunikatach i innych dokumentach.

Zgodnie z art. 87 ust. 1 TWE, „wszelka pomoc udzielana przez państwo lub ze źródeł państwowych – w zakresie, w jakim narusza wymianę między państwami członkowskimi – bez względu na formę, która przez uprzywilejowanie niektórych przedsiębiorstw lub niektórych gałęzi produkcji zakłóca konkurencję lub grozi jej zakłóceniem, jest nie do pogodzenia z regułami wspólnego rynku”. Zatem, co do zasady pomoc publiczna jest sprzeczna ze wspólnym rynkiem. Jednocześnie Traktat przewiduje szereg wyjątków od ww. zasady. W ust. 2 art. 87 wymienione są następujące rodzaje pomocy publicznej, które **są uznawane za zgodne** z regułami wspólnego rynku:

- pomoc o charakterze socjalnym dla indywidualnych konsumentów, pod warunkiem, że jest przyznawana bez dyskryminacji ze względu na pochodzenie towarów;
- pomoc udzielana w celu naprawienia szkód wyrządzonych przez klęski żywiołowe lub inne nadzwyczajne wydarzenia.

Art. 87 ust. 3 z kolei wymienia rodzaje pomocy publicznej, które **mogą być uznane za zgodne z regułami wspólnego rynku**, przy czym decyduje o tym Komisja Europejska. Komisja Europejska może więc uznać za dopuszczalną pomoc przeznaczoną na:

- na rozwój gospodarczy regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski lub w których występuje niedostateczne zatrudnienie;
- realizację projektów posiadających ogólnoeuropejskie znaczenie lub na zapobieżenie poważnym zakłóceniom w gospodarce któregoś z państw członkowskich;
- ułatwianie rozwoju pewnych form działalności lub pewnych regionów gospodarczych, jeżeli taka pomoc nie zmienia warunków wymiany w zakresie naruszającym wspólny interes;

- wspieranie kultury i ochronę dziedzictwa kulturowego, jeżeli nie wpływa na warunki handlu i konkurencję we Wspólnocie w sposób sprzeczny ze wspólnym interesem;
- inne rodzaje pomocy, które zostaną określone decyzją Rady Unii podjętą na wniosek Komisji Europejskiej.

W art. 7 ust. 1 projektu ustawy zawarty jest generalny zakaz udzielania pomocy publicznej, z wyjątkiem przypadków, gdy pomoc taka jest „udzielana zgodnie z warunkami określonymi w ustawie lub ratyfikowanych umowach międzynarodowych regulujących udzielanie pomocy, których stroną jest Rzeczpospolita Polska”. Przyjęto więc podobną do wspólnotowej zasadę zakazu świadczenia pomocy publicznej, poza przypadkami kiedy jest to dozwolone np. na podstawie przepisów ustawy.

Projekt ustawy określa jako dopuszczalną pomoc udzielaną w celu naprawienia szkód wyrządzonych przez klęski żywiołowe lub inne nadzwyczajne zdarzenia oraz pomoc o charakterze socjalnym dla indywidualnych konsumentów (art. 8 ust. 1). Jest to więc rozwiązanie analogiczne do regulacji zawartej w Traktacie ustanawiającym Wspólnotę Europejską, w art. 87 ust. 2. Za dopuszczalną może również zostać uznana (art. 8 ust. 2 pkt 1 projektu) pomoc udzielana w celu: zapobieżenia lub likwidacji poważnych i mających charakter ponadsektorowy zakłóceń gospodarki, wsparcia krajowych przedsiębiorców działających w ramach przedsięwzięcia gospodarczego podejmowanego w interesie europejskim a także promowania kultury, nauki i oświaty oraz ochrony dziedzictwa kulturowego. Przepis ten odpowiada regulacjom zawartym w art. 87 ust. 3 TWE.

Rozporządzenie Komisji nr 69/2001 w sprawie zasady *de minimis* (Dz. Urz. WE nr L 010 z 13. 01. 2001 r.) określa, iż art. 87 ust. 1 TWE nie stosuje się do pomocy publicznej, której wartość w ciągu trzech kolejnych lat nie przekroczyła sumy 100.000 euro. Przestrzeganie ww. zasady *de minimis* jest zapewnione w krajach Unii Europejskiej poprzez stosowanie tzw. programów pomocowych, które są ogólnymi schematami udzielania pomocy publicznej. Organ nadzorujący (Komisja Europejska) wydaje pozytywną opinię nt. całego programu pomocowego, na podstawie którego następnie podmiot udzielający pomocy podejmuje indywidualne decyzje o przyznaniu pomocy publicznej konkretnemu przedsiębiorcy.

Tymczasem pomoc publiczna w Polsce jest udzielana w większości przypadków w formie indywidualnych decyzji. W związku z tym, zgodnie z obowiązującą ustawą o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców, wymóg zwrócenia się przez organ udzielający pomocy o opinię do UOKiK powstaje dopiero gdy wartość planowanej pomocy publicznej przekracza sumę 1 miliona euro. Projekt ustawy wprowadza

(art. 6 pkt 6) pojęcie programu pomocowego i dzięki temu możliwe będzie kontrolowanie przez organ nadzorujący (czyli Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów) każdej pomocy publicznej, której suma przekroczy pułap 100.000 euro. Dzięki istnieniu takich programów, organ nadzorujący może znacznie wydajniej wykonywać swoje kompetencje kontrolne, zatwierdza bowiem całe programy pomocowe, na podstawie których następnie organ udzielający podejmuje indywidualne decyzje o przyznaniu pomocy konkretnym przedsiębiorcom. Wprowadzenie programów pomocowych pozwala więc zapewnić przestrzeganie zasady de minimis określonej w Rozporządzeniu Komisji nr 69/2001.

W konkluzji należy stwierdzić, iż wyżej przedstawiona analiza pozwala uznać projekt ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców za dostosowujący prawo polskie do wspólnotowego *aquis* w zakresie pomocy publicznej.

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH**

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Sokr. Min. DH/ /2002/DPE/ar,msz

Warszawa,

2002 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności projektu ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców, z prawem Unii Europejskiej wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 49), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM – 10 – 77 – 02; Nowy Tekst) oraz w nawiązaniu do pisma Prezesa Urzędu Konkurencji i Konsumentów, Cezarego Banasińskiego do Sekretarza Rady Ministrów, Aleksandra Proksy (pismo nr DDO–61–5/107/2002/IF), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Projekt nowej ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (dalej: projekt ustawy) ma na celu zlikwidowanie trudności interpretacyjnych powstałych w czasie obowiązywania dotychczasowej ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (dalej: ustawy) oraz pełniejsze dostosowanie reguł udzielania pomocy publicznej w Polsce do standardów wynikających z prawa Unii Europejskiej.
- II. System nadzorowania i kontroli pomocy publicznej w Unii Europejskiej oparty jest na silnej pozycji Komisji Europejskiej. Wszelkie plany udzielenia pomocy publicznej muszą być wcześniej notyfikowane Komisji. Dopiero po akceptacji projektu udzielenia pomocy publicznej przez Komisję pomoc może być udzielona. Zgodnie z rozwiązaniem zaproponowanym w opiniowanym projekcie ustawy rolę podobną do Komisji Europejskiej w polskim systemie nadzorowania i kontroli pomocy publicznej będzie odgrywał Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

- III. Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt zbliżenia systemu kontroli pomocy publicznej do rozwiązań wspólnotowych. Służy temu wprowadzenie pojęcia „programu pomocowego”. Udzielanie pomocy publicznej w formie takich programów umożliwi kontrolowanie przez organ nadzorujący (czyli Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów) każdej pomocy publicznej, której suma przekroczy pułap 100.000 euro, a nie jak to jest na podstawie obowiązującej ustawy, w której wymóg zwrócenia się przez organ udzielający pomocy o opinię do UOKiK powstaje dopiero gdy wartość planowanej pomocy publicznej przekracza sumę 1 mln euro. Wymóg taki wynika z faktu, iż pomoc publiczna w Polsce jest udzielana w formie indywidualnych decyzji, a nie programów pomocowych jak to się dzieje w Unii Europejskiej. Dzięki istnieniu takich programów, organ nadzorujący może znacznie wydajniej wykonywać swoje kompetencje kontrolne, zatwierdza bowiem całe programy pomocowe, na podstawie których, następnie organ udzielający przyznaje pomoc indywidualnym przedsiębiorcom. Należy przypomnieć, iż zgodnie z Rozporządzeniem Komisji nr 69/2001 w sprawie zasady *de minimis* (Dz. Urz. WE nr L 010 z 13. 01. 2001 r.), art. 87 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), (który mówi o generalnym zakazie stosowania pomocy publicznej) nie stosuje się do pomocy publicznej, której wartość w ciągu trzech kolejnych lat nie przekroczyła sumy 100.000 euro, a nie 1 mln euro. Zastosowanie programów pomocowych umożliwi więc organowi nadzorującemu kontrolowanie zgodności z zasadami wspólnotowymi pomocy publicznej, której wartość przekracza kwotę 100.000 euro, a więc takiej, do której znajduje zastosowanie art. 87 ust. 1 TWE.
- IV. Zgodnie z proponowanym w projekcie ustawy brzmieniem art. 33 oraz art. 34, w przypadku udzielenia pomocy na mocy umowy (lub decyzji), która została zawarta (wydana) na podstawie „aktu normatywnego, co do którego zapadło orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego o jego niezgodności z Konstytucją, niniejszą ustawą lub ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi regulującymi udzielanie pomocy, których stroną jest Rzeczpospolita Polska” (art. 33) oraz w przypadku udzielenia pomocy na podstawie decyzji lub umowy „sprzecznych z niniejszą ustawą lub ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi regulującymi udzielanie pomocy, których stroną jest Rzeczpospolita Polska” (art. 34), obowiązek zwrotu otrzymanej pomocy powstaje z dniem uprawomocnienia się wyroku (decyzji) stwierdzającego nieważność umowy (decyzji), na mocy której przyznano pomoc. Pomoc winna być zwrócona wraz z odsetkami liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku (decyzji)

stwierdzającego nieważność umowy (decyzji), na mocy której przyznano pomoc. Podobna zasada jest stosowana w przypadku unieważnionych umów poręczenia i gwarancji Skarbu Państwa. Przewidziana sankcja jest więc łagodniejsza od postanowień art. 14 Rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 88 TWE (Dz. Urz. WE nr L 83 z 27.03.1999 r.), który przewiduje, iż zwrot pomocy powinien obejmować odsetki liczone od dnia postawienia pomocy publicznej do dyspozycji beneficjenta. Mając na względzie obecną sytuację gospodarczą, jak również przewlekłą procedurę wzruszania wadliwych decyzji i umów, przyjęcie rozwiązań dotyczących zwrotu pomocy przewidzianych w prawie wspólnotowym, byłoby zbyt dotkliwe dla beneficjentów pomocy. Biorąc pod uwagę fakt, że ww. Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z momentem przystąpienia Polski do Unii Europejskiej będzie obowiązywać z mocy własnej, dopuszczalne jest, by ww. przepisy regulujące zasady i warunki notyfikowania pomocy publicznej organowi nadzorującemu jakim jest UOKiK, w zakresie naliczania odsetek od zwracanej pomocy, do chwili akcesji pozostały w proponowanym brzmieniu.

Zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 38 ust. 1, przepisów art. 33 – 35 ustawy (dotyczących zwrotu pomocy) nie stosuje się do umów poręczeń lub gwarancji zawieranych przez Skarb Państwa z międzynarodowymi instytucjami finansowymi, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem lub z którymi zawarła umowy o współpracy. Wyklucza to stosowanie przepisów o zwrocie pomocy w przypadku gdy ww. umowy gwarancji lub poręczeń byłyby sprzeczne z ustawą o dopuszczalności pomocy publicznej dla przedsiębiorców. W prawie wspólnotowym brak jest takich wyłączeń. Z wyjaśnień przedstawionych przez Ministerstwo Finansów wynika, iż zgodnie z umowami międzynarodowymi zawartymi między Rzeczpospolitą Polską a międzynarodowymi instytucjami finansowymi, ww. umowy gwarancji i poręczeń zawierają postanowienia, zgodnie z którymi nawet w sytuacji gdyby unieważniona została podstawa do ich podpisania w imieniu Skarbu Państwa, nadal istnieje obowiązek realizacji ww. umów gwarancji i poręczeń przez Skarb Państwa. Nie zmienia to jednak faktu, iż ww. umowa gwarancji lub poręczenia jest pomocą publiczną.

- V. Należy podkreślić, iż do momentu wstąpienia do Unii Europejskiej, nie ma obowiązku notyfikacji Komisji Europejskiej planów udzielenia pomocy publicznej. Do tego czasu funkcję organu nadzorującego pełnić będzie Urząd Ochrony Konkurencji i

Konsumentów. W związku z tym dopuszczalne jest, by wspólnotowe przepisy określające zasady i warunki notyfikacji pomocy publicznej, nie były dokładnie odwzorowane w polskich przepisach krajowych, regulujących występowanie o opinię nt. planu udzielenia pomocy publicznej do organu nadzorującego, którym jest UOKIK. Z chwilą przystąpienia do Unii Europejskiej, kompetencje organu nadzorującego udzielanie pomocy przejmie Komisja Europejska, a wspólnotowy porządek prawny regulujący udzielanie pomocy publicznej zacznie obowiązywać w znacznej części w sposób bezpośredni.

VI. W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, że projekt ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców, jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Cezary Banasiński

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia2002 r.

w sprawie określenia szczegółowych kryteriów uznawania za pomoc przysporzenia dokonanego, w szczególności w formie nabycia akcji lub udziałów, umorzenia zaległości bądź udzielenia gwarancji lub poręczenia, na rzecz przedsiębiorcy.

Na podstawie art. 2 ust. 3 ustawy z dnia2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa szczegółowe kryteria uznawania za pomoc przysporzenia dokonanego, w szczególności w formie nabycia akcji lub udziałów, umorzenia zaległości bądź udzielenia gwarancji lub poręczenia, na rzecz przedsiębiorcy.

2. Określenie kryteriów, o których mowa w ust. 1 następuje z uwzględnieniem normalnych praktyk inwestycyjnych stosowanych przez przedsiębiorców przyjmujących przy inwestowaniu długookresową perspektywę osiągnięcia zysku.

§ 2. Przez normalne praktyki inwestycyjne, o których mowa w § 1 ust. 2, rozumie się praktyki inwestycyjne stosowane przez przedsiębiorców, niebędących małymi lub średnimi przedsiębiorcami, przyjmujących przy inwestowaniu długookresową perspektywę w zakresie osiągnięcia zysku.

§ 3. Za pomoc uznaje się dofinansowanie przedsiębiorców publicznych przez organy udzielające pomocy na warunkach odbiegających od normalnych praktyk inwestycyjnych, w szczególności w formie:

- 1) dotacji, w tym również na pokrywanie strat wynikających z prowadzenia działalności gospodarczej,
- 2) umorzenia należności,
- 3) zrzeczenia się udziału w zyskach,
- 4) zamiany wierzytelności organu udzielającego pomocy na udziały lub akcje w spółce handlowej będącej przedsiębiorcą publicznym,
- 5) udzielania kredytów, pożyczek, gwarancji lub poręczeń przedsiębiorcom publicznym na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
- 6) dokapitalizowania przedsiębiorcy publicznego.

§ 4. 1. Kredyt lub pożyczkę, o których mowa w § 3 pkt 5, uznaje się za pomoc, gdy oprocentowanie kredytu lub pożyczki jest korzystniejsze niż oferowane przedsiębiorcy publicznemu na rynku.

2. Za pomoc uznaje się również udzielenie niezabezpieczonego lub niewystarczająco zabezpieczonego kredytu lub pożyczki przedsiębiorcy publicznemu, który nie uzyskałby takiego kredytu lub pożyczki na rynku ze względu na brak zdolności kredytowej.

§ 5. 1. Poręczenia lub gwarancje, o których mowa w § 3 pkt 5, uznaje się za pomoc, gdy po uwzględnieniu kosztów takiej gwarancji lub poręczenia, w tym opłat z nimi związanych,

koszt pozyskania środków bez gwarancji lub poręczenia jest wyższy od kosztu pozyskania środków z gwarancją lub poręczeniem organów udzielających pomocy.

2. Za pomoc uznaje się również udzielenie przedsiębiorcy publicznemu niezabezpieczonej lub niewystarczająco zabezpieczonej gwarancji lub poręczenia w sytuacji, w której nie był on w stanie uzyskać takiej gwarancji lub poręczenia na rynku.

§ 6. 1. Dokapitalizowanie, o którym mowa w § 3 pkt 6, poprzez podwyższenie kapitału zakładowego spółki handlowej, będącej przedsiębiorcą publicznym, uznaje się za pomoc, gdy:

- 1) sytuacja finansowa przedsiębiorcy, z uwzględnieniem wielkości jego zadłużenia oraz sektora, w którym działa, powoduje, że kwota, którą dokapitalizowano przedsiębiorcę, nie zwróci się w odpowiednim czasie w postaci dywidend lub zwyżki wartości udziałów lub akcji,
- 2) z powodu niewystarczającego poziomu przepływów pieniężnych przedsiębiorca nie uzyskałby na rynku środków finansowych do podwyższenia kapitału,
- 3) ma ono charakter krótkoterminowy, z określonym z góry terminem i ceną odsprzedaży w celu umorzenia,
- 4) skutkiem dokapitalizowania spółki, w której akcjonariuszami i udziałowcami są zarówno przedsiębiorcy niebędący przedsiębiorcami publicznymi, jak i przedsiębiorcy publiczni, jest znaczące zwiększenie udziału Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego w kapitale zakładowym,
- 5) organ udzielający pomocy nabywa udziały lub akcje w spółce handlowej będącej przedsiębiorcą publicznym w wysokości przewyższającej sumę aktywów netto spółki.

2. Za pomoc uznaje się również dokapitalizowanie przez organ udzielający pomocy nowo utworzonego przedsiębiorcy, który przejmie od przedsiębiorcy publicznego, zagrożonego upadłością, w całości lub w części, prowadzenie działalności gospodarczej przynoszącej straty.

§ 7. Pomoc w formie poręczeń i gwarancji Skarbu Państwa lub przedsiębiorców publicznych udzielanych za zobowiązania przedsiębiorców, w szczególności poręczeń i gwarancji, o których mowa w ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z roku 1997 Nr 79, poz. 484, Dz. U. z roku 1997 Nr 80, poz. 511, Dz. U. 48 z roku 2000 Nr 48, poz. 50, Dz. U. z roku 2000 Nr 50, poz. 693, Dz. U. z roku 2000 Nr 86, poz. 958, Dz. U. z roku 2001 Nr 16, poz. 167, Dz. U. z roku 2001 Nr 81, poz. 876), może być udzielona dłużnikowi lub wierzycielowi.

§ 8. Udzielenie gwarancji lub poręczenia stanowi pomoc dla dłużnika, w przypadku, gdy:

- 1) dłużnik znajduje się w trudnej sytuacji ekonomicznej w rozumieniu art. 15 ust. 2 ustawy z dnia2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr , poz.), lub
- 2) dłużnik nie ma zdolności kredytowej w rozumieniu art. 70 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 1997 r., Nr 140, poz. 939, ze zmianami), lub
- 3) gwarancja lub poręczenie dotyczy kwoty przekraczającej 60% wartości zobowiązania, lub
- 4) opłata prowizyjna za udzielenie gwarancji lub poręczenie jest niższa od rynkowej.

§ 9. Udzielenie gwarancji lub poręczenia stanowi pomoc dla wierzyciela w przypadku, gdy prowadzi do zmniejszenia ryzyka niewykonania zobowiązania, w szczególności, gdy:

- 1) gwarancja lub poręczenie udzielone zostały w stosunku do zobowiązania, które powstało przed ich udzieleniem, bez zmiany warunków tego zobowiązania,

- 2) gwarantowane zobowiązanie zostało zaciągnięte u tego samego wierzyciela, w celu spłaty wcześniejszego, niegwarantowanego zobowiązania.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Niniejszy projekt rozporządzenia Rady Ministrów jest wykonaniem delegacji art. 2 ust. 3 ustawy z dnia2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz.U. Nr ... poz....), zwanej dalej „ustawą”.

Rozporządzenie określa szczegółowe kryteria uznawania za pomoc przysporzenia dokonanego, w szczególności w formie nabycia akcji lub udziałów, umorzenia zaległości bądź udzielenia gwarancji lub poręczeń, na rzecz przedsiębiorcy, z uwzględnieniem normalnych praktyk inwestycyjnych stosowanych przez przedsiębiorców przyjmujących przy inwestowaniu długookresową perspektywę osiągnięcia zysku.

Celem tego rozporządzenia jest dostosowanie regulacji dotyczących pomocy udzielanej przedsiębiorcom publicznym do rozwiązań Unii Europejskiej, które są zawarte w Dyrektywie Komisji nr 80/723/EEC z dn. 25.06.1980 (OJ L, 195, 29.7.1980) w sprawie przejrzystości stosunków finansowych pomiędzy Państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi, wraz ze zmianami wprowadzonymi Dyrektywami Komisji nr: 85/413/EEC z 24.06.1985 (OJ L 229, 28.8.1985) i 93/84/EEC.

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów ma za swój cel uregulowanie przypadków, w których organy udzielające pomocy przekazują środki publiczne przedsiębiorcom publicznym w sytuacji i na warunkach, w których może powstać uzasadniona wątpliwość, czy te transfery finansowe spełniają warunki definicyjne pomocy publicznej. Powyższe przypadki wymagają odrębnej regulacji, gdyż organy te występują w podwójnej roli, tj. z jednej strony są organami mającymi za zadanie realizację określonych celów społecznych i politycznych, z drugiej zaś występują w roli właściciela przedsiębiorców publicznych, którzy konkurując na rynku z innymi przedsiębiorcami, mają prowadzić rentowną działalność gospodarczą, przynosząc swemu właścicielowi określony zwrot od zaangażowanego kapitału. Możliwie precyzyjne rozgraniczenie tych dwóch ról jest szczególnie istotne w gospodarce rynkowej, ponieważ niczym nie ograniczone wspomaganie finansowe przedsiębiorców publicznych prowadziło do poważnych zakłóceń konkurencji, gdyż przedsiębiorcy prywatni w przeciwieństwie do publicznych podlegaliby ograniczeniom w zakresie dostępnej dla nich pomocy publicznej wprowadzonej ustawą o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców.

W § 2 projektu rozporządzenia określono jego zakres przedmiotowy. Wszelkie formy przekazywania środków publicznych przedsiębiorcom publicznym przez organy udzielające pomocy będą uznawane za pomoc, o ile odbiegały będą od rzeczywistych zwyczajów i zachowań prywatnych inwestorów w gospodarce rynkowej czyli będą odbiegały od normalnych praktyk inwestycyjnych. Zasada ta wymaga od organów udzielających pomocy, będących jednocześnie właścicielami przedsiębiorców publicznych, aby ich postępowanie mieściło się w ramach typowych praktyk stosowanych przez prywatnych przedsiębiorców

kierujących się w tych działaniach przede wszystkim motywem zysku. W celu uwzględnienia szczególnego charakteru przedsiębiorców publicznych i dokonania oceny działań ich właścicieli, które mogą mieć charakter pomocowy, projekt rozporządzenia wykorzystuje porównanie przedsiębiorców publicznych z dużymi prywatnymi organizacjami gospodarczymi (np. holdingi). Z perspektywą tą wiąże się podejmowanie decyzji: a) o długim horyzoncie czasowym, z wyłączeniem decyzji spekulacyjnych, b) o możliwości wewnętrznego subsydiowania wzajemnego, c) o występowaniu innych, oprócz zysku, motywów działania (np. ochrona publicznego wizerunku firmy).

W związku z wyżej opisaną zasadą wyodrębnia się w projekcie takie przekazywanie środków publicznych przedsiębiorcom publicznym przez organy udzielające pomocy, które uznaje się za pomoc. Jako typowe przypadki takich transferów finansowych projekt w § 3 wymienia:

- 1) dotacje, w tym również dotacje na pokrycie strat na działalności gospodarczej,
- 2) umorzenie należności,
- 3) zrzeczenie się udziału w zyskach,
- 4) zamianę wierzytelności organu udzielającego pomocy na udziały lub akcje w przedsiębiorstwie publicznym,
- 5) udzielanie kredytów, pożyczek, poręczeń, gwarancji lub poręczeń przedsiębiorcom publicznym na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
- 6) dokapitalizowanie przedsiębiorcy publicznego.

Zgodnie z dyspozycją art. 5 ust. 3 ustawy projekt rozporządzenia określa bliżej warunki, w jakich udzielenie kredytów, pożyczek, poręczeń, gwarancji lub poręczeń przedsiębiorcom publicznym lub ich dokapitalizowanie przez organy udzielające pomocy, uznawane będzie za pomoc.

W § 4 projektu przyjęto, że pomoc w postaci pożyczki udzielonej przedsiębiorcom publicznym przez organy udzielające pomocy równa się różnicy pomiędzy oprocentowaniem pożyczki, z jakim musiałby się liczyć dany przedsiębiorca publiczny w jego sytuacji na rynku finansowym, a rzeczywistym oprocentowaniem uzyskanej przez niego pożyczki ze środków publicznych. Zgodnie z ust. 2 tegoż paragrafu za pomoc uważa się także udzielanie niezabezpieczonych lub oczywiście niewystarczająco zabezpieczonych pożyczek lub kredytów.

Podobne w swej istocie rozwiązanie (§ 5 projektu) przyjęto w odniesieniu do udzielania przedsiębiorcom publicznym gwarancji i poręczeń spłaty zaciągniętych przez nich kredytów ze środków publicznych w sytuacji, w której nie byli oni w stanie, lub nie byłiby oni w stanie uzyskać takiej gwarancji lub poręczenia na rynku. Oba powyższe rozwiązania są ściśle zharmonizowane z regulacjami prawa unijnego w tej dziedzinie.

W ust. 1 § 6 projektu wskazano przypadki dokapitalizowania spółki handlowej będącej przedsiębiorcą publicznym poprzez podwyższenie kapitału zakładowego, określając kiedy uznane zostaną one za pomoc.

Ust. 2 § 6 mówi o przypadku, gdy następuje dokapitalizowanie przedsiębiorcy przejmującego od przedsiębiorcy publicznego, zagrożonego upadłością, częściowo lub w całości działalność gospodarczą, na której on ponosi straty. Pomimo iż kapitał otrzymuje nowe przedsiębiorstwo utworzone w celu przejęcia tej działalności, to korzyścią dla przedsiębiorcy publicznego jest w tym wypadku „uwolnienie” go od działalności przynoszącej straty.

Obwieszczenie Komisji Wspólnot Europejskich w sprawie zastosowania artykułów 87 i 88 TWE do pomocy publicznej udzielanej w formie gwarancji ma zastosowanie do wszelkich zobowiązań, które mogą być gwarantowane, albo które można poręczać. Stąd używane w rozporządzeniu pojęcia beneficjentów pomocy to dłużnik i wierzyciel (szeroki zakres desygnatów), a nie kredytobiorca i kredytodawca.

Punkty 1-4 § 8 stanowią przeniesienie na grunt prawa polskiego warunków zawartych w Obwieszczeniu Komisji, po spełnieniu których udzielenie gwarancji lub poręczenia dłużnikowi uznane będzie za pomoc. Katalog zawarty w tym przepisie ma charakter rozłączny – dla uznania, że dana czynność cywilnoprawna stanowi pomoc publiczną wystarczające jest spełnienie tylko jednego z podanych warunków. Zgodnie z normami unijnymi wprowadzono rozróżnienie na trudną sytuację ekonomiczną oraz brak zdolności kredytowej dłużnika, ponieważ pomimo tego, że w obrocie gospodarczym sytuacje te często występują jednocześnie, nie są one tożsame. Oba pojęcia występują już w polskim systemie prawnym i z tych względów nastąpiło odesłanie do stosownych przepisów w celu określenia ich znaczenia.

§ 8 pkt 3 dotyczy wielkości pokrycia zobowiązania za pomocą gwarancji lub poręczeń udzielonych ze środków publicznych. W UE przyjęto 80% próg pokrycia zobowiązania za wystarczający do stwierdzenia wystąpienia pomocy publicznej. Biorąc pod uwagę zapisy ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z roku 1997 Nr 79, poz. 484, Dz. U. z roku 1997 Nr 80, poz. 511, Dz. U. 48 z roku 2000 Nr 48, poz. 50, Dz. U. z roku 2000 Nr 50, poz. 693, Dz. U. z roku 2000 Nr 86, poz. 958, Dz. U. z roku 2001 Nr 16, poz. 167, Dz. U. z roku 2001 Nr 81, poz. 876) w projekcie rozporządzenia przyjmuje się próg 60% jako kryterium kwalifikowania pomocy publicznej.

W UE za pomoc uznaje się wszystkie gwarancje, za które opłata prowizyjna jest niższa od rynkowych. Nie ma możliwości ustalenia kwotowej, ani procentowej wartości, która stanowić będzie standardową opłatę rynkową. Z tych względów należy wprowadzić ogólny zapis, który swoim zakresem będzie obejmował wszelkie odstępstwa od zasad rynkowych (§ 8 pkt 4). W obecnym kształcie ustawy o poręczeniach i gwarancjach prowizje, które przewiduje ten akt są niższe od stosowanych na rynku; planowana jest jednak nowelizacja ustawy o poręczeniach i gwarancjach, która doprowadzi do uelastycznienia systemu naliczania opłat prowizyjnych w taki sposób, aby było widoczne rozróżnienie opłat rynkowych i odbiegających od warunków rynkowych. Proponowany zapis rozporządzenia jest zgodny z prawem unijnym i jednocześnie dostosowany do planowanych zmian w zakresie naliczania opłat prowizyjnych.

Projekt rozporządzenia przewiduje stosunkowo krótki czternastodniowy okres *vacatio legis*, jednak jest on wystarczający dla zapoznania się przez adresatów z jego zapisami.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z regulacjami Unii Europejskiej w tym zakresie.

Rozporządzenie Rady Ministrów
z dnia2002 roku
w sprawie sposobu przeliczania pomocy publicznej udzielanej
w różnych formach na równą jej wartość dotacji.

Na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr ..., poz.), zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Rozporządzenie określa szczegółowy sposób obliczania wartości pomocy publicznej, zwanej dalej "pomocą", udzielanej w różnych formach, z uwzględnieniem wyodrębnienia wartości pomocy spośród innych korzyści uzyskiwanych przez przedsiębiorcę.

2. Rozporządzenie określa również sposób obliczania wielkości pomocy udzielanej przedsiębiorcom w podatku dochodowym od osób fizycznych, w szczególności pomocy udzielanej małżonkom prowadzącym działalność gospodarczą.

§ 2.

Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

1) ekwiwalent dotacji netto (EDN) – kwotę pomocy, którą otrzymałby przedsiębiorca, gdyby uzyskał pomoc w formie dotacji, uwzględniającą opodatkowanie,

2) stopa odniesienia - stopę oprocentowania kredytów równą średniomiesięcznej stopie WIBOR dla sześciomiesięcznych kredytów, z miesiąca poprzedzającego dzień podjęcia decyzji o udzieleniu pomocy, powiększonej o 4 punkty procentowe,

3) dyskontowanie –uwzględnianie zmiany wartości pieniądza w czasie, polegające na pomnożeniu przyszłych płatności przez czynnik dyskontujący,

4) stopa dyskontowa – stopę wykorzystywaną do dyskontowania, równą średniomiesięcznej stopie WIBOR dla sześciomiesięcznych kredytów z miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym udzielono pomocy;

5)czynnik dyskontujący - czynnik równy $\frac{1}{(1+r_d)^n}$ określający, iż bieżąca

wartość płatności wynosi

$$PV = \frac{F}{(1+r_d)^n},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

PV - wartość bieżącą płatności,

F - wartość płatności dokonywanej w okresie, dla którego dokonuje się dyskontowania,

r_d - stopę dyskontową z dnia udzielenia pomocy,

n –numer okresu, dla którego dokonuje się dyskontowania,

6) współczynnik ryzyka w przypadku gwarancji i poręczeń udzielanych przez:

a) Skarb Państwa – prawdopodobieństwo dokonania spłaty ze środków publicznych zobowiązań objętych poręczeniem lub gwarancją w rozumieniu § 7 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania wartości zobowiązań zaliczanych do państwowego długu publicznego, długu Skarbu Państwa, wartości zobowiązań z tytułu poręczeń i gwarancji oraz kwoty przewidywanych wypłat z tytułu poręczeń i gwarancji (Dz.U. Nr 109, poz. 1244),

b) inne niż Skarb Państwa podmioty sektora finansów publicznych - prawdopodobieństwo dokonania spłaty zgodnie z procedurami stosowanymi przez te podmioty,

7) stawka podatkowa – najwyższą stawkę podatku dochodowego obowiązującą podatnika odpowiednio od osób fizycznych, osób prawnych albo zryczałtowanego podatku dochodowego od niektórych przychodów wyrażoną wzorem

$$t = \frac{\text{stawka podatku w procentach}}{100\%} .$$

8) okres płatności – okres płatności wyrażony w dniach, miesiącach, kwartałach, półroczach lub latach, stosowany odpowiednio do zaistniałej sytuacji. W odpowiednich wzorach o których mowa w § 3 z wyłączeniem pkt 11,12,13 i 14

w przypadku, gdy okres płatności jest inny niż rok należy rozliczyć odpowiednie stopy (r, r_d, r_p) na krótsze okresy i tak dla:

n wyrażanego w dniach: $\frac{\text{stopa} \times \text{liczba dni}}{365}$,

n wyrażanego w miesiącach: $\text{stopa} \times \frac{1}{12}$,

n wyrażanego w kwartałach: $\text{stopa} \times \frac{1}{4}$,

n wyrażanego w półroczach: $\text{stopa} \times \frac{1}{2}$,

§ 3.

Ekwiwalent dotacji netto z zastrzeżeniem § 4 ustala się następująco:

1) dla dotacji – EDN równy jest kwocie dotacji pomnożonej przez $(1-t)$, gdzie symbol t oznacza stawkę podatkową,

2) dla ulgi podatkowej – EDN jest równy:

a) w przypadku obniżenia wysokości podatku – różnicy między kwotą podatku należnego bez uwzględnienia ulgi, a kwotą podatku po jej uwzględnieniu,

b) w przypadku obniżenia podstawy opodatkowania – różnicy między kwotą podatku należnego bez uwzględnienia obniżenia podstawy opodatkowania, a kwotą podatku po jej obniżeniu,

3) dla dokapitalizowania przedsiębiorcy na warunkach odbiegających od normalnych praktyk inwestycyjnych poprzez nabywanie lub obejmowanie akcji (udziałów):

a) w przypadku podwyższenia kapitału zakładowego - EDN jest równy różnicy między kwotą zapłaconą lub wartością wniesionego wkładu niepieniężnego, a wartością rynkową objętych udziałów lub akcji,

b) w przypadku konwersji wierzytelności na akcje – EDN jest równy różnicy między wartością skonwertowanych wierzytelności, a wartością rynkową objętych udziałów lub akcji.

4) dla zwolnienia od wpłat z zysku w przedsiębiorstwie państwowym, jednoosobowej spółce Skarbu Państwa, lub spółce, w której wszystkie akcje (udziały) są własnością Skarbu Państwa, z wyjątkiem akcji (udziałów) nieodpłatnie udostępnionych pracownikom na zasadach określonych w odrębnych przepisach – EDN jest równy wartości wpłaty z zysku objętej tym zwolnieniem,

5) dla pożyczki lub kredytu preferencyjnego – EDN jest równy skorygowanej o podatek różnicy między zdyskontowaną wartością odsetek od analogicznej pożyczki lub kredytu udzielanego na warunkach rynkowych, a zdyskontowaną wartością odsetek płaconych od pożyczki lub kredytu preferencyjnego; w przypadku pożyczek lub kredytów wymienionych w lit. a)-g) sposób obliczania EDN jest następujący:

a) dla kredytu lub pożyczki spłacanej w systemie równej raty kapitałowej:

$$EDN = (1-t) \sum_{i=1}^N S \left(1 - \frac{i-1}{N}\right) (r - r_p) \frac{1}{(1+r_d)^i}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S – kwotę kredytu lub pożyczki,

N – liczbę okresów płatności,

r – stopę odniesienia wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

r_d – stopę dyskontową wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

r_p – preferencyjną stopę procentową kredytu lub pożyczki wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

t – stawkę podatkową,

i – kolejny okres płatności,

b) dla kredytu lub pożyczki spłacanych w systemie równej raty kapitałowej z karencją spłaty kapitału:

$$EDN = (1-t) \left\{ \sum_{i=1}^T S (r - r_p) \frac{1}{(1+r_d)^i} + \sum_{i=T+1}^N S \left[1 - \frac{i - (T+1)}{N - T} \right] (r - r_p) \frac{1}{(1+r_d)^i} \right\}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S – kwotę kredytu lub pożyczki,

N – liczbę okresów płatności i karencji,

r – stopę odniesienia wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

r_d – stopę dyskontową wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

r_p – preferencyjną stopę procentową kredytu lub pożyczki wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

T – liczbę okresów karencji,

t – stawkę podatkową,

i – kolejny okres płatności,

c) dla kredytu lub pożyczki spłacanych w systemie równej raty kapitałowej z karencją spłaty kapitału i odsetek:

$$EDN = (1-t) \left\{ \sum_{i=T+1}^N S(1+r)^T \left[1 - \frac{i-(T+1)}{N-T} \right] r \frac{1}{(1+r_d)^i} - \sum_{i=T+1}^N S(1+r_p)^T \left[1 - \frac{i-(T+1)}{N-T} \right] r_p \frac{1}{(1+r_d)^i} \right\}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S – kwotę kredytu lub pożyczki,

N – liczbę okresów płatności i karencji,

r – stopę odniesienia wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

r_d – stopę dyskontową wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

r_p – preferencyjną stopę procentową kredytu lub pożyczki wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

T – liczbę okresów karencji,

t – stawkę podatkową,

i – kolejny okres płatności,

d) dla kredytu lub pożyczki spłacanych w systemie równej raty:

$$EDN = (1-t) \left\{ \sum_{i=1}^N S \left[\frac{(1+r)^N - (1+r)^{i-1}}{(1+r)^N - 1} \right] r \frac{1}{(1+r_d)^i} - \sum_{i=1}^N S \left[\frac{(1+r_p)^N - (1+r_p)^{i-1}}{(1+r_p)^N - 1} \right] r_p \frac{1}{(1+r_d)^i} \right\}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S – kwotę kredytu lub pożyczki,

N – liczbę okresów płatności,

r – stopę odniesienia wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

r_d – stopę dyskontową wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

r_p – preferencyjną stopę procentową kredytu lub pożyczki wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

t – stawkę podatkową,

i – kolejny okres płatności,

e) dla kredytu lub pożyczki spłacanych w systemie równej raty z karencją spłaty kapitału:

$$EDN=(1-t)\left\{\sum_{i=1}^T Sr\frac{1}{(1+r_d)^i} + \sum_{i=T+1}^N S\left[\frac{(1+r)^{N-T}-(1+r)^{i-(T+1)}}{(1+r)^{N-T}-1}\right]r\frac{1}{(1+r_d)^i} - \sum_{i=1}^T Sr_p\frac{1}{(1+r_d)^i} - \sum_{i=T+1}^N S\left[\frac{(1+r_p)^{N-T}-(1+r_p)^{i-(T+1)}}{(1+r_p)^{N-T}-1}\right]r_p\frac{1}{(1+r_d)^i}\right\}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S – kwotę kredytu lub pożyczki,

N – liczbę okresów płatności i karencji,

r – stopę odniesienia wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

r_d – stopę dyskontową wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

r_p – preferencyjną stopę procentową kredytu lub pożyczki wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

T – liczba okresów karencji,

t – stawkę podatkową,

i – kolejny okres płatności,

f) dla kredytu lub pożyczki spłacanej w systemie równej raty z karencją spłaty kapitału i odsetek:

$$EDN = (1-t)\left\{\sum_{i=T+1}^N S(1+r)^T\left[\frac{(1+r)^{N-T}-(1+r)^{i-(T+1)}}{(1+r)^{N-T}-1}\right]r\frac{1}{(1+r_d)^i} - \sum_{i=T+1}^N S(1+r_p)^T\left[\frac{(1+r_p)^{N-T}-(1+r_p)^{i-(T+1)}}{(1+r_p)^{N-T}-1}\right]r_p\frac{1}{(1+r_d)^i}\right\}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S – kwotę kredytu lub pożyczki,

N – liczbę okresów płatności i karencji,

r – stopę odniesienia wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

r_d – stopę dyskontową wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

r_p – preferencyjną stopę procentową kredytu lub pożyczki wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

T – liczbę okresów karencji,

t – stawkę podatkową,

i – kolejny okres płatności,

g) dla kredytu dyskontowego lub pożyczki dyskontowej:

$$EDN = (1-t) \left\{ S \left[\frac{1}{(1+r_p)^N} - \frac{1}{(1+r)^N} \right] \right\},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają :

S – kwotę kredytu lub pożyczki,

N – liczbę okresów płatności,

r – stopę odniesienia wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

r_p – preferencyjną stopę procentową kredytu lub pożyczki wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

t – stawkę podatkową,

h) dla umorzenia pożyczki lub kredytu preferencyjnego EDN jest równy kwocie umorzenia skorygowanej o podatek

6) dla dopłaty do oprocentowania kredytu – EDN jest równy:

a) w przypadku dopłaty jednorazowej – kwocie dopłaty pomnożonej przez (1-t),

b) w przypadku, kiedy dopłaty są rozłożone w czasie - zdyskontowanej kwocie dopłaty i wyrażony jest wzorem:

$$EDN = (1-t) \sum_{i=1}^N \frac{F_i}{(1+r_d)^i}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

N – liczbę okresów, w których przekazywane są dopłaty do oprocentowania,

F – wysokość dopłaty w danym okresie,

r_d – stopę dyskontową wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

t – stawkę podatkową,

i – kolejny okres dopłaty,

7) dla poręczenia lub gwarancji – EDN jest iloczynem kwoty poręczanego lub gwarantowanego zobowiązania i współczynnika ryzyka przejęcia przez gwaranta zobowiązań wynikających z niewykonania zobowiązania przez przedsiębiorcę,

8) dla odstąpienia od dochodzenia wierzytelności – EDN jest równy wartości wierzytelności,

9) dla zaniechania poboru podatku – EDN jest równy niepobranej kwocie podatku,

10) dla umorzenia w całości lub w części zaległości podatkowej, zaległości z tytułu innego świadczenia pieniężnego stanowiącego środki publiczne lub umorzenia odsetek za zwłokę – EDN jest równy kwocie umorzenia;

11) dla rozłożenia na raty zapłaty podatku lub innego świadczenia pieniężnego stanowiącego środki publiczne przed terminem zapłaty – EDN jest wyrażony wzorem:

$$EDN = \sum_{i=1}^G \frac{K_i L_i (r - r_o)}{365}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_i – kwotę rozłożonej na raty zapłaty podatku lub innego świadczenia płatnej w danym okresie,

L_i - liczbę dni od dnia następnego po upływie terminu płatności podatku do momentu płatności danej raty,

r – stopę odniesienia wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

r_o - stopę naliczania opłaty prologacyjnej wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

G – liczbę rat,

i – kolejna rata,

12) dla odroczenia terminu zapłaty podatku lub innego świadczenia pieniężnego stanowiącego środki publiczne – EDN jest wyrażony wzorem:

$$EDN = \frac{K L (r - r_o)}{365},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K – kwotę odroczonego podatku lub innego świadczenia,

L – liczbę dni odroczenia od dnia następnego po upływie terminu płatności podatku do momentu płatności,

r – stopę odniesienia wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

r_0 – stopę naliczania opłaty prolongacyjnej wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

13) dla rozłożenia na raty zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami lub innego zaległego świadczenia pieniężnego stanowiącego środki publiczne – EDN jest wyrażony wzorem:

$$EDN = \sum_{i=1}^G \frac{K_i L_i (r_z - r_0)}{365},$$

gdzie

K_i – to kwota raty zaległości zapłaty podatku lub innego zaległego świadczenia, wraz z odsetkami za zwłokę płatna w danym okresie,

L_i - liczba dni od następnego dnia po dacie złożenia wniosku o rozłożenie na raty w przypadku podatków do których mają zastosowanie przepisy ustawy Ordynacja Podatkowa, w pozostałych przypadkach od dnia decyzji organu udzielającego pomocy o rozłożeniu na raty płatności zaległego świadczenia do terminu płatności kolejnej raty ,

G – liczba rat,

r_z – stopa procentowa odsetek za zwłokę wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

r_0 – stopa naliczania opłaty prolongacyjnej wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

i - kolejna rata,

14) dla zawieszenia wykonywania zobowiązań lub nienaliczania odsetek za zwłokę z tytułu zaległości podatkowej lub innego świadczenia pieniężnego stanowiącego środki publiczne – EDN jest wyrażony wzorem:

$$EDN = \frac{K L (r_z - r_0)}{365},$$

gdzie poszczególne kwoty oznaczają:

K – kwotę zawieszzonego zobowiązania lub kwotę innego świadczenia, od której nie są naliczane odsetki,

L – liczbę dni od następnego dnia po dacie złożenia wniosku o rozłożenie na raty w przypadku podatków do których mają zastosowanie przepisy ustawy Ordynacja Podatkowa, w pozostałych przypadkach od dnia decyzji organu udzielającego pomocy o rozłożeniu na raty płatności zaległego świadczenia do terminu płatności zaległości,

r_z – stopę procentową odsetek za zwłokę wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

r_0 – stopę naliczania opłaty prolongacyjnej wyrażoną w ułamku dziesiętnym,

15) dla zbycia mienia będącego własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku – EDN jest wyrażony wzorem,

$$EDN = (1-t)(MV - P),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

MV - wartość rynkową,

P - zapłaconą cenę,

t - stawkę podatkową,

16) dla oddania do korzystania mienia będącego własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku w przypadku:

a) gdy mienie wykorzystywane jest krócej niż rok - EDN jest wyrażony wzorem:

$$EDN = (1-t) (O_r - O_p),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_r - odpłatność za korzystanie wg cen rynkowych,

O_p - odpłatność poniesioną za korzystanie,

t - stawkę podatkową,

b) gdy mienie wykorzystywane jest dłużej niż rok - EDN jest wyrażony wzorem:

$$EDN = (1-t) \sum_{i=1}^M \frac{(O_r - O_p)}{(1+r_d)^i},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

M – okres korzystania z mienia,

O_r - odpłatność za korzystanie wg cen rynkowych,

O_p - odpłatność poniesioną za korzystanie,

t - stawkę podatkową,

r_d – stopę dyskontowa,

i - kolejny okres korzystania z mienia,

17) dla przyspieszonej amortyzacji – EDN jest wyrażony wzorem:

$$EDN = (AP_i - A_i) t$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

t – stawkę podatkową,

AP_i – łączną wartość odpisów amortyzacyjnych stanowiących pomoc publiczną, ustalanych dla celów podatkowych i zrównanych z nimi innych zwolnień, odliczeń, obniżek lub zmniejszeń dochodu, przewidywanych do dokonania w danym roku,

A_i – łączną wartość odpisów amortyzacyjnych nie stanowiących pomocy, jakich dokonałby przedsiębiorca w danym roku przy zastosowaniu stawki maksymalnej, określonej na podstawie przepisów podatkowych, przy uwzględnieniu możliwych do zastosowania w danej sytuacji współczynników zwiększających,

i – kolejny rok amortyzacji.

§ 4.

1. W przypadku, gdy pomoc udzielana jest przedsiębiorcy przez okres dłuższy niż rok, przy obliczaniu EDN uwzględnia się zdyskontowaną kwotę tej pomocy.

2. Pomoc udzielana w walutach obcych podlega przeliczeniu na złote według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu poprzedzającym dzień udzielenia pomocy.

§ 5.

Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do ustalania ekwiwalentu dotacji netto dla form pomocy innych niż określone w § 3.

§ 6

1. W przypadku udzielenia pomocy w podatku dochodowym od osób fizycznych przedsiębiorcy rozliczającemu się z wysokości osiągniętego dochodu albo poniesionej straty w roku podatkowym z działalności gospodarczej i z innych źródeł należy określić procentowy udział dochodu z prowadzonej działalności gospodarczej w łącznej kwocie dochodu w roku, którego dotyczy ulga w spłacie podatku. Wartość pomocy określa się jako iloczyn tego udziału i łącznej wartości udzielonej ulgi.

2. W przypadku udzielenia pomocy w podatku dochodowym od osób fizycznych małżonkom rozliczającym się wspólnie z wysokości z wysokości osiągniętego dochodu albo poniesionej straty w roku podatkowym, z których jeden prowadzi działalność gospodarczą lub oboje prowadzą oddzielnie działalność gospodarczą, należy określić procentowy udział dochodu każdego z małżonków z prowadzonej działalności gospodarczej w łącznej kwocie dochodu w roku, którego dotyczy ulga w spłacie podatku. Wartość pomocy dla każdego z małżonków określa się jako iloczyn tego udziału i łącznej wartości pomocy.

3. W przypadku udzielenia pomocy, gdy zachodzą okoliczności wymienione w ust. 1 i 2 łącznie, w pierwszej kolejności uwzględnia się rozdzielone kwoty ulgi przypadającej na każdego z małżonków, a następnie wylicza się jej wartość przypadającą na prowadzoną działalność gospodarczą.

4. W przypadku udzielenia pomocy małżonkom prowadzącym wspólnie działalność gospodarczą, pomoc tę rozlicza się na każdego z małżonków. W przypadku braku przeciwnego dowodu przyjmuje się, że wartość pomocy udzielona poszczególnym małżonkom jest równa.”

§ 7.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Celem niniejszego rozporządzenia jest określenie sposobu przeliczania wielkości pomocy udzielanej w różnych formach na odpowiadającą jej wielkość dotacji.

Takie przeliczenie jest niezbędne dla celów sprawozdawczych, analiz porównawczych i bieżącego nadzorowania pomocy publicznej.

Metoda przeliczania została opracowana na podstawie regulacji i doświadczeń w ich stosowaniu w krajach Unii Europejskiej, a w szczególności wykorzystano wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące Krajowej Pomocy Regionalnej z 1998 roku (98/C 74/06) (dalej zwane Wytycznymi Komisji).

W rozporządzeniu stosowane jest pojęcie ekwiwalentu dotacji netto (EDN) (§ 2 pkt 1) uwzględniające opodatkowanie. Ekwiwalent dotacji netto można obliczyć w dwojaki sposób:

- analizując szczegółowo każdy z przypadków udzielonej pomocy z uwzględnieniem efektywnej stopy podatku dochodowego, czyli uwzględniając wszelkie ulgi podatkowe;
- lub

- odliczając od ekwiwalentu dotacji publicznej podatek wyliczony zgodnie z maksymalną stawką podatku dochodowego, który zapłaciłby beneficjent pomocy publicznej przy założeniu, że osiąga on dochód i nie korzysta z żadnych ulg i zwolnień. Tylko przyjęcie powyższych założeń pozwala na sprawne wyliczenie EDN bez konieczności szczegółowego analizowania sytuacji każdego beneficjanta pomocy.

Dla porównań międzynarodowych w ramach realizacji obowiązku informacyjnego, który wynika z art. 63 Układu Europejskiego, stosuje się ekwiwalent dotacji netto. Rozporządzenie definiuje w każdym przypadku ekwiwalent pomocy netto, policzony według drugiej z podanych wyżej metod.

Zgodnie z praktyką Unii Europejskiej (UE) obliczenia ekwiwalentu dotacji dokonywane są *ex ante* przy założeniu niezmienności podstawowych parametrów – stopy odniesienia, preferencyjnej stopy kredytowej i podatków. Założenie o niezmienności stóp procentowych jest niezbędne z uwagi na fakt, że bez tego założenia obliczenie ekwiwalentu dotacji nie pozbawione byłoby elementów arbitralnych (np. prognoz stopy procentowej dla przyszłych okresów).

Dzięki przeliczeniu kwoty każdej formy pomocy na równą jej wartość dotacji, różne formy pomocy stają się porównywalne pod względem wielkości realnej korzyści otrzymanej przez przedsiębiorcę. Zważywszy, że dotacja ze środków publicznych jest najbardziej oczywistym przykładem pomocy publicznej, wybrano ją jako wspólny mianownik umożliwiający porównywanie, sumowanie, wyrażanie w ujęciu relatywnym (procentowym), niezbędne dla ustalania intensywności oraz analiz i nadzorowania pomocy publicznej. Jest to zgodne z regulacjami i praktyką stosowanymi w Unii Europejskiej.

Pozostałym określeniom zawartym w § 2 projektu rozporządzenia nadano jednolite znaczenie dzięki ich zdefiniowaniu, co pozwoliło nie tylko na znaczne skrócenie tekstu, lecz również nadało mu większą przejrzystość.

Stopa odniesienia (§ 2 pkt 2) w projekcie rozporządzenia oznacza stopę oprocentowania kredytów równą średniomiesięcznej stopie WIBOR (Warsaw Interbank Offered Rate) dla sześciomiesięcznych kredytów z miesiąca poprzedzającego dzień podjęcia decyzji o udzieleniu pomocy, powiększonej o cztery punkty procentowe. Tak zdefiniowaną stopę odniesienia przyjęto z uwagi na większą precyzję w jej ustaleniu w porównaniu do średniej stopy oprocentowania kredytów w bankach komercyjnych. Choć wybór tej stopy zawiera w sobie element dyskrecjonalny, to jednak jest rozwiązaniem stosunkowo najbardziej neutralnym i łatwym w zastosowaniu. Wszystkie stopy procentowe występujące w rozporządzeniu podane są w skali rocznej. Jeśli

splata kredytu lub inna płatność dokonuje się częściej niż raz do roku, to odpowiednie stopy procentowe trzeba podzielić przez liczbę splat (lub płatności) w danym roku. Tak więc jeśli płatności dokonywane są co kwartał, to stopy procentowe trzeba podzielić przez 4, a jeśli co miesiąc, to przez 12.

Dyskontowanie (§ 2 pkt 3) jest zabiegiem rachunkowym pozwalającym przeliczyć wartość przyszłych transferów pieniężnych na odpowiadającą im aktualną wartość z uwzględnieniem wartości pieniądza w czasie. Dyskontowanie uwzględnia więc koszt alternatywny pieniądza (utracone możliwości alternatywnego zainwestowania pieniędzy). Dyskontowania dokonuje się przy wykorzystaniu średniomiesięcznej stopy WIBOR dla sześciomiesięcznych kredytów z miesiąca poprzedzającego dzień wydania decyzji o udzieleniu pomocy. Stopa WIBOR (6 miesięczny) najlepiej obrazuje cenę pieniądza i koszty alternatywne jego wykorzystania.

Szacowanie ryzyka oparte zostało na metodologii stosowanej w polskiej praktyce przy udzielaniu poręczeń i gwarancji kredytowych. Obliczenia związanego z tym syntetycznego współczynnika ryzyka (§ 2 pkt 6) nawiązują do doświadczeń systemu bankowego i wystarczająco precyzyjnie oddają prawdopodobieństwo przejęcia przez Skarb Państwa lub inne niż Skarb Państwa podmioty sektora finansów publicznych powstałych zobowiązań. Z tych względów w niniejszym projekcie odesłano do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania wartości zobowiązań zaliczanych do państwowego długu publicznego, długu Skarbu Państwa, wartości zobowiązań z tytułu poręczeń i gwarancji oraz kwoty przewidywanych wypłat z tytułu poręczeń i gwarancji (Dz. U. 1999 r. Nr 109, poz. 1244), wydanego na podstawie delegacji zawartej w art. 36 ust. 5 ustawy z dnia 26 listopada 1998 roku o finansach publicznych (Dz. U. 1998 r. Nr 155, poz. 1014, z późniejszymi zmianami). Rozwiązania zawarte w tych przepisach pozwalają na precyzyjne wyliczenie współczynnika ryzyka oddzielnie dla każdego poręczenia lub gwarancji jako prawdopodobieństwa dokonania splat zobowiązań objętych poręczeniami i gwarancjami. Współczynnik ryzyka określa się z uwzględnieniem finansowych i pozafinansowych czynników ryzyka mogących wystąpić w okresie splaty zobowiązań objętych poręczeniami i gwarancjami.

Jeżeli chodzi stawkę podatkową (§ 2 pkt 7) to zgodnie z praktyką unijną przyjmuje się założenie, że beneficjent pomocy płaci najwyższą stawkę podatku dochodowego (w Polsce dotyczyć to może rzecz jasna tylko osoby fizycznej) oraz nie korzysta z żadnych innych ulg i zwolnień. Dzięki temu możliwe jest *ex ante* wyliczenie ekwiwalentu dotacji netto.

Zaproponowane sposoby liczenia ekwiwalentu dotacji (§ 3) dla różnych form pomocy mają następujące uzasadnienie.

Dotacja (§ 3 pkt 1) jest najbardziej przejrzystą formą pomocy publicznej i nie wymaga żadnych przeliczeń przy ustalaniu elementu pomocowego, gdyż jest nim właśnie kwota owej dotacji. Dotacje są opodatkowane i tylko wyjątkowo są z niego zwalniane. Gdyby traktować ją jako składnik przychodów, to zwiększałaby ona podstawę opodatkowania. Stąd też wzór na obliczenie ekwiwalentu dotacji netto.

Także ulga podatkowa (§ 3 pkt 2) stanowi formę pomocy, która odpowiada co do wartości kwocie, która powinna zostać zapłacona przez podatnika, ale decyzją władz skarbowych nie jest płacona. Można generalnie wyróżnić dwa przypadki:

- 1) pomoc polegająca na obniżeniu wysokości podatku - w takiej sytuacji ekwiwalentem dotacji jest wysokość obniżenia podatku;
- 2) pomoc polegająca na obniżeniu podstawy opodatkowania - gdzie ekwiwalentem dotacji jest zmniejszenie podstawy opodatkowania pomnożone przez stawkę podatku dochodowego.

W przypadku dokapitalizowania przedsiębiorcy na warunkach odbiegających od normalnych praktyk inwestycyjnych (§3 pkt 3) różnica między wartością dokapitalizowania a rynkową wartością uzyskanych akcji czy udziałów określa wartość ekwiwalentu dotacji. Wartości rynkowej nie da się określić łatwo i precyzyjnie w każdej sytuacji. W odniesieniu do spółek notowanych na Giełdzie Papierów Wartościowych, za wartość rynkową można traktować średnie notowania z ostatnich 30 sesji. W przypadku przedsiębiorstw nie notowanych na giełdzie podstawą oceny ich wartości jest analiza fundamentalna oraz porównanie ich wskaźników finansowych z analogicznymi wskaźnikami spółek notowanych na giełdzie. Z praktyki Unii Europejskiej wynika, że w takich przypadkach korzysta się z usług niezależnych ekspertów.

Określenie ekwiwalentu dotacji w przypadku pożyczek i kredytów preferencyjnych (§3 pkt 5) jest nieco bardziej skomplikowane z uwagi na rozłożenie w czasie korzyści z udzielonej pomocy oraz różne warianty obsługi kredytu i pożyczki. Wzory podane w tym przypadku zostały oparte na założeniu, iż pomoc dla przedsiębiorcy jest wynikiem zastosowania preferencyjnej stopy oprocentowania.

Podano wzory dla kredytów i pożyczek:

- a) spłacanych w systemie równej raty kapitałowej,
- b) spłacanych w systemie równej raty kapitałowej z karencją spłaty kapitału,
- c) spłacanych w systemie równej raty kapitałowej z karencją spłaty kapitału i odsetek,

- d) spłacanych w systemie równej raty,
- e) spłacanych w systemie równej raty z karencją spłaty kapitału,
- f) spłacanych w systemie równej raty z karencją spłaty kapitału i odsetek,
- g) dyskontowych.

Także podobna sytuacja ma miejsce w przypadku poręczenia i gwarancji zobowiązań (§ 3 pkt 7) zaciąganych przez przedsiębiorców. Stanowią one pomoc publiczną ze względu na ryzyko niespłacenia zaciągniętych zobowiązań i konieczność przejęcia obsługi przez Skarb Państwa. Oszacowanie tego ryzyka oparte zostało na metodzie, o której mowa w § 2 pkt 6 niniejszego rozporządzenia.

W przypadku zaniechania poboru podatku (§ 3 pkt 9) mamy do czynienia z pozostawieniem do dyspozycji przedsiębiorcy środków pieniężnych stanowiących uszczuplenie wpływów budżetowych. W tych warunkach uzasadnione jest, aby ekwiwalent dotacyjny pomocy publicznej, wynikającej z takiej decyzji władz fiskalnych, był równy kwocie tego uszczuplenia.

Umorzenie w całości lub w części zaległości podatkowej, zaległości z tytułu innego świadczenia pieniężnego stanowiącego środki publiczne, w tym kary umowne naliczane przez KBN lub umorzenia odsetek za zwłokę (§ 3 pkt 10) jest pomocą publiczną przez sam fakt rezygnacji władz publicznych z wyegzekwowania należnej kwoty, która poprawia sytuację finansową przedsiębiorcy w porównaniu do sytuacji, gdyby przedsiębiorca musiał uregulować te zaległości. Kwota tego umorzenia jest więc równoważna ekwiwalentowi dotacyjnemu .

Rozłożenie na raty zapłaty podatku lub innego świadczenia pieniężnego stanowiącego środki publiczne przed terminem płatności (§ 3 pkt 11) stanowi pomoc publiczną dla przedsiębiorcy, gdyż w danym momencie poprawia mu ona płynność finansową. W tych warunkach nie musi on zaciągać pożyczki na zapłacenie podatku, dlatego do oszacowania korzyści wykorzystujemy stopę referencyjną. Oszacowanie wartości tej korzyści musi uwzględnić fakt, że władze podatkowe nakładają na podatnika tzw. opłatę prolongacyjną, która zmniejsza tę korzyść. Jeśli opłata prolongacyjna nie jest stosowana, to całkowita korzyść dla przedsiębiorcy wynika z „darmowego” kredytu.

Odroczenie terminu zapłaty podatku lub innego świadczenia pieniężnego stanowiącego środki publiczne (§ 3 pkt 12) stanowi pomoc publiczną dla przedsiębiorcy, gdyż w danym momencie poprawia mu ona płynność finansową, gdyż nie musi on zaciągać pożyczki na zapłacenie podatku. Dlatego dla oszacowania korzyści wykorzystujemy stopę odniesienia[AF1]. Oszacowanie wartości tej korzyści musi uwzględnić fakt, że władze podatkowe nakładają na podatnika tzw. opłatę prolongacyjną, która zmniejsza tę korzyść. Jeśli opłata

prolongacyjna nie jest stosowana, to całkowita korzyść dla przedsiębiorcy wynika z „darmowego” kredytu.

W analogiczny sposób należy traktować rozłożenie na raty zapłaty zaległości podatkowej lub innego świadczenia pieniężnego stanowiącego środki publiczne (§ 3 pkt 13). W przypadku zaległości brak odroczenia skutkuje koniecznością płacenia odsetek za zwłokę. *Implicite* zakłada to, że przedsiębiorcy z zaległościami podatkowymi nie mają zdolności kredytowej i nie mogą zaciągnąć kredytu komercyjnego na spłatę zaległości podatkowych. Podobnie postępuje się w przypadku zawieszenia wykonywania zobowiązań lub nie naliczenia odsetek za zwłokę z tego tytułu (§ 3 pkt 14).

Zbycie mienia należącego do władz publicznych na warunkach korzystniejszych dla przedsiębiorcy od oferowanych na rynku (§ 3 pkt 15) stanowi korzyść dla przedsiębiorcy, który może w ten sposób osiągnąć zamierzony cel niższym kosztem. Ekwiwalent dotacyjny takiej transakcji będzie więc różnicą między wartością rynkową nabytego mienia a faktycznie zapłaconą ceną.

Oddanie do korzystania mienia należącego do władz publicznych na warunkach korzystniejszych dla przedsiębiorcy od oferowanych na rynku (§ 3 pkt 16) jest korzyścią dla przedsiębiorcy w sytuacji, gdy opłaty z tego tytułu są niższe niż stawki obowiązujące w danym momencie na rynku. Dlatego też, ekwiwalent dotacyjny w tej formie równy jest różnicy między rynkową wartością odpłatności za korzystanie, a faktyczną ceną uzgodnioną z władzami publicznymi.

Przyspieszona amortyzacja (§ 3 pkt 17) stanowi pomoc publiczną wówczas, jeśli stosowana jest selektywnie, np. w stosunku do przedsiębiorców działających w specjalnych strefach ekonomicznych, gminach zagrożonych bezrobociem strukturalnym lub zagrożonych recesją i degradacją społeczną. Jej korzyścią jest zmiana wysokości strumienia płatności podatku w czasie. W tym przypadku wystarczą roczne oszacowania korzyści, które odniósł przedsiębiorca z zastosowania przyspieszonej amortyzacji, która stanowi pomoc publiczną, warto bowiem zauważyć, że nie każdy przypadek przyspieszonej amortyzacji należy traktować jako pomoc publiczną, nie jest nią np. przyspieszona amortyzacja maszyn pracujących w niekorzystnych warunkach.

Przy wyliczaniu ekwiwalentu pomocy dla przyspieszonej amortyzacji powstaje trudność wynikająca z braku danych statystycznych zagregowanych dla gospodarki, sektora lub regionu. Uzyskanie takich danych wymaga sięgnięcia do danych księgowych poszczególnych przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Uzasadnienie

Celem niniejszego rozporządzenia jest określenie sposobu przeliczania wielkości pomocy udzielanej w różnych formach na odpowiadającą jej wielkość dotacji.

Takie przeliczenie jest niezbędne dla celów sprawozdawczych, analiz porównawczych i bieżącego nadzorowania pomocy publicznej.

Metoda przeliczania została opracowana na podstawie regulacji i doświadczeń w ich stosowaniu w krajach Unii Europejskiej, a w szczególności wykorzystano wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące Krajowej Pomocy Regionalnej z 1998 roku (98/C 74/06) (dalej zwane Wytycznymi Komisji).

W rozporządzeniu stosowane jest pojęcie ekwiwalentu dotacji netto (EDN) (§ 2 pkt 1) uwzględniające opodatkowanie. Ekwiwalent dotacji netto można obliczyć w dwojaki sposób:

- analizując szczegółowo każdy z przypadków udzielonej pomocy z uwzględnieniem efektywnej stopy podatku dochodowego, czyli uwzględniając wszelkie ulgi podatkowe;
- lub
- odliczając od ekwiwalentu dotacji publicznej podatek wyliczony zgodnie z maksymalną stawką podatku dochodowego, który zapłaciłby beneficjent pomocy publicznej przy założeniu, że osiąga on dochód i nie korzysta z żadnych ulg i zwolnień. Tylko przyjęcie powyższych założeń pozwala na sprawne wyliczenie EDN bez konieczności szczegółowego analizowania sytuacji każdego beneficjanta pomocy.

Dla porównań międzynarodowych w ramach realizacji obowiązku informacyjnego, który wynika z art. 63 Układu Europejskiego, stosuje się ekwiwalent dotacji netto. Rozporządzenie definiuje w każdym przypadku ekwiwalent pomocy netto, policzony według drugiej z podanych wyżej metod.

Zgodnie z praktyką Unii Europejskiej (UE) obliczenia ekwiwalentu dotacji dokonywane są *ex ante* przy założeniu niezmienności podstawowych parametrów – stopy odniesienia, preferencyjnej stopy kredytowej i podatków. Założenie o niezmienności stóp procentowych jest niezbędne z uwagi na fakt, że bez tego założenia obliczenie ekwiwalentu dotacji nie pozbawione byłoby elementów arbitralnych (np. prognoz stopy procentowej dla przyszłych okresów).

Dzięki przeliczeniu kwoty każdej formy pomocy na równą jej wartość dotacji, różne formy pomocy stają się porównywalne pod względem wielkości realnej korzyści otrzymanej przez przedsiębiorcę. Zważywszy, że dotacja ze środków publicznych jest najbardziej oczywistym przykładem pomocy publicznej, wybrano ją jako wspólny mianownik umożliwiający porównywanie, sumowanie, wyrażanie w ujęciu relatywnym (procentowym), niezbędne dla ustalania intensywności oraz analiz i nadzorowania pomocy publicznej. Jest to zgodne z regulacjami i praktyką stosowanymi w Unii Europejskiej.

Pozostałym określeniom zawartym w § 2 projektu rozporządzenia nadano jednolite znaczenie dzięki ich zdefiniowaniu, co pozwoliło nie tylko na znaczne skrócenie tekstu, lecz również nadało mu większą przejrzystość.

Stopa odniesienia (§ 2 pkt 2) w projekcie rozporządzenia oznacza stopę oprocentowania kredytów równą średniomiesięcznej stopie WIBOR (Warsaw Interbank Offered Rate) dla sześciomiesięcznych kredytów z miesiąca poprzedzającego dzień podjęcia decyzji o udzieleniu pomocy, powiększonej o cztery punkty procentowe. Tak zdefiniowaną stopę odniesienia przyjęto z uwagi na większą precyzję w jej ustaleniu w porównaniu do średniej stopy oprocentowania kredytów w bankach komercyjnych. Choć wybór tej stopy zawiera w sobie element dyskrecjonalny, to jednak jest rozwiązaniem stosunkowo najbardziej neutralnym i łatwym w zastosowaniu. Wszystkie stopy procentowe występujące w rozporządzeniu podane są w skali rocznej. Jeśli spłata kredytu lub inna płatność dokonuje się częściej niż raz do roku, to odpowiednie stopy procentowe trzeba podzielić przez liczbę spłat (lub płatności) w danym roku. Tak więc jeśli płatności dokonywane są co kwartał, to stopy procentowe trzeba podzielić przez 4, a jeśli co miesiąc, to przez 12.

Dyskontowanie (§ 2 pkt 3) jest zabiegiem rachunkowym pozwalającym przeliczyć wartość przyszłych transferów pieniężnych na odpowiadającą im aktualną wartość z uwzględnieniem wartości pieniądza w czasie. Dyskontowanie uwzględnia więc koszt alternatywny pieniądza (utrącone możliwości alternatywnego zainwestowania pieniędzy). Dyskontowania dokonuje się przy wykorzystaniu średniomiesięcznej stopy WIBOR dla

sześciomiesięcznych kredytów z miesiąca poprzedzającego dzień wydania decyzji o udzieleniu pomocy. Stopa WIBOR (6 miesięczny) najlepiej obrazuje cenę pieniądza i koszty alternatywne jego wykorzystania.

Szacowanie ryzyka oparte zostało na metodologii stosowanej w polskiej praktyce przy udzielaniu poręczeń i gwarancji kredytowych. Obliczenia związanego z tym syntetycznego współczynnika ryzyka (§ 2 pkt 6) nawiązują do doświadczeń systemu bankowego i wystarczająco precyzyjnie oddają prawdopodobieństwo przejęcia przez Skarb Państwa lub inne niż Skarb Państwa podmioty sektora finansów publicznych powstałych zobowiązań. Z tych względów w niniejszym projekcie odesłano do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania wartości zobowiązań zaliczanych do państwowego długu publicznego, długu Skarbu Państwa, wartości zobowiązań z tytułu poręczeń i gwarancji oraz kwoty przewidywanych wypłat z tytułu poręczeń i gwarancji (Dz. U. 1999 r. Nr 109, poz. 1244), wydanego na podstawie delegacji zawartej w art. 36 ust. 5 ustawy z dnia 26 listopada 1998 roku o finansach publicznych (Dz. U. 1998 r. Nr 155, poz. 1014, z późniejszymi zmianami). Rozwiązania zawarte w tych przepisach pozwalają na precyzyjne wyliczenie współczynnika ryzyka oddzielnie dla każdego poręczenia lub gwarancji jako prawdopodobieństwa dokonania spłat zobowiązań objętych poręczeniami i gwarancjami. Współczynnik ryzyka określa się z uwzględnieniem finansowych i pozafinansowych czynników ryzyka mogących wystąpić w okresie spłaty zobowiązań objętych poręczeniami i gwarancjami.

Jeżeli chodzi stawkę podatkową (§ 2 pkt 7) to zgodnie z praktyką unijną przyjmuje się założenie, że beneficjent pomocy płaci najwyższą stawkę podatku dochodowego (w Polsce dotyczyć to może rzecz jasna tylko osoby fizycznej) oraz nie korzysta z żadnych innych ulg i zwolnień. Dzięki temu możliwe jest *ex ante* wyliczenie ekwiwalentu dotacji netto.

Zaproponowane sposoby liczenia ekwiwalentu dotacji (§ 3) dla różnych form pomocy mają następujące uzasadnienie.

Dotacja (§ 3 pkt 1) jest najbardziej przejrzystą formą pomocy publicznej i nie wymaga żadnych przeliczeń przy ustalaniu elementu pomocowego, gdyż jest nim właśnie kwota owej dotacji. Dotacje są opodatkowane i tylko wyjątkowo są z niego zwalniane. Gdyby traktować ją jako składnik przychodów, to zwiększałaby ona podstawę opodatkowania. Stąd też wzór na obliczenie ekwiwalentu dotacji netto.

Także ulga podatkowa (§ 3 pkt 2) stanowi formę pomocy, która odpowiada co do wartości kwocie, która powinna zostać zapłacona przez podatnika, ale

decyzją władz skarbowych nie jest płacona. Można generalnie wyróżnić dwa przypadki:

- 3) pomoc polegająca na obniżeniu wysokości podatku - w takiej sytuacji ekwiwalentem dotacji jest wysokość obniżenia podatku;
- 4) pomoc polegająca na obniżeniu podstawy opodatkowania - gdzie ekwiwalentem dotacji jest zmniejszenie podstawy opodatkowania pomnożone przez stawkę podatku dochodowego.

W przypadku dokapitalizowania przedsiębiorcy na warunkach odbiegających od normalnych praktyk inwestycyjnych (§3 pkt 3) różnica między wartością dokapitalizowania a rynkową wartością uzyskanych akcji czy udziałów określa wartość ekwiwalentu dotacji. Wartości rynkowej nie da się określić łatwo i precyzyjnie w każdej sytuacji. W odniesieniu do spółek notowanych na Giełdzie Papierów Wartościowych, za wartość rynkową można traktować średnie notowania z ostatnich 30 sesji. W przypadku przedsiębiorstw nie notowanych na giełdzie podstawą oceny ich wartości jest analiza fundamentalna oraz porównanie ich wskaźników finansowych z analogicznymi wskaźnikami spółek notowanych na giełdzie. Z praktyki Unii Europejskiej wynika, że w takich przypadkach korzysta się z usług niezależnych ekspertów.

Określenie ekwiwalentu dotacji w przypadku pożyczek i kredytów preferencyjnych (§3 pkt 5) jest nieco bardziej skomplikowane z uwagi na rozłożenie w czasie korzyści z udzielonej pomocy oraz różne warianty obsługi kredytu i pożyczki. Wzory podane w tym przypadku zostały oparte na założeniu, iż pomoc dla przedsiębiorcy jest wynikiem zastosowania preferencyjnej stopy oprocentowania.

Podano wzory dla kredytów i pożyczek:

- a) spłacanych w systemie równej raty kapitałowej,
- b) spłacanych w systemie równej raty kapitałowej z karencją spłaty kapitału,
- c) spłacanych w systemie równej raty kapitałowej z karencją spłaty kapitału i odsetek,
- d) spłacanych w systemie równej raty,
- e) spłacanych w systemie równej raty z karencją spłaty kapitału,
- f) spłacanych w systemie równej raty z karencją spłaty kapitału i odsetek,
- g) dyskontowych.

Także podobna sytuacja ma miejsce w przypadku poręczenia i gwarancji zobowiązań (§ 3 pkt 7) zaciąganych przez przedsiębiorców. Stanowią one pomoc publiczną ze względu na ryzyko niespłacenia zaciągniętych zobowiązań i konieczność przejęcia obsługi przez Skarb Państwa. Oszacowanie tego ryzyka oparte zostało na metodzie, o której mowa w § 2 pkt 6 niniejszego rozporządzenia.

W przypadku zaniechania poboru podatku (§ 3 pkt 9) mamy do czynienia z pozostawieniem do dyspozycji przedsiębiorcy środków pieniężnych stanowiących uszczuplenie wpływów budżetowych. W tych warunkach uzasadnione jest, aby ekwiwalent dotacyjny pomocy publicznej, wynikającej z takiej decyzji władz fiskalnych, był równy kwocie uszczuplenia.

Umorzenie w całości lub w części zaległości podatkowej, zaległości z tytułu innego świadczenia pieniężnego stanowiącego środki publiczne, w tym kary umowne naliczane przez KBN lub umorzenia odsetek za zwłokę (§ 3 pkt 10) jest pomocą publiczną przez sam fakt rezygnacji władz publicznych z wyegzekwowania należnej kwoty, która poprawia sytuację finansową przedsiębiorcy w porównaniu do sytuacji, gdyby przedsiębiorca musiał uregulować te zaległości. Kwota tego umorzenia jest więc równoważna ekwiwalentowi dotacyjnemu .

Rozłożenie na raty zapłaty podatku lub innego świadczenia pieniężnego stanowiącego środki publiczne przed terminem płatności (§ 3 pkt 11) stanowi pomoc publiczną dla przedsiębiorcy, gdyż w danym momencie poprawia mu ona płynność finansową. W tych warunkach nie musi on zaciągać pożyczki na zapłacenie podatku, dlatego do oszacowania korzyści wykorzystujemy stopę referencyjną. Oszacowanie wartości tej korzyści musi uwzględnić fakt, że władze podatkowe nakładają na podatnika tzw. opłatę prolongacyjną, która zmniejsza tę korzyść. Jeśli opłata prolongacyjna nie jest stosowana, to całkowita korzyść dla przedsiębiorcy wynika z „darmowego” kredytu.

Odroczenie terminu zapłaty podatku lub innego świadczenia pieniężnego stanowiącego środki publiczne (§ 3 pkt 12) stanowi pomoc publiczną dla przedsiębiorcy, gdyż w danym momencie poprawia mu ona płynność finansową, gdyż nie musi on zaciągać pożyczki na zapłacenie podatku. Dlatego dla oszacowania korzyści wykorzystujemy stopę odniesienia[AF2]. Oszacowanie wartości tej korzyści musi uwzględnić fakt, że władze podatkowe nakładają na podatnika tzw. opłatę prolongacyjną, która zmniejsza tę korzyść. Jeśli opłata prolongacyjna nie jest stosowana, to całkowita korzyść dla przedsiębiorcy wynika z „darmowego” kredytu.

W analogiczny sposób należy traktować rozłożenie na raty zapłaty zaległości podatkowej lub innego świadczenia pieniężnego stanowiącego środki publiczne (§ 3 pkt 13). W przypadku zaległości brak odroczenia skutkuje koniecznością płacenia odsetek za zwłokę. *Implicite* zakłada to, że przedsiębiorcy z zaległościami podatkowymi nie mają zdolności kredytowej i nie mogą zaciągnąć kredytu komercyjnego na spłatę zaległości podatkowych. Podobnie postępuje się w przypadku zawieszenia wykonywania zobowiązań lub nie naliczenia odsetek za zwłokę z tego tytułu (§ 3 pkt 14).

Zbycie mienia należącego do władz publicznych na warunkach korzystniejszych dla przedsiębiorcy od oferowanych na rynku (§ 3 pkt 15) stanowi korzyść dla przedsiębiorcy, który może w ten sposób osiągnąć zamierzony cel niższym kosztem. Ekwiwalent dotacyjny takiej transakcji będzie więc różnicą między wartością rynkową nabytego mienia a faktycznie zapłaconą ceną.

Oddanie do korzystania mienia należącego do władz publicznych na warunkach korzystniejszych dla przedsiębiorcy od oferowanych na rynku (§ 3 pkt 16) jest korzyścią dla przedsiębiorcy w sytuacji, gdy opłaty z tego tytułu są niższe niż stawki obowiązujące w danym momencie na rynku. Dlatego też, ekwiwalent dotacyjny w tej formie równy jest różnicy między rynkową wartością odpłatności za korzystanie, a faktyczną ceną uzgodnioną z władzami publicznymi.

Przyspieszona amortyzacja (§ 3 pkt 17) stanowi pomoc publiczną wówczas, jeśli stosowana jest selektywnie, np. w stosunku do przedsiębiorców działających w specjalnych strefach ekonomicznych, gminach zagrożonych bezrobociem strukturalnym lub zagrożonych recesją i degradacją społeczną. Jej korzyścią jest zmiana wysokości strumienia płatności podatku w czasie. W tym przypadku wystarczą roczne oszacowania korzyści, które odniósł przedsiębiorca z zastosowania przyspieszonej amortyzacji, która stanowi pomoc publiczną, warto bowiem zauważyć, że nie każdy przypadek przyspieszonej amortyzacji należy traktować jako pomoc publiczną, nie jest nią np. przyspieszona amortyzacja maszyn pracujących w niekorzystnych warunkach.

Przy wyliczaniu ekwiwalentu pomocy dla przyspieszonej amortyzacji powstaje trudność wynikająca z braku danych statystycznych zagregowanych dla gospodarki, sektora lub regionu. Uzyskanie takich danych wymaga sięgnięcia do danych księgowych poszczególnych przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia2002 r.

w sprawie pomocy regionalnej dla przedsiębiorców.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr ... poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa obszary, na których jest dopuszczalne udzielanie pomocy regionalnej, zwane dalej "obszarami", maksymalne wielkości pomocy dla tych obszarów, szczegółowe warunki udzielania pomocy oraz rodzaje kosztów niezbędnych do obliczania wielkości pomocy.

2. Rozporządzenie określa także maksymalne wielkości pomocy dla małych i średnich przedsiębiorców oraz sposób zmiany maksymalnych intensywności pomocy regionalnej dla nowych inwestycji mających istotny wpływ na konkurencję, uwzględniając w szczególności stopień wykorzystania zdolności produkcyjnych w sektorze, stopień rozwoju rynku, udział w rynku przedsiębiorcy otrzymującego pomoc, kapitałochłonność nowej inwestycji oraz jej wpływ na rozwój regionu.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców,
- 2) obszarach - należy przez to rozumieć jednostki wyróżnione na poziomie drugim (NTS 2), określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2000 r. w sprawie wprowadzenia Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS) (Dz. U. Nr 58, poz. 685 i z 2001 r. Nr 12, poz. 101).

§ 3. 1. Pomoc regionalna jest udzielana na obszarach, o których mowa w § 2 pkt 2.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3, dla obszarów, o których mowa w § 2 pkt 2, ustala się maksymalną intensywność pomocy w wysokości 50%.

3. Maksymalna intensywność pomocy regionalnej dla przedsiębiorców prowadzących działalność w powiatach należących do podregionów określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w § 2 pkt 2, wynosi:

- 1) dla podregionów oznaczonych numerami statystycznymi 4, 17 i 30 - 40%
oraz
- 2) dla podregionów oznaczonych numerami statystycznymi 22 i 42 - 30%.

§ 4. 1. Przy obliczaniu wielkości pomocy regionalnej na wspieranie nowych inwestycji, o których mowa w art. 6 pkt 11 ustawy, uwzględnia się koszty kwalifikujące się do objęcia tą pomocą, na które składają się:

- 1) koszty nabycia gruntów - w wysokości nie wyższej niż 5% całkowitych kosztów inwestycji,
- 2) nakłady na budowle i budynki - w wysokości nie wyższej niż 40% całkowitych kosztów inwestycji,
- 3) nakłady na wyposażenie nowych obiektów - w wysokości nie wyższej niż 70% całkowitych kosztów inwestycji
- przy czym suma procentowych udziałów składników kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, wymienionych w pkt 1-3, nie może przekroczyć 100%.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, jest udzielana na następujących warunkach:

- 1) koszty inwestycji, o których mowa w art. 6 pkt 11 lit. b ustawy, mogą być uwzględniane w kosztach kwalifikujących się do objęcia pomocą regionalną w wysokości nie większej niż 25% kosztów, o których mowa w ust. 1, i wartości niematerialne i prawne powinny być:
 - a) wykorzystywane wyłącznie przez przedsiębiorcę otrzymującego pomoc regionalną,
 - b) nabyte od osoby trzeciej na warunkach nieodbiegających od normalnych praktyk inwestycyjnych,
 - c) własnością przedsiębiorcy przez okres co najmniej pięciu lat,
- 2) wielkość pomocy liczona jako stosunek kwoty pomocy do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą nie może przekroczyć maksymalnej intensywności pomocy dla danego obszaru, o której mowa w § 3 ust. 2 lub 3,
- 3) udział własny przedsiębiorcy w nakładach związanych z nową inwestycją wynosi co najmniej 25%,
- 4) działalność gospodarcza związana z daną inwestycją jest prowadzona co najmniej przez pięć lat od dnia udzielenia pomocy.

§ 5. 1. Przy obliczaniu wielkości pomocy regionalnej na tworzenie nowych miejsc pracy, o których mowa w art. 6 pkt 12 ustawy, uwzględnia się wartość ponoszonych przez przedsiębiorcę dwuletnich kosztów pracy nowo zatrudnianych pracowników, na które składają się koszty płacy brutto pracowników powiększone o wszystkie obowiązkowe płatności związane z ich zatrudnieniem.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, jest udzielana pod warunkiem, że nowo utworzone miejsca pracy będą zachowane co najmniej przez pięć lat od dnia udzielenia pomocy.

3. Maksymalna wielkość pomocy, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć części wartości dwuletnich kosztów pracy nowo zatrudnianych

pracowników, odpowiadającej maksymalnej intensywności pomocy określonej dla danego obszaru, zgodnie z § 3 ust. 2 lub 3.

§ 6. 1. Jeżeli koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą regionalną w całości lub w części kwalifikują się również do objęcia pomocą z innego tytułu, to dla części wspólnej nakładów można przyjąć intensywność pomocy dla tego tytułu, dla którego jest ona większa.

2. Kwoty pomocy regionalnej otrzymane z kilku źródeł, krajowych lub zagranicznych, podlegają sumowaniu.

3. Pomoc, o której mowa w § 4 ust. 1, może być udzielana wraz z pomocą, o której mowa w § 5 ust. 1, pod warunkiem że łączna intensywność pomocy nie przekroczy maksymalnej intensywności dla danego obszaru.

§ 7. Maksymalną intensywność pomocy regionalnej udzielanej małemu lub średniemu przedsiębiorcy podwyższa się o 15 punktów procentowych w stosunku do maksymalnej intensywności określonej dla poszczególnych obszarów, zgodnie z § 3 ust. 2 lub 3.

§ 8. Zmiana maksymalnej intensywności pomocy dotyczy nowych inwestycji, które spełniają następujące kryteria:

- 1) łączne wydatki przedsiębiorcy na środki trwałe lub wartości niematerialne i prawne, wynoszą co najmniej równowartość 50 milionów Euro; intensywność pomocy dla danej inwestycji wynosi co najmniej połowę maksymalnej intensywności przewidzianej dla obszaru, o którym mowa w art. 12 ustawy, na którym realizowana jest inwestycja; wielkość pomocy przeznaczonej na utworzenie lub utrzymanie jednego miejsca pracy, wynosi co najmniej równowartość 40 tysięcy Euro, lub
- 2) wielkość pomocy wynosi co najmniej równowartość 50 milionów Euro.

§ 9. Dla nowych inwestycji, o których mowa w § 8, maksymalna dopuszczalna intensywność pomocy obliczana jest według następującego wzoru:

$$i = R \times T \times K \times M$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

i - maksymalną dopuszczalną intensywność pomocy dla inwestycji, o których mowa w § 8

R - maksymalną dopuszczalną intensywność przewidzianą dla danego obszaru

T – czynnik konkurencji

K – czynnik kapitałochłonności miejsca pracy

M – wskaźnik wpływu na obszar.

§ 10. Czynniki konkurencji T wynosi:

- 1) 0,25 - w przypadku inwestycji prowadzących do rozwoju zdolności produkcyjnych w sektorach charakteryzujących się wysoką strukturalną nadwyżką zdolności produkcyjnych lub całkowitym spadkiem popytu,
- 2) 0,5 - w przypadku inwestycji prowadzących do rozwoju zdolności produkcyjnych w sektorach charakteryzujących się strukturalną nadwyżką zdolności produkcyjnych lub spadkiem popytu, lub umocni wysoki udział na rynku przedsiębiorcy korzystającego z pomocy,
- 3) 0,75 - w przypadku inwestycji prowadzących do rozwoju zdolności produkcyjnych w sektorach charakteryzujących się strukturalną nadwyżką zdolności produkcyjnych lub spadkiem popytu,
- 4) 1 - w przypadku, gdy inwestycja nie spowoduje skutków określonych w punktach 1 – 3.

§ 11. Czynniki kapitałochłonności miejsca pracy K wynosi:

- 1) 1 - w przypadku, gdy koszt utworzenia nowego miejsca pracy lub utrzymania miejsca pracy nie przekracza równowartości 200 tysięcy Euro,
- 2) 0,9 - w przypadku, gdy koszt stworzenia nowego miejsca pracy lub utrzymania miejsca pracy stanowi równowartość od 200 tysięcy do 400 tysięcy Euro,
- 3) 0,8 - w przypadku, gdy wartość nakładów na stworzenie nowego miejsca pracy lub utrzymanie miejsca pracy stanowi równowartość od 400 tysięcy do 700 tysięcy Euro,
- 4) 0,7 - w przypadku, gdy wartość nakładów na stworzenie nowego miejsca pracy lub utrzymanie miejsca pracy stanowi równowartość powyżej 700 tysięcy do 1 miliona Euro,
- 5) 0,6 - w przypadku, gdy wartość nakładów na stworzenie nowego miejsca pracy lub utrzymanie miejsca pracy wynosi równowartość powyżej 1 miliona Euro.

§ 12. Wskaźnik wpływu na obszar M wynosi:

- 1) 1,5 - w przypadku, gdy stosunek ilości miejsc pracy stworzonych przez bezpośrednich dostawców i odbiorców przedsiębiorcy realizującego inwestycję, o której mowa w § 8, do ilości miejsc pracy stworzonych przez tego przedsiębiorcę przekracza 1,
- 2) 1,25 - w przypadku, gdy stosunek, o którym mowa w pkt 1, wynosi od 0,5 do 1,

3) 1 - w przypadku, gdy stosunek, o którym mowa w pkt 1, wynosi poniżej 0,5.

§ 13. Maksymalna intensywność pomocy dla inwestycji, o których mowa w § 8, nie może przekroczyć maksymalnej intensywności przewidzianej dla danego obszaru.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Jednym z celów ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (zwanej dalej ustawą) jest zharmonizowanie polskich regulacji prawnych dotyczących pomocy regionalnej ze standardami Unii Europejskiej. Ustawa określa generalne warunki dopuszczalności pomocy regionalnej, a szczegółowe uregulowania zawarte są w niniejszym rozporządzeniu. Zostało ono opracowane w oparciu o Wytyczne o krajowej pomocy regionalnej Komisji Europejskiej (98/C, 74/06) (zwane dalej Wytycznymi).

W rozporządzeniu sprecyzowano warunki dopuszczalności pomocy regionalnej dla przedsiębiorców, która jest udzielana w celu pobudzenia długookresowego rozwoju poszczególnych obszarów.

W szczególności rozporządzenie określa:

1. warunki dopuszczalności pomocy;
2. rodzaje kosztów niezbędnych do obliczenia wielkości pomocy;
3. maksymalne wielkości pomocy dla obszarów, na których może być udzielana pomoc.
4. sposób zmiany maksymalnych intensywności pomocy dla nowych inwestycji realizowanych w ramach pomocy regionalnej.

Rozporządzenie konkretyzuje postanowienia zawarte w art. 12 ustawy, gdzie uznaje się za dopuszczalną pomoc konieczną dla pobudzenia długookresowego rozwoju obszarów, charakteryzujących się poziomem Produktu Krajowego Brutto (PKB) na jednego mieszkańca niższym niż 75% średniego PKB na jednego mieszkańca we Wspólnotach Europejskich jako całości (art. 12 ust. 1 ustawy). Obszary kwalifikujące się do udzielania pomocy regionalnej zostały określone na poziomie NTS 2 czyli na poziomie województw.

Intensywność pomocy była liczona na poziomie NTS 3, czyli podregionów co jest zgodne z wytycznymi UE w tym zakresie .

Korzystanie z pomocy regionalnej nie wyklucza możliwości korzystania z pomocy przeznaczonej na inne cele (np. ochronę środowiska, prace badawczo - rozwojowe). Jeżeli wydatki inwestycyjne kwalifikujące się do objęcia pomocą regionalną w całości lub w części kwalifikują się również do objęcia pomocą z innego tytułu, to wówczas dla części wspólnej wydatków można przyjąć intensywność pomocy dla tego tytułu, dla którego jest ona korzystniejsza.

W rozporządzeniu określa się także wymóg kumulowania pomocy udzielanej w ramach kilku programów, lub finansowanej z kilku źródeł. Wprowadza się także możliwość kumulowania pomocy przeznaczonej na nowe inwestycje i tworzenie nowych miejsc pracy związanych z daną inwestycją.

Paragraf 4 ust. 1 rozporządzenia wprowadza obowiązującą w Unii Europejskiej zasadę standardowej struktury kosztów tzw. kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, która stanowi instrument wpływania na strukturę przedsięwzięć inwestycyjnych wspieranych ze środków publicznych. Jest to dodatkowe ograniczenie dopuszczalnej intensywności pomocy inwestycyjnej, racjonalne ekonomicznie i zharmonizowane z regulacjami Unii Europejskiej.

Przy ogólnym założeniu, że maksymalna dopuszczalna intensywność pomocy inwestycyjnej nie może przekroczyć maksymalnej intensywności określonej dla danego obszaru przyjmuje się, że dla celów pomocowych koszt nabycia gruntu pod inwestycję nie może być wyższy niż 5% całkowitych kosztów inwestycji, nakłady na budowle i budynki nie mogą przekroczyć 40%, a nakłady na wyposażenie nowych obiektów nie mogą stanowić więcej niż 70% całości nakładów wspieranej inwestycji, przy czym sumaryczny udział procentowy składników nie może przekraczać 100 %.

Faktyczna struktura nakładów inwestycyjnych może być wprawdzie inna, ale pomoc inwestycyjna może dotyczyć tylko tych określonych składników.

Rozporządzenie wprowadza także inne zasady obowiązujące w Unii Europejskiej, takie jak:

- konieczność utrzymania działalności gospodarczej wynikającej z inwestycji przez co najmniej pięć lat od dnia udzielenia pomocy,
- możliwość uwzględniania w kosztach kwalifikujących się do objęcia pomocą kosztów wartości niematerialnych i prawnych,

Ponadto maksymalna intensywność pomocy określona w projekcie rozporządzenia może być podwyższona o 15 punktów procentowych dla małego lub średniego przedsiębiorcy prowadzącego działalność na danym obszarze.

Realizacja dużych projektów inwestycyjnych przy wsparciu państwa może ograniczyć lub zniekształcić konkurencję, a także uniemożliwić lub istotnie utrudnić powstanie konkurencji na rynkach właściwych. Dlatego dla wybranych

przedsięwzięć inwestycyjnych w ramach pomocy regionalnej maksymalna intensywność pomocy powinna być niższa od standardowej intensywności dopuszczalnej dla danego obszaru. W projekcie rozporządzenia intensywność pomocy wyliczana jest w oparciu o maksymalną intensywność dopuszczalną dla obszaru, na którym realizowana jest inwestycja, koszt stworzenia lub utrzymania miejsca pracy oraz wpływ danej inwestycji na konkurencję i sytuację społeczno-gospodarczą obszaru. Warunki te są zgodne z zapisami Przepisów ramowych dla wielosektorowej pomocy regionalnej dla dużych projektów inwestycyjnych (98/OJC 107/05).

Rozporządzenie dotyczy projektów inwestycyjnych spełniających kryteria ilościowe obejmujące wielkość nakładów inwestycyjnych oraz pomocy. Przepisy projektu rozporządzenia odnoszą się do nowych inwestycji o wartości powyżej 50 milionów Euro, wspartych pomocą o wielkości równej co najmniej połowie dopuszczalnej intensywności, oraz w ramach których, przewidziana pomoc na stworzenie lub utrzymanie miejsca pracy wynosi co najmniej 40 tysięcy Euro. Nowe inwestycje, w ramach których przyznana pomoc przekroczy 50 milionów Euro, także objęte są zapisami rozporządzenia.

Wpływ danej inwestycji na konkurencję (§ 9) zależy od stopnia rozwoju zdolności produkcyjnych w sektorze, w wyniku realizacji nowej inwestycji wspieranej przez państwo. Im większy wpływ danej inwestycji na wzrost zdolności produkcyjnych w sektorach charakteryzujących się strukturalną nadwyżką mocy produkcyjnych, tym większe będzie obniżenie intensywności.

Wraz ze wzrostem kosztu tworzenia lub utrzymania nowego miejsca pracy maleje czynnik kapitałochłonności, przez co maleje dopuszczalna intensywność (§ 11). Zasada ta ma zachęcać inwestorów do tworzenia jak największej ilości miejsc pracy, przy możliwie niskich nakładach.

Pojęcie wpływu na obszar zostało określone jako wpływ inwestycji na tworzenie miejsc pracy na obszarze, na terenie którego realizowana ta inwestycja (§ 12). Mierzone jest ono stosunkiem ilości miejsc pracy stworzonych przez bezpośrednich odbiorców i dostawców inwestora, do ilości miejsc pracy stworzonych przez tego inwestora. Im wyższy jest ten stosunek, tym większą pomoc będzie mógł otrzymać dany inwestor na realizację inwestycji.

Zgodnie z zasadami dotyczącymi regionalnej pomocy inwestycyjnej, intensywność pomocy obliczona według metody przedstawionej w rozporządzeniu nie może przekroczyć maksymalnej intensywności przewidzianej dla danego obszaru (§ 13).

Projekt rozporządzenia dostosowuje polskie regulacje dotyczące pomocy publicznej do zasad Unii Europejskiej. Przewiduje on 14 dniowy okres *vacatio legis*, wystarczający wszystkim zainteresowanym do zapoznania się z jego zapisami.

Uzasadnienie

Jednym z celów ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (zwanej dalej ustawą) jest zharmonizowanie polskich regulacji prawnych dotyczących pomocy regionalnej ze standardami Unii Europejskiej. Ustawa określa generalne warunki dopuszczalności pomocy regionalnej, a szczegółowe uregulowania zawarte są w niniejszym rozporządzeniu. Zostało ono opracowane w oparciu o Wytyczne o krajowej pomocy regionalnej Komisji Europejskiej (98/C, 74/06) (zwane dalej Wytycznymi).

W rozporządzeniu sprecyzowano warunki dopuszczalności pomocy regionalnej dla przedsiębiorców, która jest udzielana w celu pobudzenia długookresowego rozwoju poszczególnych obszarów.

W szczególności rozporządzenie określa:

1. warunki dopuszczalności pomocy;

2. rodzaje kosztów niezbędnych do obliczenia wielkości pomocy;
3. maksymalne wielkości pomocy dla obszarów, na których może być udzielana pomoc.
4. sposób zmiany maksymalnej intensywności pomocy dla nowych inwestycji realizowanych w ramach pomocy regionalnej.

Rozporządzenie konkretyzuje postanowienia zawarte w art. 12 ustawy, gdzie uznaje się za dopuszczalną pomoc konieczną dla pobudzenia długookresowego rozwoju obszarów, charakteryzujących się poziomem Produktu Krajowego Brutto (PKB) na jednego mieszkańca niższym niż 75% średniego PKB na jednego mieszkańca we Wspólnotach Europejskich jako całości (art. 12 ust. 1 ustawy). Obszary kwalifikujące się do udzielania pomocy regionalnej zostały określone na poziomie NTS 2 czyli na poziomie województw.

Intensywność pomocy była liczona na poziomie NTS 3, czyli podregionów co jest zgodne z wytycznymi UE w tym zakresie .

Korzystanie z pomocy regionalnej nie wyklucza możliwości korzystania z pomocy przeznaczonej na inne cele (np. ochronę środowiska, prace badawczo - rozwojowe). Jeżeli wydatki inwestycyjne kwalifikujące się do objęcia pomocą regionalną w całości lub w części kwalifikują się również do objęcia pomocą z innego tytułu, to wówczas dla części wspólnej wydatków można przyjąć intensywność pomocy dla tego tytułu, dla którego jest ona korzystniejsza.

W rozporządzeniu określa się także wymóg kumulowania pomocy udzielanej w ramach kilku programów, lub finansowanej z kilku źródeł. Wprowadza się także możliwość kumulowania pomocy przeznaczonej na nowe inwestycje i tworzenie nowych miejsc pracy związanych z daną inwestycją.

Paragraf 4 ust. 1 rozporządzenia wprowadza obowiązującą w Unii Europejskiej zasadę standardowej struktury kosztów tzw. kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, która stanowi instrument wpływania na strukturę przedsięwzięć inwestycyjnych wspieranych ze środków publicznych. Jest to dodatkowe ograniczenie dopuszczalnej intensywności pomocy inwestycyjnej, racjonalne ekonomicznie i zharmonizowane z regulacjami Unii Europejskiej.

Przy ogólnym założeniu, że maksymalna dopuszczalna intensywność pomocy inwestycyjnej nie może przekroczyć maksymalnej intensywności określonej dla danego obszaru przyjmuje się, że dla celów pomocowych koszt nabycia gruntu pod inwestycję nie może być wyższy niż 5% całkowitych kosztów inwestycji, nakłady na budowle i budynki nie mogą przekroczyć 40%, a nakłady na wyposażenie nowych obiektów nie mogą stanowić więcej niż 70% całości nakładów wspieranej inwestycji, przy czym sumaryczny udział procentowy składników nie może przekraczać 100 %.

Faktyczna struktura nakładów inwestycyjnych może być wprawdzie inna, ale pomoc inwestycyjna może dotyczyć tylko tych określonych składników.

Rozporządzenie wprowadza także inne zasady obowiązujące w Unii Europejskiej, takie jak:

- konieczność utrzymania działalności gospodarczej wynikającej z inwestycji przez co najmniej pięć lat od dnia udzielenia pomocy,
- możliwość uwzględniania w kosztach kwalifikujących się do objęcia pomocą kosztów wartości niematerialnych i prawnych,

Ponadto maksymalna intensywność pomocy określona w projekcie rozporządzenia może być podwyższona o 15 punktów procentowych dla małego lub średniego przedsiębiorcy prowadzącego działalność na danym obszarze.

Realizacja dużych projektów inwestycyjnych przy wsparciu państwa może ograniczyć lub zniekształcić konkurencję, a także uniemożliwić lub istotnie utrudnić powstanie konkurencji na rynkach właściwych. Dlatego dla wybranych przedsięwzięć inwestycyjnych w ramach pomocy regionalnej maksymalna intensywność pomocy powinna być niższa od standardowej intensywności dopuszczalnej dla danego obszaru. W projekcie rozporządzenia intensywność pomocy wyliczana jest w oparciu o maksymalną intensywność dopuszczalną dla obszaru, na którym realizowana jest inwestycja, koszt stworzenia lub utrzymania miejsca pracy oraz wpływ danej inwestycji na konkurencję i sytuację społeczno-gospodarczą obszaru. Warunki te są zgodne z zapisami Przepisów ramowych dla wielosektorowej pomocy regionalnej dla dużych projektów inwestycyjnych (98/OJC 107/05).

Rozporządzenie dotyczy projektów inwestycyjnych spełniających kryteria ilościowe obejmujące wielkość nakładów inwestycyjnych oraz pomocy. Przepisy projektu rozporządzenia odnoszą się do nowych inwestycji o wartości powyżej 50 milionów Euro, wspartych pomocą o wielkości równej co najmniej połowie dopuszczalnej intensywności, oraz w ramach których, przewidziana pomoc na stworzenie lub utrzymanie miejsca pracy wynosi co najmniej 40 tysięcy Euro. Nowe inwestycje, w ramach których przyznana pomoc przekroczy 50 milionów Euro, także objęte są zapisami rozporządzenia.

Wpływ danej inwestycji na konkurencję (§ 9) zależy od stopnia rozwoju zdolności produkcyjnych w sektorze, w wyniku realizacji nowej inwestycji wspieranej przez państwo. Im większy wpływ danej inwestycji na wzrost zdolności produkcyjnych w sektorach charakteryzujących się strukturalną nadwyżką mocy produkcyjnych, tym większe będzie obniżenie intensywności.

Wraz ze wzrostem kosztu tworzenia lub utrzymania nowego miejsca pracy maleje czynnik kapitałochłonności, przez co maleje dopuszczalna intensywność (§ 11). Zasada ta ma zachęcać inwestorów do tworzenia jak największej ilości miejsc pracy, przy możliwie niskich nakładach.

Pojęcie wpływu na obszar zostało określone jako wpływ inwestycji na tworzenie miejsc pracy na obszarze, na terenie którego realizowana ta inwestycja (§ 12). Mierzone jest ono stosunkiem ilości miejsc pracy stworzonych przez bezpośrednich odbiorców i dostawców inwestora, do ilości miejsc pracy stworzonych przez tego inwestora. Im wyższy jest ten stosunek, tym większą pomoc będzie mógł otrzymać dany inwestor na realizację inwestycji.

Zgodnie z zasadami dotyczącymi regionalnej pomocy inwestycyjnej, intensywność pomocy obliczona według metody przedstawionej w rozporządzeniu nie może przekroczyć maksymalnej intensywności przewidzianej dla danego obszaru (§ 13).

Projekt rozporządzenia dostosowuje polskie regulacje dotyczące pomocy publicznej do zasad Unii Europejskiej. Przewiduje on 14 dniowy okres *vacatio legis*, wystarczający wszystkim zainteresowanym do zapoznania się z jego zapisami.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia2002 r.

w sprawie pomocy publicznej udzielanej na wspieranie prac badawczo-rozwojowych.

Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa maksymalne wielkości pomocy horyzontalnej, o której mowa w art. 14 pkt 2, koszty kwalifikujące się do objęcia tą pomocą.

§ 2. Przy obliczaniu intensywności pomocy uwzględnia się następujące rodzaje kosztów prac badawczo-rozwojowych, zwanych dalej "kosztami kwalifikującymi się do objęcia pomocą":

- 1) koszty wynagrodzenia osób zatrudnionych przy pracach badawczo-rozwojowych,
- 2) koszty aparatury i sprzętu, gruntów i budynków oraz wartości niematerialnych i prawnych wykorzystywanych do działalności badawczo-rozwojowej,
- 3) koszty ekspertyz i opinii wykorzystywanych wyłącznie w pracach badawczo-rozwojowych,
- 4) koszty zużycia materiałów i energii oraz inne koszty operacyjne poniesione bezpośrednio przy prowadzeniu prac badawczo-rozwojowych.

§ 3. 1. Intensywność pomocy na badania podstawowe może osiągnąć 100% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, jeżeli wyniki badań są powszechnie udostępniane zainteresowanym na równych zasadach.

2. Intensywność pomocy udzielanej na badania przemysłowe nie może być wyższa niż 50% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, z zastrzeżeniem § 4.

3. Intensywność pomocy udzielanej na badania przedkonkurencyjne nie może być wyższa niż 25% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, z zastrzeżeniem § 4.

§ 4. 1. Intensywność pomocy udzielanej na badania przemysłowe może osiągnąć 60% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, a na badania przedkonkurencyjne 35%, jeżeli:

- 1) prace badawczo-rozwojowe są prowadzone na obszarach, o których mowa w art. 12 ustawy z dnia2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców lub
- 2) prace badawczo-rozwojowe uzasadniają współpracę w tym zakresie między przedsiębiorcami i jednostkami naukowymi, lub
- 3) prace badawczo-rozwojowe uzasadniają współpracę transgraniczną w tym zakresie między przynajmniej dwoma niezależnymi podmiotami: z Polski i z kraju członkowskiego Unii Europejskiej, lub
- 4) wyniki prac badawczo-rozwojowych są upowszechniane.

2. Intensywność pomocy udzielanej na badania przemysłowe może osiągnąć 65% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, a na badania przedkonkurencyjne 40%, jeżeli pomoc jest udzielana na prace badawczo-rozwojowe objęte europejskim programem badań i rozwoju.

3. Intensywność pomocy udzielanej na badania przemysłowe może osiągnąć 75% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, a na badania przedkonkurencyjne 50%, jeżeli pomoc jest udzielana na prace badawczo-rozwojowe objęte europejskim programem badań i rozwoju, uzasadniającym współpracę transgraniczną między przedsiębiorcami i publicznymi podmiotami prowadzącymi działalność badawczo-rozwojową lub przynajmniej dwoma niezależnymi podmiotami: z Polski i z kraju członkowskiego Unii Europejskiej, a wyniki tych prac będą upowszechniane, z zastrzeżeniem praw własności intelektualnej i przemysłowej.

§ 5. W przypadku łącznego prowadzenia badań podstawowych, przemysłowych lub przedkonkurencyjnych pomoc powinna być udzielana oddzielnie dla każdego rodzaju badań, z uwzględnieniem intensywności pomocy dla tych badań określonej w § 3 i 4.

§ 6. W stosunku do prac badawczo-rozwojowych prowadzonych samodzielnie przez małych i średnich przedsiębiorców lub we współpracy z jednostkami naukowymi intensywność pomocy, o której mowa w § 3 ust. 2 i 3, zwiększa się o dziesięć punktów procentowych.

§ 7. Maksymalna intensywność pomocy, o której mowa w § 4 i 6, nie może przekroczyć 75% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą dla badań przemysłowych i 50% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą dla badań przedkonkurencyjnych.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.
Uzasadnienie

Niniejszy projekt rozporządzenia Rady Ministrów jest wykonaniem delegacji art. 16 ust. 3 ustawy z dnia2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz.U. nr ... poz.....), zwanej dalej „ustawą”.

Celem tego rozporządzenia jest dostosowanie regulacji dotyczących pomocy publicznej na badania i rozwój do rozwiązań Unii Europejskiej. Regulacje dotyczące udzielania pomocy na prace badawczo-rozwojowe zawarte są w unijnych przepisach zwanych „Wspólnotowymi zasadami ramowymi dotyczącymi pomocy publicznej na badania i rozwój” (ang. ‘Community framework for State aid for research and development’, Official Journal C045 z dnia 17.02.1996 r.), zwanymi dalej „Zasadami ramowymi”.

Technologiczne wzmocnienie polskiego przemysłu oraz szanse rozwoju jego międzynarodowej konkurencyjności stanowią trwale priorytety polityki gospodarczej państwa. Realizacja tych celów wymaga prowadzenia prac badawczo-rozwojowych, zmierzających do przyspieszenia procesu modernizacji struktury produkcji oraz wzrostu udziału produktów i usług zawierających najnowszą myśl technologiczną. Tylko w ten sposób możliwy jest wzrost potencjału innowacyjnego oraz zmniejszanie luki technologicznej, jaka dzieli nasz kraj od najwyżej rozwiniętych krajów przemysłowych.

Na podstawie delegacji zawartej w art. 16 ust. 3 ustawy, Rada Ministrów w drodze

rozporządzenia powinna określić maksymalne wielkości pomocy, rozumiane jako maksymalne intensywności pomocy na wspieranie prac badawczo-rozwojowych. Przy ustalaniu intensywności pomocy uwzględnia się koszty prac badawczo-rozwojowych, które mogą być finansowane ze środków publicznych oraz stopień zbliżenia tych prac do bezpośrednich zastosowań.

W projekcie określono:

- koszty uwzględniane przy obliczaniu intensywności pomocy,
- intensywności pomocy dla poszczególnych rodzajów prac badawczo-rozwojowych,
- intensywność pomocy dla małych i średnich przedsiębiorców oraz prac badawczo-rozwojowych prowadzonych na obszarach o poziomie produktu krajowego brutto na 1 mieszkańca niższym niż 75% średniego poziomu produktu krajowego brutto na jednego mieszkańca we Wspólnotach Europejskich jako całości.

W § 2 określono rodzaje kosztów uwzględnianych przy obliczaniu intensywności pomocy przeznaczonej na prace badawczo-rozwojowe czyli tzw. kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą. Zalicza się do nich: koszty wynagrodzenia osób zatrudnionych wyłącznie do celów badawczo-rozwojowych, koszty aparatury i sprzętu, gruntów i budynków

wykorzystywanych wyłącznie do działalności badawczo-rozwojowej oraz koszty wartości niematerialnych i prawnych, koszty ekspertyz i opinii wykorzystywanych wyłącznie w pracach badawczo-rozwojowych, a także koszty materiałów i energii.

Zgodnie z § 3 ust. 1 badania podstawowe, które prowadzone są na rzecz przedsiębiorców bądź we współdziałaniu z nimi można sfinansować ze środków publicznych do 100% poniesionych kosztów, pod warunkiem szerokiego udostępnienia wyników tych badań innym zainteresowanym podmiotom. Jednocześnie tak wysoka intensywność pomocy uzasadniona jest niewielkim wpływem wyników tych badań na konkurencję gdyż ich rezultaty są usytuowane daleko od rynku. Intensywność pomocy dla badań podstawowych określona w projekcie odpowiada regulacjom obowiązującym w Unii Europejskiej.

Badania przemysłowe (§ 3 ust. 1), objęte przepisami projektu, prowadzone są w ściślejszym nieco stopniu z ewentualnym praktycznym wykorzystaniem rynkowym ich wyników, niż badania podstawowe, dlatego intensywność pomocy publicznej dla przedsiębiorców na ten cel nie powinna, poza wyjątkami określonymi w § 4, przekroczyć 50 % kosztów badań, co zapewnia skuteczne złagodzenie stopnia zniekształcenia konkurencji. Jest to zgodne z „Zasadami ramowymi”.

Określony w § 3 ust. 3 projektu próg intensywności pomocy w wysokości 25% na badania przedkonkurencyjne, poza wyjątkami określonymi w § 4, wynika z silnego powiązania badań przedkonkurencyjnych z warunkami konkurencji na danym rynku.

Dopuszczalna jest większa intensywność pomocy zarówno na badania przemysłowe jak i przedkonkurencyjne, o ile są spełnione dodatkowe warunki określone w § 4 projektu m.in. wyższa dopuszczalna intensywność pomocy dotyczy wspierania środkami publicznymi prac objętych europejskim programem dla badań i rozwoju, czy też prac, które są prowadzone na obszarach o niskim poziomie rozwoju.

W § 6 projektu, zwiększa się intensywność pomocy na prace badawczo-rozwojowe dla małych i średnich przedsiębiorców, co jest uzasadnione szczególnymi preferencjami dla tych przedsiębiorców zarówno w UE jak i w Polsce.

Zgodnie z „Zasadami ramowymi” maksymalna intensywność pomocy na badania przemysłowe przy uwzględnieniu łączenia warunków, o których mowa w § 5 i 6, nie może przekroczyć 75%, a dla badań przedkonkurencyjnych 50% (§ 7).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia ... 2002 r.
w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy inwestycyjnej, pomocy na
pokrycie kosztów bieżącej działalności w zakresie ochrony środowiska oraz pomocy dla
małych i średnich przedsiębiorców zakresie ochrony środowiska, jak również
maksymalne wielkości tych pomocy.

Rozdział I
Przepisy ogólne

Na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy z dnia ... 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr..., poz...), zwanej dalej ustawą, zarządza się, co następuje:

- 1) § 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania oraz maksymalne wielkości pomocy horyzontalnej, o której mowa w art. 14 pkt 5 ustawy z dnia ... 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr..., poz...), uwzględniając w szczególności stopień dostosowania poziomu zanieczyszczeń do nowych standardów emisyjnych oraz obniżanie poziomu zanieczyszczeń przy braku takich standardów

§ 2. 1. Pomoc może być przeznaczona na:

- 1) inwestycje mające na celu ograniczenie emisji zanieczyszczeń, służące oszczędzaniu energii pierwotnej, produkcji energii i ciepła w skojarzeniu, wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii, rekultywację gleby lub ziemi, lub zmianę lokalizacji zakładu,
- 2) pokrycie dodatkowych kosztów bieżącej działalności przedsiębiorcy, wynikających ze wzrostu kosztów związanych z oszczędnością energii pierwotnej i zagospodarowaniem odpadów oraz produkcją energii ze źródeł odnawialnych i produkcją energii i ciepła w skojarzeniu.

2. Dla małych i średnich przedsiębiorców pomoc może być udzielana także na usługi doradcze w zakresie ochrony środowiska lub udział w targach i wystawach.

§ 3. Przy ustalaniu intensywności pomocy udzielanej na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu uwzględnia się krajowe środki publiczne oraz środki przedakcesyjne pochodzące ze Wspólnot Europejskich.

§ 4. W przypadku, gdy pomoc służy różnym celom i wiąże się z nią te same koszty kwalifikowane, stosuje się najkorzystniejszy pułap pomocy.

Rozdział II

Pomoc inwestycyjna

§ 5. 1. Dla określenia wielkości pomocy, koszty inwestycji ponoszone przez przedsiębiorcę na ochronę środowiska obniża się o wynikającą z tej inwestycji:

- 1) wartość dochodów uzyskanych wskutek wzrostu zdolności produkcyjnych,
- 2) oszczędność kosztów produkcji, w okresie 5 lat od zakończenia tej inwestycji,
- 3) wartość dochodu z produkcji ubocznej, w okresie 5 lat od dnia ich uzyskania.

2. Pomoc może być udzielona na inwestycje powodujące obniżenie poziomu emisji zanieczyszczeń w stopniu większym, niż wynikałoby to z obowiązujących standardów emisyjnych.

3. Pomoc nie może być udzielona na inwestycje niezbędne do osiągnięcia obowiązujących standardów emisyjnych albo standardów emisyjnych już przyjętych, ale jeszcze nie obowiązujących, z zastrzeżeniem § 13.

4. Przedsiębiorca może otrzymać pomoc niezbędną do osiągnięcia już przyjętych standardów emisyjnych tylko wówczas, jeżeli osiągnie te standardy przed terminem wejścia ich w życie.

5. W przypadku, gdy nie zostały ustanowione standardy emisyjne, pomoc może być udzielona na inwestycje niezbędne dla obniżenia poziomu emisji zanieczyszczeń.

§ 6. Intensywność pomocy na inwestycje mające na celu ograniczenie emisji zanieczyszczeń nie może przekraczać 30%.

§ 7. 1. Dopuszczalna jest pomoc na inwestycje mające na celu oszczędność energii pierwotnej oraz na produkcję energii elektrycznej i ciepłej w skojarzeniu charakteryzującą się wysoką efektywnością konwersji energii pierwotnej na energię elektryczną i ciepłą.

2. Maksymalna intensywność pomocy, o której mowa w ust. 1, wynosi 40%.

§ 8. 1. Maksymalna intensywność pomocy inwestycyjnej przeznaczonej na produkcję energii ze źródeł odnawialnych wynosi 40%.

2. Jeżeli energia wytwarzana ze źródeł odnawialnych zaspakaja potrzeby odbiorców na danym terenie, intensywność pomocy, o której mowa w ust. 1, może zostać zwiększona o 10 punktów procentowych.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, można zwiększyć intensywność pomocy do 100% pod warunkiem, że na instalacje, do których odnosić się będzie ta pomoc nie zostanie udzielona dalsza pomoc.

4. Kosztami kwalifikującymi się do objęcia pomocą są wszystkie dodatkowe koszty poniesione przez inwestora, które zwiększają jego nakłady w stosunku do kosztów wybudowania konwencjonalnej elektrowni o porównywalnej mocy.

§ 9. Maksymalna intensywność pomocy na ochronę środowiska, udzielanej przedsiębiorcom na obszarach, o których mowa w art. 12 ustawy, może być zwiększona o:

- 1) 10 punktów procentowych w stosunku do maksymalnych intensywności pomocy określonych w niniejszym rozporządzeniu, albo
- 2) 10 punktów procentowych w stosunku do maksymalnej intensywności pomocy określonej dla danego obszaru.

§ 10. 1. Dopuszczalna jest pomoc przeznaczona dla przedsiębiorcy podejmującego się rekultywacji zanieczyszczonej gleby lub ziemi, jeżeli przedsiębiorca odpowiedzialny za to zanieczyszczenie nie jest znany albo nie jest w stanie ponieść kosztów tej rekultywacji.

2. Maksymalna intensywność pomocy wynosi 100% kosztów rekultywacji zanieczyszczonej gleby lub ziemi, pomniejszonych o wynikający stąd wzrost wartości działki gruntu.

3. Maksymalna intensywność pomocy, o której mowa w ust. 2, może zostać dodatkowo zwiększona do 15 % kosztów rekultywacji.

4. Przedsiębiorca odpowiedzialny za zanieczyszczenie gleby lub ziemi nie może otrzymać pomocy przeznaczonej na jej rekultywację.

§ 11. 1. Dopuszczalne jest udzielenie pomocy przeznaczonej na zmianę lokalizacji zakładu przedsiębiorcy, jeżeli zarazem:

- 1) zakład działa na obszarze zurbanizowanym lub na obszarze objętym programem Natura 2000,
- 2) obecna lokalizacja powoduje istotne zanieczyszczenie środowiska,
- 3) obowiązek zmiany lokalizacji zakładu wynika z prawomocnego orzeczenia uprawnionego organu,
- 4) zakład w nowym miejscu lokalizacji będzie spełniał standardy emisyjne obowiązujące na danym terenie.

2. Przy ustalaniu wielkości pomocy przeznaczonej na zmianę lokalizacji zakładu, należy uwzględnić:

- 1) przychody uzyskane ze sprzedaży albo dzierżawy zakładu lub działki gruntu i inne korzyści związane ze zmianą lokalizacji zakładu, w szczególności wynikające ze zmian technicznych lub technologicznych,
- 2) uzyskane odszkodowania i rekompensaty związane z wydaniem orzeczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3,
- 3) koszty nabycia działki gruntu i budowy nowego zakładu o takich samych zdolnościach wytwórczych,
- 4) kary lub odszkodowania z tytułu przedterminowego rozwiązania umowy, na podstawie której przedsiębiorca prowadzi zakład lub korzysta z działki gruntu.

3. Pomocą nie mogą być objęte nakłady inwestycyjne, powodujące zwiększenie zdolności produkcyjnych.

§ 12. 1. Za inwestycje w zakresie ochrony środowiska, uznaje się w szczególności:

- 1) inwestycje w nieruchomości, maszyny i urządzenia, których celem jest zmniejszenie lub eliminacja emisji zanieczyszczeń,
- 2) inwestycje w wartości niematerialne i prawne poprzez uzyskanie patentów, zakup licencji oraz nieopatentowanej wiedzy technicznej, technologicznej lub z zakresu organizacji i zarządzania, jeżeli:
 - a) podlegają amortyzacji,
 - b) nabyte zostały na warunkach rynkowych od przedsiębiorcy nie pozostającego w stosunku dominacji lub zależności z nabywcą,
 - c) stanowią majątek przedsiębiorcy i pozostaną składnikiem tego majątku przez okres co najmniej 5 lat od chwili ich nabycia, chyba, że nie jest to uzasadnione ze względu na rozwój techniczny lub technologiczny w danej dziedzinie.

2. Nieuzasadniona przyczynami technicznymi lub technologicznymi sprzedaż wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przed upływem 5 lat od chwili ich nabycia, powoduje konieczność zwrotu całości lub części pomocy, w wysokości wynikającej z różnicy przychodu uzyskanego ze sprzedaży danego prawa i nakładów inwestycyjnych objętych pomocą.

Rozdział III

Pomoc dla małych i średnich przedsiębiorców

§ 13. Dopuszczalna jest pomoc dla małych i średnich przedsiębiorców przeznaczona na dostosowanie do obowiązujących standardów emisyjnych, udzielana w okresie 3 lat od ich wprowadzenia, której maksymalna intensywność wynosi 15 %.

§ 14. 1. Intensywność pomocy inwestycyjnej dla małego i średniego przedsiębiorcy może być zwiększona o 10 punktów procentowych, za wyjątkiem przypadku, o którym mowa w § 9 pkt 2.

3. Maksymalna intensywność pomocy, z uwzględnieniem zwiększenia, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 100%.

§ 15. Pomoc dla małych i średnich przedsiębiorców może być także udzielana na:

1) usługi doradcze związane bezpośrednio z ochroną środowiska lub udział przedsiębiorcy w targach i wystawach ekologicznych, przy czym maksymalna intensywność wynosi 50 %, z zastrzeżeniem pkt 2,

2) koszty udziału przedsiębiorcy w targach i wystawach, obejmują w szczególności koszty jednokrotnego wynajmu, urządzenia i obsługi stoiska.

Rozdział IV

Pomoc na pokrycie dodatkowych kosztów bieżącej działalności przedsiębiorcy

§ 16. 1. Maksymalna intensywność pomocy, przeznaczonej na oszczędzanie energii pierwotnej lub zagospodarowanie odpadów wynosi 100% i może być rozłożona na okres do 5 lat, podlegając w tym okresie liniowej redukcji tak, aby na koniec tego okresu jej intensywność wyniosła zero.

2. Jeżeli maksymalna intensywność pomocy, o której mowa w ust. 1, nie podlega liniowej redukcji, jej maksymalna intensywność wynosi 50%.

3. Warunkiem udzielenia pomocy przeznaczonej na zagospodarowanie odpadów jest jej zgodność z planami tego zagospodarowania.

§ 17. Pomoc przeznaczona na działania mające na celu produkcję energii ze źródeł odnawialnych jest udzielana:

1) z zachowaniem warunków określonych w § 16 ust. 1 i 2, albo

2) na pokrycie kosztów amortyzacji majątku trwałego zakładu produkującego energię ze źródeł odnawialnych; po okresie amortyzacji niedopuszczalne jest udzielenie pomocy, chyba, że przedsiębiorca produkuje energię z biomasy a koszty produkcji są nadal wyższe niż rynkowe ceny energii, albo

3) w wysokości do 0,05 EURO na kWh, jeżeli wiąże się z istotnym ograniczeniem emisji zanieczyszczeń, jest przeznaczona dla nowopowstałych zakładów i nie dyskryminuje innych producentów energii ze źródeł odnawialnych.

§ 18. 1. Pomoc przeznaczona na produkcję energii elektrycznej w skojarzeniu z energią ciepłą, udzielana jest na warunkach określonych w § 7 ust. 1 i na zasadach określonych w § 17.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być udzielona także przedsiębiorcy zajmującemu się dystrybucją energii, jeżeli koszty produkcji nabywanej przez niego energii są wyższe od cen rynkowych.

§ 19. Dopuszczalne jest także udzielanie pomocy w formie ulg w świadczeniach na rzecz sektora finansów publicznych, związanych z ochroną środowiska, z zachowaniem warunków określonych w § 16 ust. 1 i 2.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Generalną zasadą przyjętą w Unii Europejskiej przy ocenie dopuszczalności pomocy w zakresie ochrony środowiska, jest zasada mówiąca, że koszty wynikające z zanieczyszczenia ponoszone są przez tego, który jest sprawcą tych zanieczyszczeń (*polluter pays principle*). Od tej generalnej zasady są jednak wyjątki, które uzasadniają udzielanie pomocy publicznej w zakresie ochrony środowiska. Pomoc publiczna może być udzielona, gdy pełna internalizacja kosztów zanieczyszczenia środowiska nie jest możliwa, gdy stanowi ona zachętę do przekraczania obecnie obowiązujących standardów emisji, lub gdy udzielana jest małym i średnim przedsiębiorcom.

Ochrona środowiska jest jednym z głównych priorytetów państwa i dlatego rozporządzenie przewiduje wiele celów na które może być przeznaczana pomoc, jak i dopuszcza wiele przypadków pozwalających na zwiększenie intensywności pomocy. Projekt rozporządzenia (dalej: projekt) został przygotowany w oparciu o *Wytyczne Wspólnotowe w sprawie pomocy w zakresie ochrony środowiska (2001/C 37/02)*.

W Rozdziale I projektu, zatytułowanym „Przepisy ogólne”, określone są: zakres regulacji (§ 1) oraz przeznaczenia pomocy (§ 2). Zgodnie z unijną zasadą przyjęto, że przy wyliczaniu intensywności pomocy związanej z ochroną środowiska uwzględnia się pomoc zarówno ze źródeł krajowych, jak i zagranicznych (§ 3). W § 4 została rozwiązana kwestia zbiegu pomocy na różne cele. W takiej sytuacji przedsiębiorca wykorzystuje najwyższą maksymalną intensywność pomocy, przewidzianą dla któregoś z realizowanych celów. W § 5 określone są zasady pomniejszania kosztów inwestycji w zakresie ochrony środowiska o uzyskane efekty przekładające się na wzrost dochodu przedsiębiorcy dzięki wzrostowi zdolności produkcyjnych, oszczędności kosztów produkcji lub rozpoczęcia produkcji ubocznej. Dobrym przykładem ostatniego z wymienionych źródeł dodatkowych korzyści, możliwych do osiągnięcia w wyniku inwestycji w zakresie ochrony środowiska, jest oczyszczenie gazów odlotowych stosowane w sektorze energetycznym, w wyniku którego powstaje gips syntetyczny wykorzystywany do produkcji gipsopochodnych materiałów budowlanych (głównie płyt gipsowo-kartonowych).

W Rozdziale II, jak wynika z tytułu „Pomoc inwestycyjna”, uregulowano udzielanie pomocy inwestycyjnej. W § 5 ust. 2 – 5 określone są szczegółowe zasady udzielania pomocy w zakresie ochrony środowiska z uwzględnieniem standardów emisji zanieczyszczeń. Generalną zasadą jest, że nie może być udzielona pomoc dotycząca inwestycji niezbędnych do

osiągnięcia już obowiązujących standardów (§ 5 ust. 3). Pomocą mogą być objęte inwestycje powodujące obniżenie poziomu emisji zanieczyszczeń w stopniu większym, niż wynikałoby to z obowiązujących standardów (§ 5 ust. 2). Oznacza to, że w sytuacji, kiedy przedsiębiorca nie spełnia obowiązujących standardów i planuje inwestycję, która pozwoli mu na ich przekroczenie, to pomoc może dotyczyć tylko kosztów inwestycji, które są niezbędne do przekroczenia obowiązujących standardów. Warto także zwrócić uwagę, że jeżeli nie ma obowiązujących standardów emisyjnych, wówczas pomoc może być udzielona na obniżenie poziomu zanieczyszczeń. Określona jest także maksymalna intensywność pomocy dla inwestycji, o których mowa w § 5, wynosząca 30%.

Kolejne zapisy Rozdziału II określają przypadki, kiedy można zwiększyć maksymalną intensywność (§ 7 i § 8). W § 7 dopuszcza się zwiększenie maksymalnej intensywności do 40% dla inwestycji mających na celu oszczędność energii pierwotnej, w szczególności w odniesieniu do produkcji energii elektrycznej w skojarzeniu z energią cieplną. W § 8 ust. 1 dopuszcza się takie samo zwiększenie maksymalnej intensywności pomocy dla inwestycji związanych z produkcją energii ze źródeł odnawialnych. W przypadku, gdy energia ze źródeł odnawialnych zaspokaja potrzeby nie tylko przedsiębiorcy, który realizuje tę inwestycję, ale także odbiorców na danym terenie, intensywność może być zwiększona o 10 punktów procentowych (ust. 2). W szczególnie uzasadnionych przypadkach intensywność może wynieść 100%, ale uwarunkowane jest to zakazem udzielania dalszej pomocy danemu przedsięwzięciu (ust. 3). Promowaniu produkcji energii ze źródeł odnawialnych służy także zapis dotyczący objęcia pomocą różnicy, wynikającej z rachunku kosztów alternatywnych, między inwestycją w wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych i metodami konwencjonalnymi (ust. 4).

W § 9 dopuszcza się możliwość zwiększenia maksymalnej intensywności o 10 punktów procentowych, jeżeli inwestycja realizowana jest na obszarach wsparcia, czyli obecnie na terenie całej Polski. Przedsiębiorca składający wniosek o udzielenie pomocy może skorzystać z opcji korzystniejszej, tj. albo zwiększyć o 10 punktów procentowych maksymalną intensywność przewidzianą dla danej inwestycji, albo zastosować obowiązującą na danym obszarze wsparcia.

W § 10 dopuszcza się udzielanie pomocy na rekultywację gleby lub ziemi. Maksymalna intensywność pomocy w takim przypadku wynosi 100%, przy czym koszty objęte pomocą pomniejszane są o wzrost wartości zrekultywowanej działki gruntu (ust. 2). Pomoc na rekultywację może być dodatkowo powiększona o 15% kosztów rekultywacji. Ważne jest

uregulowanie, że przedsiębiorca odpowiedzialny za zanieczyszczenie gleby lub ziemi nie może otrzymać pomocy na jej rekultywację (ust. 4), natomiast może ją otrzymać przedsiębiorca, który podejmuje się rekultywacji, jeżeli nie wiadomo kto jest odpowiedzialny za to zanieczyszczenie lub sprawca tego zanieczyszczenia nie ma środków na jego likwidację (ust. 1).

W § 11 określone są zasady pomocy na zmianę lokalizacji firmy wynikającą z wymogów stawianych przez standardy ochrony środowiska. Istotne jest, że dla ustalenia kosztów, które mogą być objęte pomocą uwzględnia się dodatkowe koszty i korzyści wynikające ze zmiany lokalizacji zakładu (ust. 2). Pomoc ta nie może jednak prowadzić do zwiększenia zdolności produkcyjnych przedsiębiorcy.

Zważywszy, że pomoc inwestycyjna na ochronę środowiska może mieć różne szczegółowe przeznaczenie, są one określone w § 12. Istotne jest zaliczenie do inwestycji także kosztów nabycia wartości niematerialnych i prawnych (patenty, know-how). Ustęp 2 tego paragrafu reguluje zasady ich wcześniejszego zbywania. Celem takiego zapisu, jest umożliwienie wcześniejszej sprzedaży wartości niematerialnych i prawnych w sytuacji, gdy są one już przestarzałe i przedsiębiorca wykorzystywać nowsze rozwiązania.

Rozdział III reguluje szczególne przywileje dla małych i średnich przedsiębiorców. Szczególnie istotny jest § 13, który pozwala na udzielanie pomocy na dostosowanie się do obowiązujących standardów w okresie 3 lat od ich wprowadzenia. Maksymalna intensywność pomocy wynosi co prawda tylko 15%, ale warto podkreślić, że jest to wyjątek od generalnej zasady nieudzielania pomocy na dostosowanie do obowiązujących standardów. Jest to wyraz specjalnych preferencji dla małych i średnich przedsiębiorców. Regulacja §14 pozwala na zwiększenie maksymalnej intensywności pomocy dla małych i średnich przedsiębiorców korzystających z pomocy na ochronę środowiska o 10 punktów procentowych, również niezależnie od zwiększenia dopuszczalnego dla przedsiębiorców działających na obszarach wsparcia. Należy jednakże zwrócić uwagę, iż jeżeli mały i średni przedsiębiorca otrzymuje zwiększenie intensywności o 15 punktów procentowych z tytułu prowadzenia działalności na obszarach wsparcia, nie może otrzymać kolejnego zwiększenia o 10 punktów procentowych w związku z działaniami w zakresie ochrony środowiska.

Oznacza to, że dla małych i średnich przedsiębiorców działających na tych obszarach dopuszcza się zwiększenie maksymalnej intensywności dla poszczególnych tytułów pomocy łącznie o 20%. Ważna kwestia dla małych i średnich przedsiębiorców jest uregulowana w §15

i polega na dopuszczeniu udzielania pomocy na usługi doradcze związane z ochroną środowiska oraz udział przedsiębiorcy w targach i wystawach ekologicznych.

Rozdział IV reguluje pomoc na pokrycie dodatkowych kosztów bieżącej działalności przedsiębiorcy związanych z ochroną środowiska. Chodzi tu o przypadki, kiedy koszty produkcji uwzględniające ochronę środowiska pogarszają pozycję konkurencyjną przedsiębiorcy. Pomoc ta jest ograniczona w czasie i dotyczy dodatkowych kosztów związanych z ochroną środowiska, które ponosi przedsiębiorca. Pomoc na pokrycie dodatkowych kosztów ma również zastosowanie, kiedy przeznaczona jest na realizację celów o szczególnym znaczeniu dla ochrony środowiska, chodzi tu przede wszystkim o oszczędność energii pierwotnej i gospodarkę odpadami. W §16 ust. 1 określona jest generalna zasada, że pomoc tego typu może wynosić do 100% dodatkowych kosztów, nie można jej udzielić na dłużej niż 5 lat i musi być stopniowo redukowana. Gdy pomoc nie podlega redukcji, wtedy może ona wynosić do 50% dodatkowych kosztów.

W przypadku pomocy dotyczącej pokrycia kosztów bieżącej działalności przedsiębiorcy i związanej z działaniami mającymi na celu produkcję energii ze źródeł odnawialnych (§ 17) możliwe jest udzielanie także pomocy w formie pokrycia kosztów amortyzacji, a w przypadku produkcji energii z biomasy, także na pokrycie kosztów produkcji wyższych od rynkowych cen energii produkowanej ze źródeł konwencjonalnych. Możliwa jest też dopłata do produkcji w wysokości 0,05 euro/kWh, jeżeli inwestycja pozwala na istotne ograniczenie emisji zanieczyszczeń. Na podobnych zasadach, jak w § 17, udzielana jest także pomoc na produkcję energii elektrycznej w skojarzeniu z energią cieplną (§ 18), z tym, że wiązać się to musi z wysoką efektywnością konwersji energii pierwotnej na energię elektryczną i cieplną.

Pomoc może przyjąć również formę ulg w świadczeniach na rzecz sektora finansów publicznych, o ile te świadczenia wiążą się z ochroną środowiska. Regulacje unijne duży nacisk kładą na różne formy podatków ekologicznych, które w warunkach polskich nie są stosowane, z wyjątkiem podatku akcyzowego na opakowania plastikowe. Stąd w § 19 dopuszcza się także stosowanie ulg w innych niż podatki świadczeniach na rzecz sektora finansów publicznych.

Projekt rozporządzenia tworzy szczegółowe podstawy prawne udzielania pomocy publicznej dla przedsiębiorców realizujących przedsięwzięcia w zakresie ochrony środowiska, dostosowując jednocześnie te przepisy do polskich realiów i regulacji Unii Europejskiej.

W projekcie rozporządzenia przewidziano dwutygodniowy okres *vacatio legis*, co jest wystarczającym okresem dla zapoznania się przez adresatów z jego zapisami.

Uzasadnienie

Jednym z celów ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (zwanej dalej ustawą) jest zharmonizowanie polskich regulacji prawnych dotyczących pomocy wspierającej szkolenia ze standardami Unii Europejskiej. Ustawa określa generalne warunki dopuszczalności pomocy z tego tytułu, a szczegółowe uregulowania zawarte są w niniejszym rozporządzeniu. Zostało ono opracowane w oparciu o Wytyczne Wspólnoty w sprawie pomocy publicznej przeznaczonej na szkolenia (OJ C 343 z dnia 11.11 1998, str. 10) (zwane dalej Wytycznymi).

W rozporządzeniu rozstrzygnięto problem podstawy ustalenia maksymalnej intensywności pomocy, czyli kosztów kwalifikujących się do objęcia tą pomocą. Obowiązujące przepisy będące podstawą udzielania pomocy wspierającej szkolenia nie określają kosztów branych pod uwagę przy ustalaniu wielkości pomocy, stąd w praktyce powstawały trudności z ustaleniem, czy dana pomoc przekroczyła progi określone w ustawie o pomocy publicznej.

Z uwagi na szczegółowość wprowadzanych uregulowań nie byłoby właściwe umieszczenie ww. zagadnień w tekście ustawy. Dlatego też koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą wspierającą szkolenia uregulowano w rozporządzeniu. Do rozporządzenia zostały również przeniesione uregulowania szczegółowe - stopień podwyższenia maksymalnej intensywności pomocy dla małych i średnich przedsiębiorców oraz dla przedsiębiorców prowadzących działalność na obszarach, o których mowa w art. 12 ust. 1. Natomiast projekt ustawy zawiera jedynie ogólne warunki udzielania pomocy publicznej wspierającej szkolenia.

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia ...2002 r.

w sprawie udzielania pomocy publicznej w sektorze hutnictwa żelaza i stali.

Na podstawie art. 22 ust. 2 oraz art. 44 ust. 4 ustawy z dnia ... 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr..., poz...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki dopuszczalności pomocy w sektorze hutnictwa żelaza i stali, jej maksymalne wielkości oraz obowiązki sprawozdawcze związane z monitorowaniem.

§ 2. 1. Rozporządzenie stosuje się wyłącznie do przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie produkcji żeliwa i stali oraz stopów żelaza sekcja D, podsekcja DJ, dział 27, grupa 27.1, klasa 27.10, podklasa 27.10.Z, produkcji rur stalowych, przewodów rurowych i profili drążonych sekcja D, podsekcja DJ, dział 27, grupa 27.2, klasa 27.22, podklasa 27.22.Z, obróbki wstępnej sekcja D, podsekcja DJ, dział 27, grupa 27.3, klasa 27.31-35, podklasa 27.31.Z-35.Z, zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 października 1997 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. Nr 128, poz. 829, z 1998 r. Nr 143, poz. 918, z 1999 r. Nr 92, poz. 1047 i z 2001 r. Nr 12, poz. 93).

2. Rozporządzenia nie stosuje się do produkcji konstrukcji stalowych, rur innych niż wymienione w ust. 1, odlewów i wyrobów kutech.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia ... 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców,
- 2) ustawie o publicznym obrocie papierami wartościowymi - należy przez to rozumieć ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. - Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. Nr 118, poz. 754 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 107, poz. 669 i Nr 113, poz. 715, z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 702 i 703, Nr 94, poz. 1037, Nr 103, poz. 1099, Nr 114, poz. 1191, Nr 116, poz. 1216, Nr 122, poz. 1315, Nr 103, poz. 1099, Nr 116, poz. 1216, z 2001 Nr 154, poz. 1799, Nr 154, poz. 1800, Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 Nr 25, poz. 253).

Rozdział 2

Szczegółowe warunki dopuszczalności pomocy

§ 4. W sektorze hutnictwa żelaza i stali jest dopuszczalne udzielanie pomocy dla przedsiębiorców, przeznaczonej na:

- 1) wspieranie prac badawczo-rozwojowych,
- 2) ochronę środowiska lub inwestycje energooszczędne,
- 3) zaprzestanie lub ograniczenie prowadzenia działalności przez przedsiębiorcę,
- 4) restrukturyzację przedsiębiorstw.

§ 5. Do pomocy na wspieranie prac badawczo-rozwojowych stosuje się art. 16 ust. 1, 2 ustawy oraz przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy.

§ 6. 1. Dopuszczalne jest udzielanie pomocy na inwestycje związane z dostosowaniem do nowych wymagań prawnych z zakresu ochrony środowiska, jeżeli są spełnione następujące warunki:

- 1) instalacja dostosowywanych urządzeń nastąpiła co najmniej dwa lata przed dniem wejścia w życie przepisów określających te wymagania,
- 2) pomoc jest udzielana z zachowaniem maksymalnych wielkości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy.

2. Jeżeli maksymalne wielkości pomocy dla obszarów, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy, są niższe niż 25% kosztów inwestycji, to w przypadku małych i średnich przedsiębiorców, realizujących na tych obszarach inwestycje określone w ust. 1, maksymalna intensywność pomocy ulega zwiększeniu o 10 punktów procentowych, maksymalnie jednak do 25% kosztów inwestycji.

3. Jeżeli maksymalne wielkości pomocy dla obszarów, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy, są niższe niż 40% kosztów inwestycji, to w przypadku małych i średnich przedsiębiorców,

realizujących na tych obszarach inwestycje pozwalające na istotne obniżenie zanieczyszczenia środowiska poniżej obowiązujących wymagań prawnych, maksymalna intensywność pomocy ulega zwiększeniu o 10 punktów procentowych, maksymalnie jednak do 40% kosztów inwestycji.

§ 7. 1. Dopuszczalna jest pomoc na inwestycje powodujące wzrost poziomu jakości i nowoczesności wyrobów oraz polegające na zastąpieniu dotychczasowych urządzeń urządzeniami, które spełniają nowe wymagania prawne z zakresu ochrony środowiska, pod warunkiem że stopień zamortyzowania dotychczasowych urządzeń wynosi najwyżej 75%, a ich instalacja nastąpiła co najmniej dwa lata przed wejściem w życie przepisów określających nowe wymagania prawne. W szczególności pomoc ta może mieć formę gwarancji i poręczeń udzielanych przedsiębiorstwu pożyczek o normalnej komercyjnej stopie procentowej przed wejściem w życie przepisów określających nowe wymagania prawne.

2. Dopuszczalna jest pomoc na inwestycje pozwalające na istotne obniżenie zanieczyszczenia środowiska poniżej obowiązujących wymagań prawnych, które polegają na zastąpieniu dotychczasowych urządzeń nowymi urządzeniami, pod warunkiem, że stopień zamortyzowania dotychczasowych urządzeń wynosi najwyżej 75%.

3. Pomocy, o której mowa w ust. 1 i 2, udziela się z zachowaniem maksymalnych wielkości dla obszarów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy, z uwzględnieniem art. 19 ust. 1 ustawy oraz przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy.

4. Przy obliczaniu wielkości pomocy, od kosztów inwestycji, o których mowa w ust. 2, odejmuje się planowane korzyści ekonomiczne przedsiębiorcy wynikające z obniżenia kosztów produkcji na skutek realizacji tych inwestycji.

§ 8. 1. Dopuszczalna jest pomoc dla przedsiębiorców przeznaczona na zaprzestanie prowadzenia działalności lub jej ograniczenie, która ma na celu pokrycie wypłat dla zwalnianych pracowników lub pracowników, którzy wyrazili zgodę na wcześniejsze przejście na emeryturę, pod warunkiem że:

- 1) przedsiębiorca prowadził działalność gospodarczą, o której mowa w § 2 ust. 1, w dniu udzielenia pomocy albo w dniu wystąpienia z wnioskiem o jej udzielenie,
- 2) intensywność udzielanej pomocy nie przekroczy 50% kwoty wypłat dokonywanych przez przedsiębiorcę.

2. Dopuszczalna jest także pomoc dla przedsiębiorców przeznaczona na całkowite zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej, pod warunkiem że przedsiębiorcy:

- 1) prowadzili działalność, o której mowa w § 2 ust. 1, przed dniem 1 stycznia 2000 r. i prowadzą ją nadal w dniu udzielenia pomocy albo w dniu wystąpienia z wnioskiem o jej udzielenie,
- 2) unieruchamiają lub likwidują urządzenia produkcyjne w ciągu 6 miesięcy po zaprzestaniu produkcji lub w ciągu 6 miesięcy od dnia udzielenia pomocy,
- 3) nie są podmiotami dominującymi albo zależnymi w stosunku do innego przedsiębiorcy, który prowadzi działalność, o której mowa w § 2 ust. 1, w rozumieniu przepisów ustawy o publicznym obrocie papierami wartościowymi, ani takimi podmiotami w stosunku do innego przedsiębiorcy spoza sektora hutnictwa żelaza i stali, który pozostaje w stosunku dominacji albo zależności z innym przedsiębiorcą z tego sektora.

3. Wielkość udzielanej pomocy nie może przekroczyć wyższej spośród dwóch następujących wartości:

- 1) zdyskontowanej wartości planowanych kosztów stałych przedsiębiorcy w okresie trzech lat, pomniejszonej o wszelkie korzyści uzyskane z tytułu zaprzestania prowadzenia działalności, o której mowa w § 2 ust. 1, albo
- 2) wartości księgowej netto likwidowanych urządzeń.

§ 9. 1. Pomocy przeznaczonej na zaprzestanie prowadzenia działalności można udzielać przedsiębiorcy prowadzącemu działalność, o której mowa w § 2 ust. 1, należącemu do grupy kapitałowej przedsiębiorców powiązanych ze sobą relacjami zależności i dominacji w rozumieniu ustawy o publicznym obrocie papierami wartościowymi, przy zachowaniu następujących warunków:

- 1) przedsiębiorca lub grupa kapitałowa zmniejszą zdolności produkcyjne w ciągu pięciu lat od dnia udzielenia pomocy,
- 2) księgi rachunkowe przedsiębiorcy zostały zbadane przez audytora, który potwierdził prawdziwość oraz rzetelność ksiąg przedstawiających aktywa oraz pasywa.

2. Wielkość udzielanej pomocy nie może przekroczyć średniej z dwóch wartości, o których mowa w § 8 ust. 3.

§ 10. Pomoc na restrukturyzację zatrudnienia jest dopuszczalna pod warunkiem, że jest ona przeznaczona na pokrycie kosztów zwolnień pracowników w związku z restrukturyzacją dokonywaną na podstawie programu restrukturyzacji sektora.

§ 11. 1. Pomoc na restrukturyzację przedsiębiorstw jest udzielana pod warunkiem, że:

- 1) program restrukturyzacji jest związany z ogólną racjonalizacją i ograniczeniem zdolności produkcyjnych w Polsce,
- 2) zapewnia przetrwanie firm korzystających z pomocy w normalnych warunkach rynkowych po zakończeniu okresu restrukturyzacji oraz

3) wielkość i nasilenie pomocy są ograniczone ściśle do koniecznego minimum do przetrwania i będą stopniowo znoszone.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, nie może być udzielana po dniu uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Rozdział 3

Obowiązki związane z monitorowaniem pomocy

§ 12. Przedsiębiorca, o którym mowa w § 2 ust. 1, jest zobowiązany do przekazywania organowi nadzorującemu rocznych sprawozdań na potrzeby monitorowania pomocy.

§ 13. 1. Sprawozdania, o których mowa w § 12, zawierają informacje dotyczące w szczególności:

- 1) pełnej nazwy (firmy), siedziby i adresu przedsiębiorcy,
- 2) struktury własności przedsiębiorstwa,
- 3) struktury grupy kapitałowej, jeżeli przedsiębiorca do niej należy,
- 4) liczby zatrudnionych,
- 5) wielkości i struktury produkcji,
- 6) danych ekonomiczno-finansowych,
- 7) form, tytułów (przeznaczenia), kwot, intensywności, podstaw prawnych oraz organów udzielających pomocy,
- 8) wykorzystania otrzymanej pomocy,
- 9) stopnia wykorzystania zdolności produkcyjnych,
- 10) poszczególnych grup produktowych,
- 11) rynków, na których działa przedsiębiorca, oraz udziału przedsiębiorcy lub grupy kapitałowej w tych rynkach.

2. Dla sprawozdań, o których mowa w ust. 1, ustala się wzór formularza sprawozdawczego, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

3. Przedsiębiorca przekazuje także informacje dotyczące:

- 1) maksymalnych zdolności produkcyjnych i poziomu ich wykorzystania, z podziałem na wytwarzane wyroby hutnictwa żelaza i stali,
- 2) udziału wartości pomocy w kosztach produkcji, z podziałem na wytwarzane wyroby hutnictwa żelaza i stali.

4. Przedsiębiorca należący do grupy kapitałowej, o której mowa w § 9 ust. 1, poza informacjami określonymi w ust. 1 i 3, wskazuje dodatkowo korzyści dla całej grupy, wynikające z udzielonej pomocy.

§ 14. Sprawozdania oraz informacje, o których mowa w § 13, są przekazywane organowi nadzorującemu w terminie 90 dni od zakończenia każdego roku kalendarzowego.

Rozdział 4

Przepis końcowy

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

ZALĄCZNIK

WZÓR FORMULARZA SPRAWOZDAWCZEGO PRZEDSIĘBIORCY KORZYSTAJĄCEGO Z POMOCY PUBLICZNEJ W SEKTORZE HUTNICTWA ŻELAZA I STALI

str.1
str.2
str.3
str.4
str.5

Objaśnienia:

1. Podstawa prawna otrzymanej pomocy - w przypadku, gdy:

- pomoc została udzielona na podstawie ustawy, należy podać: oznaczenie rodzaju aktu, datę aktu i ogólne określenie przedmiotu aktu oraz oznaczenie roku, numeru i pozycji Dziennika Ustaw, w którym została opublikowana, oraz oznaczenie przepisu będącego podstawą udzielenia pomocy (w kolejności: artykuł ustawy, ustęp, punkt, litera, tiret),

- pomoc została udzielona na podstawie aktu wykonawczego do ustawy, należy podać: oznaczenie rodzaju aktu, nazwę organu wydającego akt, datę aktu i oznaczenie przedmiotu aktu oraz oznaczenie roku, numeru i pozycji Dziennika Ustaw, w którym został opublikowany, oraz oznaczenie przepisu będącego podstawą udzielenia pomocy (w kolejności: paragraf, ustęp, punkt, litera, tiret),
- pomoc została udzielona na podstawie decyzji lub uchwały, należy podać według kolejności: nazwę aktu, datę wydania i organ wydający ten akt,
- pomoc została udzielona na podstawie umowy, należy podać rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz strony umowy.

2. Forma:

- dotacja,
- dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych (bezpośrednio dla przedsiębiorców),
- inne wydatki związane z funkcjonowaniem jednostek budżetowych lub realizacją ich zadań statutowych,
- zwolnienie z podatku,
- odliczenie od podatku,
- obniżka lub zmniejszenie, powodujące obniżenie podstawy opodatkowania lub wysokości podatku,
- obniżenie wysokości opłaty,
- zwolnienie z opłaty,
- zaniechanie poboru podatku,
- zaniechanie poboru opłaty,
- umorzenie zaległości podatkowej,
- umorzenie odsetek od zaległości podatkowej,
- umorzenie opłaty (składki, wpłaty),
- umorzenie odsetek za zwłokę z tytułu opłaty (składki, wpłaty),
- umorzenie kar,
- oddanie do korzystania mienia będącego własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego i ich związków na warunkach korzystniejszych dla przedsiębiorcy od oferowanych na rynku,
- zbycie mienia będącego własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego i ich związków na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
- kontyngenty taryfowe,
- wniesienie kapitału,
- konwersja wierzytelności na akcje lub udziały,
- pożyczka preferencyjna,
- kredyt preferencyjny,
- dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych (dla banków),
- pożyczki warunkowo umorzone,
- odroczenie terminu płatności podatku,
- rozłożenie na raty płatności podatku,
- rozłożenie na raty płatności zaległości podatkowej,
- odroczenie terminu płatności opłaty (składki, wpłaty),
- rozłożenie na raty opłaty (składki, wpłaty),
- odroczenie terminu płatności kary,
- rozłożenie na raty kary,
- poręczenie,
- gwarancja,
- inne.

3. Przeznaczenie:

- wspieranie prac badawczo-rozwojowych,
- ochrona środowiska lub inwestycje energooszczędne,
- zaprzestanie lub ograniczenie prowadzenia działalności przez przedsiębiorcę,
- restrukturyzacja zatrudnienia,
- restrukturyzacja przedsiębiorstw,
- pomoc udzielana w celu naprawienia szkód wyrządzonych przez klęski żywiołowe lub inne nadzwyczajne zdarzenia,
- pomoc o charakterze socjalnym dla indywidualnych konsumentów bez dyskryminacji ze względu na pochodzenie towarów,
- pomoc udzielana w celu likwidacji poważnych zakłóceń w gospodarce o charakterze ponadsektorowym,
- pomoc udzielana w celu wsparcia krajowych przedsiębiorców działających w ramach przedsięwzięcia gospodarczego podejmowanego w interesie europejskim,
- pomoc udzielana w celu promowania kultury, nauki i oświaty oraz ochrony dziedzictwa kulturowego,
- pomoc stanowiąca rekompensatę dla przedsiębiorcy z tytułu realizacji zadań publicznych.

4. Kwota:

- należy ją przedstawić jako ekwiwalent dotacji netto obliczony zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów wydanym na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia ... 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr..., poz...).

5. Intensywność:

- intensywność pomocy liczona jako udział kwoty udzielonej pomocy w kosztach kwalifikujących się do objęcia pomocą.

6. Organ:

- pełna nazwa i siedziba organu udzielającego pomocy.

str.6

str.7

str.8

str.9

str.10

Uzasadnienie

Celem rozporządzenia jest określenie szczegółowych warunków dopuszczalności pomocy publicznej w sektorze hutnictwa żelaza i stali, maksymalnych jej wielkości oraz monitorowania pomocy. Pomoc publiczna w tym sektorze dopuszczalna jest ze względu na konieczność dokonania w nim niezbędnych przekształceń społeczno-gospodarczych wynikających z nadwyżki mocy wydobywczych, przerostów zatrudnienia i trwałego spadku popytu.

Merytoryczną podstawą przygotowania niniejszego rozporządzenia są regulacje UE, dotyczące pomocy publicznej dla sektorze hutnictwa żelaza i stali. Wykorzystano następujące regulacje UE:

- Decyzja Komisji 2496/96/ECSC z dnia 18 grudnia 1996 r. ustanawiająca zasady Wspólnoty dla pomocy publicznej w sektorze hutnictwa żelaza i stali (Commission Decision 2496/96/ECSC of 18 December 1996 establishing Community rules for State aid to the steel industry).

Rozporządzenie zostało podzielone na trzy rozdziały: przepisy ogólne, szczegółowe warunki dopuszczalności pomocy i obowiązki związane z monitorowaniem pomocy. Rozporządzenie zawiera załącznik w postaci formularza, określający obowiązki sprawozdawcze beneficjentów pomocy.

W rozdziale 1 (Przepisy ogólne) zdefiniowany został zakres przedmiotowy obowiązywania rozporządzenia w oparciu o takie kryteria, jak rodzaj produktu oraz rodzaj procesu technologicznego według nomenklatury zgodnej z Polską Klasyfikacją Działalności (PKD). Zgodnie z Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Węgla i Stali zakres przedmiotowy obejmuje produkcję żeliwa i stali oraz stopów żelaza (sekcja D, podsekcja DJ, dział 27, grupa 27.1, klasa 27.10, podklasa 27.10.Z), produkcji rur stalowych, przewodów rurowych i profili drążonych (sekcja D, podsekcja DJ, dział 27, grupa 27.2, klasa 27.22, podklasa 27.22.Z, obróbki wstępnej sekcja D, podsekcja DJ, dział 27, grupa 27.3, klasa 27.31-35, podklasa 27.31.Z-35.Z). Rozporządzenia nie stosuje się do produkcji konstrukcji stalowych, rur innych niż wymienione w ust. 1, odlewów i wyrobów kutyh.

Przyjęte określenie sektora zgodne jest w pełni z klasyfikacją stosowaną w Unii Europejskiej (UE).

Rozdział 2 rozporządzenia (Szczegółowe warunki dopuszczalność pomocy) określa cele i warunki dopuszczalności pomocy publicznej w sektorze hutnictwa żelaza i stali. Zgodnie z § 4 dopuszczalne jest udzielanie pomocy przeznaczonej na:

- restrukturyzację,
- wspieranie prac badawczo–rozwojowych,
- ochronę środowiska
- zaprzestanie lub ograniczenie prowadzenia działalności przez przedsiębiorcę .

Rozporządzenie w rozdziale 3 (Obowiązki związane z monitorowaniem pomocy) określa obowiązki sprawozdawcze beneficjentów pomocy. W ramach tego obowiązku informacje dotyczące pomocy przekazywane są przez jej beneficjentów do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Wykonując delegację z art. 22 ust. 2 oraz art. 44 ust. 4 ustawy, rozporządzenie precyzuje zakres informacji przekazywanych w ramach obowiązków związanych z monitorowaniem.

Określając zakres informacji przekazywanych w ramach ogólnego obowiązku związanego z monitorowaniem (§ 13) uwzględniono zadania nałożone przez ustawę na organ nadzorujący w obszarze monitorowania. W szczególności, organ nadzorujący zobowiązany jest do oceny wpływu pomocy publicznej na stan konkurencji na rynku. Temu celowi służą informacje określone w § 13 ust. 1 pkt 10 - 11.

Formularz sprawozdawczy zbudowany jest z myślą o uzyskaniu możliwie pełnego zakresu niezbędnych informacji dla przeprowadzenia właściwej oceny udzielonej pomocy sektorowej.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW
z dnia ... 2002 r.**

w sprawie udzielania pomocy publicznej w sektorze włókien syntetycznych.

Na podstawie art. 22 ust. 2 oraz art. 44 ust. 4 ustawy z dnia ... 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr..., poz...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki dopuszczalności pomocy w sektorze włókien syntetycznych, jej maksymalne wielkości oraz obowiązki sprawozdawcze związane z monitorowaniem.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) sektorze włókien syntetycznych - należy przez to rozumieć przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie:
 - a) produkcji włókien syntetycznych i przędzy z włókien ciągłych powstałych na bazie poliestru, poliamidu, akrylu lub polipropylenu, niezależnie od ich końcowego zastosowania,
 - b) procesów formowania, teksturowania lub polimeryzacji (włącznie z polikondensacją), jeżeli urządzenia do polimeryzacji i formowania włókien są połączone w jedną linię technologiczną,
 - c) procesów formowania włókna, które jest formą przejściową przed przetworzeniem w postać materiałów nietkanych (włókniny),
- 2) rynku produktów - należy przez to rozumieć rynek, na którym występują produkty wytwarzane przez przedsiębiorcę otrzymującego pomoc inwestycyjną,
- 3) ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia...2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców.

§ 3. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się w przypadku przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie:

- 1) procesów poprzedzających polimeryzację, w tym do produkcji monomerów,
- 2) procesów technologicznych występujących po procesach formowania lub teksturowania, jeżeli nie są one realizowane w jednej linii technologicznej z procesem formowania lub teksturowania,
- 3) procesów formowania włókna, które nie jest przeznaczone do produkcji włókienniczej.

Rozdział 2

Szczegółowe warunki dopuszczalności pomocy

§ 4. 1. Dopuszczalne jest udzielanie pomocy przeznaczonej na inwestycje.

2. Dopuszcza się również pomoc przeznaczoną na:

- 1) wspieranie prac badawczo-rozwojowych,
- 2) ochronę środowiska,
- 3) szkolenia,
- 4) restrukturyzację.

§ 5. 1. Dopuszczalna intensywność pomocy przeznaczonej na inwestycje dla małych i średnich przedsiębiorców wynosi:

- 1) do 75% maksymalnej intensywności pomocy przewidzianej dla danego obszaru, określonego w przepisach rozporządzenia wydanego na podstawie art. 13 ustawy, jeżeli rynek produktów charakteryzuje się strukturalnym niedoborem podaży i skutkiem tej pomocy nie będzie zwiększenie zdolności produkcyjnych,
- 2) do 100% maksymalnej intensywności pomocy przewidzianej dla danego obszaru, określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy, jeżeli:
 - a) skutkiem udzielenia pomocy będzie zmniejszenie zdolności produkcyjnych albo
 - b) rynek produktów charakteryzuje się strukturalnym niedoborem podaży i udzielona pomoc nie doprowadzi do znacznego zwiększenia zdolności produkcyjnych, a inwestycja objęta pomocą ma na celu wprowadzenie na skalę przemysłową nowych produktów.

2. Dopuszczalna intensywność pomocy, o której mowa w ust. 1, dla przedsiębiorców innych niż mali i średni, wynosi do 50% maksymalnej intensywności pomocy przewidzianej dla danego obszaru, określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy, jeżeli skutkiem pomocy będzie zmniejszenie zdolności produkcyjnych lub rynek produktów charakteryzuje się strukturalnym niedoborem podaży i pomoc nie spowoduje istotnego zwiększenia zdolności produkcyjnych.

§ 6. Do pomocy na wspieranie prac badawczo-rozwojowych stosuje się przepisy art. 16 ust. 1, 2 ustawy oraz przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy.

§ 7. Do pomocy na ochronę środowiska stosuje się art. 19 ust. 1 ustawy oraz przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy.

§ 8. Do pomocy na szkolenia stosuje się przepisy art. 20 ust. 1, 2, 3, 4, 5 ustawy oraz przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 20 ust. 6 ustawy.

§ 9. Do pomocy na restrukturyzację stosuje się art. 15 ust. 1, 2 ustawy oraz przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy. Warunkiem dopuszczalności tej pomocy jest znaczne zmniejszenie zdolności produkcyjnych restrukturyzowanego przedsiębiorcy.

Rozdział 3

Obowiązki związane z monitorowaniem pomocy

§ 10. Przedsiębiorca prowadzący działalność, o której mowa w § 2, jest zobowiązany do przekazywania organowi nadzorującemu rocznych sprawozdań na potrzeby monitorowania pomocy.

§ 11. 1. Sprawozdania, o których mowa w § 10, zawierają informacje dotyczące w szczególności:

- 1) pełnej nazwy (firmy), siedziby i adresu przedsiębiorcy,
- 2) struktury własności przedsiębiorstwa,
- 3) struktury grupy kapitałowej, jeżeli przedsiębiorca do niej należy,
- 4) liczby zatrudnionych,
- 5) wielkości i struktury produkcji,
- 6) danych ekonomiczno-finansowych,
- 7) form, tytułu (przeznaczenia), kwot, intensywności, podstaw prawnych oraz organu udzielającego pomocy,
- 8) wykorzystania otrzymanej pomocy,
- 9) stopnia wykorzystania zdolności produkcyjnych,
- 10) poszczególnych grup produktowych,
- 11) rynków, na których działa przedsiębiorca, oraz udziału przedsiębiorcy lub grupy kapitałowej w tych rynkach.

2. Dla sprawozdań, o których mowa w ust. 1, ustala się wzór formularza sprawozdawczego, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

3. Przedsiębiorca przekazuje także informacje dotyczące:

- 1) rynków produktowych, ze względu na rodzaj włókna lub przędzy (przędza dywanowa z włókien ciągłych, tekstylna przędza z włókien ciągłych lub włókno odcinkowe) oraz rodzaj polimeru wykorzystanego w ich produkcji (poliamid, poliester, akryl lub polipropylen),
- 2) urzędzeń, które przy niewielkim nakładzie można dostosować do produkcji innych włókien lub przędzy, czego następstwem byłoby rozszerzenie skutków pomocy na inne rynki produktowe.

§ 12. Sprawozdania, o których mowa w § 10, są przekazywane organowi nadzorującemu w terminie 90 dni od zakończenia każdego roku kalendarzowego.

Rozdział 4

Przepis końcowy

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

ZAŁĄCZNIK

WZÓR FORMULARZA SPRAWOZDAWCZEGO PRZEDSIĘBIORCY KORZYSTAJĄCEGO Z POMOCY PUBLICZNEJ W SEKTORZE WŁÓKIEN SYNTETYCZNYCH

str.2
str.3
str.4
str.5

Objaśnienia:

1. Podstawa prawna otrzymanej pomocy - w przypadku gdy:

- pomoc została udzielona na podstawie ustawy, należy podać: oznaczenie rodzaju aktu, datę aktu i ogólne określenie przedmiotu aktu oraz oznaczenie roku, numeru i pozycji Dziennika Ustaw, w którym został opublikowany, oraz oznaczenie przepisu będącego podstawą udzielenia pomocy (w kolejności: artykuł ustawy, ustęp, punkt, litera, tiret),
- pomoc została udzielona na podstawie aktu wykonawczego do ustawy, należy podać: oznaczenie rodzaju aktu, nazwę organu wydającego akt, datę aktu i oznaczenie przedmiotu aktu oraz oznaczenie roku, numeru i pozycji Dziennika Ustaw, w którym został opublikowany, oraz oznaczenie przepisu będącego podstawą udzielenia pomocy (w kolejności: paragraf, ustęp, punkt, litera, tiret),
- pomoc została udzielona na podstawie decyzji lub uchwały, należy podać według kolejności: nazwę aktu, datę wydania i organ wydający ten akt,
- pomoc została udzielona na podstawie umowy, należy podać rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz strony umowy.

2. Forma:

- dotacja,
- dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych (bezpośrednio dla przedsiębiorców),
- inne wydatki związane z funkcjonowaniem jednostek budżetowych lub realizacją ich zadań statutowych,
- zwolnienie z podatku,
- odliczenie od podatku,
- obniżka lub zmniejszenie, powodujące obniżenie podstawy opodatkowania lub wysokości podatku,
- obniżenie wysokości opłaty,
- zwolnienie z opłaty,
- zaniechanie poboru podatku,
- zaniechanie poboru opłaty,
- umorzenie zaległości podatkowej,
- umorzenie odsetek od zaległości podatkowej,
- umorzenie opłaty (składki, wpłaty),
- umorzenie odsetek za zwłokę z tytułu opłaty (składki, wpłaty),
- umorzenie kar,
- oddanie do korzystania mienia będącego własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego i ich związków na warunkach korzystniejszych dla przedsiębiorcy od oferowanych na rynku,
- zbycie mienia będącego własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego i ich związków na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
- kontyngenty taryfowe,
- wniesienie kapitału,
- konwersja wierzytelności na akcje lub udziały,
- pożyczka preferencyjna,
- kredyt preferencyjny,
- dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych (dla banków),
- pożyczki warunkowo umorzone,
- odroczenie terminu płatności podatku,
- rozłożenie na raty płatności podatku,
- rozłożenie na raty płatności zaległości podatkowej,
- odroczenie terminu płatności opłaty (składki, wpłaty),
- rozłożenie na raty opłaty (składki, wpłaty),
- odroczenie terminu płatności kary,
- rozłożenie na raty kary,
- poręczenie,
- gwarancja,
- inne.

3. Przeznaczenie:

- inwestycje,
- wspieranie prac badawczo-rozwojowych,
- ochrona środowiska lub inwestycje energooszczędne,
- szkolenia,
- restrukturyzacja,

- pomoc udzielana w celu naprawienia szkód wyrządzonych przez klęski żywiołowe lub inne nadzwyczajne zdarzenia,
- pomoc o charakterze socjalnym dla indywidualnych konsumentów bez dyskryminacji ze względu na pochodzenie towarów,
- pomoc udzielana w celu likwidacji poważnych zakłóceń w gospodarce o charakterze ponadsektorowym,
- pomoc udzielana w celu wsparcia krajowych przedsiębiorców działających w ramach przedsięwzięcia gospodarczego podejmowanego w interesie europejskim,
- pomoc udzielana w celu promowania kultury, nauki i oświaty oraz ochrony dziedzictwa kulturowego,
- pomoc stanowiąca rekompensatę dla przedsiębiorcy z tytułu realizacji zadań publicznych.

4. Kwota:

- należy ją przedstawić jako ekwiwalent dotacji netto obliczony zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów wydanym na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia ... 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr..., poz...).

5. Intensywność:

- intensywność pomocy liczona jako udział kwoty udzielonej pomocy w kosztach kwalifikujących się do objęcia pomocą.

6. Organ:

- pełna nazwa i siedziba organu udzielającego pomocy.

str.6

str.7

str.8

str.9

str.10

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia2002 r.

w sprawie udzielania pomocy publicznej w sektorze budownictwa okrętowego.

Na podstawie art. 22 ust. 2 oraz art. 44 ust. 4 ustawy z2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr..., poz...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki dopuszczalności pomocy w sektorze budownictwa okrętowego, jej maksymalne wielkości oraz obowiązki sprawozdawcze związane z monitorowaniem.

2. Rozporządzenia nie stosuje się do budowy okrętów o przeznaczeniu wojskowym.

§ 2. Rozporządzenie stosuje się wyłącznie do przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie produkcji statków pełnomorskich o masie nie mniejszej niż 100 gt sekcja D, podsekcja DM, dział 35, grupa 35.1, klasa 35.11, podklasa 35.11.A oraz w zakresie naprawy i konserwacji statków pełnomorskich o masie nie mniejszej niż 100 gt oraz generalnej odbudowy statków pełnomorskich o masie nie mniejszej niż 1.000 gt sekcja D, podsekcja DM, dział 35, grupa 35.1, klasa 35.11, podklasa 35.11.B, zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 października 1997 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. Nr 128, poz. 829, z 1998 r. Nr 143, poz. 918, z 1999 r. Nr 92, poz. 1047 i z 2001 r. Nr 12, poz. 93), a także przedsiębiorców powiązanych.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) okręcie o przeznaczeniu wojskowym - należy przez to rozumieć okręt, który, stosownie do swoich podstawowych cech konstrukcyjnych i możliwości, jest przeznaczony wyłącznie do celów wojskowych,
- 2) przedsiębiorcy powiązany - należy przez to rozumieć przedsiębiorcę:
 - a) który posiada co najmniej 25% akcji i wkładów w kapitale innego przedsiębiorcy prowadzącego działalność określoną w § 2 lub
 - b) którego co najmniej 25% kapitału zakładowego należy do innego przedsiębiorcy prowadzącego działalność określoną w § 2,
- 3) ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia....2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców.

Rozdział 2

Szczegółowe warunki dopuszczalności pomocy

§ 4. Dopuszczalna jest pomoc:

- 1) restrukturyzacyjna,
- 2) doraźna,
- 3) na likwidację zdolności produkcyjnych przez przedsiębiorcę,
- 4) inwestycyjna na innowacje,
- 5) regionalna pomoc inwestycyjna przeznaczona na modernizację lub racjonalizację,
- 6) na ochronę środowiska lub inwestycje energooszczędne,
- 7) na wspieranie prac badawczo-rozwojowych.

§ 5. 1. Warunkiem dopuszczalności pomocy restrukturyzacyjnej jest nieodwracalne zmniejszenie zdolności produkcyjnych.

2. Nieodwracalne zmniejszenie zdolności produkcyjnych oznacza niewykorzystywanie zdolności do prowadzenia działalności, o której mowa w § 2, przez okres co najmniej 10-letni od dnia udzielenia pomocy.

3. Dopuszczalne jest jednak wykorzystywanie zdolności produkcyjnych, o których mowa w ust. 2, pod warunkiem że będą one wykorzystywane do prowadzenia działalności innej niż określona w § 2.

4. Przy ocenie stopnia zmniejszenia zdolności produkcyjnych uwzględnia się poziom produkcji w okresie 5 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o udzielenie pomocy.

5. Pomoc na restrukturyzację może być udzielona wyłącznie jednorazowo.

§ 6. Do pomocy doraźnej stosuje się art. 15 ust. 1 i 2 ustawy oraz przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy.

§ 7. 1. Dopuszczalna jest pomoc na likwidację zdolności produkcyjnych przez przedsiębiorcę, przeznaczona na pokrycie kosztów:

- 1) osłon socjalnych wypłacanych przez przedsiębiorcę pracownikom zwalnianym z pracy lub przechodzącym na wcześniejszą emeryturę,
- 2) usług doradczych dla pracowników zwolnionych, pracowników, którzy mają zostać zwolnieni, lub dla pracowników, którzy mają odejść na wcześniejszą emeryturę, mających rozpocząć własną działalność gospodarczą, nie związaną z działalnością określoną w § 2,
- 3) przekwalifikowania pracowników,
- 4) przebudowy budynków oraz dostosowania urządzeń i infrastruktury technicznej do wykorzystania w działalności innej niż określona w § 2.

2. W przypadku likwidacji zdolności produkcyjnych wielkość pomocy, o której mowa w ust. 1, nie może przekraczać wyższej z następujących wielkości:

- 1) zdyskontowanej wartości przewidywanych kosztów stałych przedsiębiorcy w okresie trzech lat, pomniejszonej o korzyści uzyskane z tytułu likwidacji zdolności produkcyjnych w zakresie sektora budownictwa okrętowego,
- 2) wartości księgowej netto likwidowanych urządzeń.

3. W przypadku likwidacji zdolności produkcyjnych pomoc może zostać udzielona w wysokości niezbędnej do zakończenia prowadzonych prac związanych z ich likwidacją.

4. Warunkiem udzielania pomocy, o której mowa w ust. 3, jest wykonanie większości prac związanych z likwidowaniem zdolności produkcyjnych.

§ 8. 1. Dopuszczalna jest pomoc inwestycyjna na innowacje, przeznaczona na wprowadzanie na skalę przemysłową nowych wyrobów i procesów produkcyjnych.

2. Maksymalna intensywność pomocy, o której mowa w ust. 1, wynosi 10% łącznych kosztów związanych z działalnością konstrukcyjną i inwestycjami, poniesionych bezpośrednio i wyłącznie na finansowanie innowacyjnej części projektu.

§ 9. 1. Dopuszczalna jest pomoc inwestycyjna, przeznaczona na modernizację lub racjonalizację, na obszarach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być udzielana tylko na zwiększenie wydajności istniejących urządzeń.

3. Maksymalna intensywność pomocy, o której mowa w ust. 1, nie może przekraczać 22,5% kosztów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy.

4. Pomoc, o której mowa w ust. 1, nie może być związana z restrukturyzacją finansową przedsiębiorców.

§ 10. Do pomocy na ochronę środowiska art. 19 ust. 1 ustawy oraz przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy.

§ 11. Do pomocy na wspieranie prac badawczo-rozwojowych stosuje się art. 16 ust. 1, 2 ustawy oraz przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy.

Rozdział 3

Obowiązki związane z monitorowaniem pomocy

§ 12. Przedsiębiorca, o którym mowa w § 2, jest zobowiązany do przekazywania organowi nadzorującemu rocznych sprawozdań na potrzeby monitorowania pomocy.

§ 13. 1. Sprawozdania, o których mowa w § 12, zawierają informacje dotyczące w szczególności:

- 1) pełnej nazwy (firmy), siedziby i adresu przedsiębiorcy,
- 2) struktury własności przedsiębiorstwa,
- 3) struktury grupy kapitałowej, jeżeli przedsiębiorca do niej należy,
- 4) liczby zatrudnionych,
- 5) wielkości i struktury produkcji,
- 6) danych ekonomiczno-finansowych,
- 7) form, tytułu (przeznaczenia), kwot, intensywności, podstaw prawnych oraz organu udzielającego pomocy,
- 8) wykorzystania otrzymanej pomocy,
- 9) stopnia wykorzystania zdolności produkcyjnych,
- 10) poszczególnych grup produktowych,
- 11) rynków, na których działa przedsiębiorca, oraz udziału przedsiębiorcy w tych rynkach.

2. Dla sprawozdań, o których mowa w ust. 1, ustala się wzór formularza sprawozdawczego, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 14. Sprawozdania, o których mowa w § 13, są przekazywane organowi nadzorującemu w terminie 90 dni od zakończenia każdego roku kalendarzowego.

Rozdział 4

Przepis końcowy

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

ZAŁĄCZNIK

**WZÓR FORMULARZA SPRAWOZDAWCZEGO DLA PRZEDSIĘBIORCÓW
KORZYSTAJĄCYCH Z POMOCY PUBLICZNEJ W SEKTORZE BUDOWNICTWA
OKRĘTOWEGO**

str.1

FORMULARZ SPRAWOZDAWCZY PRZEDSIĘBIORCY KORZYSTAJĄCEGO Z POMOCY PUBLICZNEJ WSEKTORZE BUDOWNICTWA OKRĘTOWEGO W ROKU.....			
1. Pełna nazwa (firmą) przedsiębiorcy			
2. Adres lub siedziba przedsiębiorcy	województwo	powiat	
	gmina	miejscowość	
	ulica i nr domu		
3. Numer identyfikacyjny REGON		4. Numer identyfikacji podatkowej	
5. Klasa (odział) podstawowej działalności wg Polskiej Klasyfikacji Działalności (zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 października 1997 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz.U. Nr 123, poz.2023 z późn. zm.))		6. Forma prawno-organizacyjna przedsiębiorcy	

**A. INFORMACJE DOTYCZĄCE PRZEDSIĘBIORCY, KTÓRY OTRZYMAŁ POMOC PUBLICZNĄ
W ROKU SPRAWOZDAWCZYM**

7. Struktura własności przedsiębiorstwa (działkowcy, akcjonariusze, wspólnicy, którzyli udział w kapitale przedsiębiorstwa przekracza 10%) według stanu na koniec ostatniego roku:

Lp.	Pełna nazwa (firmą)	Adres lub siedziba	% wartości udziałów
0	1	2	3
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			

SERWER WYDAWNICTWA LEX

SERWER STUDENTÓW PRAWA

LEX ON LINE

Copyright by Polskie Wydawnictwa Profesjonalne sp. z o.o. Oddział Wydawnictwo
Prawnicze LEX, 81-807 Sopot ul. 1 Maja 5
tel./fax") ; (0-58) 550-29-75, bezpłatna infolinia 0-800-120-382, e-mail poczta@lex.pl

str.2
str.3
str.4
str.5

Objaśnienia:

1. Podstawa prawna otrzymanej pomocy - w przypadku gdy:

- pomoc została udzielona na podstawie ustawy, należy podać: oznaczenie rodzaju aktu, datę aktu i ogólne określenie przedmiotu aktu oraz oznaczenie roku, numeru i pozycji Dziennika Ustaw, w którym został opublikowany, oraz oznaczenie przepisu będącego podstawą udzielenia pomocy (w kolejności: artykuł ustawy, ustęp, punkt, litera, tiret),
- pomoc została udzielona na podstawie aktu wykonawczego do ustawy, należy podać: oznaczenie rodzaju aktu, nazwę organu wydającego akt, datę aktu i oznaczenie przedmiotu

aktu oraz oznaczenie roku, numeru i pozycji Dziennika Ustaw, w którym został opublikowany, oraz oznaczenie przepisu będącego podstawą udzielenia pomocy (w kolejności: paragraf, ustęp, punkt, litera, tiret),

- pomoc została udzielona na podstawie decyzji lub uchwały, należy podać według kolejności: nazwę aktu, datę wydania i organ wydający ten akt,
- pomoc została udzielona na podstawie umowy, należy podać rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz strony umowy.

2. Forma:

- dotacja,
- dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych (bezpośrednio dla przedsiębiorców),
- inne wydatki związane z funkcjonowaniem jednostek budżetowych lub realizacją ich zadań statutowych,
- zwolnienie z podatku,
- odliczenie od podatku,
- obniżka lub zmniejszenie, powodujące obniżenie podstawy opodatkowania lub wysokości podatku,
- obniżenie wysokości opłaty,
- zwolnienie z opłaty,
- zaniechanie poboru podatku,
- zaniechanie poboru opłaty,
- umorzenie zaległości podatkowej,
- umorzenie odsetek od zaległości podatkowej,
- umorzenie opłaty (składki, wpłaty),
- umorzenie odsetek za zwłokę z tytułu opłaty (składki, wpłaty),
- umorzenie kar,
- oddanie do korzystania mienia będącego własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego i ich związków na warunkach korzystniejszych dla przedsiębiorcy od oferowanych na rynku,
- zbycie mienia będącego własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego i ich związków na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
- kontyngenty taryfowe,
- wniesienie kapitału,
- konwersja wierzytelności na akcje lub udziały,
- pożyczka preferencyjna,
- kredyt preferencyjny,
- dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych (dla banków),
- pożyczki warunkowo umorzone,
- odroczenie terminu płatności podatku,
- rozłożenie na raty płatności podatku,
- rozłożenie na raty płatności zaległości podatkowej,
- odroczenie terminu płatności opłaty (składki, wpłaty),
- rozłożenie na raty opłaty (składki, wpłaty),
- odroczenie terminu płatności kary,
- rozłożenie na raty kary,
- poręczenie,
- gwarancja,
- inne.

3. Przeznaczenie:

- pomoc restrukturyzacyjna,
- pomoc doraźna,

- likwidacja zdolności produkcyjnych przez przedsiębiorcę,
- inwestycje na innowacje,
- regionalna pomoc inwestycyjna przeznaczona na modernizację lub racjonalizację,
- wspieranie prac badawczo-rozwojowych,
- ochrona środowiska lub inwestycje energooszczędne,
- pomoc udzielana w celu naprawienia szkód wyrządzonych przez klęski żywiołowe lub inne nadzwyczajne zdarzenia,
- pomoc o charakterze socjalnym dla indywidualnych konsumentów bez dyskryminacji ze względu na pochodzenie towarów,
- pomoc udzielana w celu likwidacji poważnych zakłóceń w gospodarce o charakterze ponadsektorowym,
- pomoc udzielana w celu wsparcia krajowych przedsiębiorców działających w ramach przedsięwzięcia gospodarczego podejmowanego w interesie europejskim,
- pomoc udzielana w celu promowania kultury, nauki i oświaty oraz ochrony dziedzictwa kulturowego,
- pomoc stanowiąca rekompensatę dla przedsiębiorcy z tytułu realizacji zadań publicznych.

4. Kwota:

- należy ją przedstawić jako ekwiwalent dotacji netto obliczony zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów wydanym na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia... 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr.....).

5. Intensywność:

- intensywność pomocy liczona jako udział kwoty udzielonej pomocy w kosztach kwalifikujących się do objęcia pomocą.

6. Organ:

- pełna nazwa i siedziba organu udzielającego pomocy.

str.6
str.7
str.8
str.9
str.10

UZASADNIENIE

Celem niniejszego rozporządzenia Rady Ministrów jest określenie szczegółowych warunków dopuszczalności pomocy publicznej dla przedsiębiorców prowadzących działalność w sektorze budownictwa okrętowego, maksymalnych wielkości tej pomocy oraz zasad jej monitorowania.

Generalne zasady dopuszczalności i nadzorowania pomocy publicznej zawiera ustawa o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (zwana dalej ustawą o pomocy publicznej). Rozporządzenie zawiera szczegółowe regulacje dotyczące wyłącznie sektora budownictwa okrętowego. Rozporządzenie zostało przygotowane na mocy i w zakresie delegacji zawartej w art. 22 ust. 2 oraz art. 44 ust. 4 ustawy o pomocy publicznej.

Merytoryczną podstawą przygotowania rozporządzenia były przepisy prawa Unii Europejskiej (UE) dotyczące pomocy publicznej dla sektora budownictwa okrętowego. W rozporządzeniu wykorzystano Rozporządzenie Rady (EC) Nr 1540/98 z dnia 29.06.1998 r. ustalającą nowe zasady pomocy dla budownictwa okrętowego – zwane dalej Rozporządzeniem Rady.

Przedmiotowe rozporządzenie zostało podzielone na trzy rozdziały:

1. Przepisy ogólne
2. Szczegółowe warunki dopuszczalność pomocy (warunki, kryteria i intensywność pomocy)
3. Obowiązki związane z monitorowaniem pomocy.

W rozdziale 1 rozporządzenia zdefiniowano zakres podmiotowy obowiązywania rozporządzenia określając przedsiębiorców zaliczanych do sektora budownictwa okrętowego.

Rozporządzenie nie dotyczy udzielania pomocy dla przedsiębiorców prowadzących działalność dotyczącą statków niepełnomorskich, a także produkcji statków o masie mniejszej niż 100 gt oraz generalnej odbudowy statków o masie mniejszej niż 1000 gt. Rozporządzenie nie dotyczy także sektora budownictwa okrętowego w zakresie działalności dotyczącej okrętów o przeznaczeniu wojskowym.

Stosownie do postanowień Rozporządzenia Rady stworzono możliwość udzielania pomocy publicznej „przedsiębiorcom powiązanym”. W rozporządzeniu zamieszczono definicję kategorii „przedsiębiorców powiązanych” (§ 3 pkt 2).

Rozdział 2 określa dopuszczalne przeznaczenia pomocy, warunki udzielenia oraz dopuszczalną intensywność. W rozdziale tym umieszczony został przepis § 4 specyfikujący dopuszczalne przeznaczenie pomocy w sektorze budownictwa okrętowego.

Stosownie do przepisów rozporządzenia pomoc na restrukturyzację dopuszczalna jest wyłącznie jednorazowo. Musi towarzyszyć jej nieodwracalne zmniejszenie zdolności produkcyjnych.

Pomoc na likwidację zdolności produkcyjnych przeznaczona jest na pokrycie kosztów osłon socjalnych wypłacanych zwalnianym pracownikom oraz przekształcenia istniejącej infrastruktury technicznej w celu dostosowania jej do prowadzenia działalności innej niż zliczanej do sektora budownictwa okrętowego.

W rozporządzeniu przyjęto dopuszczalność pomocy inwestycyjnej na innowacje oraz regionalnej pomocy inwestycyjnej przeznaczonej na modernizację lub racjonalizację.

W § 10 jest mowa o możliwości udzielenia pomocy przeznaczonej na ochronę środowiska na warunkach określonych przepisami ustawy o pomocy publicznej (art. 19 ust. 2 ustawy).

W § 11 dopuszczono możliwość udzielania pomocy publicznej dla przedsiębiorców sektora budownictwa okrętowego na wspieranie prac badawczo-rozwojowych na warunkach określonych przepisami ustawy o pomocy publicznej (art. 16 ust. 3).

Rozporządzenie w rozdziale 3 określa obowiązki sprawozdawcze przedsiębiorców korzystających z pomocy sektorowej. W ramach tego obowiązku informacje dotyczące pomocy sektorowej przekazywane są przez jej beneficjentów do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który dokonuje oceny zgodności wykorzystywania udzielonej pomocy z jej przeznaczeniem oraz celami (§ 12).

Określając zakres informacji przekazywanych w ramach ogólnych obowiązków związanych z monitorowaniem (§ 12) uwzględniono zadania nałożone przez ustawę o pomocy publicznej na organ nadzorujący w obszarze monitorowania. W szczególności, organ nadzorujący zobowiązany jest do oceny wpływu pomocy publicznej na stan konkurencji na rynku. Temu celowi służą informacje określone w § 12 ust. 1 pkt 10 i 11.

W celu uzyskania możliwie najpełniejszego zakresu niezbędnych informacji dla przeprowadzenia właściwej oceny skuteczności i efektywności udzielonej pomocy, stopnia realizacji założonych celów przyznanej pomocy publicznej oraz wpływu udzielonej pomocy na konkurencję został opracowany załącznik do rozporządzenia w postaci formularza sprawozdawczego. Powyższy załącznik uwzględnia informacje wymagane od przedsiębiorców korzystających z pomocy publicznej w Unii Europejskiej.

Regulacje przyjęte w rozporządzeniu są zgodne z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.

Przewidziano, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia ...2002 r.

w sprawie udzielania pomocy publicznej w sektorze motoryzacyjnym.

Na podstawie art. 22 ust. 2 oraz art. 44 ust. 4 ustawy z dnia ...2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr..., poz...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki dopuszczalności pomocy w sektorze motoryzacyjnym, jej maksymalne wielkości oraz obowiązki sprawozdawcze związane z monitorowaniem.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) sektorze motoryzacyjnym - należy przez to rozumieć przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie produkcji, montażu lub prac projektowo-wdrożeniowych dotyczących:
 - a) silników spalinowych, ze spalaniem wewnętrznym, stosowanych w pojazdach mechanicznych - zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (PKD) sekcja D, podsekcja DM, dział 34, grupa 34.1, klasa 34.10, podklasa 34.10.A, określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 października 1997 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. Nr 128, poz. 829, z 1998 r. Nr 143, poz. 918, z 1999 r. Nr 92, poz. 1047 i z 2001 r. Nr 12, poz. 93), a także innych silników stosowanych wyłącznie w pojazdach określonych w lit. b)-d),
 - b) samochodów osobowych - zgodnie z PKD sekcja D, podsekcja DM, dział 34, grupa 34.1, klasa 34.10, podklasa 34.10.B,
 - c) pozostałych pojazdów mechanicznych przeznaczonych do przewozu osób - zgodnie z PKD sekcja D, podsekcja DM, dział 34, grupa 34.1, klasa 34.10, podklasa 34.10.C,
 - d) pojazdów mechanicznych przeznaczonych do przewozu towarów - zgodnie z PKD sekcja D, podsekcja DM, dział 34, grupa 34.1, klasa 34.10, podklasa 34.10.D,
 - e) nadwozi pojazdów mechanicznych - zgodnie z PKD sekcja D, podsekcja DM, dział 34, grupa 34.2, klasa 34.20, podklasa 34.20.Z., z wyłączeniem przyczep i naczep,
- 2) ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia ...2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców.

Rozdział 2

Szczegółowe warunki dopuszczalności pomocy

§ 3. Dopuszczalna jest pomoc:

- 1) na restrukturyzację,
- 2) inwestycyjna na innowacje,
- 3) regionalna na inwestycje,
- 4) na ochronę środowiska,
- 5) na wspieranie prac badawczo-rozwojowych,
- 6) na szkolenia.

§ 4. 1. Pomoc na restrukturyzację może zostać udzielona wyłącznie jednorazowo.

2. Warunkiem udzielenia pomocy restrukturyzacyjnej jest przedłożenie organowi udzielającemu pomocy planu restrukturyzacji, który powinien zawierać w szczególności:

- 1) analizę przyczyn trudnej sytuacji finansowej przedsiębiorstwa,
- 2) wskazanie możliwości przywrócenia przedsiębiorcy zdolności do konkurowania na rynku z wykorzystaniem środków własnych przedsiębiorcy,
- 3) harmonogram działań mających na celu przywrócenie przedsiębiorcy zdolności do pokrywania zobowiązań.

3. Z zastrzeżeniem ust. 1 i 2, pomoc na restrukturyzację jest udzielana zgodnie z zasadami określonymi w art. 17 ustawy.

§ 5. 1. Pomoc inwestycyjna na innowacje może być przeznaczona na wprowadzanie na skalę przemysłową nowych wyrobów lub procesów produkcyjnych.

2. Maksymalna intensywność pomocy, o której mowa w ust. 1, wynosi 10% łącznych kosztów związanych z działalnością konstrukcyjną i inwestycjami, poniesionych bezpośrednio i wyłącznie na innowacyjną część projektu.

§ 6. Dopuszczalna jest pomoc na inwestycje na obszarach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy, przeznaczona na zakup środków trwałych niezbędnych do:

- 1) utworzenia nowego przedsiębiorstwa lub
- 2) rozbudowy istniejącego przedsiębiorstwa.

§ 7. 1. Warunkiem dopuszczalności pomocy, o której mowa w § 3 pkt 3, jest wykazanie istnienia ekonomicznie uzasadnionej lokalizacji alternatywnej w stosunku do lokalizacji wybranej dla inwestycji.

2. Alternatywna lokalizacja może być umiejscowiona w jednym z państw należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub Środkowoeuropejskiego Obszaru Wolnego Handlu.

§ 8. 1. Intensywność pomocy, o której mowa w § 3 pkt 3, jest równa różnicy między sumą kosztów inwestycyjnych i operacyjnych dla wybranej lokalizacji a sumą tych kosztów dla lokalizacji alternatywnej podzielonej przez wartość kosztów inwestycyjnych dla wybranej lokalizacji.

2. Koszty inwestycyjne i operacyjne porównywanych lokalizacji wykazuje się w analizie kosztów i korzyści, dla której wzór formularza stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

3. Analiza kosztów i korzyści obejmuje także badanie wpływu projektu na rynek i konkurencję.

4. Analiza kosztów i korzyści powinna obejmować okres 3 lat w przypadku rozbudowy lub adaptacji zakładu albo 5 lat w przypadku budowy nowego zakładu.

5. Nie jest wymagane przeprowadzenie analizy kosztów i korzyści, jeżeli intensywność planowanej pomocy nie przekracza 20% maksymalnej dopuszczalnej intensywności pomocy udzielanej przedsiębiorcom działającym na danym obszarze, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy.

§ 9. 1. Intensywność pomocy, o której mowa w § 3 pkt 3, podlega korekcie w zależności od stopnia wpływu projektu na rynek i konkurencję, przy czym wysokość korekty wynosi:

- 1) -1% - gdy stosunek zdolności produkcyjnych przedsiębiorcy po realizacji projektu do zdolności produkcyjnych przed realizacją projektu wynosi 1,01 i więcej,
- 2) +2% - gdy stosunek zdolności produkcyjnych przedsiębiorcy po realizacji projektu do zdolności produkcyjnych przed realizacją projektu wynosi pomiędzy 0,99 a 1,01,
- 3) +4% - gdy stosunek zdolności produkcyjnych przedsiębiorcy po realizacji projektu do zdolności produkcyjnych przed realizacją projektu wynosi 0,99 i mniej.

2. Intensywność pomocy nie może przekraczać poziomu ustalonego dla obszaru, na którym ma być zlokalizowana inwestycja, określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy.

§ 10. Do pomocy wspierającej działania przedsiębiorcy w zakresie ochrony środowiska oraz inwestycje energooszczędne stosuje się przepisy art. 20 ustawy.

§ 11. Do pomocy na wspieranie prac badawczo-rozwojowych stosuje się art. 18 ustawy oraz przepisy wykonawcze wydane na jego podstawie.

§ 12. Do pomocy wspierającej szkolenia stosuje się art. 22 ustawy.

Rozdział 3

Obowiązki związane z monitorowaniem pomocy

§ 13. Przedsiębiorcy prowadzący działalność, o której mowa w § 2 pkt 1, są zobowiązani do przekazywania organowi nadzorującemu rocznych sprawozdań na potrzeby monitorowania pomocy.

§ 14. 1. Sprawozdania, o których mowa w § 13, zawierają informacje dotyczące w szczególności:

- 1) pełnej nazwy (firmy), adresu i siedziby przedsiębiorcy,
- 2) struktury własności przedsiębiorstwa,
- 3) liczby zatrudnionych,
- 4) danych ekonomiczno-finansowych,
- 5) form, tytułów (przeznaczenia), kwot, intensywności, podstaw prawnych oraz organów udzielających pomocy,

- 6) wykorzystania otrzymanej pomocy,
- 7) stopnia wykorzystania zdolności produkcyjnych,
- 8) poszczególnych grup produktowych,
- 9) rynków, na których działa przedsiębiorca, oraz udziału przedsiębiorcy w tych rynkach.

2. Dla sprawozdań, o których mowa w ust. 1, ustala się wzór formularza sprawozdawczego, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 15. Sprawozdania, o których mowa w § 13, są przekazywane organowi nadzorującemu w terminie 90 dni od zakończenia każdego roku kalendarzowego.

Rozdział 4

Przepis końcowy

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK Nr 1 ANALIZA KOSZTÓW I KORZYŚCI

CZĘŚĆ A Podsumowanie analizy kosztów i korzyści

CZĘŚĆ B Założenia analizy kosztów i korzyści - Lokalizacja A

CZĘŚĆ C Założenia analizy kosztów i korzyści - Lokalizacja B

CZĘŚĆ D Sprzedaż i koszty według lat - Lokalizacja A

CZĘŚĆ E Sprzedaż i koszty według lat - Lokalizacja B

CZĘŚĆ F Pomoc publiczna

ZAŁĄCZNIK Nr 2 WZÓR FORMULARZA SPRAWOZDAWCZEGO PRZEDSIĘBIORCY KORZYSTAJĄCEGO Z POMOCY PUBLICZNEJ W SEKTORZE MOTORYZACYJNYM

str.1
str.2
str.3
str.4
str.5

Objaśnienia:

1. Podstawa prawna otrzymanej pomocy - w przypadku gdy:

- pomoc została udzielona na podstawie ustawy, należy podać: oznaczenie rodzaju aktu, datę aktu i ogólne określenie przedmiotu aktu oraz oznaczenie roku, numeru i pozycji Dziennika Ustaw, w którym został opublikowany, oraz oznaczenie przepisu będącego podstawą udzielenia pomocy (w kolejności: artykuł ustawy, ustęp, punkt, litera, tiret),
- pomoc została udzielona na podstawie aktu wykonawczego do ustawy, należy podać: oznaczenie rodzaju aktu, nazwę organu wydającego akt, datę aktu i oznaczenie przedmiotu aktu oraz oznaczenie roku, numeru i pozycji Dziennika Ustaw, w którym został opublikowany, oraz oznaczenie przepisu będącego podstawą udzielenia pomocy (w kolejności: paragraf, ustęp, punkt, litera, tiret),
- pomoc została udzielona na podstawie decyzji lub uchwały, należy podać według kolejności: nazwę aktu, datę wydania i organ wydający ten akt,
- pomoc została udzielona na podstawie umowy, należy podać rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz strony umowy.

2. Forma:

- dotacja,
- dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych (bezpośrednio dla przedsiębiorców),
- inne wydatki związane z funkcjonowaniem jednostek budżetowych lub realizacją ich zadań statutowych,
- zwolnienie z podatku,
- odliczenie od podatku,
- obniżka lub zmniejszenie, powodujące obniżenie podstawy opodatkowania lub wysokości podatku,
- obniżenie wysokości opłaty,
- zwolnienie z opłaty,
- zaniechanie poboru podatku,
- zaniechanie poboru opłaty,
- umorzenie zaległości podatkowej,
- umorzenie odsetek od zaległości podatkowej,
- umorzenie opłaty (składki, wpłaty),
- umorzenie odsetek za zwłokę z tytułu opłaty (składki, wpłaty),
- umorzenie kar,
- oddanie do korzystania mienia będącego własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego i ich związków na warunkach korzystniejszych dla przedsiębiorcy od oferowanych na rynku,
- zbycie mienia będącego własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego i ich związków na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
- kontyngenty taryfowe,
- wniesienie kapitału,
- konwersja wierzytelności na akcje lub udziały,
- pożyczka preferencyjna,
- kredyt preferencyjny,
- dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych (dla banków),
- pożyczki warunkowo umorzone,
- odroczenie terminu płatności podatku,
- rozłożenie na raty płatności podatku,
- rozłożenie na raty płatności zaległości podatkowej,
- odroczenie terminu płatności opłaty (składki, wpłaty),
- rozłożenie na raty opłaty (składki, wpłaty),
- odroczenie terminu płatności kary,
- rozłożenie na raty kary,
- poręczenie,
- gwarancja,
- inne.

3. Przeznaczenie:

- restrukturyzacja,
- inwestycje na innowacje,
- pomoc regionalna na inwestycje,
- wspieranie prac badawczo-rozwojowych,
- ochrona środowiska lub inwestycje energooszczędne,
- szkolenia,
- pomoc udzielana w celu naprawienia szkód wyrządzonych przez klęski żywiołowe lub inne nadzwyczajne zdarzenia,
- pomoc o charakterze socjalnym dla indywidualnych konsumentów bez dyskryminacji ze względu na pochodzenie towarów,

- pomoc udzielana w celu likwidacji poważnych zakłóceń w gospodarce o charakterze ponadsektorowym,
- pomoc udzielana w celu wsparcia krajowych przedsiębiorców działających w ramach przedsięwzięcia gospodarczego podejmowanego w interesie europejskim,
- pomoc udzielana w celu promowania kultury, nauki i oświaty oraz ochrony dziedzictwa kulturowego,
- pomoc stanowiąca rekompensatę dla przedsiębiorcy z tytułu realizacji zadań publicznych.

4. Kwota:

- należy ją przedstawić jako ekwiwalent dotacji netto obliczony zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów wydanym na podstawie art. 11 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 60, poz. 704).

5. Intensywność:

- intensywność pomocy liczona jako udział kwoty udzielonej pomocy w kosztach kwalifikujących się do objęcia pomocą.

6. Organ:

- pełna nazwa i siedziba organu udzielającego pomocy.

str.6

str.7

str.8

str.9

str.10

UZASADNIENIE

Celem niniejszego rozporządzenia Rady Ministrów jest określenie szczegółowych warunków dopuszczalności pomocy publicznej dla przedsiębiorców prowadzących działalność w sektorze motoryzacyjnym, maksymalnych wielkości tej pomocy oraz zasad jej monitorowania.

Generalne zasady dopuszczalności i nadzorowania pomocy publicznej zawiera ustawa o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (zwana dalej ustawą o pomocy publicznej). Rozporządzenie zawiera szczegółowe regulacje dotyczące wyłącznie sektora motoryzacyjnego. Rozporządzenie zostało przygotowane na mocy i w zakresie delegacji zawartej w art. 22 ust. 2 oraz art. 44 ust. 4 ustawy o pomocy publicznej.

Merytoryczną podstawą przygotowania rozporządzenia były przepisy prawa Unii Europejskiej (UE), dotyczące pomocy publicznej dla sektora motoryzacyjnego. W rozporządzeniu wykorzystano Zasady ramowe Wspólnoty dotyczące pomocy publicznej dla przemysłu motoryzacyjnego (97/C 279/01) – zwane dalej Zasadami ramowymi.

Rozporządzenie zostało podzielone na trzy rozdziały, które tematycznie odpowiadają zagadnieniom podzielonym według kryterium przedmiotowego, tj.:

1. Przepisy ogólne
2. Szczegółowe warunki dopuszczalności pomocy (warunki, kryteria i intensywność pomocy)
3. Obowiązki związane z monitorowaniem

W rozdziale 1 rozporządzenia zdefiniowano zakres podmiotowy rozporządzenia określając przedsiębiorców zaliczanych do sektora motoryzacyjnego poprzez wskazanie przedmiotu ich działalności za pomocą odwołania do Polskiej Klasyfikacji Działalności (Rozporządzenie RM z dnia 7 października 1997 roku w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) - Dz. U. Nr 128, poz. 829 z późn. zm.).

Ze względu na regulacje zawarte w Zasadach ramowych z definicji sektora motoryzacyjnego została wyłączona produkcja przyczep i naczep.

Ponadto zgodnie z Zasadami ramowymi, działalność w ramach sektora motoryzacyjnego nie obejmuje również pojazdów wojskowych przeznaczonych dla wojska.

Rozdział 2 określa dopuszczalne przeznaczenia pomocy, warunki udzielenia oraz dopuszczalną intensywność. W rozdziale tym umieszczony został przepis § 3 specyfikujący dopuszczalne przeznaczenia pomocy w sektorze motoryzacyjnym.

Pomoc na restrukturyzację, zgodnie z ustawą o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców, udzielana jest jako pomoc doraźna lub restrukturyzacyjna. Pomoc ta ma charakter jednorazowy. Warunkiem udzielenia pomocy restrukturyzacyjnej jest przedstawienie planu restrukturyzacji.

Określona w § 5 rozporządzenia pomoc inwestycyjna na innowacje przeznaczona jest na wprowadzenie na skalę przemysłową rzeczywiście oraz zasadniczo nowych wyrobów lub procesów produkcyjnych. Wielkość tej pomocy powinna być proporcjonalna do stopnia ryzyka niepowodzenia związanego z realizacją projektu.

Regulacją uwzględniającą specyfikę sektora motoryzacyjnego jest przepis § 6, na mocy którego dopuszczalna jest pomoc na zakup środków trwałych związanych z utworzeniem nowego przedsiębiorstwa, lub związanych z rozbudową istniejącego przedsiębiorstwa.

Warunkiem dopuszczalności pomocy regionalnej na inwestycje jest wykazanie istnienia ekonomicznie uzasadnionej lokalizacji alternatywnej, w stosunku do lokalizacji wybranej dla inwestycji.

Intensywność pomocy dla inwestycji określana jest przy uwzględnieniu wyników analizy porównawczej kosztów, jakie poniesie przedsiębiorca inwestujący w wybranej lokalizacji i jakie poniósłby, gdyby wybrał lokalizację uzasadnioną ekonomicznie.

Analiza kosztów i korzyści pozwala także na przeprowadzenie badania wpływu projektu inwestycyjnego na rynek i konkurencję. Dzięki temu możliwe jest określenie drugiego z parametrów wpływających na intensywność pomocy. Tym parametrem jest zmiana zdolności produkcyjnych przedsiębiorcy po udzieleniu pomocy.

W § 10 dopuszczono możliwość udzielenia pomocy przeznaczonej na ochronę środowiska – poprzez odniesienie do regulacji ustawy o pomocy publicznej (art. 19).

W § 11 dopuszczono możliwość udzielania pomocy publicznej dla sektora motoryzacyjnego na wspieranie prac badawczo-rozwojowych – poprzez odniesienie do szczegółowych regulacji ustawy o pomocy publicznej i aktów wykonawczych (art. 16 ust. 3 przewiduje odrębną delegację dla RM celem wydania szczegółowego rozporządzenia w zakresie prac badawczo-rozwojowych).

W § 12 dopuszczono możliwość udzielania pomocy publicznej dla sektora motoryzacyjnego na pokrycie kosztów szkoleń specjalistycznych i ogólnych – poprzez odniesienie do regulacji ustawy o pomocy publicznej (art. 20)

Rozporządzenie w rozdziale 3 określa obowiązki związane z monitorowaniem określając obowiązki sprawozdawcze przedsiębiorców korzystających z pomocy sektorowej. W ramach tego obowiązku informacje dotyczące pomocy sektorowej przekazywane są przez jej beneficjentów do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na formularzu sprawozdawczym, którego wzór stanowi załącznik do rozporządzenia.

Określając zakres przekazywanych informacji (§ 14) uwzględniono zadania nałożone przez ustawę o pomocy publicznej na organ nadzorujący w obszarze monitorowania. W

szczegółności, organ nadzorujący zobowiązany jest do oceny wpływu pomocy publicznej na stan konkurencji na rynku. Temu celowi służą informacje określone w § 14 ust. pkt 8 i 9. Stosowanie przewidzianych w projekcie rozporządzenia przepisów nakładających obowiązki sprawozdawcze spowoduje pewien wzrost kosztów funkcjonowania przedsiębiorców korzystających z pomocy. Koszty te mogą być związane z koniecznością przeszkolenia pracowników i poddania się dodatkowemu obowiązkowi sprawozdawczemu. Stosowanie przepisów rozporządzenia nie pociągnie za sobą kosztów budżetowych.

Regulacje przyjęte w rozporządzeniu są zgodne z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia ... 2002 r.

w sprawie udzielania pomocy publicznej w sektorze żeglugi morskiej.

Na podstawie art. 22 ust. 2 oraz art. 44 ust. 4 ustawy z dnia ... 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr..., poz...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki dopuszczalności pomocy w sektorze żeglugi morskiej, jej maksymalne wielkości oraz obowiązki sprawozdawcze związane z monitorowaniem.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) sektorze żeglugi morskiej - należy przez to rozumieć przedsiębiorców prowadzących działalność polegającą na:
 - a) świadczeniu usług transportu morskiego sekcja I, dział 61, grupa 1, klasa 10, podklasa 10 Z,
 - b) świadczeniu pomocniczych usług transportu morskiego sekcja I, dział 63, grupa 2, klasa 22, podklasy 22 B i 22 C, zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności, określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 października 1997 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. Nr 128, poz. 829, z 1998 r. Nr 143, poz. 918, z 1999 r. Nr 92, poz. 1047 i z 2001 r. Nr 12, poz. 93), a także przedsiębiorców powiązanych oraz stocznie produkcyjne i remontowe w zakresie związanym z działalnością określoną w lit. a) lub b);
- 2) statku morskim - należy przez to rozumieć statek w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 1 grudnia 1961 r. - Kodeks morski (Dz. U. z 1998 r. Nr 10, poz. 36 i z 2000 r. Nr 109, poz. 1156 i Nr 120, poz. 1268);
- 3) przedsiębiorcy powiązany - należy przez to rozumieć przedsiębiorcę:
 - a) który posiada co najmniej 25% akcji lub udziałów w kapitale innego przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą określoną w pkt 1 lit. a) lub b) lub
 - b) którego co najmniej 25% kapitału zakładowego należy do innego przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą określoną w pkt 1 lit. a) lub b);
- 4) ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia ... 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców.

Rozdział 2

Szczegółowe warunki dopuszczalności pomocy

§ 3. Dopuszczalna jest pomoc:

- 1) na restrukturyzację,
- 2) na utrzymanie poziomu zatrudnienia,
- 3) inwestycyjna, w tym na poprawę bezpieczeństwa morskiego,
- 4) na szkolenia specjalistyczne,
- 5) na ochronę środowiska morskiego,
- 6) na wspieranie prac badawczo-rozwojowych.

§ 4. Do pomocy na restrukturyzację stosuje się art. 15 ust. 1, 2 ustawy oraz przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy.

§ 5. Do pomocy na utrzymanie poziomu zatrudnienia stosuje się art. 17 ust. 1 ustawy.

§ 6. 1. Pomoc inwestycyjna może być przeznaczona wyłącznie na zakup nowych lub używanych statków morskich przez przedsiębiorców prowadzących działalność określoną w § 2 pkt 1 lub przebudowę, odbudowę albo modernizację statków morskich należących do tych przedsiębiorców, w celu dostosowania ich do zmienionych potrzeb przewozowych lub do wymogów konwencji międzynarodowych.

2. Maksymalna intensywność pomocy dla pomocy określonej w ust. 1 przeznaczonej na zakup nowych lub używanych statków wynosi 10% wartości inwestycji, natomiast maksymalna intensywność pomocy przeznaczonej na przebudowę, odbudowę lub modernizację statków wynosi 25% wartości inwestycji.

3. Pomoc inwestycyjna na poprawę bezpieczeństwa morskiego może być przeznaczona wyłącznie na zakup i wyposażenie statków w urządzenia i aparaturę niezbędną do dostosowania statków polskich armatorów do wymogów bezpieczeństwa morskiego wynikających w szczególności z postanowień wiążących Polskę umów międzynarodowych, w tym konwencji Międzynarodowej Organizacji Morskiej i Międzynarodowej Organizacji Pracy.

4. Maksymalna intensywność pomocy określonej w ust. 3 wynosi 50% łącznych kosztów poniesionych bezpośrednio i wyłącznie na finansowanie działań związanych z poprawą bezpieczeństwa morskiego.

§ 7. 1. Do pomocy na szkolenia specjalistyczne stosuje się art. 20 ust. 1, 2, 4 pkt 1, 5 ustawy oraz przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 20 ust. 6 ustawy.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być przeznaczona wyłącznie na podnoszenie kwalifikacji zawodowych członków załóg pływających na statkach morskich należących do przedsiębiorców określonych w § 2 pkt 1.

§ 8. Do pomocy na ochronę środowiska morskiego stosuje się art. 19 ust. 1 ustawy oraz przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy.

§ 9. Do pomocy na wspieranie prac badawczo-rozwojowych stosuje się art. 16 ust. 1, 2 ustawy oraz przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy.

Rozdział 3

Obowiązki związane z monitorowaniem pomocy

§ 10. Przedsiębiorca, o którym mowa w § 2 pkt 1, jest zobowiązany do przekazywania organowi nadzorującemu rocznych sprawozdań na potrzeby monitorowania udzielonej pomocy.

§ 11. 1. Sprawozdania, o których mowa w § 10, zawierają informacje dotyczące w szczególności:

- 1) pełnej nazwy (firmy), siedziby i adresu przedsiębiorcy,
- 2) struktury własności przedsiębiorstwa,
- 3) liczby zatrudnionych,
- 4) wielkości i struktury przewozów,
- 5) danych ekonomiczno-finansowych,
- 6) form, tytułów (przeznaczenia), kwot, intensywności, podstaw prawnych oraz organów udzielających pomocy,
- 7) wykorzystania otrzymanej pomocy,
- 8) stopnia wykorzystania zdolności przewozowych,
- 9) wielkości udziału przedsiębiorcy lub grupy przedsiębiorców w rynkach, na których działa przedsiębiorca,
- 10) skutków udzielanej pomocy dla konkurencji na rynkach, których dotyczy pomoc sektorowa.

2. Dla sprawozdań, o których mowa w ust. 1, ustala się wzór formularza sprawozdawczego, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 12. Sprawozdania, o których mowa w § 11, są przekazywane organowi nadzorującemu w terminie 90 dni od zakończenia każdego roku kalendarzowego.

Rozdział 4

Przepis końcowy

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

ZAŁĄCZNIK

WZÓR FORMULARZA SPRAWOZDAWCZEGO PRZEDSIĘBIORCY KORZYSTAJĄCEGO Z POMOCY PUBLICZNEJ W SEKTORZE ŻEGLUGI MORSKIEJ

str.1

str.2

str.3

str.4

Objaśnienia:

1. Podstawa prawna otrzymanej pomocy - w przypadku gdy:

- pomoc została udzielona na podstawie ustawy, należy podać: oznaczenie rodzaju aktu, datę aktu i ogólne określenie przedmiotu aktu oraz oznaczenie roku, numeru i pozycji Dziennika Ustaw, w którym został opublikowany, oraz oznaczenie przepisu będącego podstawą udzielenia pomocy (w kolejności: artykuł ustawy, ustęp, punkt, litera, tiret),
- pomoc została udzielona na podstawie aktu wykonawczego do ustawy, należy podać: oznaczenie rodzaju aktu, nazwę organu wydającego akt, datę aktu i oznaczenie przedmiotu aktu oraz oznaczenie roku, numeru i pozycji Dziennika Ustaw, w którym został opublikowany, oraz oznaczenie przepisu będącego podstawą udzielenia pomocy (w kolejności: paragraf, ustęp, punkt, litera, tiret),
- pomoc została udzielona na podstawie decyzji lub uchwały, należy podać według kolejności: nazwę aktu, datę wydania i organ wydający ten akt,
- pomoc została udzielona na podstawie umowy, należy podać rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz strony umowy.

2. Forma:

- dotacja,
- dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych (bezpośrednio dla przedsiębiorców),
- zwolnienie z podatku,
- odliczenie od podatku,
- obniżka lub zmniejszenie, powodujące obniżenie podstawy opodatkowania lub wysokości podatku,
- obniżenie wysokości opłaty,
- zwolnienie z opłaty,
- zaniechanie poboru podatku,
- zaniechanie poboru opłaty,
- umorzenie zaległości podatkowej,
- umorzenie odsetek od zaległości podatkowej,
- umorzenie opłaty (składki, wpłaty),
- umorzenie odsetek za zwłokę z tytułu opłaty (składki, wpłaty),
- umorzenie kar,
- oddanie do korzystania mienia będącego własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego i ich związków na warunkach korzystniejszych dla przedsiębiorcy od oferowanych na rynku,
- zbycie mienia będącego własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego i ich związków na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
- kontyngenty taryfowe,
- wniesienie kapitału,
- konwersja wierzytelności na akcje lub udziały,
- pożyczka preferencyjna,
- kredyt preferencyjny,
- dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych (dla banków),
- pożyczki warunkowo umorzone,
- odroczenie terminu płatności podatku,
- rozłożenie na raty płatności podatku,
- rozłożenie na raty płatności zaległości podatkowej,
- odroczenie terminu płatności opłaty (składki, wpłaty),
- rozłożenie na raty opłaty (składki, wpłaty),
- odroczenie terminu płatności kary,
- rozłożenie na raty kary,
- poręczenie,
- gwarancja,
- inne.

3. Przeznaczenie:

- pomoc na restrukturyzację,
- pomoc na utrzymanie poziomu zatrudnienia,
- pomoc inwestycyjna, w tym na poprawę bezpieczeństwa morskiego,
- pomoc na szkolenia specjalistyczne,
- pomoc na ochronę środowiska morskiego lub inwestycje energooszczędne,
- pomoc na wspieranie prac badawczo - rozwojowych,

- pomoc udzielana w celu naprawienia szkód wyrządzonych przez klęski żywiołowe lub inne nadzwyczajne zdarzenia,
- pomoc o charakterze socjalnym dla indywidualnych konsumentów bez dyskryminacji ze względu na pochodzenie towarów,
- pomoc udzielana w celu likwidacji poważnych zakłóceń w gospodarce o charakterze ponadsektorowym,
- pomoc udzielana w celu wsparcia krajowych przedsiębiorców działających w ramach przedsięwzięcia gospodarczego podejmowanego w interesie europejskim,
- pomoc udzielana w celu promowania kultury, nauki i oświaty oraz ochrony dziedzictwa kulturowego,
- pomoc stanowiąca rekompensatę dla przedsiębiorcy z tytułu realizacji zadań publicznych.

4. Kwota:

- należy ją przedstawić jako ekwiwalent dotacji netto, obliczony zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów wydanym na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia ...2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr..., poz...).

5. Intensywność:

- intensywność pomocy liczona jako udział kwoty udzielonej pomocy w kosztach kwalifikujących się do objęcia pomocą.

6. Organ:

- pełna nazwa i siedziba organu udzielającego pomocy.

str.6

str.7

str.8

str.9

str.10

UZASADNIENIE

Celem niniejszego rozporządzenia Rady Ministrów jest określenie szczegółowych warunków dopuszczalności pomocy publicznej dla przedsiębiorców prowadzących działalność w sektorze żegluga morskiej, maksymalnych wielkości tej pomocy oraz zasad jej monitorowania.

Rozporządzenie zostało przygotowane na mocy i w zakresie delegacji zawartej w art. 22 ust. 2 ustawy z dnia o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr, poz.....) Podstawą merytoryczną przygotowania były rozporządzenia były przepisy prawa Unii Europejskiej (UE) dotyczące pomocy publicznej dla sektora żegluga morskiej. W rozporządzeniu wykorzystano Wytoczne Wspólnoty o pomocy państwa dla transportu morskiego (Community Guidelines on State Aid to Maritime Transport – O.J.C 205/97 z 5.07.1997 r.).

Rozporządzenie zostało podzielone na 3 rozdziały, które tematycznie odpowiadają zagadnieniom ustalonym według kryterium przedmiotowego, tj.:

1. Przepisy ogólne
2. Dopuszczalność pomocy publicznej
3. Monitorowanie.

W rozdziale I rozporządzenia zdefiniowano zakres podmiotowy obowiązywania rozporządzenia określając przedsiębiorców zaliczanych do sektora żegluga morskiej. Przedmiot ich działalności wskazano odwołując się do Polskiej Klasyfikacji Działalności (Rozporządzenie Rady Ministrów dnia 7 października 1997 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) - Dz. U. Nr 128, poz. 829 ze zm.).

W rozporządzeniu stworzono możliwość udzielania pomocy sektorowej „przedsiębiorcom powiązanym” oraz krajowym stoczniom produkcyjnym i remontowym. Ustalono także definicję kategorii „przedsiębiorców powiązanych”.

W rozdziale 2 określono dopuszczalne przeznaczenie pomocy, formy i warunki jej udzielania. Zakazuje się pomocy operacyjnej, a pomoc restrukturyzacyjna lub doraźna może być udzielana jednorazowo. W rozporządzeniu przewidziano możliwość udzielania pomocy na cele wynikające ze specyfiki działania żegluga morskiej, a zwłaszcza międzynarodowych

wymogów bezpieczeństwa morskiego i ochrony środowiska wynikające z legislacji UE i Międzynarodowej Organizacji Morskiej IMO oraz wymogów kwalifikacyjnych kwalifikacyjnych socjalnych zawartych w ratyfikowanych przez Polskę konwencjach Międzynarodowej Organizacji Pracy ILO.

Proponuje się również ustalenie granicznej wielkości udzielanej pomocy publicznej, powyżej której organ jej udzielający będzie zobowiązany przedłożyć organowi nadzorującemu ustalony program pomocy sektorowej.

Rozdział 3 określa obowiązki sprawozdawcze przedsiębiorców korzystających pomocy sektorowej. Przewiduje się, że przedsiębiorcy będą składali sprawozdania roczne do organu nadzorującego, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Rozporządzenie ustala wykaz informacji niezbędnych do zamieszczenia w sprawozdaniu. W celu ujednoczenia jego formy i zawartości, w załączniku do rozporządzenia ustalono formularz sprawozdawczy. Załącznik uwzględnia informacje wymagane od przedsiębiorców korzystających pomocy publicznej w krajach członkowskich UE.

Regulacje przyjęte w rozporządzeniu są zgodne z przepisami obowiązującymi w UE.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia ...2002 r.

w sprawie udzielania pomocy publicznej w sektorze górnictwa węgla.

Na podstawie art. 22 ust. 2 oraz art. 44 ust. 4 ustawy z dnia ...2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr..., poz...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki dopuszczalności pomocy w sektorze górnictwa węgla, jej maksymalne wielkości oraz obowiązki sprawozdawcze związane z monitorowaniem.

§ 2. Rozporządzenie stosuje się wyłącznie do przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie sekcji C, podsekcja CA, dział 10, grupa 10.1, klasa 10.10 oraz grupa 10.2, klasa 10.20, zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 października 1997 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. Nr 128, poz. 829, z 1998 r. Nr 143, poz. 918, z 1999 r. Nr 92, poz. 1047 i z 2001 r. Nr 12, poz. 93).

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia ...2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców,
- 2) grupie kapitałowej - należy przez to rozumieć grupę przedsiębiorców powiązanych ze sobą relacjami zależności i dominacji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. - Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. Nr 118, poz. 754 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 107, poz. 669 i Nr 113, poz. 715, z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 702 i 703, Nr 94, poz. 1037, Nr 103, poz. 1099, Nr 114, poz. 1191, Nr 116, poz. 1216, Nr 122, poz. 1315, Nr 103, poz. 1099, Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 154, poz. 1799, Nr 154, poz. 1800, Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253).

Rozdział 2

Szczegółowe warunki dopuszczalności pomocy

§ 4. Dopuszczalna jest pomoc przeznaczona na restrukturyzację, wspieranie prac badawczo-rozwojowych, ochronę środowiska, która służy jednemu z niżej wymienionych celów:

- 1) przyspieszeniu osiągnięcia zdolności do konkurowania na rynku, biorąc pod uwagę poziom światowych cen węgla, przy stopniowym zmniejszaniu udzielanej pomocy lub
- 2) przeciwdziałaniu społecznym i gospodarczym skutkom ograniczania lub zaprzestania działalności przez przedsiębiorców, lub

- 3) wsparciu przedsiębiorców w zakresie dostosowania ich działalności do nowych wymagań prawnych z zakresu ochrony środowiska.

§ 5. Dopuszczalne jest udzielanie pomocy przeznaczonej na pokrycie następujących kosztów restrukturyzacji przedsiębiorstwa, niezwiązanych z bieżącą produkcją, stanowiących zaległe zobowiązanie przedsiębiorcy:

- 1) deputatów dla pracowników zwolnionych z pracy z powodu restrukturyzacji oraz pracowników uprawnionych do tych deputatów przed restrukturyzacją,
- 2) innych wydatków dla pracowników zwalnianych w wyniku restrukturyzacji,
- 3) dodatkowych kosztów prac likwidacyjnych i zabezpieczających prowadzonych pod ziemią, które wynikają z realizowanej restrukturyzacji,
- 4) kosztów zapobiegania oraz usuwania szkód wyrządzonych ruchem zakładu górniczego, w tym rekultywacji terenów zdegradowanych bądź zdewastowanych w wyniku działalności górniczej powstałych przed zamknięciem kopalni,
- 5) kosztów związanych ze wzrostem opłat za dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków,
- 6) kosztów związanych z utrzymaniem dostępu do rezerw węgla po zakończeniu jego wydobywania.

§ 6. Do pomocy na wspieranie prac badawczo-rozwojowych stosuje się art. 16 ust. 1, 2 ustawy oraz przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy.

§ 7. 1. Dopuszczalna jest pomoc na inwestycje związane z dostosowaniem działalności przedsiębiorcy do nowych wymagań prawnych z zakresu ochrony środowiska, jeżeli są spełnione ogólne zasady udzielania pomocy na ochronę środowiska, określone w art. ustawy, a instalacja dostosowywanych urządzeń nastąpiła co najmniej dwa lata przed dniem wejścia w życie przepisów określających te wymagania.

Rozdział 3

Obowiązki związane z monitorowaniem pomocy

§ 8. Przedsiębiorca, o którym mowa w § 2, jest zobowiązany do przekazywania organowi nadzorującemu rocznych sprawozdań na potrzeby monitorowania pomocy.

§ 9. 1. Sprawozdania, o których mowa w § 8, zawierają informacje dotyczące w szczególności:

- 1) pełnej nazwy (firmy), adresu i siedziby przedsiębiorcy,
- 2) struktury własności przedsiębiorstwa,
- 3) struktury grupy kapitałowej, jeżeli przedsiębiorca do niej należy,
- 4) liczby zatrudnionych,
- 5) wielkości i struktury produkcji,
- 6) danych ekonomiczno-finansowych,
- 7) form, tytułów (przeznaczenia), kwot, intensywności, podstaw prawnych oraz organów udzielających pomocy,
- 8) wykorzystania otrzymanej pomocy,
- 9) stopnia wykorzystania zdolności produkcyjnych,
- 10) poszczególnych grup produktowych,
- 11) rynków, na których działa przedsiębiorca, oraz udziału przedsiębiorcy lub grupy kapitałowej w tych rynkach.

2. Dla sprawozdań, o których mowa w ust. 1, ustala się wzór formularza sprawozdawczego, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

3. Przedsiębiorca przekazuje także informacje dotyczące:

- 1) wielkości wydobycia węgla,
- 2) liczby ścian czynnych w kopalni,
- 3) zmianowości ścian z produkcją,
- 4) średniego dziennego wydobycia z jednej ściany,
- 5) wydajności ogólnej,
- 6) wydajności dołowej.

4. Przedsiębiorca należący do grupy kapitałowej, poza informacjami określonymi w ust. 1 i 3, wskazuje dodatkowo korzyści dla całej grupy wynikające z udzielonej pomocy.

§ 10. Sprawozdania oraz informacje, o których mowa w § 9, są przekazywane organowi nadzorującemu w terminie 90 dni od zakończenia każdego roku kalendarzowego.

Rozdział 4

Przepis końcowy

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

ZAŁĄCZNIK

WZÓR FORMULARZA SPRAWOZDAWCZEGO PRZEDSIĘBIORCY KORZYSTAJĄCEGO Z POMOCY PUBLICZNEJ W SEKTORZE GÓRNICTWA WĘGLA

str.1

str.2

str.3

str.4

str.5

Objaśnienia:

1. Podstawa prawna otrzymanej pomocy - w przypadku gdy:

- pomoc została udzielona na podstawie ustawy, należy podać: oznaczenie rodzaju aktu, datę aktu i ogólne określenie przedmiotu aktu oraz oznaczenie roku, numeru i pozycji Dziennika Ustaw, w którym został opublikowany, oraz oznaczenie przepisu będącego podstawą udzielenia pomocy (w kolejności: artykuł ustawy, ustęp, punkt, litera, tiret),
- pomoc została udzielona na podstawie aktu wykonawczego do ustawy, należy podać: oznaczenie rodzaju aktu, nazwę organu wydającego akt, datę aktu i oznaczenie przedmiotu aktu oraz oznaczenie roku, numeru i pozycji Dziennika Ustaw, w którym został opublikowany, oraz oznaczenie przepisu będącego podstawą udzielenia pomocy (w kolejności: paragraf, ustęp, punkt, litera, tiret),
- pomoc została udzielona na podstawie decyzji lub uchwały, należy podać według kolejności: nazwę aktu, datę wydania i organ wydający ten akt,

- pomoc została udzielona na podstawie umowy, należy podać rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz strony umowy.

2. Forma:

- dotacja,
- dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych (bezpośrednio dla przedsiębiorców),
- inne wydatki związane z funkcjonowaniem jednostek budżetowych lub realizacją ich zadań statutowych,
- zwolnienie z podatku,
- odliczenie od podatku,
- obniżka lub zmniejszenie, powodujące obniżenie podstawy opodatkowania lub wysokości podatku,
- obniżenie wysokości opłaty,
- zwolnienie z opłaty,
- zaniechanie poboru podatku,
- zaniechanie poboru opłaty,
- umorzenie zaległości podatkowej,
- umorzenie odsetek od zaległości podatkowej,
- umorzenie opłaty (składki, wpłaty),
- umorzenie odsetek za zwłokę z tytułu opłaty (składki, wpłaty),
- umorzenie kar,
- oddanie do korzystania mienia będącego własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego i ich związków na warunkach korzystniejszych dla przedsiębiorcy od oferowanych na rynku,
- zbycie mienia będącego własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego i ich związków na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
- kontyngenty taryfowe,
- wniesienie kapitału,
- konwersja wierzytelności na akcje lub udziały,
- pożyczka preferencyjna,
- kredyt preferencyjny,
- dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych (dla banków),
- pożyczki warunkowo umorzone,
- odroczenie terminu płatności podatku,
- rozłożenie na raty płatności podatku,
- rozłożenie na raty płatności zaległości podatkowej,
- odroczenie terminu płatności opłaty (składki, wpłaty),
- rozłożenie na raty opłaty (składki, wpłaty),
- odroczenie terminu płatności kary,
- rozłożenie na raty kary,
- poręczenie,
- gwarancja,
- inne.

3. Przeznaczenie:

- restrukturyzacja,
- wspieranie prac badawczo-rozwojowych,
- ochrona środowiska lub oszczędność energii,
- pomoc udzielana w celu naprawienia szkód wyrządzonych przez klęski żywiołowe lub inne nadzwyczajne zdarzenia,
- pomoc o charakterze socjalnym dla indywidualnych konsumentów bez dyskryminacji ze względu na pochodzenie towarów,

- pomoc udzielana w celu likwidacji poważnych zakłóceń w gospodarce o charakterze ponadsektorowym,
- pomoc udzielana w celu wsparcia krajowych przedsiębiorców działających w ramach przedsięwzięcia gospodarczego podejmowanego w interesie europejskim,
- pomoc udzielana w celu promowania kultury, nauki i oświaty oraz ochrony dziedzictwa kulturowego,
- pomoc stanowiąca rekompensatę dla przedsiębiorcy z tytułu realizacji zadań publicznych.

4. Kwota:

- należy ją przedstawić jako ekwiwalent dotacji netto obliczony zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów wydanym na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia... 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr....)

5. Intensywność:

- intensywność pomocy liczona jako udział kwoty udzielonej pomocy w kosztach kwalifikujących się do objęcia pomocą.

6. Organ:

- pełna nazwa i siedziba organu udzielającego pomocy.

str.6
str.7
str.8
str.9
str.10

Uzasadnienie

Celem rozporządzenia jest określenie szczegółowych warunków dopuszczalności pomocy publicznej w sektorze górnictwa węgla, maksymalnych jej wielkości oraz monitorowania pomocy. Pomoc publiczna w tym sektorze dopuszczalna jest ze względu na konieczność dokonania w nim niezbędnych przekształceń społeczno-gospodarczych wynikających z nadwyżki mocy wydobywczych, przerostów zatrudnienia i trwałego spadku popytu.

Merytoryczną podstawą przygotowania niniejszego rozporządzenia są regulacje UE, dotyczące pomocy publicznej dla sektora górnictwa węgla. Wykorzystano następujące regulacje UE:

- Decyzja Komisji 3632/93/ECSC z dnia 28 grudnia 1993 r. ustanawiająca zasady Wspólnoty dla pomocy publicznej w przemyśle węglowym (Commission Decision 3632/93/ECSC of 28 December 1993 establishing Community rules for State aid to the coal industry),
- Decyzja Komisji 341/94/ECSC z dnia 8 lutego 1994 r. wykonująca Decyzję Komisji 3632/93/ECSC z dnia 28 grudnia 1993 r. ustanawiającą zasady Wspólnoty dla pomocy publicznej w przemyśle węglowym (Commission Decision 341/94/ECSC of 8 February 1994 implementing Decision 3632/93/ECSC establishing Community rules for State aid to the coal industry).

Rozporządzenie zostało podzielone na trzy rozdziały: przepisy ogólne, szczegółowe warunki dopuszczalności pomocy i obowiązki związane z monitorowaniem pomocy. Rozporządzenie zawiera załącznik w postaci formularza, określający obowiązki sprawozdawcze beneficjentów pomocy.

W rozdziale 1 (Przepisy ogólne) zdefiniowany został zakres przedmiotowy obowiązywania rozporządzenia w oparciu o takie kryteria, jak rodzaj produktu oraz rodzaj procesu

technologicznego według nomenklatury zgodnej z Polską Klasyfikacją Działalności (PKD). Zgodnie z Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Węgla i Stali zakres przedmiotowy obejmuje górnictwo węgla kamiennego i brunatnego. Przyjęte określenie sektora zgodne jest w pełni z klasyfikacją stosowaną w Unii Europejskiej (UE).

Rozdział 2 rozporządzenia (Szczegółowe warunki dopuszczalność pomocy) określa cele i warunki dopuszczalności pomocy publicznej w sektorze górnictwa węgla. Warunkiem dopuszczalności pomocy jest realizacja następujących celów: zapewnienie zdolności do konkurencyjności na rynku, przeciwdziałanie społecznym i gospodarczym skutkom częściowej lub całkowitej likwidacji przedsiębiorstw lub wspieranie dostosowania działalności przedsiębiorcy do nowych norm ochrony środowiska.

W ramach realizacji powyższych celów, dopuszczalne jest udzielanie pomocy przeznaczonej na:

- restrukturyzację,
- wspieranie prac badawczo-rozwojowych,
- ochronę środowiska.

Rozporządzenie dopuszcza udzielanie pomocy przeznaczonej na pokrycie kosztów restrukturyzacji przedsiębiorstwa górnictwa. Koszty te zostały wyszczególnione w Załączniku 1 do rozporządzenia. Stanowią one wyłącznie zaległe zobowiązania przedsiębiorcy.

Rozporządzenie w rozdziale 3 (Obowiązki związane z monitorowaniem pomocy) określa obowiązki sprawozdawcze beneficjentów pomocy. W ramach tego obowiązku informacje dotyczące pomocy przekazywane są przez jej beneficjentów do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Wykonując delegację z art. 22 ust. 2 oraz art. 44 ust. 4 ustawy, rozporządzenie precyzuje zakres informacji przekazywanych w ramach obowiązków związanych z monitorowaniem.

Określając zakres informacji przekazywanych w ramach ogólnego obowiązku związanego z monitorowaniem (§ 9) uwzględniono zadania nałożone przez ustawę na organ nadzorujący w obszarze monitorowania. W szczególności, organ nadzorujący zobowiązany jest do oceny wpływu pomocy publicznej na stan konkurencji na rynku. Temu celowi służą informacje określone w §8 ust. 1 pkt 10 - 11.

Formularz sprawozdawczy zbudowany jest z myślą o uzyskaniu możliwie pełnego zakresu niezbędnych informacji dla przeprowadzenia właściwej oceny udzielonej pomocy sektorowej. Stosowanie przewidzianych w projekcie rozporządzenia przepisów nakładających obowiązki sprawozdawcze może spowodować pewien wzrost kosztów funkcjonowania przedsiębiorców korzystających z pomocy. Koszty te mogą być związane z koniecznością przeszkolenia pracowników. Stosowanie przepisów rozporządzenia nie pociągnie za sobą kosztów budżetowych.

Projekt przewiduje, że Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia2002 r.

w sprawie określenia szczegółowego zakresu informacji przedkładanych organowi nadzorującemu w celu wydania opinii o planowanej pomocy.

(Dz. U. z dnia2002 r.)

Na podstawie art. 27 ust. 3 ustawy z dnia 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres informacji przedkładanych Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanemu dalej "organem nadzorującym", w celu wydania opinii o planowanej pomocy.

§ 2. Organy udzielające pomocy przedkładają organowi nadzorującemu projekty programów pomocowych, o których mowa w art. 6 pkt 6 ustawy z dnia 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców, zwanej dalej "ustawą", projekty decyzji w rozumieniu art. 6 pkt 5 ustawy, oraz projekty umów będących podstawą udzielania pomocy indywidualnej, wraz z informacjami wymienionymi w niniejszym rozporządzeniu.

§ 3. 1. Jeżeli przedmiotem opiniowania ma być projekt programu pomocowego, organowi nadzorującemu przedkłada się informacje, które powinny zawierać:

- 1) określenie organów udzielających pomocy,
- 2) omówienie przepisów w zakresie dotyczącym pomocy, w tym tytułów (przeznaczenia) pomocy i jej form,
- 3) przewidywaną wielkość środków publicznych przeznaczonych na udzielenie pomocy,
- 4) przewidywany okres udzielania pomocy,
- 5) omówienie planowanych efektów pomocy, w tym skutków społecznych i gospodarczych,
- 6) określenie adresatów pomocy i ich szacunkowej liczby.

2. Organowi nadzorującemu przedkłada się, oprócz informacji wymienionych w ust. 1, następujące informacje, jeżeli wynikają z projektu programu pomocowego:

- 1) pełną nazwę (firmę), siedzibę oraz adres przedsiębiorcy będącego adresatem zamierzonej pomocy,
- 2) formę prawną przedsiębiorcy,
- 3) klasę rodzaju działalności określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 października 1997 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. Nr 128, poz. 829, z 1998 r. Nr 143, poz. 918, z 1999 r. Nr 92, poz. 1047 i z 2001 r. Nr 12, poz. 93),
- 4) wskazanie, czy przedsiębiorca jest małym lub średnim przedsiębiorcą,
- 5) wielkość pomocy przeliczoną na równą jej wartość dotacji, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy.

§ 4. Jeżeli przedmiotem opiniowania ma być projekt decyzji lub umowy, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy, organowi nadzorującemu przedkłada się informacje, które powinny zawierać:

- 1) nazwę, siedzibę oraz adres organu udzielającego pomocy,

- 2) podstawę prawną decyzji lub umowy,
- 3) tytuł (przeznaczenie) pomocy,
- 4) formę pomocy,
- 5) wielkość środków publicznych przeznaczonych na udzielenie pomocy w złotych lub intensywność pomocy,
- 6) przewidywany okres udzielania pomocy,
- 7) omówienie planowanych efektów pomocy, w tym skutków społecznych i gospodarczych,
- 8) pełną nazwę, siedzibę i adres przedsiębiorcy będącego adresatem zamierzonej pomocy,
- 9) formę prawną przedsiębiorcy,
- 10) w odniesieniu do spółek - pełną nazwę i siedzibę podmiotów posiadających ponad 25% głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników przedsiębiorcy będącego adresatem zamierzonej pomocy,
- 11) klasę rodzaju działalności określoną w rozporządzeniu, o którym mowa w § 3 ust. 2 pkt 3,
- 12) opis prowadzonej działalności gospodarczej:
 - a) wielkość produkcji, w ujęciu ilościowym i wartościowym, z uwzględnieniem podstawowych grup produktów lub usług,
 - b) strukturę sprzedaży na rynek krajowy i na eksport do Europejskiego Obszaru Gospodarczego i Środkowoeuropejskiego Obszaru Wolnego Handlu,
 - c) szacunkową wielkość, wyrażoną procentowo, udziału przedsiębiorcy będącego adresatem pomocy w rynku, według poszczególnych grup produktowych lub usług, jeżeli jego udział w rynku przekracza 10%,
- 13) wykaz głównych konkurentów przedsiębiorcy będącego adresatem pomocy z podaniem ich pełnej nazwy, siedziby oraz adresu,
- 14) wskazanie, czy przedsiębiorca będący adresatem pomocy jest małym lub średnim przedsiębiorcą.

§ 5. Oprócz informacji, o których mowa w § 3 i 4, organowi nadzorującemu przedkłada się informacje określone:

- 1) w załączniku nr 1 do rozporządzenia - w zakresie pomocy regionalnej,
- 2) w załączniku nr 2 do rozporządzenia - w zakresie pomocy w sektorach wrażliwych,
- 3) w załączniku nr 3 do rozporządzenia - w zakresie pomocy horyzontalnej,
- 4) w załączniku nr 4 do rozporządzenia - w pozostałym zakresie.

§ 6. Organ udzielający pomocy, występując o wydanie opinii dotyczącej zamierzonej pomocy restrukturyzacyjnej, o której mowa w art. 14 pkt. 1 ustawy, przedkłada także plan restrukturyzacji przedsiębiorstwa.

§ 7. Do projektów, o których mowa w § 3 i 4, dołącza się dodatkowo uzasadnienie wskazujące, że będą spełnione warunki określone w art. 9 ustawy.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK Nr 1

DODATKOWE INFORMACJE PRZEDKŁADANE ORGANOWI NADZORUJĄCEMU W PRZYPADKU ZAMIERZONEJ POMOCY REGIONALNEJ

W przypadku zamierzonej pomocy regionalnej, o której mowa w art. 12 ustawy, podaje się informacje, które powinny zawierać:

- 1) wskazanie podregionu, w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2000 r. w sprawie wprowadzenia Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS) (Dz. U. Nr 58, poz. 685 i z 2001 r. Nr 12, poz. 101), w którym ma siedzibę przedsiębiorca będący adresatem pomocy,
- 2) określenie przeznaczenia pomocy:
 - a) na nowe inwestycje,
 - b) na tworzenie nowych miejsc pracy związanych z nową inwestycją,
- 3) wielkość finansowego udziału przedsiębiorcy w ogólnych kosztach inwestycji określonej w pkt 2 lit. a) lub b),
- 4) w przypadku pomocy na nowe inwestycje lub na tworzenie nowych miejsc pracy związanych z nową inwestycją - wskazanie rodzaju inwestycji:
 - a) utworzenie nowego przedsiębiorstwa,
 - b) rozbudowa istniejącego już przedsiębiorstwa,
 - c) zakup istniejącego już przedsiębiorstwa,
 - d) rozpoczęcie w już istniejącym przedsiębiorstwie działalności obejmującej dokonywanie zasadniczych zmian produkcji, produktu albo procesu produkcyjnego,
 - e) nabycie wartości niematerialnych i prawnych,
- 5) w przypadku pomocy na nowe inwestycje - określenie kosztów inwestycji kwalifikujących się do objęcia pomocą według następujących pozycji:
 - a) koszty nabycia gruntów,
 - b) koszty nabycia budowli i budynków,
 - c) koszty nabycia maszyn i urządzeń,
 - d) koszty nabycia wartości niematerialnych i prawnych (wraz z opisem rodzaju tych wartości),
- 6) w przypadku pomocy przeznaczonej na tworzenie nowych miejsc pracy związanych z nową inwestycją - ilość przewidywanych nowych miejsc pracy,

ZAŁĄCZNIK Nr 2

DODATKOWE INFORMACJE PRZEDKŁADANE ORGANOWI NADZORUJĄCEMU W PRZYPADKU ZAMIERZONEJ POMOCY W SEKTORACH WRAŻLIWYCH

W przypadku pomocy w sektorach wrażliwych, o której mowa w art. 21 ustawy, podaje się, odpowiednio dla poszczególnych sektorów, dokumenty i informacje określone w pkt I-VI:

I. Pomoc dla sektora motoryzacyjnego

1. Pomoc doraźna:

- 1) opis okoliczności będących przyczyną trudnej sytuacji przedsiębiorcy,
- 2) sposób, w jaki pomoc ma przyczynić się do restrukturyzacji przedsiębiorstwa,
- 3) sposób, w jaki pomoc ma umożliwić odzyskanie płynności finansowej,
- 4) bilans oraz rachunek zysków i strat za ostatni okres sprawozdawczy,
- 5) czy przedsiębiorca korzystał z pomocy doraźnej.

2. Pomoc restrukturyzacyjna:

- 1) opis okoliczności będących przyczyną trudnej sytuacji przedsiębiorcy,
- 2) czy przedsiębiorca korzystał z pomocy doraźnej, o której mowa w art. 14 pkt 1 ustawy; jeśli tak, wskazać okres, w którym pomoc była udzielana, wielkość oraz formy,
- 3) określenie na podstawie planu restrukturyzacji:
 - a) czy pomoc restrukturyzacyjna jest oparta na programie restrukturyzacji sektora, do którego należy przedsiębiorca; jeśli tak, podać nazwę programu,

- b) czy plan restrukturyzacji przedsiębiorstwa jest oparty na programie restrukturyzacji sektora; jeśli tak, podać nazwę programu,
- c) czy występują nadmierne zdolności produkcyjne w sektorze, do którego należy restrukturyzowane przedsiębiorstwo, i jaka jest ich skala,
- d) czy plan restrukturyzacji przewiduje zmniejszenie zdolności produkcyjnych restrukturyzowanego przedsiębiorstwa w przypadku istnienia nadwyżki zdolności produkcyjnych; jeśli tak, wskazać, w jaki sposób nastąpi zmniejszenie zdolności produkcyjnych,
- e) kosztów związanych z restrukturyzacją przedsiębiorstwa, z wyszczególnieniem celów, na jakie mają być poniesione,
- f) skutków społecznych związanych z restrukturyzacją przedsiębiorstwa,
- g) harmonogramu działań restrukturyzacyjnych, w tym: restrukturyzacji majątkowej, finansowej, organizacyjnej oraz zatrudnienia, z uwzględnieniem działań, jakie będą podejmowane w ramach planu restrukturyzacji, wraz z terminami realizacji poszczególnych etapów restrukturyzacji,
- h) wielkości i formy zamierzonej pomocy w realizacji poszczególnych etapów restrukturyzacji,
- i) czy plan restrukturyzacji jest powiązany z prywatyzacją przedsiębiorstwa.

3. Pomoc inwestycyjna na innowacje - opis wyrobów lub procesów, które mają być wprowadzone do produkcji dzięki udzielanej pomocy.

4. Pomoc regionalna na inwestycje:

- 1) wskazanie podregionu, w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2000 r. w sprawie wprowadzenia Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS) (Dz. U. Nr 58, poz. 685 i z 2001 r. Nr 12, poz. 101), w jakim pomoc ma być udzielona,
- 2) wskazanie uzasadnionej ekonomicznie lokalizacji alternatywnej,
- 3) porównanie korzyści dla przedsiębiorcy i kosztów przez niego ponoszonych wynikających z ulokowania inwestycji w wybranym regionie zamiast obrania alternatywnej lokalizacji uzasadnionej ekonomicznie (na podstawie analizy korzyści i kosztów sporządzonej do oceny dopuszczalności pomocy),
- 4) określenie intensywności pomocy przed dokonaniem korekty wynikającej z uwzględnienia zmiany wielkości mocy produkcyjnych.

5. Pomoc na ochronę środowiska:

- 1) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji związanych z dostosowaniem urządzeń do nowych wymagań prawnych z zakresu ochrony środowiska; jeśli tak, wskazać odpowiednie przepisy,
- 2) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji w urządzenia pozwalające na istotne obniżenie zanieczyszczenia środowiska w stosunku do wymagań określonych w przepisach prawnych; jeśli tak, wskazać te przepisy.

6. Pomoc na inwestycje energooszczędne:

- 1) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji związanych z dostosowaniem urządzeń do nowych wymagań prawnych z zakresu ochrony środowiska; jeśli tak, wskazać odpowiednie przepisy,
- 2) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji w urządzenia pozwalające na istotne zredukowanie wykorzystania energii w stosunku do wymagań określonych w przepisach prawnych; jeśli tak, wskazać te przepisy.

7. Pomoc na wspieranie prac badawczo-rozwojowych:

- 1) opis prac badawczo-rozwojowych, które mają być objęte pomocą, w szczególności z uwzględnieniem:
 - a) rodzaju prac (podstawowe, przemysłowe, przedkonkurencyjne),
 - b) stopnia zbliżenia wspieranych prac do bezpośrednich zastosowań,
 - c) szacunku kosztów prac,
 - d) spodziewanego wyniku prac,
 - e) oszacowania ryzyka niepowodzenia prowadzonych prac,

- 2) koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą,
- 3) w jakim stopniu planowana pomoc wpłynie na zmniejszenie ryzyka niepowodzenia prowadzonych prac (uzasadnienie wielkości pomocy, czasu jej trwania),
- 4) czy projekt udzielenia pomocy uwzględnia programy ustanawiane przez Wspólnoty Europejskie w zakresie prac badawczo-rozwojowych; jeśli tak, jakie programy są uwzględniane.

8. Pomoc na szkolenia:

- 1) szkolenia specjalistyczne:
 - a) opis szkolenia uwzględniający w szczególności tematykę szkolenia oraz stanowiska pracy, z jakimi jest ono związane,
 - b) określenie liczby pracowników, którzy zostaną przeszkoleni,
 - c) wskazanie podregionu, w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2000 r. w sprawie wprowadzenia Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS), w jakim pomoc ma być udzielona,
- 2) szkolenia ogólne:
 - a) omówienie tematyki szkolenia wraz z informacją, jakie kwalifikacje mają być dzięki niemu nabyte przez pracowników,
 - b) określenie liczby pracowników, którzy zostaną przeszkoleni,
 - c) czy szkolenie obejmie zatrudnianie młodocianych w celu praktycznej nauki zawodu; jeśli tak, ile osób zostanie zatrudnionych w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy.

II. Pomoc dla sektora hutnictwa żelaza i stali

1. Pomoc na wspieranie prac badawczo-rozwojowych:

- 1) opis prac badawczo-rozwojowych, które mają być objęte pomocą, w szczególności z uwzględnieniem:
 - a) rodzaju prac (podstawowe, przemysłowe, przedkonkurencyjne),
 - b) stopnia zbliżenia wspieranych prac do bezpośrednich zastosowań,
 - c) szacunku kosztów prac,
 - d) spodziewanego wyniku prac,
 - e) oszacowania ryzyka niepowodzenia prowadzonych prac,
- 2) koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą,
- 3) w jakim stopniu planowana pomoc wpłynie na zmniejszenie ryzyka niepowodzenia prowadzonych prac (uzasadnienie wielkości pomocy, czasu jej trwania),
- 4) czy projekt udzielenia pomocy uwzględnia programy ustanawiane przez Wspólnoty Europejskie w zakresie prac badawczo-rozwojowych; jeśli tak, jakie programy są uwzględniane.

2. Pomoc na ochronę środowiska:

- 1) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji związanych z dostosowaniem urządzeń do nowych wymagań prawnych z zakresu ochrony środowiska; jeśli tak, wskazać odpowiednie przepisy,
- 2) kiedy nastąpi lub nastąpiła instalacja dostosowywanych urządzeń,
- 3) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji w urządzenia pozwalające na istotne obniżenie zanieczyszczenia środowiska w stosunku do wymagań określonych w przepisach prawnych; jeśli tak, wskazać te przepisy,
- 4) wskazanie podregionu, w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2000 r. w sprawie wprowadzenia Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS), w jakim pomoc ma być udzielona,
- 5) czy inwestycja polega na zastąpieniu dotychczasowych urządzeń urządzeniami, które:
 - a) spełniają nowe wymagania z zakresu ochrony środowiska - wskazać odpowiednie przepisy,
 - b) pozwalają na istotne zmniejszenie zanieczyszczenia środowiska w stosunku do wymagań określonych w przepisach prawnych; jeśli tak, wskazać te przepisy,

- 6) stopień zamortyzowania wymienionych urządzeń,
- 7) przewidywane korzyści ekonomiczne wynikające z obniżenia kosztów produkcji na skutek realizacji inwestycji pozwalającej na istotne obniżenie zanieczyszczenia środowiska w stosunku do wymagań określonych w przepisach prawnych dotyczących ochrony środowiska.

3. Pomoc na inwestycje energooszczędne:

- 1) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji związanych z dostosowaniem urządzeń do nowych wymagań prawnych z zakresu ochrony środowiska; jeśli tak, wskazać odpowiednie przepisy,
- 2) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji w urządzenia pozwalające na istotne zredukowanie wykorzystania energii w stosunku do wymagań określonych w przepisach prawnych; jeśli tak, wskazać te przepisy.

4. Pomoc na ograniczenie prowadzenia działalności gospodarczej:

- 1) czy przedsiębiorca będzie prowadził działalność w dniu udzielenia pomocy,
- 2) czy przedsiębiorca będzie prowadził działalność w dniu wystąpienia z wnioskiem o udzielenie pomocy,
- 3) określenie przewidywanej kwoty wypłat dokonywanych przez przedsiębiorcę dla zwalnianych pracowników lub pracowników, którzy wyrazili zgodę na wcześniejsze przejście na emeryturę.

5. Pomoc na zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej:

- 1) czy przedsiębiorca prowadził działalność gospodarczą przed dniem 1 stycznia 2001 r.,
- 2) czy będzie ją prowadził w dniu udzielenia pomocy,
- 3) czy będzie ją prowadził w dniu wystąpienia z wnioskiem o udzielenie pomocy,
- 4) w jakim okresie po otrzymaniu pomocy przedsiębiorca unieruchomi lub zlikwiduje urządzenia produkcyjne,
- 5) wskazanie terminu, w którym pomoc zostanie udzielona,
- 6) czy przedsiębiorca jest podmiotem dominującym albo zależnym, w sposób bezpośredni lub pośredni, w stosunku do przedsiębiorcy, który prowadzi działalność w sektorze hutnictwa żelaza i stali,
- 7) wskazanie zdyskontowanej wartości planowanych kosztów stałych przedsiębiorcy w okresie trzech lat, pomniejszonej o wszelkie korzyści uzyskane z tytułu zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej,
- 8) wskazanie wartości księgowej netto likwidowanych urządzeń,
- 9) czy i w jakim terminie nastąpi zmniejszenie zdolności produkcyjnych przedsiębiorcy i grupy kapitałowej, jeżeli przedsiębiorca należy do grupy kapitałowej,
- 10) wynik badania ksiąg rachunkowych przez biegłego rewidenta.

6. Pomoc na restrukturyzację zatrudnienia:

- 1) liczba pracowników, którzy zostaną zwolnieni, w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy,
- 2) koszty przedsiębiorcy związane z restrukturyzacją, na których pokrycie przeznaczona jest pomoc.

III. Pomoc dla sektora włókien syntetycznych

1. Pomoc na inwestycje - wskazanie podregionu, w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2000 r. w sprawie wprowadzenia Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS), w jakim pomoc ma być udzielona.

2. Pomoc na wspieranie prac badawczo-rozwojowych:

- 1) opis prac badawczo-rozwojowych, które mają być objęte pomocą, w szczególności z uwzględnieniem:
 - a) rodzaju prac (podstawowe, przemysłowe, przedkonkurencyjne),
 - b) stopnia zbliżenia wspieranych prac do bezpośrednich zastosowań,
 - c) szacunku kosztów prac,
 - d) spodziewanego wyniku prac,

- e) oszacowania ryzyka niepowodzenia prowadzonych prac,
- 2) koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą,
- 3) w jakim stopniu planowana pomoc wpłynie na zmniejszenie ryzyka niepowodzenia prowadzonych prac (uzasadnienie wielkości pomocy, czasu jej trwania),
- 4) czy projekt udzielenia pomocy uwzględnia programy ustanawiane przez Wspólnoty Europejskie w zakresie prac badawczo-rozwojowych; jeśli tak, jakie programy są uwzględniane.

3. Pomoc na ochronę środowiska:

- 1) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji związanych z dostosowaniem urządzeń do nowych wymagań prawnych z zakresu ochrony środowiska; jeśli tak, wskazać odpowiednie przepisy,
- 2) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji w urządzenia pozwalające na istotne obniżenie zanieczyszczenia środowiska w stosunku do wymagań określonych w przepisach prawnych; jeśli tak, wskazać te przepisy.

4. Pomoc na inwestycje energooszczędne:

- 1) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji związanych z dostosowaniem urządzeń do nowych wymagań prawnych z zakresu ochrony środowiska; jeśli tak, wskazać odpowiednie przepisy,
- 2) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji w urządzenia pozwalające na istotne zredukowanie wykorzystania energii w stosunku do wymagań określonych w przepisach prawnych; jeśli tak, wskazać te przepisy.

5. Pomoc na szkolenia:

- 1) szkolenia specjalistyczne:
 - a) charakterystyka specyfiki działalności przedsiębiorcy,
 - b) opis szkolenia uwzględniający w szczególności tematykę szkolenia oraz stanowiska pracy, z jakimi jest ono związane,
 - c) określenie liczby pracowników, którzy zostaną przeszkoleni,
 - d) wskazanie podregionu, w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2000 r. w sprawie wprowadzenia Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS), w jakim pomoc ma być udzielona,
- 2) szkolenia ogólne:
 - a) omówienie tematyki szkolenia wraz z informacją, jakie kwalifikacje mają być dzięki niemu nabyte przez pracowników,
 - b) określenie liczby pracowników, którzy zostaną przeszkoleni,
 - c) czy szkolenie obejmie zatrudnianie młodocianych w celu praktycznej nauki zawodu; jeśli tak, ile osób zostanie zatrudnionych w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy.

6. Pomoc doraźna:

- 1) opis okoliczności będących przyczyną trudnej sytuacji przedsiębiorcy,
- 2) sposób, w jaki pomoc ma przyczynić się do restrukturyzacji przedsiębiorstwa,
- 3) sposób, w jaki pomoc ma umożliwić odzyskanie płynności finansowej,
- 4) bilans oraz rachunek zysków i strat za ostatni okres sprawozdawczy,
- 5) czy przedsiębiorca korzystał z pomocy doraźnej.

7. Pomoc restrukturyzacyjna:

- 1) opis okoliczności będących przyczyną trudnej sytuacji przedsiębiorcy,
- 2) czy przedsiębiorca korzystał z pomocy doraźnej, o której mowa w art. 14 pkt 1 ustawy; jeśli tak, wskazać okres, w którym pomoc była udzielana, jej wielkość oraz formy,
- 3) określenie na podstawie planu restrukturyzacji:
 - a) czy pomoc restrukturyzacyjna jest oparta na programie restrukturyzacji sektora, do którego należy przedsiębiorca; jeśli tak, podać nazwę programu,
 - b) czy plan restrukturyzacji przedsiębiorstwa jest oparty na programie restrukturyzacji sektora; jeśli tak, podać nazwę programu,

- c) czy występują nadmierne zdolności produkcyjne w sektorze, do którego należy restrukturyzowane przedsiębiorstwo, i jaka jest ich skala,
- d) czy plan restrukturyzacji przewiduje zmniejszenie zdolności produkcyjnych restrukturyzowanego przedsiębiorstwa,
- e) kosztów związanych z restrukturyzacją przedsiębiorstwa ze wskazaniem celów, na jakie mają być poniesione,
- f) skutków społecznych związanych z restrukturyzacją przedsiębiorstwa,
- g) harmonogramu działań restrukturyzacyjnych, w tym: restrukturyzacji majątkowej, finansowej, organizacyjnej oraz zatrudnienia, z uwzględnieniem działań, jakie będą podejmowane w ramach planu restrukturyzacji, wraz z terminami realizacji poszczególnych etapów restrukturyzacji,
- h) wielkości i formy zamierzonej pomocy w realizacji poszczególnych etapów restrukturyzacji,
- i) czy plan restrukturyzacji jest powiązany z prywatyzacją przedsiębiorstwa.

IV. Pomoc dla sektora górnictwa węgla

1. Pomoc doraźna:

- 1) opis okoliczności będących przyczyną trudnej sytuacji przedsiębiorcy,
- 2) sposób, w jaki pomoc ma przyczynić się do restrukturyzacji przedsiębiorstwa,
- 3) sposób, w jaki pomoc ma umożliwić odzyskanie płynności finansowej,
- 4) bilans oraz rachunek zysków i strat za ostatni okres sprawozdawczy,
- 5) czy przedsiębiorca korzystał z pomocy doraźnej.

2. Pomoc restrukturyzacyjna:

- 1) czy przedsiębiorca korzystał z pomocy doraźnej, o której mowa w art. 14 pkt 1 ustawy; jeśli tak, wskazać okres, w którym pomoc była udzielona,
- 2) określenie na podstawie planu restrukturyzacji:
 - a) czy pomoc restrukturyzacyjna jest oparta na programie restrukturyzacji sektora, do którego należy przedsiębiorca; jeśli tak, podać nazwę programu,
 - b) czy plan restrukturyzacji przedsiębiorstwa jest oparty na programie restrukturyzacji sektora; jeśli tak, podać nazwę programu,
 - c) czy występują nadmierne zdolności produkcyjne w sektorze, do którego należy restrukturyzowane przedsiębiorstwo, i jaka jest ich skala,
 - d) czy plan restrukturyzacji przewiduje zmniejszenie zdolności produkcyjnych restrukturyzowanego przedsiębiorstwa w przypadku istnienia nadwyżki zdolności produkcyjnych; jeśli tak, wskazać, w jaki sposób nastąpi zmniejszenie zdolności produkcyjnych,
 - e) kosztów związanych z restrukturyzacją przedsiębiorstwa, ze wskazaniem celów, jakie mają być poniesione,
 - f) skutków społecznych związanych z restrukturyzacją przedsiębiorstwa,
 - g) harmonogramu działań restrukturyzacyjnych, w tym: restrukturyzacji majątkowej, finansowej, organizacyjnej oraz zatrudnienia, z uwzględnieniem działań, jakie będą podejmowane w ramach planu restrukturyzacji, wraz z terminami realizacji poszczególnych etapów restrukturyzacji,
 - h) wielkości i formy zamierzonej pomocy w realizacji poszczególnych etapów restrukturyzacji,
 - i) czy plan restrukturyzacji jest powiązany z prywatyzacją przedsiębiorstwa.

3. Pomoc na wspieranie prac badawczo-rozwojowych:

- 1) opis prac badawczo-rozwojowych, które mają być objęte pomocą, w szczególności z uwzględnieniem:
 - a) rodzaju prac (podstawowe, przemysłowe, przedkonkurencyjne),
 - b) stopnia zbliżenia wspieranych prac do bezpośrednich zastosowań,
 - c) szacunku kosztów prac,

- d) spodziewanego wyniku prac,
- e) oszacowania ryzyka niepowodzenia prowadzonych prac,
- 2) koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą,
- 3) w jakim stopniu planowana pomoc wpłynie na zmniejszenie ryzyka niepowodzenia prowadzonych prac (uzasadnienie dla wielkości pomocy, czasu jej trwania),
- 4) czy projekt udzielenia pomocy uwzględnia programy ustanawiane przez Wspólnoty Europejskie w zakresie prac badawczo-rozwojowych; jeśli tak, jakie programy są uwzględniane.

4. Pomoc na ochronę środowiska:

- 1) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji związanych z dostosowaniem urządzeń do nowych wymagań prawnych z zakresu ochrony środowiska; jeśli tak, wskazać odpowiednie przepisy,
- 2) kiedy nastąpi lub nastąpiła instalacja dostosowanych urządzeń,
- 3) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji w urządzenia pozwalające na istotne obniżenie zanieczyszczenia środowiska w stosunku do wymagań określonych w przepisach prawnych; jeśli tak, wskazać te przepisy.

5. Pomoc na inwestycje energooszczędne:

- 1) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji związanych z dostosowaniem urządzeń do nowych wymagań prawnych z zakresu ochrony środowiska; jeśli tak, wskazać odpowiednie przepisy,
- 2) kiedy nastąpi lub nastąpiła instalacja dostosowanych urządzeń,
- 3) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji w urządzenia pozwalające na istotne zredukowanie wykorzystania energii w stosunku do wymagań określonych w przepisach prawnych; jeśli tak, wskazać te przepisy.

V. Pomoc dla sektora budownictwa okrętowego

1. Pomoc restrukturyzacyjna:

- 1) opis okoliczności będących przyczyną trudnej sytuacji przedsiębiorcy,
- 2) czy przedsiębiorca korzystał z pomocy doraźnej, o której mowa w art. 14 pkt 1 ustawy; jeśli tak, wskazać okres, w którym pomoc była udzielana, wielkość oraz formy,
- 3) określenie na podstawie planu restrukturyzacji:
 - a) czy pomoc restrukturyzacyjna jest oparta na programie restrukturyzacji sektora, do którego należy przedsiębiorca; jeśli tak, podać nazwę programu,
 - b) czy plan restrukturyzacji przedsiębiorstwa jest oparty na programie restrukturyzacji sektora; jeśli tak, podać nazwę programu,
 - c) czy występują nadmierne zdolności produkcyjne w sektorze, do którego należy restrukturyzowane przedsiębiorstwo, i jaka jest ich skala,
 - d) czy plan restrukturyzacji przewiduje zmniejszenie zdolności produkcyjnych restrukturyzowanego przedsiębiorstwa w przypadku istnienia nadwyżki zdolności produkcyjnych; jeśli tak, wskazać, w jaki sposób nastąpi zmniejszenie zdolności produkcyjnych,
 - e) kosztów związanych z restrukturyzacją przedsiębiorstwa, ze wskazaniem celów, na jakie mają być poniesione,
 - f) skutków społecznych związanych z restrukturyzacją przedsiębiorstwa,
 - g) harmonogramu działań restrukturyzacyjnych, w tym: restrukturyzacji majątkowej, finansowej, organizacyjnej oraz zatrudnienia, z uwzględnieniem działań, jakie będą podejmowane w ramach planu restrukturyzacji, wraz z terminami realizacji poszczególnych etapów restrukturyzacji,
 - h) wielkości i formy zamierzonej pomocy w realizacji poszczególnych etapów restrukturyzacji,
 - i) czy plan restrukturyzacji jest powiązany z prywatyzacją przedsiębiorstwa.

2. Pomoc doraźna:

- 1) opis okoliczności będących przyczyną trudnej sytuacji przedsiębiorcy,

- 2) sposób, w jaki pomoc ma przyczynić się do restrukturyzacji przedsiębiorstwa,
- 3) sposób, w jaki pomoc ma umożliwić odzyskanie płynności finansowej,
- 4) bilans oraz rachunek zysków i strat za ostatni okres sprawozdawczy,
- 5) czy przedsiębiorca korzystał z pomocy doraźnej.

3. Pomoc na likwidację zdolności produkcyjnych:

- 1) koszty, na których pokrycie jest przeznaczona pomoc,
- 2) czy nastąpi likwidacja zdolności produkcyjnych; jeżeli tak - podać wartość księgową netto likwidowanych urządzeń oraz zdyskontowaną wartość przewidywanych kosztów stałych przedsiębiorcy w okresie trzech lat, pomniejszoną o korzyści uzyskane z tytułu likwidacji zdolności produkcyjnych w zakresie sektora budownictwa okrętowego,
- 3) forma, w jakiej pomoc ma być udzielona,
- 4) stopień zaawansowania prac związanych z likwidowaniem zdolności produkcyjnych.

4. Pomoc inwestycyjna na innowacje:

- 1) czy pomoc jest związana z wprowadzaniem na skalę przemysłową nowych wyrobów i procesów produkcyjnych,
- 2) łączne koszty związane z działalnością konstrukcyjną i inwestycjami,
- 3) lokalizacja wspieranej inwestycji.

5. Regionalna pomoc inwestycyjna przeznaczona na modernizację lub racjonalizację:

- 1) czy pomoc zwiększa wydajność istniejących urządzeń,
- 2) czy pomoc jest związana z restrukturyzacją finansową przedsiębiorcy.

6. Pomoc na ochronę środowiska:

- 1) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji związanych z dostosowaniem urządzeń do nowych wymagań prawnych z zakresu ochrony środowiska; jeśli tak, wskazać odpowiednie przepisy,
- 2) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji w urządzenia pozwalające na istotne obniżenie zanieczyszczenia środowiska w stosunku do wymagań określonych w przepisach prawnych; jeśli tak, wskazać te przepisy.

7. Pomoc na inwestycje energooszczędne:

- 1) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji związanych z dostosowaniem urządzeń do nowych wymagań prawnych z zakresu ochrony środowiska; jeśli tak, wskazać odpowiednie przepisy,
- 2) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji w urządzenia pozwalające na istotne zredukowanie wykorzystania energii w stosunku do wymagań określonych w przepisach prawnych; jeśli tak, wskazać te przepisy.

8. Pomoc na wspieranie prac badawczo-rozwojowych:

- 1) opis prac badawczo-rozwojowych, które mają być objęte pomocą, w szczególności z uwzględnieniem:
 - a) rodzaju prac (podstawowe, przemysłowe, przedkonkurencyjne),
 - b) stopnia zbliżenia wspieranych prac do bezpośrednich zastosowań,
 - c) szacunku kosztów prac,
 - d) spodziewanego wyniku prac,
 - e) oszacowania ryzyka niepowodzenia prowadzonych prac,
- 2) koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą,
- 3) w jakim stopniu planowana pomoc wpłynie na zmniejszenie ryzyka niepowodzenia prowadzonych prac (uzasadnienie wielkości pomocy, czasu jej trwania),
- 4) czy projekt udzielenia pomocy uwzględnia programy ustanawiane przez Wspólnoty Europejskie w zakresie prac badawczo-rozwojowych; jeśli tak, jakie programy są uwzględniane.

VI. Pomoc dla sektora żeglugi morskiej

1. Pomoc doraźna:

- 1) opis okoliczności będących przyczyną trudnej sytuacji przedsiębiorcy,

- 2) sposób, w jaki pomoc ma przyczynić się do restrukturyzacji przedsiębiorstwa,
- 3) sposób, w jaki pomoc ma umożliwić odzyskanie płynności finansowej,
- 4) bilans oraz rachunek zysków i strat za ostatni okres sprawozdawczy,
- 5) czy przedsiębiorca korzystał z pomocy doraźnej.

2. Pomoc restrukturyzacyjna:

- 1) opis okoliczności będących przyczyną trudnej sytuacji przedsiębiorcy,
- 2) czy przedsiębiorca korzystał z pomocy doraźnej, o której mowa w art. 14 pkt 1 ustawy; jeśli tak, wskazać okres, w którym pomoc była udzielana, jej wielkość oraz formy,
- 3) określenie na podstawie planu restrukturyzacji:
 - a) czy pomoc restrukturyzacyjna jest oparta na programie restrukturyzacji sektora, do którego należy przedsiębiorca; jeśli tak, podać nazwę programu,
 - b) czy plan restrukturyzacji przedsiębiorstwa jest oparty na programie restrukturyzacji sektora; jeśli tak, podać nazwę programu,
 - c) czy występują nadmierne zdolności przewozowe w sektorze, do którego należy restrukturyzowane przedsiębiorstwo, i jaka jest ich skala,
 - d) czy plan restrukturyzacji przewiduje zmniejszenie zdolności przewozowych restrukturyzowanego przedsiębiorstwa w przypadku istnienia nadwyżki zdolności przewozowych; jeśli tak, wskazać, w jaki sposób nastąpi zmniejszenie zdolności przewozowych,
 - e) kosztów związanych z restrukturyzacją przedsiębiorstwa, ze wskazaniem celów, na jakie mają być poniesione,
 - f) skutków społecznych związanych z restrukturyzacją przedsiębiorstwa,
 - g) harmonogramu działań restrukturyzacyjnych, w tym: restrukturyzacji majątkowej, finansowej, organizacyjnej oraz zatrudnienia, z uwzględnieniem działań, jakie będą podejmowane w ramach planu restrukturyzacji, wraz z terminami realizacji poszczególnych etapów restrukturyzacji,
 - h) wielkości i formy zamierzonej pomocy w realizacji poszczególnych etapów restrukturyzacji,
 - i) czy plan restrukturyzacji jest powiązany z prywatyzacją przedsiębiorstwa.

3. Pomoc na utrzymanie poziomu zatrudnienia:

- 1) wskazanie podregionu, w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2000 r. w sprawie wprowadzenia Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS), w jakim pomoc ma być udzielona,
- 2) czy pomoc jest docelowo ukierunkowana na restrukturyzację przedsiębiorstwa,
- 3) czy pomoc umożliwi odzyskanie płynności finansowej przedsiębiorstwa,
- 4) czy przedsiębiorca korzystał z pomocy doraźnej; jeśli tak, wskazać okres, w którym pomoc była udzielana, jej wielkość oraz formy,
- 5) czy pomoc umożliwi przywrócenie przedsiębiorstwu długookresowej zdolności do konkurencyjności; jeśli tak, wskazać, w jaki sposób,
- 6) czy pomoc jest oparta na planie restrukturyzacji,
- 7) czy plan restrukturyzacji przedsiębiorstwa uwzględnia program restrukturyzacji całego sektora; jeżeli nie, wskazać przyczynę,
- 8) czy pomoc jest powiązana z przeciwdziałaniem zniekształceniu lub groźbie zniekształcenia konkurencji; jeśli tak, wskazać, w jaki sposób,
- 9) czy pomoc jest proporcjonalna do kosztów związanych z restrukturyzacją przedsiębiorstwa oraz do tych kosztów społecznych, jakich daje się uniknąć dzięki pomocy,
- 10) czy pomoc jest powiązana z przeprowadzeniem prywatyzacji przedsiębiorstwa.

4. Pomoc na inwestycje:

- 1) czy pomoc jest udzielana na:
 - a) zakup nowych statków morskich,
 - b) zakup używanych statków morskich,

- c) przebudowę, odbudowę lub modernizację statków morskich,
- 2) wielkość finansowego udziału przedsiębiorcy w ogólnych kosztach inwestycji określonej w pkt 1 lit. a)-c).

5. Pomoc inwestycyjna na poprawę bezpieczeństwa morskiego:

- 1) czy projektowana pomoc dotyczy inwestycji związanej z podniesieniem bezpieczeństwa morskiego w celu dostosowania do nowych wymagań prawnych w tym zakresie; jeśli tak, podać te wymagania (akt normatywny, w którym te wymagania są zawarte),
- 2) czy projektowana pomoc dotyczy inwestycji związanej z podniesieniem bezpieczeństwa morskiego ponad obowiązujące wymagania prawne; jeśli tak, podać te wymagania (akt normatywny, w którym te wymagania są zawarte),
- 3) koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą.

6. Pomoc na szkolenia specjalistyczne:

- 1) opis szkolenia uwzględniający w szczególności tematykę szkolenia oraz stanowiska pracy, z jakimi jest ono związane,
- 2) określenie liczby pracowników, którzy zostaną przeszkoleni,
- 3) wskazanie podregionu, w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2000 r. w sprawie wprowadzenia Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS), w jakim pomoc ma być udzielona.

7. Pomoc na ochronę środowiska morskiego lub inwestycje energooszczędne:

- 1) pomoc na ochronę środowiska:
 - a) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji związanych z dostosowaniem urządzeń do nowych wymagań prawnych z zakresu ochrony środowiska; jeśli tak, wskazać odpowiednie przepisy,
 - b) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji w urządzenia pozwalające na istotne obniżenie zanieczyszczenia środowiska w stosunku do wymagań określonych w przepisach prawnych; jeśli tak, wskazać te przepisy,
- 2) pomoc na inwestycje energooszczędne:
 - a) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji związanych z dostosowaniem urządzeń do nowych wymagań prawnych z zakresu ochrony środowiska; jeśli tak, wskazać odpowiednie przepisy,
 - b) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji w urządzenia pozwalające na istotne zredukowanie wykorzystania energii w stosunku do wymagań określonych w przepisach prawnych; jeśli tak, wskazać te przepisy.

8. Pomoc na wspieranie prac badawczo-rozwojowych:

- 1) czy pomoc jest udzielana:
 - a) w celu poprawy bezpieczeństwa morskiego,
 - b) w celu ochrony środowiska morskiego,
 - c) do realizacji innych celów (podać jakich),
- 2) opis prac badawczo-rozwojowych, które mają być objęte pomocą, w szczególności z uwzględnieniem:
 - a) rodzaju prac (podstawowe, przemysłowe, przedkonkurencyjne),
 - b) stopnia zbliżenia wspieranych prac do bezpośrednich zastosowań,
 - c) szacunku kosztów prac,
 - d) spodziewanego wyniku prac,
 - e) oszacowania ryzyka niepowodzenia prowadzonych prac,
- 3) informacje dotyczące projektowanej pomocy:
 - a) koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą,
 - b) w jakim stopniu proponowana pomoc wpłynie na zmniejszenie ryzyka niepowodzenia prac (uzasadnienie wielkości pomocy, czasu jej trwania),
 - c) czy projekt udzielenia pomocy uwzględnia programy ustanawiane przez Wspólnoty Europejskie w zakresie prac badawczo-rozwojowych; jeśli tak, jakie programy są uwzględniane.

ZAŁĄCZNIK Nr 3

DODATKOWE INFORMACJE PRZEDKŁADANE ORGANOWI NADZORUJĄCEMU W PRZYPADKU ZAMIERZONEJ POMOCY HORYZONTALNEJ

W przypadku pomocy horyzontalnej, o której mowa w art. 14 ustawy, podaje się informacje określone w ust. 1-8 dla poszczególnych tytułów pomocy.

1. Pomoc doraźna (art. 14 pkt 1 ustawy):

- 1) opis okoliczności będących przyczyną trudnej sytuacji przedsiębiorcy,
- 2) sposób, w jaki pomoc ma przyczynić się do restrukturyzacji przedsiębiorstwa,
- 3) sposób, w jaki pomoc będzie umożliwiała odzyskanie płynności finansowej,
- 4) bilans oraz rachunek zysków i strat za ostatni okres sprawozdawczy,
- 5) czy przedsiębiorca korzystał z pomocy doraźnej.

2. Pomoc restrukturyzacyjna (art. 17 ust. 4 ustawy):

- 1) opis okoliczności będących przyczyną trudnej sytuacji przedsiębiorcy,
- 2) czy przedsiębiorca korzystał z pomocy doraźnej, o której mowa w art. 17 ust. 3 ustawy; jeśli tak, wskazać okres, w którym pomoc była udzielana, jej wielkość oraz formy,
- 3) określenie na podstawie planu restrukturyzacji, o którym mowa w art. 17 ust. 4 pkt 2 ustawy:
 - a) czy pomoc restrukturyzacyjna jest oparta na programie restrukturyzacji sektora, do którego należy przedsiębiorca; jeśli tak, podać nazwę programu,
 - b) czy plan restrukturyzacji przedsiębiorstwa jest oparty na programie restrukturyzacji sektora; jeśli tak, podać nazwę programu,
 - c) czy występują nadmierne zdolności produkcyjne w sektorze, do którego należy restrukturyzowane przedsiębiorstwo, i jaka jest ich skala,
 - d) czy plan restrukturyzacji przewiduje zmniejszenie zdolności produkcyjnych restrukturyzowanego przedsiębiorstwa w przypadku istnienia nadwyżki zdolności produkcyjnych; jeśli tak, wskazać, w jaki sposób nastąpi zmniejszenie zdolności produkcyjnych,
 - e) kosztów związanych z restrukturyzacją przedsiębiorstwa, ze wskazaniem celów, na jakie mają być poniesione,
 - f) skutków społecznych związanych z restrukturyzacją przedsiębiorstwa,
 - g) harmonogramu działań restrukturyzacyjnych, w tym: restrukturyzacji majątkowej, finansowej, organizacyjnej oraz zatrudnienia, z uwzględnieniem działań, jakie będą podejmowane w ramach planu restrukturyzacji, wraz z terminami realizacji poszczególnych etapów restrukturyzacji,
 - h) wielkości i formy zamierzonej pomocy w realizacji poszczególnych etapów restrukturyzacji,
 - i) czy plan restrukturyzacji jest powiązany z prywatyzacją przedsiębiorstwa.

3. Pomoc na wspieranie prac badawczo-rozwojowych (art. 18 ustawy):

- 1) opis prac badawczo-rozwojowych, które mają być objęte pomocą, w szczególności z uwzględnieniem:
 - a) rodzaju prac (podstawowe, przemysłowe, przedkonkurencyjne),
 - b) stopnia zbliżenia wspieranych prac do bezpośrednich zastosowań,
 - c) szacunku kosztów prac,
 - d) spodziewanego wyniku prac,
 - e) oszacowania ryzyka niepowodzenia prowadzonych prac,
- 2) koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą,
- 3) w jakim stopniu planowana pomoc wpłynie na zmniejszenie ryzyka niepowodzenia prowadzonych prac (uzasadnienie wielkości pomocy, czasu jej trwania),

4) w jaki sposób projekt udzielenia pomocy uwzględnia programy ustanawiane przez Wspólnoty Europejskie w zakresie prac badawczo-rozwojowych; jeśli tak, jakie programy są uwzględniane.

4. Pomoc w celu utrzymania poziomu zatrudnienia lub tworzenia nowych miejsc pracy (art. 19 ustawy):

1) pomoc na utrzymanie poziomu zatrudnienia:

- a) wskazanie podregionu, w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2000 r. w sprawie wprowadzenia Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS) (Dz. U. Nr 58, poz. 685 i z 2001 r. Nr 12, poz. 101), w jakim pomoc ma być udzielona,
- b) czy pomoc jest docelowo ukierunkowana na restrukturyzację przedsiębiorstwa,
- c) czy pomoc umożliwi odzyskanie płynności finansowej przedsiębiorstwa,
- d) czy przedsiębiorca korzystał z pomocy doraźnej; jeśli tak, wskazać okres, w którym pomoc była udzielana, jej wielkość oraz formy,
- e) czy pomoc umożliwi przywrócenie przedsiębiorstwu długookresowej zdolności do konkurencyjności; jeśli tak, wskazać, w jaki sposób,
- f) czy pomoc jest oparta na planie restrukturyzacji,
- g) czy plan restrukturyzacji przedsiębiorstwa uwzględnia program restrukturyzacji całego sektora; jeżeli nie, wskazać przyczynę,
- h) czy pomoc jest powiązana z przeciwdziałaniem zniekształceniu lub groźbie zniekształcenia konkurencji; jeśli tak, wskazać, w jaki sposób,
- i) czy pomoc jest proporcjonalna do kosztów związanych z restrukturyzacją przedsiębiorstwa oraz do tych kosztów społecznych, jakich daje się uniknąć dzięki pomocy,
- j) czy pomoc jest powiązana z przeprowadzeniem prywatyzacji przedsiębiorstwa,

2) pomoc na tworzenie nowych miejsc pracy:

- a) wskazanie podregionu, w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2000 r. w sprawie wprowadzenia Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS), w jakim pomoc ma być udzielona,
- b) liczba osób, które zostaną zatrudnione w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy,
- c) czy pomoc ma być udzielana na tworzenie nowych miejsc pracy dla osób niepełnosprawnych; jeśli tak, wskazać liczbę osób, które mają być zatrudnione,
- d) czas, przez jaki nowe miejsca pracy będą utrzymane.

5. Pomoc na ochronę środowiska (art. 20 ust. 1-3 ustawy):

- 1) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji związanych z dostosowaniem urządzeń do nowych wymagań prawnych z zakresu ochrony środowiska; jeśli tak, wskazać odpowiednie przepisy,
- 2) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji w urządzenia pozwalające na istotne obniżenie zanieczyszczenia środowiska w stosunku do wymagań określonych w przepisach prawnych; jeśli tak, wskazać te przepisy.

6. Pomoc na inwestycje energooszczędne (art. 20 ust. 4 ustawy):

- 1) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji związanych z dostosowaniem urządzeń do nowych wymagań prawnych z zakresu ochrony środowiska; jeśli tak, wskazać odpowiednie przepisy,
- 2) czy planowana pomoc dotyczy inwestycji w urządzenia pozwalające na istotne zredukowanie wykorzystania energii w stosunku do wymagań określonych w przepisach prawnych; jeśli tak, wskazać te przepisy.

7. Pomoc wspierająca rozwój infrastruktury technicznej (art. 21 ustawy):

- 1) rodzaj infrastruktury technicznej i do czego ma być wykorzystywana,
- 2) wskazanie podregionu, w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2000 r. w sprawie wprowadzenia Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS), w jakim pomoc ma być udzielona.

8. Pomoc na szkolenia (art. 22 ustawy):

- 1) szkolenia specjalistyczne:

- a) opis szkolenia uwzględniający w szczególności tematykę szkolenia oraz stanowiska pracy, z jakimi jest ono związane,
 - b) określenie liczby pracowników, którzy zostaną przeszkoleni,
 - c) wskazanie podregionu, w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2000 r. w sprawie wprowadzenia Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS), w jakim pomoc ma być udzielona,
- 2) szkolenia ogólne:
- a) omówienie tematyki szkolenia wraz z informacją, jakie kwalifikacje mają być dzięki niemu nabyte przez pracowników,
 - b) określenie liczby pracowników, którzy zostaną przeszkoleni,
 - c) czy szkolenie obejmie zatrudnianie młodocianych w celu praktycznej nauki zawodu; jeśli tak, ile osób zostanie zatrudnionych w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy.

ZAŁĄCZNIK Nr 4

DODATKOWE INFORMACJE PRZEDKŁADANE ORGANOWI NADZORUJĄCEMU W PRZYPADKU ZAMIERZONEJ POMOCY W ZAKRESIE INNYCH TYTUŁÓW

W przypadku pomocy, o której mowa w art. 6 ustawy, podaje się informacje określone w ust. 1-4 dla poszczególnych tytułów pomocy.

1. Pomoc udzielana w celu likwidacji poważnych zakłóceń w gospodarce o charakterze ponadsektorowym (art. 6 ust. 2 pkt 1 lit. a) ustawy):

- 1) charakterystyka zakłóceń w gospodarce, na których likwidację jest przeznaczona pomoc,
- 2) opis zakłóceń oraz ich skutków dla gospodarki.

2. Pomoc przeznaczona na wsparcie krajowych przedsiębiorców działających w ramach przedsięwzięcia gospodarczego podejmowanego w interesie europejskim (art. 6 ust. 2 pkt 1 lit. b) ustawy):

- 1) opis przedsięwzięcia gospodarczego,
- 2) znaczenie przedsięwzięcia dla interesu ogólnoeuropejskiego,
- 3) wskazanie podmiotów zaangażowanych w realizację przedsięwzięcia.

3. Pomoc na promowanie kultury, nauki i oświaty oraz ochrony dziedzictwa kulturowego (art. 6 ust. 2 pkt 1 lit. c) ustawy):

- 1) rodzaje działań promocyjnych,
- 2) rodzaje działań mających na celu ochronę dziedzictwa kulturowego.

4. Pomoc stanowiąca rekompensatę dla przedsiębiorców z tytułu ich udziału w realizacji zadań publicznych (art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy):

- 1) pomoc na wyrównanie strat wynikających ze stosowania prawnie ustalonego poziomu cen lub opłat za towary lub usługi:
 - a) podstawa prawna ustalania poziomu cen lub opłat za towary i usługi,
 - b) szczegółowy opis metody obliczania wielkości strat,
- 2) pomoc na wyrównanie podwyższonych kosztów ponoszonych przez przedsiębiorcę, związanych z rehabilitacją i zatrudnianiem osób niepełnosprawnych:
 - a) wysokość podwyższonych kosztów,
 - b) szczegółowy opis metody obliczania podwyższonych kosztów.

5. Pomoc na pokrycie kosztów bieżącej działalności przedsiębiorcy (art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy):

- 1) opis problemu, dla którego rozwiązania pomoc ma być udzielona, oraz jego znaczenie dla danego obszaru,
- 2) uzasadnienie dla udzielenia tego rodzaju pomocy w kontekście rozwoju regionalnego,

3) opis, w jaki sposób pomoc przyczyni się do pobudzania długookresowego rozwoju obszaru lub obszarów.

6. Pomoc wspierająca rozwój eksportu (art. 8 ust. 3 ustawy):

1) wysokość kosztów poniesionych przez przedsiębiorcę z tytułu udziału w targach, badaniach studialnych lub usług doradczych niezbędnych dla wypromowania nowego produktu lub istniejącego produktu na nowych rynkach **Uzasadnienie**

Podstawą wydania niniejszego rozporządzenia jest art. 27 ust. 3 ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców. Celem rozporządzenia jest określenie szczegółowych informacji przedkładanych Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w celu wydania opinii o udzielanej pomocy dla przedsiębiorców.

W rozporządzeniu zawarty został podstawowy katalog informacji niezbędnych do wydania opinii o zgodności planowanej pomocy z ustawą o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców. Informacje te są przedkładane organowi nadzorującemu, jeżeli przedmiotem opiniowania ma być projekt programu pomocowego lub projekt decyzji lub umowy przewidujących udzielanie pomocy.

W § 3 określony został zakres informacji przedkładanych, jeśli przedmiotem opiniowania ma być projekt programu pomocowego. Należą do nich między innymi: nazwa oraz siedziba organów, które będą udzielały pomocy, omówienie przepisów w części, która dotyczy pomocy publicznej, określenie adresatów pomocy, przewidywalną wielkość środków publicznych przeznaczonych na udzielanie pomocy, przewidywany okres udzielania pomocy, planowane efekty udzielania pomocy.

Jeżeli wynika to z projektu programu pomocowego, należy przedstawić dodatkowe informacje, które określone zostały w § 3 ust. 2 projektu rozporządzenia. Należą do nich: pełna nazwa i siedziba przedsiębiorcy, forma prawna przedsiębiorcy, rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej, wielkość przedsiębiorcy, wielkość pomocy.

Jeżeli pomoc publiczna ma być udzielona na podstawie decyzji lub umowy, organ udzielający pomocy przedstawia informacje określone w § 4 projektu rozporządzenia. Oprócz informacji ogólnych dotyczących beneficjenta pomocy oraz planowanej pomocy, należy przedstawić opis prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej, wskazać jego głównych konkurentów oraz wymienić podmioty posiadające ponad 25% głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników beneficjenta pomocy.

Do projektu rozporządzenia dołączone są cztery załączniki, które określają zakres informacji specyficznych dla zamierzonej pomocy. Dodatkowo przedstawia się organowi nadzorującemu informacje określone w załącznikach do rozporządzenia.

Zgodnie z systematyką ustawy, załączniki określają szczegółowy zakres informacji niezbędny do wydania opinii o pomocy: regionalnej, w sektorach wrażliwych, horyzontalnej oraz w pozostałym zakresie.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z odpowiednimi przepisami prawa wspólnotowego.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Podstawą wydania niniejszego rozporządzenie jest art. 27 ust. 3 ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców. Celem rozporządzenia jest określenie szczegółowych informacji przedkładanych Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w celu wydania opinii o udzielanej pomocy dla przedsiębiorców.

W rozporządzeniu zawarty został podstawowy katalog informacji niezbędnych do wydania opinii o zgodności planowanej pomocy z ustawą o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców. Informacje te są przedkładane organowi nadzorującemu, jeżeli przedmiotem opiniowania ma być projekt programu pomocowego lub projekt decyzji lub umowy przewidujących udzielenie pomocy.

W § 3 określony został zakres informacji przedkładanych, jeśli przedmiotem opiniowania ma być projekt programu pomocowego. Należą do nich między innymi: nazwa oraz siedziba organów, które będą udzielały pomocy, omówienie przepisów w części, która dotyczy pomocy publicznej, określenie adresatów pomocy, przewidywalną wielkość środków publicznych przeznaczonych na udzielanie pomocy, przewidywany okres udzielania pomocy, planowane efekty udzielania pomocy.

Jeżeli wynika to z projektu programu pomocowego, należy przedstawić dodatkowe informacje, które określone zostały w § 3 ust. 2 projektu rozporządzenia. Należą do nich: pełna nazwa i siedziba przedsiębiorcy, forma prawna przedsiębiorcy, rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej, wielkość przedsiębiorcy, wielkość pomocy.

Jeżeli pomoc publiczna ma być udzielona na podstawie decyzji lub umowy, organ udzielający pomocy przedstawia informacje określone w § 4 projektu rozporządzenia. Oprócz informacji ogólnych dotyczących beneficjenta pomocy oraz planowanej pomocy, należy przedstawić opis prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej, wskazać jego głównych konkurentów oraz wymienić podmioty posiadające ponad 25% głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników beneficjenta pomocy.

Do projektu rozporządzenia dołączone są cztery załączniki, które określają zakres informacji specyficznych dla zamierzonej pomocy. Dodatkowo przedstawia się organowi nadzorującemu informacje określone w załącznikach do rozporządzenia.

Zgodnie z systematyką ustawy, załączniki określają szczegółowy zakres informacji niezbędny do wydania opinii o pomocy: regionalnej, w sektorach wrażliwych, horyzontalnej oraz w pozostałym zakresie.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z odpowiednimi przepisami prawa wspólnotowego.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia2002 r.

w sprawie określenia zakresu obowiązków informacyjnych będących podstawą sporządzania sprawozdań dotyczących udzielonej pomocy i informacji o zaległościach w regulowaniu należności i zobowiązań przedsiębiorców wobec Skarbu Państwa.

Na podstawie art. 42 ustawy z dnia2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres sprawozdań, o których mowa w art. 40 ust. 1 oraz w art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców, zwanej dalej "ustawą", okresy sprawozdawcze, terminy składania sprawozdań oraz wzory formularzy sprawozdań.

§2. 1. W sprawozdaniach dotyczących udzielonej pomocy, o których mowa w art. 40 ust. 1 ustawy, z zastrzeżeniem ust. 3, podaje się następujące informacje:

- 1) nazwę i siedzibę organu udzielającego pomocy,
- 2) podstawę prawną udzielonej pomocy,
- 3) nazwę (firmę) przedsiębiorcy lub imię i nazwisko przedsiębiorcy, któremu udzielono pomocy,
- 4) adres siedziby przedsiębiorcy,
- 5) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy,
- 6) formę prawną przedsiębiorcy,
- 7) wielkość przedsiębiorcy,
- 8) oznaczenie prowadzonej działalności według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD),
- 9) wielkość pomocy,
- 10) formę pomocy,
- 11) tytuł pomocy,
- 12) źródło pochodzenia pomocy,
- 13) wskazanie kwartału lub roku kalendarzowego, za który sporządza się sprawozdanie.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, sporządza się w sposób określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

3. W sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1, dotyczących pomocy udzielonej w rolnictwie, łowiectwie i pokrewnej działalności usługowej (sekcja A, dział 01 PKD), leśnictwie, pozyskiwaniu drewna i pokrewnej działalności usługowej (sekcja A, dział 02 PKD) oraz rybołówstwie i rybactwie (sekcja B, dział 05 PKD), podaje się następujące informacje:

- 1) nazwę i siedzibę organu udzielającego pomocy,
- 2) podstawę prawną udzielonej pomocy,
- 3) liczbę przedsiębiorców,
- 4) oznaczenie prowadzonej działalności według PKD,
- 5) wielkość pomocy,
- 6) formę pomocy,
- 7) źródło pochodzenia pomocy,
- 8) wskazanie kwartału lub roku kalendarzowego, za który sporządza się sprawozdanie.

4. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, sporządza się w sposób określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Informacje dotyczące zaległości w regulowaniu należności i zobowiązań przedsiębiorców wobec Skarbu Państwa, o których mowa w art. 41 ust. 1 ustawy, obejmują:

- 1) nazwę i siedzibę organu udzielającego pomocy,
- 2) nazwę województwa właściwego dla siedziby przedsiębiorcy, którego dotyczą informacje,
- 3) wskazanie kwartału lub roku kalendarzowego, za który przekazuje się informacje,
- 4) rodzaje i wartość zaległych należności i zobowiązań przedsiębiorców wobec Skarbu Państwa wraz z odsetkami za zwłokę, z wyłączeniem zaległych należności i zobowiązań, w stosunku do których organ uprawniony podjął decyzję o odroczeniu lub rozłożeniu na raty.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, sporządza się w sposób określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Organ udzielający pomocy przedstawia sprawozdania, o których mowa w § 1, w terminie 30 dni od zakończenia każdego kwartału kalendarzowego i w terminie 60 dni od zakończenia roku kalendarzowego.

2. Organ udzielający pomocy przedstawia informacje, o których mowa w § 2, w terminie 60 dni od zakończenia każdego kwartału kalendarzowego i w terminie 60 dni od zakończenia roku kalendarzowego.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 2001 r. (poz. ...)

Załącznik nr 1

SPRAWOZDANIE O UDZIELONEJ POMOCY PUBLICZNEJ

- I. Nazwa organu udzielającego pomocy.....
 II. Siedziba organu udzielającego pomocy.....
 III. Sprawozdanie za okres:
 a) I kwartał roku,
 b) II kwartał roku,
 c) III kwartał roku,
 d) IV kwartał roku,
 e) za rok.

Tabela

L. p.	Podstawa prawna - informacje podstawowe			Nazwa przedsiębiorcy lub imię i nazwisko przedsiębiorcy	Forma prawna przedsiębiorcy	Wielkość przedsiębiorcy	NIP przedsiębiorcy	Adres siedziby przedsiębiorcy	Klasa PKD	Wielkość pomocy w PLN	Forma pomocy	Tytuł pomocy	Źródło pochodzenia pomocy
	2a	2b	3a										
1				4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.													
2.													
3.													
4.													
5...													

Dane osoby upoważnionej do przekazywania informacji:

¹ Wypełnić właściwą pozycje.

Imię i nazwisko

Stanowisko służbowe

Data i podpis

Dane osoby upoważnionej do roboczych kontaktów z Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Ministerstwem Finansów,
Ministerstwem Gospodarki w sprawie informacji i danych zawartych w sprawozdaniu:

Imię i nazwisko

Stanowisko służbowe

Telefon

Fax

e-

mail

Instrukcja sporządzenia sprawozdania

Kolejne pozycje sprawozdania wypełnia się według poniższych wyjaśnień:

- I. *Nazwa organu udzielającego pomocy*: należy podać pełną nazwę organu udzielającego pomocy.
- II. *Siedziba organu udzielającego pomocy*: należy podać dokładny adres siedziby organu udzielającego pomocy.
- III. *Sprawozdanie za okres*: należy wypełnić jedną z pozycji od litery a) do e), w zależności od okresu, za który sporządza się sprawozdanie.

TABELA

Uwaga: istnieją następujące możliwości łączenia elementów tworzących podstawę prawną udzielenia pomocy, które należy wpisać w poszczególne kolumny tabeli w sposób przedstawiony poniżej.

Podstawa prawna - informacje podstawowe		Podstawa prawna - informacje szczegółowe		
2a.	2b.	3a.	3b.	3c.
ustawa	przepis ustawy	-	-	-
ustawa	przepis ustawy	akt wykonawczy	przepis aktu wykonawczego	-
ustawa	przepis ustawy	akt wykonawczy	przepis aktu wykonawczego	decyzja/uchwała
ustawa	przepis ustawy	-	-	decyzja/uchwała
umowa	-	-	-	-

Kol. 2a Podstawa prawna udzielenia pomocy informacje podstawowe – w przypadku, gdy:

- 1) pomoc została udzielona na podstawie aktu normatywnego, należy wpisać właściwy kod, wskazujący odpowiednią podstawę prawną.

Nazwa ustawy	Kod
ustawa budżetowa (na kolejne lata)	1.1
ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 11, poz. 95)	1.2
ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654 oraz Nr 60, poz. 703)	1.3
ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, Nr 22, poz. 270 oraz Nr 60, poz. 703)	1.4
ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o Komitecie Badań Naukowych (Dz. U. Nr 8, poz. 28, z 1993 r., Nr 52, poz. 240, z 1995 r. Nr 30, poz. 152, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 24, poz. 118, Nr 75, poz. 469, Nr 80, poz. 500, Nr 96, poz. 590, Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 62, poz. 718 oraz Nr 91, poz. 1008)	1.5
ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej	1.6

Nazwa ustawy	Kod
oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776, Nr 160, poz. 1082 z 1998 r. Nr 156, poz. 1019, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 162, poz. 1118, Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101, Nr 111, poz. 1280 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 550)	
ustawa z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. z 1994 r. Nr 49, poz. 196, z 1995 r. Nr 141, poz. 692, Nr 90, poz. 446, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, Nr 132, poz. 622, Nr 156, poz. 773, z 1997 r. Nr 46, poz. 296, Nr 121, poz. 770, Nr 96, poz. 592, Nr 133, poz. 885, Nr 88, poz. 554, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 oraz Nr 48, poz. 550)	1.7
ustawa z dnia 27 czerwca 1997 r. o odpadach (Dz. U. Nr 96, poz. 592, Nr 88, poz. 554, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 oraz Nr 22, poz. 272)	1.8
ustawa z dnia 14 czerwca 1991 r. o spółkach z udziałem zagranicznym (Dz. U. z 1997 r. Nr 26, poz. 143, z 1998 r. Nr 160, poz. 1063 oraz 1999 r. Nr 49, poz. 484)	1.9
ustawa z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600, z 1995 r. Nr 141, poz. 692, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 121, poz. 770 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668)	1.10
ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 9, poz. 31, Nr 101, poz. 444, Nr 116, poz. 502, z 1992 r. Nr 21, poz. 86, Nr 94, poz. 467, z 1993 r. Nr 121, poz. 540, z 1994 r. Nr 123, poz. 600, Nr 132, poz. 675, z 1995 r. Nr 147, poz. 715, z 1996 r. Nr 149, poz. 704, Nr 91, poz. 409, z 1997 r. Nr 5, poz. 24, Nr 123, poz. 780, Nr 121, poz. 770, Nr 107, poz. 689, Nr 143, poz. 956, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 146, poz. 954, Nr 150, poz. 983, Nr 160, poz. 1058 oraz z 1999 r. Nr 96, poz. 1129)	1.11
ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 111, poz. 726, Nr 133, poz. 885, Nr 88, poz. 554 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668)	1.12
ustawa z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. Nr 79, poz. 484, Nr 80, poz. 511, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 oraz Nr 60, poz. 693)	1.13
ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach kontraktów eksportowych (Dz. U. Nr 86, poz. 398, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 154, Nr 79, poz. 484 oraz Nr 121, poz. 770)	1.14
ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543)	1.15
ustawa z dnia 26 listopada 1998 r. o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych (Dz. U. Nr 162, poz. 1112)	1.16
ustawa z dnia 3 lutego 1993 r. o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 18, poz. 82, z 1996 r. Nr 52, poz. 235, Nr 118, poz. 561, Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 98, poz. 603 oraz Nr 141, poz. 943)	1.17

Nazwa ustawy	Kod
ustawa z dnia 5 stycznia 1995 r. o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych (Dz. U. Nr 13, poz. 60, Nr 83, poz. 418, z 1996 r. Nr 152, poz. 719, z 1997 r. Nr 80, poz. 504, Nr 107, poz. 690, Nr 121, poz. 770, Nr 158, poz. 1044, z 1999 r. Nr 27, poz. 243, Nr 63, poz. 702 oraz Nr 70, poz. 778)	1.18
ustawa z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 80, poz. 369, Nr 98, poz. 473, z 1997 r. Nr 41, poz. 255, Nr 79, poz. 484, Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 48, poz. 547, Nr 48, poz. 550)	1.19
ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1997 r. Nr 25, poz. 128, Nr 28, poz. 153, Nr 41, poz. 255, Nr 63, poz. 403, Nr 93, poz. 569, Nr 107, poz. 692, Nr 121, poz. 770, Nr 123, poz. 776, z 1998 r. Nr 66, poz. 431, Nr 108, poz. 684, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 162, poz. 1118, Nr 162, poz. 1126, Nr 162, poz. 1112, z 1999 r. Nr 60, poz. 636, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 31, poz. 384 oraz Nr 48, poz. 550)	1.20
ustawa z dnia 9 stycznia 1997 r. – Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026, Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 160, poz. 1063, z 1999 r. Nr 40, poz. 402, Nr 72, poz. 802 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 269)	1.21
ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, Nr 162, poz. 1118, Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 110, poz. 1256, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875, Nr 60, poz. 636 oraz z 2000 r. Nr 9, poz. 118)	1.22
ustawa z dnia 7 czerwca 1990 r. o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 142, poz. 951, z 2000 r. Nr 48, poz. 550)	1.23
ustawa z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 49, poz. 485, Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 778, Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136 oraz Nr 48, poz. 550)	1.24
ustawa z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 1994 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 87, poz. 435, z 1996 r. Nr 5, poz. 34, z 1997 r. Nr 123, poz. 776, Nr 28, poz. 135, z 1998 r. Nr 137, poz. 887, Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 550)	1.25
ustawa z dnia 12 kwietnia 1996 r. o utworzeniu Agencji Techniki i Technologii (Dz. U. Nr 74, poz. 352, z 1997 r. Nr 121, poz. 770 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 550)	1.26
ustawa z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1070)	1.27
ustawa z dnia 18 grudnia 1998 r. o wspieraniu przedsięwzięć termomodernizacyjnych (Dz. U. Nr 162, poz. 1121 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 550)	1.28
ustawa z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 118, poz. 561, Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 32, poz. 184, Nr 98, poz. 603, Nr 106, poz. 673, Nr 121, poz. 770, Nr 141, poz. 945, Nr 137, poz. 926, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 40, poz. 400, z 2000 r. Nr 15, poz. 180, Nr 31, poz. 383, Nr 26, poz. 269)	1.29

Nazwa ustawy	Kod
306 oraz Nr 60, poz. 703)	
ustawa z dnia 26 listopada 1998 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999-2001 (Dz. U. Nr 150, poz. 983, Nr 162, poz. 1119 oraz z 2000 r. Nr 95, poz. 1041)	1.30
ustawa z dnia 7 października 1999 r. o wspieraniu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 83, poz. 932)	1.31
ustawa z dnia 12 maja 2000 r. o zasadach wspierania rozwoju regionalnego (Dz. U. Nr 48, poz. 550)	1.32
ustawa z dnia 14 lipca 2000 r. o restrukturyzacji finansowej górnictwa siarki (Dz. U. Nr 74, poz. 856)	1.33
ustawa z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego "Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. Nr 84, poz. 948)	1.34
ustawa z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 88, poz. 983)	1.35
ustawa z dnia 22 września 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. Nr 109, poz. 1158)	1.36
ustawa z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 44, Nr 121, poz. 770 oraz z 1999 r. Nr 62, poz. 685)	1.37
ustawa z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127, Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231, Nr 142, poz. 702, Nr 142, poz. 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 123, poz. 776, Nr 141, poz. 943, Nr 162, poz. 1104, Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 780, Nr 137, poz. 926, z 1998 r. Nr 139, poz. 905, Nr 161, poz. 1076, z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596, Nr 95, poz. 1100, z 2000 r. Nr 68, poz. 805 oraz Nr 105, poz. 1107)	1.38
inne ustawy	1.39

Jeżeli pomoc została udzielona na podstawie ustawy, nie oznaczonej kodami od 1.1 do 1.38, i został wybrany kod 1.39, należy podać w następującej kolejności: oznaczenie rodzaju aktu, datę aktu i ogólne określenie przedmiotu aktu oraz oznaczenie roku, numeru i pozycji Dziennika Ustaw, w którym została opublikowana.

Przykład:

Ustawa z dnia 24 października 1974 r. - Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230 oraz z ... r. Nr ..., poz. ...)

- 2) pomoc została udzielona na podstawie umowy – należy podać rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz strony umowy.

Przykład:

Umowa sprzedaży gruntów z dnia 11 października 1999r. zawarta pomiędzy Zarządem Gminy Gniewino a Przedsiębiorstwem Państwowym "Zeta".

Kol. 2b Podstawa prawna – informacje podstawowe – w przypadku, gdy pomoc została udzielona na podstawie aktu normatywnego, należy podać oznaczenie przepisu będącego podstawą udzielenia pomocy (w kolejności: artykuł ustawy, ustęp, punkt, literę, tiret).

Kol. 3a – Podstawa prawna – informacje szczegółowe – jeżeli podstawą udzielenia pomocy był akt wykonawczy do ustawy, należy podać w następującej kolejności: oznaczenie aktu oraz nazwy organu wydającego akt, datę aktu i określenie przedmiotu aktu, oznaczenie roku, numeru i pozycji Dziennika Ustaw, w którym akt został opublikowany.

Przykład:

Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 17 stycznia 1997 r. w sprawie amortyzacji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, a także aktualizacja wyceny środków trwałych (Dz. U. Nr 6, poz. 35 z późn. zm.)

Kol. 3b - Podstawa prawna – informacje szczegółowe – jeżeli podstawą udzielenia pomocy był akt wykonawczy do ustawy, należy podać oznaczenie przepisu będącego podstawą udzielenia pomocy (w kolejności: paragraf, ustęp, punkt, literę, tiret).

Kol. 3c - Podstawa prawna – informacje szczegółowe – jeżeli podstawą udzielenia pomocy była decyzja lub uchwała, należy podać według kolejności: nazwę aktu, datę wydania i organ wydający ten akt.

Przykład:

Uchwała z dnia 2 lipca 1999 r. Zarządu WFOŚiGW.

Kol. 4 - Nazwa przedsiębiorcy lub imię i nazwisko przedsiębiorcy: należy podać pełną nazwę przedsiębiorcy, któremu udzielono pomocy, a w przypadku osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą - imię i nazwisko przedsiębiorcy.

Kol. 5 - Forma prawna przedsiębiorcy: należy wpisać kod odpowiadający formie prawnej przedsiębiorcy.

Wyszczególnienie	Kod
przedsiębiorstwo państwowe	1.A
jednoosobowa spółka Skarbu Państwa	1.B
spółka, w której jednostka samorządu terytorialnego posiada 100% akcji lub udziałów	1.C
spółka akcyjna albo spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, w stosunku do których Skarb Państwa, jednostka samorządu terytorialnego oraz państwowa lub komunalna jednostka organizacyjna są podmiotami dominującymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. Nr 118, poz. 754, Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 107, poz. 669, Nr 113, poz. 715 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 270)	1.D
przedsiębiorca prywatny, w tym wspólnik spółki cywilnej, osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą oraz przedsiębiorca nie należący do kategorii wymienionych w punkcie od 1.A do 1.D	2

Kol. 6 - Wielkość przedsiębiorcy: należy podać odpowiedni kod; wpisując kod należy brać pod uwagę dane na ostatni dzień roku poprzedzającego rok sprawozdawczy.

Wyszczególnienie	Kod
przedsiębiorca mały – w rozumieniu art. 54 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178)	1
przedsiębiorca średni – w rozumieniu art. 55 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178)	2
przedsiębiorca nie będący ani małym ani średnim przedsiębiorcą	3

Kol. 7 - NIP przedsiębiorcy: należy podać numer identyfikacji podatkowej.

Kol. 8 – Adres siedziby przedsiębiorcy: należy podać pełne, siedmiocyfrowe oznaczenie, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dn. 15 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia, stosowania i udostępniania krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju oraz związanych z tym obowiązków organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 157, poz. 1031 z późn. zm.).

Przykład:

Jeśli przedsiębiorstwo znajduje się w województwie dolnośląskim, powiecie bolesławieckim, gminie Bolesławiec należy wpisać numer 020101 1.

Kol. 9 - Klasa PKD: należy wpisać wyłącznie klasę rodzaju działalności (4 pierwsze znaki) zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dn. 7 października 1997 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz.U. Nr 128, poz. 829, z 1998 r. Nr 143, poz. 918 oraz z 1999 r. Nr 92, poz. 1047). Zamiast oznaczenia PKD można wpisać oznaczenie EKD (4 pierwsze znaki).

Przykład:

W przypadku produkcji aluminium należy podać: 27.42

Kol. 10 - Wielkość pomocy: należy ją przedstawić jako ekwiwalent dotacyjny netto obliczony zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów wydanym na podstawie art. 11 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 60, poz. 704).

Kol. 11 - Forma pomocy: należy podać wyłącznie kod oznaczający właściwą formę pomocy.

Forma pomocy	Kod
dotacja	A1.1
dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych (bezpośrednio dla przedsiębiorców)	A1.2
inne wydatki związane z funkcjonowaniem jednostek budżetowych lub realizacją ich zadań statutowych	A1.3
zwolnienie z podatku	A2.1
odliczenie od podatku	A2.2
obniżka lub zmniejszenie, powodujące obniżenie podstawy opodatkowania lub wysokości podatku	A2.3
obniżenie wysokości opłaty	A2.4
zwolnienie z opłaty	A2.5
zaniechanie poboru podatku	A2.6

Forma pomocy	Kod
zaniechanie poboru opłaty	A2.7
umorzenie zaległości podatkowej	A2.8
umorzenie odsetek od zaległości podatkowej	A2.9
umorzenie opłaty (składki, wpłaty)	A2.10
umorzenie odsetek za zwłokę z tytułu opłaty (składki, wpłaty)	A2.11
umorzenie kar	A2.12
oddanie do korzystania mienia będącego własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego i ich związków na warunkach korzystniejszych dla przedsiębiorcy od oferowanych na rynku	A2.13
zbycie mienia będącego własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego i ich związków na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku	A2.14
kontyngenty taryfowe	A2.15
wniesienie kapitału	B1.1
konwersja wierzytelności na akcje lub udziały	B2.1
pożyczka preferencyjna	C1.1
kredyt preferencyjny	C1.2
dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych (dla banków)	C1.3
pożyczki warunkowo umorzone	C1.4
odroczenie terminu płatności podatku	C2.1
rozłożenie na raty płatności podatku	C2.2
rozłożenie na raty płatności zaległości podatkowej	C2.3
odroczenie terminu płatności opłaty (składki, wpłaty)	C2.4
rozłożenie na raty opłaty (składki, wpłaty)	C2.5
odroczenie terminu płatności kary	C2.6
rozłożenie na raty kary	C2.7
poręczenie	D1.1
gwarancja	D1.2
inne	E

Kol. 12 - Tytuł pomocy: należy podać kod wskazujący przeznaczenie pomocy.

Wyszczególnienie	Kod
1. Pomoc horyzontalna	
badania i rozwój	1.1
ochrona środowiska	1.2
mali i średni przedsiębiorcy	1.3
utrzymanie poziomu zatrudnienia lub tworzenie nowych miejsc pracy	1.5
szkolenia	1.6
pomoc restrukturyzacyjna	1.7.1
pomoc doraźna	1.7.2

Wyszczególnienie	Kod
2. Sektor hutnictwa żelaza i stali	
badania i rozwój	2.1
ochrona środowiska lub inwestycje energooszczędne	2.2
zaprzeszanie lub ograniczenie prowadzenia działalności przez przedsiębiorcę	2.3
restrukturyzacja zatrudnienia	2.4
inne	2.5
3. Sektor budownictwa okrętowego	
pomoc restrukturyzacyjna	3.1
pomoc doraźna	3.2
likwidacja zdolności produkcyjnych	3.3
inwestycje na innowacje	3.4
regionalna pomoc inwestycyjna	3.5
ochrona środowiska lub inwestycje energooszczędne	3.6
badania i rozwój	3.7
inne	3.8
4. Sektor górnictwa węgla	
restrukturyzacja	4.1
badania i rozwój	4.2
ochrona środowiska lub inwestycje energooszczędne	4.3
inne	4.4
5. Sektor włókien syntetycznych	
inwestycje	5.1
badania i rozwój	5.2
ochrona środowiska lub inwestycje energooszczędne	5.3
szkolenia	5.4
restrukturyzacja	5.5
inne	5.6
6. Sektor motoryzacyjny	
restrukturyzacja	6.1
inwestycje na innowacje	6.2
pomoc regionalna na inwestycje	6.3
ochrona środowiska lub inwestycje energooszczędne	6.4
badania i rozwój	6.5
szkolenia	6.6
inne	6.7
7. Sektor żeglugi morskiej	
restrukturyzacja	7.1
utrzymanie poziomu zatrudnienia	7.2
inwestycje, w tym na poprawę bezpieczeństwa morskiego	7.3
szkolenia specjalistyczne	7.4
ochrona środowiska morskiego lub inwestycje energooszczędne	7.5
badania i rozwój	7.6
inne	7.7
8. Pomoc regionalna	
pomoc w celu wspierania nowych inwestycji lub	8.1

Wyszczególnienie	Kod
pomoc na tworzenie nowych miejsc pracy związanych z daną inwestycją	8.2
9. Inne tytuły	
pomoc udzielana w celu naprawienia szkód wyrządzonych przez klęski żywiołowe lub inne nadzwyczajne zdarzenia	9.1
pomoc o charakterze socjalnym dla ☐ ośpodarczego ☐ ☐ ośpodarcze bez dyskryminacji ze względu na pochodzenie towarów	9.2
pomoc udzielana w celu likwidacji poważnych ☐ ośpodar ☐ ośpodar gospodarce o charakterze ponadsektorowym	9.3
pomoc udzielana w celu wsparcia krajowych ☐ ośpodarczego ☐ w ☐ ośpodarczeg ☐ ośpodarczeg ramach przedsięwzięcia ☐ ośpodarczego podejmowanego w interesie europejskim	9.4
pomoc udzielana w celu promowania kultury, nauki i oświaty oraz ochrony dziedzictwa kulturowego	9.5
pomoc stanowiąca rekompensatę dla przedsiębiorcy z tytułu realizacji zadań publicznych	9.6
pomoc na pokrycie kosztów bieżących działalności	9.7
pomoc wspierająca rozwój eksportu	9.8
inne	9.9

Kol. 13 - Źródło pochodzenia pomocy: należy podać kod odpowiadający jednej z wymienionych poniżej pozycji:

Wyszczególnienie	Kod
fundusze krajowe	A
fundusze strukturalne Unii Europejskiej	B

**SPRAWOZDANIE O UDZIELONEJ POMOCY PUBLICZNEJ W ROLNICTWIE, ŁOWIECTWIE I POKREWNEJ
DZIAŁALNOŚCI USŁUGOWEJ (SEKCJA A, DZIAŁ 01 PKD), LEŚNICTWIE I POZYSKIWANIU DREWNA I POKREWNEJ
DZIAŁALNOŚCI USŁUGOWEJ (SEKCJA A, DZIAŁ 02 PKD) ORAZ RYBOŁÓWSTWIE I RYBACTWIE (SEKCJA B, DZIAŁ 05
PKD)**

- I. Nazwa organu udzielającego pomocy.....
- II. Siedziba organu udzielającego pomocy.....
- III. Sprawozdanie za okres:¹.....
- a) I kwartał roku,
- b) II kwartał roku,
- c) III kwartał roku,
- d) IV kwartał roku,
- e) za rok.

Tabela

L.p.	Podstawa - prawna - informacje podstawow e		Podstaw a prawna - informac je szczegóło we		Liczba przedsiębiorc ów	Oznaczenie rodzaju działalności gospodarczej	Wielkość pomocy w PLN	Forma pomocy	Tytuł pomocy	Źródło pochodzenia pomocy
	2a	2b	3a	3b						
1					4	5	6	7	8	9
1.										
2.										
3.										
4.....										
.										

Dane osoby upoważnionej do przekazywania informacji:

¹Wypełnić właściwą pozycję.

Imię i nazwisko

Stanowisko służbowe

Data i podpis

Dane osoby upoważnionej do roboczych kontaktów z Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Ministerstwem Finansów,
Ministerstwem Gospodarki w sprawie informacji i danych zawartych w sprawozdaniu:

Imię i nazwisko

Stanowisko służbowe

Telefon

Fax

e-

mail

Instrukcja sporządzenia sprawozdania

Kolejne pozycje sprawozdania wypełnia się według poniższych wyjaśnień:

- I. *Nazwa organu udzielającego pomocy*: należy podać pełną nazwę organu udzielającego pomocy.
- II. *Siedziba organu udzielającego pomocy*: należy podać dokładny adres siedziby organu udzielającego pomocy.
- III. *Sprawozdanie za okres*: należy wypełnić jedną z pozycji od litery a) do e), w zależności od okresu, za który sporządza się sprawozdanie.

TABELA

Uwaga: istnieją następujące możliwości łączenia elementów tworzących podstawę prawną udzielenia pomocy, które należy wpisać w poszczególne kolumny tabeli w sposób przedstawiony poniżej.

Podstawa prawna - informacje podstawowe		Podstawa prawna - informacje szczegółowe	
2a.	2b.	3a.	3b.
ustawa	przepis ustawy	-	-
ustawa	przepis ustawy	akt wykonawczy	przepis aktu wykonawczego
ustawa	przepis ustawy	akt wykonawczy	przepis aktu wykonawczego
ustawa	przepis ustawy	-	-
umowa	-	-	-

Kol. 2a - Podstawa prawna udzielenia pomocy informacje podstawowe – w przypadku, gdy:

- 1) pomoc została udzielona na podstawie aktu normatywnego, należy wpisać właściwy kod, wskazujący odpowiednią podstawę prawną.

Nazwa ustawy	Kod
ustawa budżetowa (na kolejne lata)	1.1
ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 11, poz. 95)	1.2
ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654 oraz Nr 60, poz. 703)	1.3
ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, Nr 22, poz. 270 oraz Nr 60, poz. 703)	1.4
ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o Komitecie Badań Naukowych (Dz. U. Nr 8, poz. 28, z 1993 r., Nr 52, poz. 240, z 1995 r. Nr 30, poz. 152, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 24, poz. 118, Nr 75, poz. 469, Nr 80, poz. 500, Nr 96, poz. 590, Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 62, poz. 718 oraz Nr 91, poz. 1008)	1.5
ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776, Nr	1.6

Nazwa ustawy	Kod
160, poz. 1082 z 1998 r. Nr 156, poz. 1019, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 162, poz. 1118, Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101, Nr 111, poz. 1280 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 550)	
ustawa z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. z 1994 r. Nr 49, poz. 196, z 1995 r. Nr 141, poz. 692, Nr 90, poz. 446, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, Nr 132, poz. 622, Nr 156, poz. 773, z 1997 r. Nr 46, poz. 296, Nr 121, poz. 770, Nr 96, poz. 592, Nr 133, poz. 885, Nr 88, poz. 554, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 oraz Nr 48, poz. 550)	1.7
ustawa z dnia 27 czerwca 1997 r. o odpadach (Dz. U. Nr 96, poz. 592, Nr 88, poz. 554, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 oraz Nr 22, poz. 272)	1.8
ustawa z dnia 14 czerwca 1991 r. o spółkach z udziałem zagranicznym (Dz. U. z 1997 r. Nr 26, poz. 143, z 1998 r. Nr 160, poz. 1063 oraz 1999 r. Nr 49, poz. 484)	1.9
ustawa z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz.600, z 1995 r. Nr 141, poz. 692, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 121, poz. 770 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668)	1.10
ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 9, poz. 31, Nr 101, poz. 444, Nr 116, poz. 502, z 1992 Nr 21, poz. 86, Nr 94, poz. 467, z 1993 r. Nr 121, poz. 540, z 1994 r. Nr 123, poz. 600, Nr 132, poz. 675, z 1995 r. Nr 147, poz. 715, z 1996 r. Nr 149, poz. 704, Nr 91, poz. 409, z 1997 r. Nr 5, poz. 24, Nr 123, poz. 780, Nr 121, poz. 770, Nr 107, poz. 689, Nr 143, poz. 956, z 1998 Nr 106, poz. 668, Nr 146, poz. 954, Nr 150, poz. 983, Nr 160, poz. 1058 oraz z 1999 r. Nr 96, poz. 1129)	1.11
ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 111, poz. 726, Nr 133, poz. 885, Nr 88, poz. 554 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668)	1.12
ustawa z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. Nr 79, poz. 484, Nr 80, poz. 511, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 oraz Nr 60, poz. 693)	1.13
ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach kontraktów eksportowych (Dz. U. Nr 86, poz. 398, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 154, Nr 79, poz. 484 oraz Nr 121, poz. 770)	1.14
ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543)	1.15
ustawa z dnia 26 listopada 1998 r. o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych (Dz. U. Nr 162, poz. 1112)	1.16
ustawa z dnia 3 lutego 1993 r. o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 18, poz. 82, z 1996 r. Nr 52, poz. 235, Nr 118, poz. 561, Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 98, poz. 603 oraz Nr 141, poz. 943)	1.17
ustawa z dnia 5 stycznia 1995 r. o dopłatach do oprocentowania niektórych	1.18

Nazwa ustawy	Kod
kredytów bankowych (Dz. U. Nr 13, poz. 60, Nr 83, poz. 418, z 1996 r. Nr 152, poz. 719, z 1997 r. Nr 80, poz. 504, Nr 107, poz. 690, Nr 121, poz. 770, Nr 158, poz. 1044, z 1999 r. Nr 27, poz. 243, Nr 63, poz. 702 oraz Nr 70, poz. 778)	
ustawa z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 80, poz. 369, Nr 98, poz. 473, z 1997 r. Nr 41, poz. 255, Nr 79, poz. 484, Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 48, poz. 547, Nr 48, poz. 550)	1.19
ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1997 r. Nr 25, poz. 128, Nr 28, poz. 153, Nr 41, poz. 255, Nr 63, poz. 403, Nr 93, poz. 569, Nr 107, poz. 692, Nr 121, poz. 770, Nr 123, poz. 776, z 1998 r. Nr 66, poz. 431, Nr 108, poz. 684, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 162, poz. 1118, Nr 162, poz. 1126, Nr 162, poz. 1112, z 1999 r. Nr 60, poz. 636, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 31, poz. 384 oraz Nr 48, poz. 550)	1.20
ustawa z dnia 9 stycznia 1997 r. – Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026, Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 160, poz. 1063, z 1999 r. Nr 40, poz. 402, Nr 72, poz. 802 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 269)	1.21
ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, Nr 162, poz. 1118, Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 110, poz. 1256, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875, Nr 60, poz. 636 oraz z 2000 r. Nr 9, poz. 118)	1.22
ustawa z dnia 7 czerwca 1990 r. o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 142, poz. 951, z 2000 r. Nr 48, poz. 550)	1.23
ustawa z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 49, poz. 485, Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 778, Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136 oraz Nr 48, poz. 550)	1.24
ustawa z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 1994 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 87, poz. 435, z 1996 r. Nr 5, poz. 34, z 1997 r. Nr 123, poz. 776, Nr 28, poz. 135, z 1998 r. Nr 137, poz. 887, Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 550)	1.25
ustawa z dnia 12 kwietnia 1996 r. o utworzeniu Agencji Techniki i Technologii (Dz. U. Nr 74, poz. 352, z 1997 r. Nr 121, poz. 770 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 550)	1.26
ustawa z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1070)	1.27
ustawa z dnia 18 grudnia 1998 r. o wspieraniu przedsięwzięć termomodernizacyjnych (Dz. U. Nr 162, poz. 1121 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 550)	1.28
ustawa z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 118, poz. 561, Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 32, poz. 184, Nr 98, poz. 603, Nr 106, poz. 673, Nr 121, poz. 770, Nr 141, poz. 945, Nr 137, poz. 926, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 40, poz. 400, z 2000 r. Nr 15, poz. 180, Nr 31, poz. 383, Nr 26, poz. 306 oraz Nr 60, poz. 703)	1.29

Nazwa ustawy	Kod
ustawa z dnia 26 listopada 1998 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999-2001 (Dz. U. Nr 150, poz. 983, Nr 162, poz. 1119 oraz z 2000 r. Nr 95, poz. 1041)	1.30
ustawa z dnia 7 października 1999 r. o wspieraniu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 83, poz. 932)	1.31
ustawa z dnia 12 maja 2000 r. o zasadach wspierania rozwoju regionalnego (Dz. U. Nr 48, poz. 550)	1.32
ustawa z dnia 14 lipca 2000 r. o restrukturyzacji finansowej górnictwa siarki (Dz. U. Nr 74, poz. 856)	1.33
ustawa z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego "Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. Nr 84, poz. 948)	1.34
ustawa z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 88, poz. 983)	1.35
ustawa z dnia 22 września 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. Nr 109, poz. 1158)	1.36
ustawa z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 44, Nr 121, poz. 770 oraz z 1999 r. Nr 62, poz. 685)	1.37
ustawa z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127, Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231, Nr 142, poz. 702, Nr 142, poz. 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 123, poz. 776, Nr 141, poz. 943, Nr 162, poz. 1104, Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 780, Nr 137, poz. 926, z 1998 r. Nr 139, poz. 905, Nr 161, poz. 1076, z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596, Nr 95, poz. 1100, z 2000 r. Nr 68, poz. 805 oraz Nr 105, poz. 1107)	1.38
inne ustawy	1.39

Jeżeli pomoc została udzielona na podstawie ustawy nie oznaczonej kodami od 1.1 do 1.38 i został wybrany kod 1.39, należy podać w następującej kolejności: oznaczenie rodzaju aktu, datę aktu i ogólne określenie przedmiotu aktu oraz oznaczenie roku, numeru i pozycji Dziennika Ustaw, w którym została opublikowana.

Przykład:

Ustawa z dnia 24 października 1974 r. - Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230 oraz z ... r. Nr ..., poz. ...)

2) pomoc została udzielona na podstawie umowy – należy podać rodzaj umowy.

Przykład:

Umowa sprzedaży gruntów.

Kol. 2b - Podstawa prawna – informacje podstawowe – w przypadku, gdy pomoc została udzielona na podstawie aktu normatywnego, należy podać oznaczenie przepisu będącego podstawą udzielenia pomocy (w kolejności: artykuł ustawy, ustęp, punkt, literę, tiret).

Kol. 3a – Podstawa prawna – informacje szczegółowe – jeżeli podstawą udzielonej pomocy był akt wykonawczy do ustawy, należy podać w następującej kolejności: oznaczenie aktu oraz

nazwy organu wydającego akt, datę aktu i określenie przedmiotu aktu, oznaczenie roku, numeru i pozycji Dziennika Ustaw, w którym akt został opublikowany.

Przykład:

Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 17 stycznia 1997 r. w sprawie amortyzacji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, a także aktualizacja wyceny środków trwałych (Dz. U. Nr 6, poz. 35 z późn. zm.)

Kol. 3b - Podstawa prawna – informacje szczegółowe – jeżeli podstawą udzielenia pomocy był akt wykonawczy do ustawy, należy podać oznaczenie przepisu będącego podstawą udzielenia pomocy (w kolejności: paragraf, ustęp, punkt, literę, tiret).

Kol. 3c - Podstawa prawna – informacje szczegółowe – jeżeli podstawą udzielenia pomocy była decyzja lub uchwała, należy podać według kolejności: nazwę aktu, datę wydania i organ wydający ten akt.

Przykład:

Uchwała z dnia 2 lipca 1999 r. Zarządu WFOŚiGW.

Kol. 4 - Liczba przedsiębiorców: należy podać liczbę przedsiębiorców korzystających z pomocy.

Kol. 5 – Oznaczenie rodzaju działalności gospodarczej: należy wpisać wyłącznie kod odpowiadający rodzajowi działalności gospodarczej prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Wyszczególnienie	Kod
Rolnictwo, łowiectwo, i pokrewne działalności usługowe (sekcja A, dział 01)	A
Leśnictwo, pozyskiwanie drewna i pokrewne działalności usługowe (sekcja A, dział 02)	B
Rybołówstwo(sekcja B, klasa 05.01)	C
Działalność gospodarstw rybackich i wylęgarni ryb (sekcja B, klasa 05.02)	D
Działalność usługowa związana z rybołówstwem i rybactwem (sekcja B, klasa 05.03)	E

Kol. 6 - Wielkość pomocy: należy ją przedstawić jako ekwiwalent dotacyjny netto obliczony zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów wydanym na podstawie art. 11 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 60, poz. 704).

Kol. 7 - Forma pomocy: należy podać wyłącznie kod oznaczający właściwą formę pomocy.

Forma pomocy	Kod
dotacja	A1.1
dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych (bezpośrednio dla przedsiębiorców)	A1.2

Forma pomocy	Kod
inne wydatki związane z funkcjonowaniem jednostek budżetowych lub realizacją ich zadań statutowych	A1.3
zwolnienie z podatku	A2.1
odliczenie od podatku	A2.2
obniżka lub zmniejszenie, powodujące obniżenie podstawy opodatkowania lub wysokości podatku	A2.3
obniżenie wysokości opłaty	A2.4
zwolnienie z opłaty	A2.5
zaniechanie poboru podatku	A2.6
zaniechanie poboru opłaty	A2.7
umorzenie zaległości podatkowej	A2.8
umorzenie odsetek od zaległości podatkowej	A2.9
umorzenie opłaty (składki, wpłaty)	A2.10
umorzenie odsetek za zwłokę tytułu opłaty (składki, wpłaty)	A2.11
umorzenie kar	A2.12
oddanie do korzystania mienia będącego własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego i ich związków na warunkach korzystniejszych dla przedsiębiorcy od oferowanych na rynku	A2.13
zbycie mienia będącego własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego i ich związków na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku	A2.14
kontyngenty taryfowe	A2.15
wniesienie kapitału	B1.1
konwersja wierzytelności na akcje lub udziały	B2.1
pożyczka preferencyjna	C1.1
kredyt preferencyjny	C1.2
dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych (dla banków)	C1.3
pożyczki warunkowo umorzone	C1.4
odroczenie terminu płatności podatku	C2.1
rozłożenie na raty płatności podatku	C2.2
rozłożenie na raty płatności zaległości podatkowej	C2.3
odroczenie terminu płatności opłaty (składki, wpłaty)	C2.4
rozłożenie na raty opłaty (składki, wpłaty)	C2.5
odroczenie terminu płatności kary	C2.6
rozłożenie na raty kary	C2.7
poręczenie	D1.1
gwarancja	D1.2
inne	E

Kol. 8 - Tytuł pomocy: należy wskazać, na co została przeznaczona pomoc (np.: badania i rozwój, ochrona środowiska).

Kol. 9 – Źródło pochodzenia pomocy: należy podać kod odpowiadający jednej z wymienionych poniżej pozycji:

Wyszczególnienie	Kod
fundusze krajowe	A
fundusze strukturalne Unii Europejskiej	B

Imię i nazwisko

Stanowisko służbowe

Data i podpis

Dane osoby upoważnionej do roboczych kontaktów z Ministerstwem Finansów w sprawie przedstawionych informacji i danych:

Imię i nazwisko
mail

Stanowisko służbowe

Telefon

Fax

e-

Instrukcja określająca sposób sporządzenia informacji o zaległościach w regulowaniu należności i zobowiązań przedsiębiorców wobec Skarbu Państwa

Kolejne pozycje wypełnia się według poniższych wyjaśnień.

- I. Nazwa i siedziba organu udzielającego pomocy:* należy podać pełną nazwę organu udzielającego informacji oraz dokładny adres.
- II. Kod rodzaju bieżących zaległości:* należy wpisać odpowiednią literę kodu określającą rodzaj zaległości, opierając się na poniższym zestawieniu.
- A Podatki i opłaty stanowiące dochód budżetu państwa
 - B Cło
 - C Inne zobowiązania wobec budżetu państwa
 - D Podatki i opłaty stanowiące dochód jednostek samorządu terytorialnego
 - E Inne zobowiązania wobec jednostek samorządu terytorialnego
 - F Fundusz Ubezpieczeń Społecznych i Otwarte Fundusze Emerytalne
 - G Fundusz Pracy
 - H Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych
 - I Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych
 - K Fundusze Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
 - L Inne
- III. Wartość zaległych zobowiązań przedsiębiorców wraz z odsetkami za zwłokę:* należy podać zsumowaną wartość zaległości wraz z odsetkami za zwłokę dla poszczególnych grup PKD według stanu na ostatni dzień kwartału dla poszczególnych województw.
- 02 województwo dolnośląskie
 - 04 województwo kujawsko-pomorskie
 - 06 województwo lubelskie
 - 08 województwo lubuskie
 - 10 województwo łódzkie
 - 12 województwo małopolskie
 - 14 województwo mazowieckie
 - 16 województwo opolskie
 - 18 województwo podkarpackie
 - 20 województwo podlaskie
 - 22 województwo pomorskie
 - 24 województwo śląskie
 - 26 województwo świętokrzyskie
 - 28 województwo warmińsko-mazurskie
 - 30 województwo wielkopolskie
 - 32 województwo zachodniopomorskie

W przypadku kodów C, E i L w rubryce „uwagi” należy podać tytuł zobowiązania.

Uwaga:

Wartość bieżących zaległości należy podawać w tys. PLN.

UZASADNIENIE

Rozporządzenie wypełnia delegację przewidzianą w art. 42 ustawy z dnia2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr ..., poz.).

Celem rozporządzenia jest określenie obowiązków sprawozdawczych organów udzielających pomocy publicznej.

W § 2 rozporządzenia określa się zakres wymaganych informacji, które organ udzielający pomocy jest zobowiązany podawać w sprawozdaniach składanych organowi nadzorującemu, ministrowi właściwemu do spraw finansów oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki. Informacje te dotyczą przede wszystkim: nazwy i siedziby przedsiębiorcy, NIP-u przedsiębiorcy i jego formy własności, oznaczenia PKD, wielkości, formy, przeznaczenia, a także źródła pochodzenia pomocy. W przypadkach udzielania pomocy w rolnictwie, łowiectwie i pokrewnej działalności usługowej (sekcja A, dział 01 PKD), leśnictwie, pozyskiwaniu drewna i pokrewnej działalności usługowej (sekcja A, dział 02 PKD) oraz rybołówstwie i rybactwie (sekcja B, dział 05 PKD) zakres wymaganych informacji został ograniczony do: podstawy prawnej udzielonej pomocy, liczby przedsiębiorców, oznaczenia rodzaju działalności gospodarczej, wielkości pomocy oraz źródła pochodzenia pomocy.

W § 3 zostały wskazane informacje, które organ udzielający pomocy jest zobowiązany udzielić w sprawozdaniach składanych ministrowi właściwemu do spraw finansów, dotyczących zaległości w regulowaniu należności i zobowiązań przedsiębiorców wobec Skarbu Państwa. Informacje wskazane w tym paragrafie obejmują dane dotyczące nazwy i siedziby organu sporządzającego sprawozdanie, nazwy województwa, którego sprawozdanie dotyczy, kwartału kalendarzowego, którego dotyczy sprawozdanie oraz rodzaju i wartości zaległych należności i zobowiązań przedsiębiorców wobec Skarbu Państwa wraz z odsetkami za zwłokę.

W § 4 rozporządzenia określone zostały terminy w jakich organy udzielające pomocy zobowiązane są przedłożyć sprawozdania o udzielonej pomocy oraz informacje o zaległościach w regulowaniu należności i zobowiązań przedsiębiorców wobec Skarbu Państwa

Rozporządzenie zawiera trzy załączniki, które w sposób szczegółowy określają obowiązki sprawozdawcze.

Załącznik nr 1 zawiera wzór standardowego sprawozdania o udzielonej pomocy. Skonstruowany jest w sposób umożliwiający uzyskanie danych niezbędnych dla przeprowadzenia analizy pomocy publicznej udzielanej przedsiębiorcom w Polsce. Do wzoru sprawozdania zostały dodane objaśnienia, które precyzują, jakie dokładnie informacje i w jaki sposób mają być wpisane w sprawozdaniu.

Załącznik nr 2 zawiera wzór sprawozdania dla organów udzielających pomocy publicznej w rolnictwie, łowiectwie i pokrewnej działalności usługowej (sekcja A, dział 01 PKD), leśnictwie, pozyskiwaniu drewna i pokrewnej działalności usługowej (sekcja A, dział 02 PKD) oraz rybołówstwie i rybactwie (sekcja B, dział 05 PKD). Sprawozdanie umożliwi przekazywanie zbiorczych informacji na temat udzielonej pomocy takich, jakimi dysponują Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa i Agencja Rynku Rolnego. Do wzoru sprawozdania zostały również dodane objaśnienia, które precyzują, jakie dokładnie informacje i w jaki sposób mają być wpisane w sprawozdaniu.

Załącznik nr 3 określa sposób przedstawienia informacji o zaległościach w regulowaniu należności i zobowiązań przedsiębiorców wobec Skarbu Państwa. Dzięki tym danym będzie można zapoznać się z wartością bieżących zaległości wobec Skarbu Państwa w poszczególnych grupach PKD i poszczególnych województwach. Podobnie jak w przypadku pierwszego i drugiego sprawozdania również i tu zostały dodane objaśnienia, które precyzują, jakie dokładnie informacje i w jaki sposób mają zostać przedstawione.

Informacje, które mają być przekazywane, na podstawie ww. rozporządzenia, przez organy udzielające pomocy publicznej są szczegółowe. Wprowadzenie do rozporządzenia tak szczegółowego zakresu informacji jest podyktowane koniecznością wywiązania się, przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako organu nadzorującego pomoc publiczną, z obowiązków nałożonych na niego w art. 23 ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców. Chodzi tu zwłaszcza o obowiązki dotyczące monitorowania pomocy publicznej, opracowania i przedstawiania Radzie Ministrów sprawozdań zawierających informacje o wynikach nadzorowania pomocy oraz przedkładania Komisji Europejskiej informacji o pomocy udzielonej przedsiębiorcom w Polsce. Posiadanie przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów tak szczegółowych danych będzie także podstawą do dokonywania oceny wpływu udzielonej pomocy na konkurencję.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia2002 r.

w sprawie określenia zakresu sprawozdań dotyczących otrzymanej pomocy, przedsiębiorców zobowiązanych do składania organowi nadzorującemu sprawozdań dotyczących otrzymanej pomocy oraz ustalenia zakresu obowiązków związanych ze składaniem takich sprawozdań.

Na podstawie art. 44 ust. 4 ustawy z dnia2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr ..,poz...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres sprawozdań, o których mowa w art. 44 ust. 3 ustawy z dnia2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr ..,poz...), zwanej dalej „ustawą”, organy, którym są składane sprawozdania, okresy sprawozdawcze, termin składania sprawozdań, wzór formularza będącego podstawą składania sprawozdań dotyczących otrzymanej pomocy oraz wzór formularza informacji, o której mowa w art. 44 ust. 1 ustawy, oraz kategorie przedsiębiorców zobowiązanych do składania organowi nadzorującemu sprawozdań dotyczących otrzymanej pomocy.

§ 2. 1. Obowiązek, o którym mowa w art. 44 ust. 3 ustawy, dotyczy:

- 1) przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie:
 - a) kopalnictwa surowców siarkonośnych oznaczonego, zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (PKD), określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 października 1997 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. Nr 128, poz. 829, z 1998 r. Nr 143, poz. 918, z 1999 r. Nr 92, poz. 1047 i z 2001 r. Nr 12, poz. 93), jako sekcja C podklasa 14.30.B,
 - b) transportu lądowego oznaczonego, zgodnie z PKD, jako sekcja I grupa 60.1 i 60.2,
 - c) transportu lotniczego oznaczonego, zgodnie z PKD, jako sekcja I grupa 62.1 i 62.2,
 - d) usług pocztowych i telekomunikacyjnych oznaczonych, zgodnie z PKD, jako sekcja I dział 64,
 - e) pośrednictwa finansowego oznaczonego, zgodnie z PKD, jako sekcja J,
 - f) przemysłu włókienniczego oznaczonego, zgodnie z PKD, jako podsekcja DB dział 17,
- 2) przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą na terenie specjalnych stref ekonomicznych na podstawie zezwoleń wydanych stosownie do przepisów ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i z 2000 r. Nr 117, poz. 1228) oraz
- 3) przedsiębiorców prowadzących zakłady pracy chronionej, o których mowa w art. 28 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776 i Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i Nr 119, poz. 1249 oraz z 2001 r. Nr 39, poz. 459), bez względu na rodzaj prowadzonej działalności.

2. Jeżeli obowiązek składania sprawozdań wynika równocześnie z odrębnych przepisów wydanych łącznie na podstawie art. 22 ust. 2 oraz art. 44 ust. 3 ustawy, przepisów niniejszego rozporządzenia nie stosuje się.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do przedsiębiorców, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

§ 3. 1. Sprawozdania, o których mowa w art. 44 ust. 3 ustawy, zawierają informacje dotyczące w szczególności:

- 1) pełnej nazwy (firmy), siedziby i adresu przedsiębiorcy, który otrzymał pomoc,
- 2) numeru identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy,
- 3) numeru identyfikacyjnego REGON,
- 4) oznaczenia wykonywanej działalności według PKD,
- 5) wskazania, czy przedsiębiorca jest przedsiębiorcą małym lub średnim,
- 6) formy prawno-organizacyjnej przedsiębiorcy,
- 7) struktury własności przedsiębiorstwa,
- 8) średniej liczby zatrudnionych,
- 9) rachunku zysków i strat,
- 10) struktury produkcji,
- 11) zobowiązań,
- 12) głównych wierzycieli,
- 13) podstawy prawnej udzielonej pomocy,
- 14) wielkości pomocy,
- 15) formy pomocy,
- 16) tytułu (przeznaczenia) pomocy,
- 17) nazwy i siedziby organu, który udzielił pomocy,

2. Sprawozdania składa się na formularzu, którego wzór określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 4. Obowiązek sprawozdawczy powstaje za każdy rok kalendarzowy, w którym nastąpiło przekroczenie wartości pomocy otrzymanej w okresie i w kwocie, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy.

§ 5. 1. Przedsiębiorca składa sprawozdania organowi nadzorującemu w terminie do dnia 30 czerwca roku kalendarzowego następującego po roku, w którym powstał obowiązek sprawozdawczy.

§ 6. 1. Informacje o pomocy udzielonej przedsiębiorcy w okresie trzech kolejnych lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o udzielenie pomocy, o których mowa w art. 44 ust.

1 ustawy dotyczą w szczególności:

- 1) pełnej nazwy (firmy), siedziby i adresu przedsiębiorcy, który otrzymał pomoc,
- 2) numeru identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy,
- 3) numeru identyfikacyjnego REGON,
- 4) oznaczenia wykonywanej działalności według PKD,
- 5) wskazania, czy przedsiębiorca jest przedsiębiorcą małym lub średnim,
- 6) formy prawno-organizacyjnej przedsiębiorcy,
- 7) struktury własności przedsiębiorstwa
- 8) podstawy prawnej otrzymanej pomocy,
- 9) wielkość otrzymanej pomocy,
- 10) formy pomocy,
- 11) tytułu (przeznaczenia) pomocy,
- 12) nazwy i siedziby organu, który udzielił pomocy.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 składa się do organu udzielającego pomocy na formularzu, którego wzór określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Rozporządzenie wypełnia delegację przewidzianą w art. 44 ust.4 ustawy z dnia2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr ..., poz.).

Rozporządzenie określa obowiązki sprawozdawcze przedsiębiorców otrzymujących pomoc publiczną, zakres: sprawozdań dotyczących otrzymanej pomocy oraz obowiązki związane ze składaniem takich sprawozdań.

Celem rozporządzenia jest objęcie przez organ nadzorujący skuteczną kontrolą pomocy udzielanej przedsiębiorcom oraz nadanie przejrzystego charakteru procedurom przyznawania pomocy publicznej.

W § 2 rozporządzenia wskazano kategorie przedsiębiorców objętych obowiązkiem sprawozdawczym. Obowiązek ten dotyczy przedsiębiorców prowadzących działalność na terenie specjalnych stref ekonomicznych, przedsiębiorców prowadzących zakłady pracy chronionej oraz prowadzących działalność gospodarczą w zakresie:

- a) kopalnictwa surowców siarkonośnych oznaczonego, zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (PKD), określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 października 1997 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. Nr 128, poz. 829, z 1998 r. Nr 143, poz. 918, z 1999 r. Nr 92, poz. 1047 i z 2001 r. Nr 12, poz. 93), jako sekcja C podklasa 14.30.B,
- b) transportu lądowego oznaczonego, zgodnie z PKD, jako sekcja I grupa 60.1 i 60.2,
- c) transportu lotniczego oznaczonego, zgodnie z PKD, jako sekcja I grupa 62.1 i 62.2,
- d) usług pocztowych i telekomunikacyjnych oznaczonych, zgodnie z PKD, jako sekcja I dział 64,
- e) pośrednictwa finansowego oznaczonego, zgodnie z PKD, jako sekcja J,
- f) przemysłu włókienniczego oznaczonego, zgodnie z PKD, jako podsekcja DB dział 17.

W § 3 określono zakres wymaganych informacji, które beneficjenci pomocy zobowiązani są podawać w sprawozdaniach składanych organowi nadzorującemu. Informacje te dotyczą przede wszystkim: nazwy i siedziby przedsiębiorcy, NIP-u przedsiębiorcy, REGON-u, oznaczenia PKD, formy organizacyjno – prawnej, struktury własności, wielkości i formy pomocy oraz jej tytułu (przeznaczenia), a także źródła pochodzenia pomocy. Przedsiębiorca składa ww. sprawozdania na formularzu, którego wzór określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

W § 5 rozporządzenia określony został termin w jakim beneficjent pomocy zobowiązany jest przedłożyć sprawozdanie o otrzymanej pomocy (do dnia 30 czerwca roku kalendarzowego następującego po roku, w którym powstał obowiązek sprawozdawczy).

Ponadto § 6 rozporządzenia określa szczegółowy zakres informacji dotyczących pomocy otrzymanej przez przedsiębiorcę w okresie trzech kolejnych lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o udzielenie pomocy. Przedsiębiorca ubiegający się o udzielenie pomocy

zobowiązany jest do przedłożenia ww. informacji organowi udzielającemu pomocy na formularzy, którego wzór określa załącznik nr 2 do rozporządzenia. Informacje te dotyczą w szczególności: nazwy i siedziby przedsiębiorcy, NIP-u przedsiębiorcy, REGON-u, oznaczenia PKD, formy organizacyjno – prawnej, struktury własności, wielkości i formy pomocy, jej tytułu (przeznaczenia), podstawy prawnej otrzymanej pomocy oraz nazwy i siedziby organu, który jej udzielił.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

WZÓR FORMULARZA SPRAWOZDAWCZEGO PRZEDSIĘBIORCY KORZYSTAJĄCEGO Z POMOCY PUBLICZNEJ

FORMULARZ SPRAWOZDAWCZY PRZEDSIĘBIORCY KORZYSTAJĄCEGO Z POMOCY PUBLICZNEJ ZA ROK

A. INFORMACJE DOTYCZĄCE PRZEDSIĘBIORCY, KTÓRY OTRZYMAŁ POMOC PUBLICZNA W ROKU SPRAWOZDAWCZYM

1. Pełna nazwa (firma) przedsiębiorcy			
2. Adres lub siedziba przedsiębiorcy	województwo	powiat	
	gmina	miejscowość	
	ulica i nr domu		
3. Numer identyfikacyjny REGON		4. Numer identyfikacji podatkowej	
5. Klasa rodzaju podstawowej działalności wg Polskiej Klasyfikacji Działalności (Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 października 1997 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz.U. Nr 128, poz.829 z późn. zm.)		6. Forma prawno-organizacyjna przedsiębiorcy	
7. Określenie przedsiębiorcy stosownie do art. 54 i 55 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178 z późn. zm.)			

8. Struktura własności przedsiębiorstwa (udziałowcy, akcjonariusze, wspólnicy, których udział w kapitale przedsiębiorstwa przekracza 10%) według stanu na koniec ostatniego roku:

Lp.	Pełna nazwa (firma)	Adres lub siedziba	% wartości udziałów
0	1	2	3
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			

Objaśnienia:

1. Podstawa prawna otrzymanej pomocy - w przypadku gdy:

- pomoc została udzielona na podstawie ustawy, należy podać: oznaczenie rodzaju aktu, datę aktu i ogólne określenie przedmiotu aktu oraz oznaczenie roku, numeru i pozycji Dziennika Ustaw, w którym została opublikowana, oraz oznaczenie przepisu będącego podstawą udzielenia pomocy (w kolejności: artykuł ustawy, ustęp, punkt, litera, tiret),
- pomoc została udzielona na podstawie aktu wykonawczego do ustawy, należy podać: oznaczenie rodzaju aktu, nazwę organu wydającego akt, datę aktu i oznaczenie przedmiotu aktu oraz oznaczenie roku, numeru i pozycji Dziennika Ustaw, w którym został opublikowany, oraz oznaczenie przepisu będącego podstawą udzielenia pomocy (w kolejności: paragraf, ustęp, punkt, litera, tiret),
- pomoc została udzielona na podstawie decyzji lub uchwały, należy podać według kolejności: nazwę aktu, datę wydania i organ wydający ten akt,
- pomoc została udzielona na podstawie umowy, należy podać rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz strony umowy.

2. Forma:

- 1) dotacja,
- 2) dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych (bezpośrednio dla przedsiębiorców),
- 3) inne wydatki związane z funkcjonowaniem jednostek budżetowych lub realizacją ich zadań statutowych,
- 4) zwolnienie z podatku,
- 5) odliczenie od podatku,
- 6) obniżka lub zmniejszenie, powodujące obniżenie podstawy opodatkowania lub wysokości podatku,
- 7) obniżenie wysokości opłaty,
- 8) zwolnienie z opłaty,
- 9) zaniechanie poboru podatku,
- 10) zaniechanie poboru opłaty,
- 11) umorzenie zaległości podatkowej,
- 12) umorzenie odsetek od zaległości podatkowej,
- 13) umorzenie opłaty (składki, wpłaty),
- 14) umorzenie odsetek za zwłokę z tytułu opłaty (składki, wpłaty),
- 15) umorzenie kar,
- 16) oddanie do korzystania mienia będącego własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego i ich związków na warunkach korzystniejszych dla przedsiębiorcy od oferowanych na rynku,
- 17) zbycie mienia będącego własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego i ich związków na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
- 18) kontyngenty taryfowe,
- 19) wniesienie kapitału,
- 20) konwersja wierzytelności na akcje lub udziały,
- 21) pożyczka preferencyjna,
- 22) kredyt preferencyjny,
- 23) dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych (dla banków),
- 24) pożyczki warunkowo umorzone,
- 25) odroczenie terminu płatności podatku,
- 26) rozłożenie na raty płatności podatku,
- 27) rozłożenie na raty płatności zaległości podatkowej,
- 28) odroczenie terminu płatności opłaty (składki, wpłaty),
- 29) rozłożenie na raty opłaty (składki, wpłaty),
- 30) odroczenie terminu płatności kary,
- 31) rozłożenie na raty kary,
- 32) poręczenie,
- 33) gwarancja,
- 34) inne.

3. Przeznaczenie:

- 1) horyzontalna pomoc doraźna,
- 2) horyzontalna pomoc restrukturyzacyjna,
- 3) pomoc horyzontalna na wspieranie prac badawczo-rozwojowych,
- 4) pomoc horyzontalna na utrzymanie poziomu zatrudnienia lub tworzenie nowych miejsc pracy,
- 5) pomoc horyzontalna dla małych i średnich przedsiębiorców,
- 6) pomoc horyzontalna na ochronę środowiska,
- 7) pomoc horyzontalna na szkolenia,
- 8) pomoc regionalna w celu wspierania nowych inwestycji,
- 9) pomoc regionalna na tworzenie nowych miejsc pracy związanych z daną inwestycją,

- 10) pomoc udzielana w celu naprawienia szkód wyrządzonych przez klęski żywiołowe lub inne nadzwyczajne zdarzenia,
- 11) pomoc o charakterze socjalnym dla indywidualnych konsumentów bez dyskryminacji ze względu na pochodzenie towarów,
- 12) pomoc udzielana w celu likwidacji poważnych zakłóceń w gospodarce o charakterze ponadsektorowym,
- 13) pomoc udzielana w celu wsparcia krajowych przedsiębiorców działających w ramach przedsięwzięcia gospodarczego podejmowanego w interesie europejskim,
- 14) pomoc udzielana w celu promowania kultury, nauki i oświaty oraz ochrony dziedzictwa kulturowego,
- 15) pomoc stanowiąca rekompensatę dla przedsiębiorcy z tytułu realizacji zadań publicznych,
- 16) pomoc na pokrycie kosztów bieżącej działalności przedsiębiorcy,
- 17) pomoc wspierająca rozwój eksportu.

4. Kwota:

- należy ją przedstawić jako ekwiwalent dotacji netto obliczony zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów wydanym na podstawie art. 11 ust.2 ustawy z dnia 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr , poz.).

5. Intensywność:

- intensywność pomocy liczona jako udział kwoty udzielonej pomocy w kosztach kwalifikujących się do objęcia pomocą.

6. Organ:

- pełna nazwa i siedziba organu udzielającego pomocy.

WZÓR FORMULARZA ZAWIERAJACEGO INFORMACJE O POMOCY OTRZYMANEJ PRZEZ PRZEDSIĘBIORCE W OKRESIE TRZECH KOLEJNYCH LAT POPRZEDZAJĄCYCH DZIEŃ ZŁOŻENIA WNIOSKU O UDZIELENIE POMOCY

FORMULARZ INFORMACYJNY O POMOCY OTRZYMANEJ PRZEZ PRZEDSIĘBIORCE W LATACH

A. INFORMACJE DOTYCZĄCE PRZEDSIĘBIORCY, KTÓRY OTRZYMAŁ POMOC PUBLICZNA

1. Pełna nazwa (firma) przedsiębiorcy			
2. Adres lub siedziba przedsiębiorcy	województwo	powiat	
	gmina	miejscowość	
	ulica i nr domu		
3. Numer identyfikacyjny REGON		4. Numer identyfikacji podatkowej	
5. Klasa rodzaju podstawowej działalności wg Polskiej Klasyfikacji Działalności (Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 października 1997 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz.U. Nr 128, poz.829 z późn. zm.)		6. Forma prawno-organizacyjna przedsiębiorcy	
7. Określenie przedsiębiorcy stosownie do art. 54 i 55 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178 z późn. zm.)			

8. Struktura własności przedsiębiorstwa (udziałowcy, akcjonariusze, wspólnicy, których udział w kapitale przedsiębiorstwa przekracza 10%) według stanu na koniec ostatniego roku:

Lp.	Pełna nazwa (firma)	Adres lub siedziba	% wartości udziałów
0	1	2	3
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			

(przeznaczenia), podstawy prawnej otrzymanej pomocy oraz nazwy i siedziby organu, który jej udzielił.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Tabela zbieżności przepisów projektu ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców, harmonizujących prawo polskie z *acquis communautaire*

	Przepis ustawy o pomocy publicznej	Przepis prawa wspólnotowego
1.	Art. 2	Art. 87 ust. 1 TWE
2.	Art. 3	Rozporządzenie Komisji Europejskiej Nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. dotyczące stosowania art. 87 i 88 TWE do pomocy <i>de minimis</i>
3.	Art. 4 ust. 1	Rozporządzenie Komisji Europejskiej Nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. dotyczący stosowania art. 87 i 88 TWE do pomocy <i>de minimis</i>
4.	Art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a	Art. 63 ust. 5 Układu Europejskiego
5.	Art. 6 pkt 6	Rozporządzenie Rady Nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania art. 93 TWE (OJ L 083, 27/03/1999, str. 1-9)
6.	Art. 6 pkt 7	Rozporządzenie Rady Nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania art. 93 TWE (OJ L 083, 27/03/1999, str. 1-9)
7.	Art. 6 pkt 11 i 12	Art. 87 ust. 3 TWE
8.	Art. 6 pkt 13 (oraz art. 13 ust. 2)	Art. 87 ust. 3 TWE
9.	Art. 7 ust. 2	Art. 63 Układu Europejskiego
10.	Art. 7 ust. 3	Rozporządzenie Komisji Nr 69/2001 z 12.01.2001 dotyczące stosowania art. 87 i 88 TWE do pomocy <i>de minimis</i>
11.	Art. 8 ust. 1	Art. 87 ust. 2 TWE
12.	Art. 8 ust. 2	Art. 87 ust. 3 TWE
13.	Art. 8 ust. 3	Porozumienie w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych WTO (Dz. U. Nr 9, poz. 54) oraz Rozporządzenie Komisji Nr 69/2001 z 12.01.2001 dotyczące stosowania art. 87 i 88 TWE do pomocy <i>de minimis</i>
14.	Art. 9	Art. 87 TWE
15.	Art. 10	Rozporządzenie Rady Nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 w sprawie szczegółowych zasad stosowania art. 93 TWE (OJ L 083, 27/03/1999, str. 1-9)
16.	Art. 11	Rozporządzenie Komisji Europejskiej Nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. dotyczące stosowania art. 87 i 88 TWE do pomocy <i>de minimis</i>
17.	Art. 12	Art. 87 ust. 3 lit. a) TWE
18.	Art. 15	Art. 87 ust. 3 TWE
19.	Art. 16	Art. 87 ust. 3 lit. c) TWE
20.	Art. 17	Art. 87 ust. 3 TWE
21.	Art. 18	Art. 87 ust. 3 TWE
22.	Art. 19	Art. 87 ust. 3 TWE
23.	Art. 20	Rozporządzenie Nr 68/2001 z 12 stycznia 2001 w sprawie stosowania art. 87 i art. 88 TWE do pomocy na szkolenia
24.	Art. 21	Art. 87 ust. 3 TWE
25.	Art. 24	Rozporządzenie Rady Nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 w sprawie szczegółowych zasad stosowania art. 93 TWE (OJ L 083, 27/03/1999, str. 1-9)

26.	Art. 25	Rozporządzenie Rady Nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 w sprawie szczegółowych zasad stosowania art. 93 TWE (OJ L 083, 27/03/1999, str. 1-9)
27.	Art. 26	<ul style="list-style-type: none"> - Rozporządzenie Nr 68/2001 z 12 stycznia 2001 w sprawie stosowania art. 87 i art. 88 TWE do pomocy na szkolenia, - Rozporządzenie Nr 70/2001 z 12 stycznia 2001 w sprawie stosowania art. 87 i art. 88 TWE do pomocy dla małych i średnich przedsiębiorstw
28.	Art. 30	Rozporządzenie Rady Nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania art. 93 TWE (OJ L 083, 27/03/1999, str. 1-9)
29.	Art. 31	Rozporządzenie Rady Nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania art. 93 TWE (OJ L 083, 27/03/1999, str. 1-9)
30.	Art. 32	Rozporządzenie Rady Nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania art. 93 TWE (OJ L 083, 27/03/1999, str. 1-9)
31.	Art. 33	Rozporządzenie Rady Nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania art. 93 TWE (OJ L 083, 27/03/1999, str. 1-9)
32.	Art. 34	Rozporządzenie Rady Nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania art. 93 TWE (OJ L 083, 27/03/1999, str. 1-9)
33.	Art. 35	Rozporządzenie Rady Nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania art. 93 TWE (OJ L 083, 27/03/1999, str. 1-9)
34.	Art. 36	Rozporządzenie Rady Nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania art. 93 TWE (OJ L 083, 27/03/1999, str. 1-9)
35.	Art. 40 – 43	Art. 63 Układu Europejskiego
36.	Art. 44 ust. 1	Rozporządzenie Komisji Europejskiej Nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. dotyczący stosowania art. 87 i 88 TWE do pomocy <i>de minimis</i>

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) Nr 70/2001
z dnia 12 stycznia 2001 roku
w sprawie zastosowania artykułów 87 i 88 Traktatu o Wspólnocie Europejskiej do
pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 roku o zastosowaniu artykułów 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do pewnych kategorii horyzontalnej pomocy państwa ⁽¹⁾, a w szczególności lit. (a)(i) artykułu 1 ust.1 tegoż rozporządzenia,

po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 994/98 upoważnia Komisję do oświadczenia, zgodnie z artykułem 87 Traktatu, że w pewnych okolicznościach pomoc dla małych i średnich przedsiębiorstw jest zgodna z zasadami wspólnego rynku i nie podlega wymogowi formalnego powiadomienia określonego w artykule 88 ust. 3 Traktatu.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 994/98 upoważnia Komisję do oświadczenia, zgodnie z artykułem 87 Traktatu, że pomoc, która spełnia warunki zatwierdzonego przez Komisję dla każdego państwa członkowskiego planu przyznania pomocy regionalnej, jest zgodna z zasadami wspólnego rynku i nie podlega wymogowi formalnego powiadomienia określonego w Artykule 88 ust. 3 Traktatu.
- (3) W przypadku wielu decyzji dotyczących małych i średnich przedsiębiorstw ⁽³⁾ na obszarach wspomaganych i nie wspomaganych, Komisja stosowała artykuły 87 i 88 Traktatu, określiła również kierunek postępowania w tym zakresie, ostatnio w wytycznych Wspólnoty dotyczących państwowej pomocy regionalnej ⁽⁴⁾. W świetle dużego doświadczenia jakie posiada Komisja w stosowaniu tych artykułów dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz w świetle tekstów ogólnych nawiązujących do małych i średnich przedsiębiorstw oraz pomocy regionalnej udzielanej przez Komisję na podstawie postanowień zawartych w tych artykułach właściwym jest, z punktu widzenia zapewnienia odpowiedniego nadzoru i uproszczenia administracji, ale bez osłabienia monitoringu ze strony Komisji, aby Komisja użyła swych uprawnień nadanych jej na mocy rozporządzenia (WE) nr 994/98.
- (4) Niniejsze rozporządzenie nie stanowi przeszkody dla możliwości powiadomienia przez państwa członkowskie o pomocy dla małych i średnich przedsiębiorstw. Powiadomienia takie będą podlegać ocenie Komisji, w szczególności w świetle kryteriów

¹ Dz.U. WE nr L 142, z 14.05.1998, str. 1

² Dz.U. WE nr C 89, z 28.03.2000, str.15

³ Dz.U. WE nr C 213, z 23.07.1996, str.4

⁴ Dz.U. WE nr C 74, z 10.03.1998, str.9

ustanowionych w tym rozporządzeniu. Wytyczne dotyczące pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw zostaną zniesione od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, ponieważ zostaną one zastąpione przez warunki tego rozporządzenia.

- (5) Małe i średnie przedsiębiorstwa grają decydującą rolę w tworzeniu miejsc pracy oraz, w znaczeniu bardziej ogólnym, jest czynnikiem równowagi społecznej i inicjatywy ekonomicznej. Ich rozwój może być jednak ograniczony niedoskonałością rynku. Często mają one trudności z uzyskaniem kapitału lub kredytu, przy braku skłonności do podejmowania ryzyka na niektórych rynkach finansowych oraz ograniczonej wartości gwarancji, jakie mogą one zaoferować. Ograniczone środki finansowe mogą też skutecznie zredukować ich dostęp do informacji, dotyczącej w szczególności nowych technologii i potencjalnych rynków zbytu. Mając powyższe na uwadze, celem pomocy uruchomionej na mocy niniejszego rozporządzenia powinno być umożliwienie rozwoju działań gospodarczych małych i średnich przedsiębiorstw pod warunkiem, że pomoc ta nie wpłynie niekorzystnie na warunki wymiany handlowej do takiego stopnia, iż będą one sprzeczne z interesem ogólnym.
- (6) Niniejsze rozporządzenie powinno uruchamiać każdą pomoc spełniającą wszelkie stosowne warunki tego rozporządzenia oraz jakikolwiek system pomocowy pod warunkiem, że każda pomoc jaka mogłaby zostać przyznana w ramach tego systemu spełnia wszelkie stosowne warunki tego rozporządzenia. Z punktu widzenia zapewnienia odpowiedniego nadzoru i uproszczenia systemu administracji bez osłabienia monitoringu ze strony Komisji, systemy pomocowe i indywidualne subwencje przyznawane poza jakimikolwiek systemami pomocowymi powinny zawierać wyraźne odwołanie się do niniejszego rozporządzenia.
- (7) Nie ma przeszkód aby niniejsze rozporządzenie zastosować do specjalnych reguł w rozporządzeniach i dyrektywach, dotyczących pomocy państwa w pewnych branżach gospodarki takich, jakie istnieją obecnie w przemyśle stoczniowym, nie powinno się go jednak stosować w rolnictwie oraz rybołówstwie i hydroponice.
- (8) Aby wyeliminować różnice, które mogą spowodować zachwianie równowagi konkurencyjnej, aby ułatwić koordynację pomiędzy różnymi inicjatywami Wspólnoty i inicjatywami poszczególnych państw, dotyczącymi małych i średnich przedsiębiorstw oraz ze względu na klarowność administracyjną i niezawodność ustawową, stosowana w tym rozporządzeniu definicja „małych i średnich przedsiębiorstw” będzie analogiczna z podaną w zaleceniu Komisji 96/280/EC z dnia 3 kwietnia 1996 roku, definicją dotyczącą małych i średnich przedsiębiorstw ⁽⁵⁾. Definicja ta była również użyta w wytycznych Wspólnoty dotyczących pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw. ⁽⁶⁾
- (9) Zgodnie z ustanowioną przez Komisję praktyką oraz mając na uwadze pełniejsze zagwarantowanie, że pomoc jest dostosowana do sytuacji i ograniczona do niezbędnej kwoty, należy określić granice raczej w formie natężenia pomocy w stosunku do ogółu kosztów pierwszorzędnych, a nie w formie maksymalnych kwot pomocy.
- (10) Aby określić, czy pomoc jest zgodna z zasadami wspólnego rynku stosownie do niniejszego rozporządzenia niezbędnym jest wzięcie pod uwagę natężenia pomocy, a zatem wielkość tej pomocy wyrażoną jako subwencyjny ekwiwalent pomocy.

⁵ Dz.U. nr L 107, z 30.04.1996, str.4

⁶ Patrz stopka 3

Wyliczenie subwencyjnego ekwiwalentu pomocy płatnej ratalnie oraz wyliczenie kwoty pomocy w formie pożyczki udzielanej na warunkach ulgowych wymaga zastosowania stóp procentowych obowiązujących na rynku w okresie subwencji. Mając na względzie jednolite, przejrzyste i proste zastosowanie reguł pomocy państwowej, rynkowe stopy procentowe stosowane dla celów tego rozporządzenia powinny być uważane za stopy bazowe pod warunkiem, że w przypadku pożyczki na warunkach ulgowych, pożyczka ta winna być poparta standardowymi zabezpieczeniami i nie powinna pociągać za sobą nadmiernego ryzyka. Za stopy bazowe powinno się uważać te, które Komisja wyznacza okresowo na podstawie obiektywnych kryteriów i które są następnie publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* oraz w Internecie.

- (11) Zważywszy na różnice pomiędzy małymi a średnimi przedsiębiorstwami, należy ustalić inne pułapy natężenia pomocy dla przedsiębiorstw małych, a inne dla średnich.
- (12) W świetle doświadczenia Komisji pułap natężenia pomocy powinien zostać ustalony na poziomie, który reprezentuje odpowiednią równowagę pomiędzy zminimalizowaniem zachwiania równowagi konkurencyjnej we wspomaganej branży a celem, jakim jest ułatwienie rozwoju działań gospodarczych w małych i średnich przedsiębiorstwach.
- (13) Uważa się za właściwe ustanowienie dalszych warunków, które powinny zostać spełnione przez jakikolwiek program pomocowy lub pomoc indywidualną uruchomioną na mocy niniejszego rozporządzenia. Mając na uwadze artykuł 87 ust. 3 lit.c) Traktatu, taka pomoc nie będzie miała zwykle wyłącznego wpływu na ciągłą lub okresową redukcję kosztów operacyjnych, które beneficjent musiałby zwykle ponieść i będzie dostosowana do przeszkód które trzeba będzie pokonać aby zabezpieczyć zyski socjoekonomiczne, które uważa się za będące w interesie Wspólnoty. Jest więc wskazane ograniczyć zasięg działania niniejszego rozporządzenia do pomocy przyznawanej na cele związane z inwestycjami w niektóre aktywa trwałe i niematerialne, niektóre usługi świadczone na rzecz beneficjentów i niektóre inne rodzaje działalności. W świetle nadwyżki możliwości finansowych Wspólnoty jeśli chodzi o branżę transportową, z wyłączeniem taboru kolejowego, pierwszorzędne koszty inwestycji firm, których podstawową formą działalności jest branża transportowa, nie powinny obejmować środków transportu i urządzeń transportowych.
- (14) Niniejsze rozporządzenie uruchamia pomoc dla małych i średnich przedsiębiorstw, bez względu na ich lokalizację. Inwestycje i tworzenie miejsc pracy może się przyczynić do rozwoju gospodarczego słabiej rozwiniętych regionów Wspólnoty. Istniejące w tych regionach małe i średnie przedsiębiorstwa cierpią zarówno ze względu na strukturalną słabość swej lokalizacji, jak również z powodu trudności związanych z ich wielkością. Dlatego też uważa się za właściwe, aby małe i średnie przedsiębiorstwa w regionach, którym udzielana jest pomoc, korzystały z wyższych pułapów pomocowych.
- (15) Aby nie dawać pierwszeństwa czynnikowi kapitałowemu inwestycji nad czynnikiem siły roboczej, należy ustanowić zastrzeżenie o możliwości pomiaru wielkości pomocy w stosunku do inwestycji albo na podstawie kosztów inwestycji albo na bazie kosztów nowych miejsc pracy związanych z przeprowadzeniem projektu inwestycyjnego.

- (16) W świetle umowy Światowej Organizacji Handlu (WTO) dotyczącej subsydiów i kryteriów wyrównawczych ⁽⁷⁾, niniejsze rozporządzenie nie uruchamia pomocy eksportowej lub pomocy celem faworyzowania produktów krajowych nad produktami importowanymi. Pomoc na pokrycie kosztów uczestnictwa w targach handlowych, bądź szkoleniach lub też kosztów usług konsultingowych potrzebnych do wypromowania nowego produktu lub wypromowania produktu już istniejącego ale na nowym rynku nie stanowi zwykle pomocy eksportowej.
- (17) Biorąc pod uwagę potrzebę znalezienia stanu równowagi pomiędzy zminimalizowaniem zachwiania równowagi konkurencyjnej we wspomaganych branżach oraz celami niniejszego rozporządzenia, rozporządzenie to nie będzie uruchamiać subwencji dla pomocy indywidualnej przekraczającej ustaloną kwotę maksymalną, bez względu na to, czy jest ona przyznana w ramach programu pomocy uruchomionej dzięki niniejszemu rozporządzeniu czy też nie.
- (18) Aby upewnić się, że pomoc jest niezbędna i będzie zachowywać się jako czynnik pobudzający do rozwoju pewnych działań, niniejsze rozporządzenie nie powinno uruchamiać pomocy dla czynności, w które beneficjent jest już w warunkach rynkowych zaangażowany.
- (19) Niniejsze rozporządzenie nie powinno uruchamiać pomocy, będącej częścią większego pakietu form pomocowych państwa, w tym pomocy udzielanej przez władze ogólnopaństwowe, regionalne lub lokalne lub przyznanej przy wsparciu Wspólnoty, przy czym koszty pierwszorzędne powinny być takie same jak wtedy, gdy ta skumulowana kwota przekracza próg ustalony w niniejszym rozporządzeniu.
- (20) Aby zapewnić przejrzystość i efektywny monitoring zgodnie z Artykułem 3 rozporządzenia (WE) Nr 994/98 uważa się za właściwe ustanowienie standardowego formatu, w jakim państwa członkowskie będą dostarczać Komisji zbiorcze informacje, w celu ich opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* kiedy tylko, stosownie do niniejszego rozporządzenia, program pomocy zostanie uruchomiony lub też przyznana zostanie pomoc indywidualna poza takim programem. Z tych samych powodów uważa się za właściwe ustanowienie reguł dotyczących prowadzenia przez państwa członkowskie rejestrów dotyczących pomocy uruchomionej na mocy niniejszego rozporządzenia. Jeśli chodzi o raporty roczne, które państwa członkowskie mają składać Komisji, uważa się za właściwe aby Komisja ustanowiła określone wymagania w tym, mając na względzie powszechną dostępność niezbędnych środków technicznych, dotyczące informacji w formie skomputeryzowanej.
- (21) Zważywszy na doświadczenie Komisji w tej materii, a w szczególności częstotliwość, z jaką Komisja musi poddawać rewizji politykę pomocową państw, stosownym będzie ograniczenie okresu stosowania niniejszego rozporządzenia. W przypadku, gdy rozporządzenie utraci ważność i nie zostanie ono przedłużone, programy pomocowe już uruchomione na mocy tego rozporządzenia będą uruchomione jeszcze przez okres sześciu miesięcy.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

⁷ Dz.U. nr L 336, z 23.12.1994, str.156

Artykuł 1

Zakres

1. Nie naruszając praw wynikających ze szczególnych rozporządzeń i dyrektyw Wspólnoty zgodnych z Traktatem Wspólnoty Europejskiej, zarządzających przyznawaniem pomocy państwa w określonych branżach gospodarki, bez względu na to, czy są one bardziej czy mniej restrykcyjne od niniejszego rozporządzenia, rozporządzenie to stosuje się do przyznawania pomocy dla małych i średnich przedsiębiorstw we wszystkich branżach.
2. Niniejsze rozporządzenie nie stosuje się w przypadku:
 - (a) działalności związanej z produkcją, przetwarzaniem i marketingiem produktów o których mowa w Załączniku I do Traktatu;
 - (b) pomocy udzielanej dla działalności związanej z eksportem, a mianowicie pomocy związanej bezpośrednio z ilością eksportowanych produktów, ustanowieniem i obsługą sieci dystrybucji lub wydatkami bieżącymi działalności eksportowej;
 - (c) pomocy uwarunkowanej użyciem towarów produkcji rodzimej ponad towarami importowanymi.

Artykuł 2

Definicje

Dla celów niniejszego rozporządzenia:

- (a) pojęcie ‘pomoc’ będzie oznaczać jakiegokolwiek przedsięwzięcie wypełniające wszystkie kryteria sformułowane w Artykule 87 ust. 1 Traktatu;
- (b) pojęcie ‘małe i średnie przedsiębiorstwa’ będzie oznaczać przedsiębiorstwa w formie zdefiniowanej w Załączniku I;
- (c) pojęcie ‘inwestycja w aktywa trwałe’ będzie oznaczać inwestycję w fizyczne aktywa trwałe związane z tworzeniem nowego przedsiębiorstwa, rozszerzeniem istniejącego przedsiębiorstwa lub zaangażowaniem w działalność wymagającą fundamentalnej zmiany w wytwarzanym produkcie lub procesie produkcyjnym istniejącego przedsiębiorstwa (w szczególności poprzez racjonalizację, dywersyfikację produkcji lub modernizację). Inwestycja w aktywa trwałe podjęta w formie przejęcia przedsiębiorstwa, które zostało zamknięte lub które zostałyby zamknięte jeśli nie zostałyby kupione będzie również uważane za inwestycję w aktywa trwałe;
- (d) pojęcie ‘inwestycja w aktywa niematerialne’ będzie oznaczać inwestycję w transfer technologii poprzez nabycie praw patentowych, licencji, know-how lub nieopatentowanej wiedzy technicznej.
- (e) pojęcie ‘natężenia wielkości pomocy brutto’ będzie oznaczać kwotę pomocy wyrażoną jako procentowy udział kosztów pierwszorzędnych projektu. Wszelkie zastosowane wartości będą wielkościami przed potrąceniem podatków bezpośrednich. W przypadkach, gdy pomoc udzielana jest w formie innej niż subwencja, kwota pomocy będzie wyrażona jako subwencyjny ekwiwalent pomocy. Pomoc wypłacana w ratach będzie zdyskontowana do wartości w momencie udzielenia subwencji. Stopa procentowa zastosowana do celów dyskontowych oraz do wyliczenia kwoty pomocy w przypadku

pożyczki na warunkach ulgowych będzie stopą bazową stosowaną w momencie przyznania subwencji;

- (f) pojęcie ‘natężenia wielkości pomocy netto’ będzie oznaczać kwotę pomocy pomniejszoną o wielkość podatku, wyrażoną jako procent kosztów pierwszorzędnych projektu;
- (g) pojęcie ‘liczby pracowników’ będzie oznaczać liczbę rocznych jednostek roboczych (RJR), to jest liczbę pracowników zatrudnionych na pełnych etatach w ciągu jednego roku wraz z pracownikami zatrudnionymi na niepełnych etatach oraz pracownikami sezonowymi, które wyrażają się ułamkowymi częściami jednostek RJR.

Artykuł 3

Warunki uruchomienia pomocy

1. Pomoc indywidualna przyznawana poza jakimkolwiek programem ale spełniająca wszystkie warunki stawiane w niniejszym rozporządzeniu jest zgodna z zasadami wspólnego rynku w rozumieniu Artykułu 87 ust. 3 Traktatu i zostaje zwolniona z wymogu formalnego powiadomienia określonego w Artykule 88 ust. 3 Traktatu pod warunkiem, że wyraźnie nawiązuje ona do niniejszego rozporządzenia, dzięki zamieszczeniu jej tytułu i wzmianki o niej w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.
2. Programy pomocowe spełniające wszystkie warunki niniejszego rozporządzenia będą zgodne z zasadami wspólnego rynku w rozumieniu Artykułu 87 ust. 3 i zostaje zwolniona z wymogu formalnego powiadomienia określonego w Artykule 88 ust. 3 Traktatu pod warunkiem, że:
 - (a) każda pomoc, która mogłaby być przyznana w ramach tego programu pomocowego spełnia wszystkie warunki niniejszego rozporządzenia;
 - (b) program wyraźnie powołuje się na do niniejszego rozporządzenia, dzięki zamieszczeniu jego tytułu i wzmianki o nim w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.
3. Pomoc przyznana zgodnie z programem o którym mowa w ustępie 2 będzie zgodna z zasadami wspólnego rynku w rozumieniu Artykułu 87 ust. 3 Traktatu i zostają zwolnione z wymogu formalnego powiadomienia określonego w Artykule 88 ust. 3 Traktatu pod warunkiem, że przyznawana pomoc bezpośrednio spełnia wszystkie warunki niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Inwestycja

1. Pomoc przeznaczona na inwestycję w aktywa trwałe i aktywa niematerialne wewnątrz i na zewnątrz Wspólnoty jest zgodna z zasadami wspólnego rynku w rozumieniu Artykułu 87 ust. 3 Traktatu i zostaje zwolniona z wymogu formalnego powiadomienia określonego w Artykule 88 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełnia warunki przedstawione w ustępach od 2 do 6.

2. Natężenie wielkości pomocy brutto nie przekroczy:
 - (a) 15% w przypadku małych przedsiębiorstw;
 - (b) 7,5% w przypadku średnich przedsiębiorstw.

3. W przypadku, gdy inwestycja ma miejsce w obszarach, które kwalifikują się do pomocy regionalnej, natężenie wielkości pomocy nie przekroczy pułapu regionalnej pomocy inwestycyjnej określonej w planie zatwierdzonym przez Komisję dla każdego państwa członkowskiego o więcej niż:
 - (a) 10 punktów procentowych brutto na obszarach, do których odnosi się Artykuł 87 ust. 3 lit. c) Traktatu pod warunkiem, że ogólne natężenie wielkości pomocy netto nie przekroczy 30% lub
 - (b) 15 punktów procentowych brutto na obszarach, do których odnosi się Artykuł 87 ust. 3 lit. a) Traktatu pod warunkiem, że ogólne natężenie wielkości pomocy netto nie przekroczy 75%

Wyższe pułapy pomocy regionalnej mają zastosowanie tylko wtedy, jeżeli pomoc jest przyznana pod warunkiem, że inwestycja będzie utrzymywana w regionie odbiorcy pomocy przez okres co najmniej pięciu lat, a wkład beneficjanta w jej finansowanie wyniesie co najmniej 25%.

4. Pułapy ustalone w ustępach 2 i 3 stosują się do natężenia pomocy obliczonej albo jako procent kosztów pierwszorzędnych inwestycji, albo jako procent kosztów wynagrodzeń za pracę przy przeprowadzeniu inwestycji (pomoc dla tworzenia miejsc pracy) albo jako ich kombinacja pod warunkiem, że pomoc nie przekroczy najbardziej korzystnej kwoty będącej wynikiem zastosowania którejkolwiek metody obliczania.

5. W przypadkach, gdy wielkość pomocy jest obliczana na podstawie kosztów inwestycji, koszty pierwszorzędne inwestycji w aktywa trwałe będą kosztami związanymi z inwestycją w grunty, budynki, maszyny i urządzenia. Jeśli chodzi o branżę transportową, nie licząc taboru kolejowego, środki transportu i urządzenia transportowe nie będą uwzględnione w kosztach pierwszorzędnych. Za koszty pierwszorzędne inwestycji w aktywa niematerialne będzie się uważać koszty nabycia technologii.

6. W przypadkach, gdy wielkość pomocy jest obliczana na podstawie tworzonych miejsc pracy, kwota wielkości pomocy wyrazi się jako procent kosztów wynagrodzeń w okresie dwóch lat, związanych z liczbą miejsc pracy utworzonych pod następującymi warunkami:
 - (a) tworzenie miejsc pracy będzie związane z przeprowadzeniem projektu inwestycji w aktywa trwałe i niematerialne. Miejsca pracy zostaną utworzone w okresie trzech lat od daty zakończenia inwestycji;
 - (b) projekt inwestycyjny doprowadzi do wzrostu liczby zatrudnionych w rozważanym przedsiębiorstwie, w porównaniu ze średnią za poprzednie dwanaście miesięcy oraz
 - (c) utworzona wielkość zatrudnienia będzie utrzymana przez okres co najmniej pięciu lat.

Artykuł 5

Doradztwo oraz inne usługi i działania

Spełniająca poniższe warunki pomoc przeznaczona dla małych i średnich przedsiębiorstw, będzie zgodna z zasadami wspólnego rynku w rozumieniu Artykułu 87 ust. 3 Traktatu i zostaje zwolniona z wymogu formalnego powiadomienia określonego w Artykule 88 ust. 3 Traktatu. W przypadku, gdy wydatkowana jest ona na:

- (a) usługi świadczone przez doradców zewnętrznych, wielkość pomocy brutto nie przekroczy 50% wartości kosztów tych usług. Usługi o których mowa nie będą działaniami o charakterze trwałym lub okresowym, nie będą też związane ze zwykłymi nakładami operacyjnymi przedsiębiorstwa, takimi jak rutynowe usługi dotyczące doradztwa podatkowego, regularne usługi prawne lub usługi reklamowe;
- (b) udział w targach i wystawach, wielkość pomocy brutto nie przekroczy 50% wartości dodatkowych kosztów poniesionych na wynajem, ustawienie i prowadzenie stoiska. Uruchomienie pomocy na te cele będzie miało miejsce tylko w przypadku pierwszego uczestnictwa przedsiębiorstwa w konkretnych targach czy wystawie.

Artykuł 6

Pomoc indywidualna w dużych kwotach

Niniejsze rozporządzenie nie uruchomi subwencji z tytułu pomocy indywidualnej w przypadku, gdy osiągnięty zostanie jeden z poniższych progów:

- (a) ogólna kwota kosztów pierwszorzędnych całego projektu wyniesie co najmniej 25.000.000 EURO oraz
 - (i) na obszarach, które nie kwalifikują się do pomocy regionalnej, natężenie wielkości pomocy brutto wynosi co najmniej 50% pułapu określonego w artykule 4 ust.2;
 - (ii) obszarach, które kwalifikują się do pomocy regionalnej, natężenie wielkości pomocy netto wynosi co najmniej 50% pułapu pomocy netto, jak to zostało ustalone w planie pomocy regionalnej dla rozważanego obszaru; lub
- (b) ogólna kwota pomocy brutto wynosi co najmniej 15.000.000 EURO.

Artykuł 7

Potrzeba uruchomienia pomocy

Niniejsze rozporządzenie uruchomi pomoc jeszcze przed rozpoczęciem pracy nad wspomagany projekt tylko w przypadku, gdy:

- wniosek o przyznanie pomocy zostanie przekazany państwu członkowskiemu przez beneficjanta lub
- państwo członkowskie przyjęło postanowienia prawne ustanawiające legalne prawo do uzyskania pomocy zgodnie z obiektywnymi kryteriami i bez potrzeby dalszego uznania potrzeby pomocy przez to państwo członkowskie.

Artykuł 8

Kumulacja

1. Ustalone w artykułach 4, 5 i 6 pałapy pomocy stosują się bez względu na to, czy wspomagany projekt finansowany jest całkowicie ze środków państwa, czy też jest częściowo finansowany przez Wspólnotę.
2. Pomoc zwolniona na mocy niniejszego rozporządzenia nie będzie kumulowana z żadną inną pomocą państwa w rozumieniu Artykułu 87 ust. 1 Traktatu ani też z innymi źródłami finansowymi Wspólnoty w odniesieniu do tych samych kosztów wskazanych, jeżeli wynikiem tej kumulacji byłoby przekroczenie natężenia pomocy powyżej wartości ustalonych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 9

Przejrzystość i monitorowanie

1. W przypadku wdrażania programu pomocy lub też przyznania pomocy indywidualnej poza jakimkolwiek programem uruchomionym na mocy niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie przekażą Komisji w ciągu 20 dni roboczych, z zamiarem opublikowania go w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, podsumowanie informacji dotyczącej tego rodzaju programu pomocy lub pomocy indywidualnej zgodnie z modelem przedstawionym w Załączniku II.
2. Państwa członkowskie będą przetrzymywać szczegółowe rejestry programów pomocowych uruchomionych na mocy niniejszego rozporządzenia, pomocy indywidualnej udzielonej zgodnie z tymi programami oraz pomocy indywidualnej uruchomionej na mocy niniejszego rozporządzenia, a przyznanej poza istniejącymi programami pomocowymi. Rejestry te zawierać będą wszelkie informacje niezbędne do ustalenia, że przedstawione w niniejszym rozporządzeniu warunki uruchomienia, w tym informacje dotyczące statusu przedsiębiorstwa jako SME, zostały spełnione. Państwa członkowskie będą przetrzymywać szczegółowe rejestry dotyczące pomocy indywidualnej przez 10 lat od daty jej przyznania, jeśli zaś chodzi o program pomocowy – przez 10 lat od dnia, w którym przyznana została ostatnia pomoc indywidualna w ramach tego programu. Na pisemny wniosek Komisji państwo członkowskie przekaże jej w ciągu 20 dni roboczych lub w ciągu takiego dłuższego okresu czasu, jaki zostanie ustalony we wniosku, wszelkie informacje jakie Komisja uzna za niezbędne do oszacowania, czy warunki określone w niniejszym rozporządzeniu zostały spełnione.
3. Państwa członkowskie sporządzą raport dotyczący zastosowania niniejszego rozporządzenia w każdym roku kalendarzowym lub jego części, w których rozporządzenie to obowiązywało, w formie przedstawionej w Załączniku III, także w formie skomputeryzowanej. Państwa członkowskie przekażą ten raport Komisji nie później niż w trzy miesiące po upływie okresu, którego ten raport dotyczy.

Artykuł 10

Uzyskanie mocy obowiązującej i okres obowiązywania

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie 20 dnia po dacie opublikowania go w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Rozporządzenie pozostaje w mocy do dnia 31 grudnia 2006 roku.

2. Programy pomocowe zwolnione na mocy niniejszego rozporządzenia pozostaną zwolnione w ciągu 6-miesięcznego okresu dostosowawczego po upływie okresu obowiązywania.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 stycznia 2001 roku.

W imieniu Komisji
Mario MONTI
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Definicja małych i średnich przedsiębiorstw

(Wyciąg z zalecenia Komisji 96/280/WE z dnia 3 kwietnia 1996 roku, dotyczącego definicji małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. WE nr L 107, z 30.4.1996, str. 4))

Artykuł 1

1. Małe i średnie przedsiębiorstwa, zwane dalej „SME”, definiuje się jako przedsiębiorstwa, które:
 - zatrudniają mniej niż 250 pracowników
 - jedno z dwojga:
 - ich roczne obroty nie przekraczają 40 milionów EURO lub
 - ich suma bilansowa nie przekracza 27 milionów EURO
 - dostosowują się do kryterium niezależności, zgodnie z definicją w ustępie 3.
2. Tam, gdzie potrzebne jest rozróżnienie pomiędzy przedsiębiorstwami małymi i średnimi, „małe przedsiębiorstwo” definiuje się jako przedsiębiorstwo,:
 - które zatrudnia mniej niż 50 pracowników
 - jedno z dwojga:
 - jego roczne obroty nie przekraczają 7 milionów EURO lub
 - jego suma bilansowa nie przekracza 5 milionów EURO
 - dostosowują się do kryterium niezależności, zgodnie z definicją w ustępie 3.
3. Przedsiębiorstwa niezależne to takie, których 25 lub więcej procent kapitału bądź praw głosu nie znajduje się w posiadaniu jednej firmy lub w posiadaniu większej liczby firm wspólnie, których nie obejmuje definicja SME lub definicja małego przedsiębiorstwa. Proóg ten można przekroczyć w następujących dwóch przypadkach:
 - jeżeli przedsiębiorstwo znajduje się w posiadaniu korporacji prawa publicznego, spółek typu ‘venture capital’ lub inwestorów instytucjonalnych przy założeniu, że nikt nie pełni indywidualnej czy też zbiorowej kontroli nad przedsiębiorstwem;
 - jeżeli kapitał jest do tego stopnia rozdrobniony, iż nie można określić, kto jest jego właścicielem oraz jeżeli przedsiębiorstwo oświadcza, iż można w sposób prawnie uzasadniony przyjąć, że kapitał ten nie jest w posiadaniu jednej firmy lub większej liczby firm wspólnie w 25% lub więcej, nie obejmuje go definicja SME lub definicja małego przedsiębiorstwa.
4. Dla obliczenia progów o których mowa w ustępach 1 i 2 niezbędnym jest skumulowanie odpowiednich danych liczbowych dotyczących przedsiębiorstwa-beneficjanta oraz wszystkich przedsiębiorstw, które ono pośrednio lub bezpośrednio kontroluje dzięki posiadaniu 25 lub więcej procent kapitału bądź praw głosu.

5. Tam, gdzie niezbędnym jest wyróżnienie mikroprzedsiębiorstwa spośród innych SME, definiuje się je jako przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 10 pracowników.
6. W przypadku, gdy na koniec okresu obrachunkowego dane dotyczące przedsiębiorstwa przekraczają lub spadają poniżej określonych wyżej progu zatrudnienia lub pułapu finansowego, osiągnięcie lub strata statusu „SME”, „małego przedsiębiorstwa”, „średniego przedsiębiorstwa” czy też „mikroprzedsiębiorstwa” nastąpi tylko wtedy, jeśli zjawisko to powtórzy się w ciągu dwóch kolejnych lat.
7. Liczba zatrudnionych osób odpowiada liczbie „rocznych jednostek roboczych” (RJR), to jest liczbie pracowników zatrudnionych na pełnych etatach w ciągu jednego roku wraz z liczbą pracowników zatrudnionych na niepełnych etatach oraz liczbą pracowników sezonowych, które wyrażają się ułamkowymi częściami jednostek RJR. Rokiem bazowym, który jest w tym wypadku brany pod uwagę, jest ostatni zatwierdzony okres obrachunkowy.
8. Za obrót progowy oraz progową sumę bilansową uważa się wielkości osiągnięte na koniec ostatniego, 12-miesięcznego, zatwierdzonego okresu obrachunkowego. W przypadku przedsiębiorstw nowopowstałych, których rachunki nie zostały jeszcze zatwierdzone, należy zastosować progi oparte na godnych zaufania oszacowaniach dokonanych w ciągu roku finansowego.

ZAŁĄCZNIK II

Formularz informacji podsumowującej, jaki należy przekazać w przypadku wdrożenia programu pomocy uruchomionej na mocy niniejszego rozporządzenia oraz w przypadku przyznania poza jakimkolwiek programem pomocy indywidualnej uruchomionej na mocy niniejszego rozporządzenia

Informacja podsumowująca pomoc państwową, przyznaną na mocy rozporządzenia Komisji (WE) Nr 70/2001

Informacja którą należy podać	Uwagi wyjaśniające
Państwo członkowskie	
Region	Podać nazwę regionu w przypadku, gdy zostaje przyznana przez władze regionalne
Nazwa programu pomocowego lub nazwa firmy otrzymującej pomoc indywidualną	Podać nazwę programu pomocowego, a w przypadku pomocy indywidualnej – nazwę firmy-beneficjanta. W tym ostatnim przypadku nie ma potrzeby tworzenia później raportu rocznego!
Podstawa prawna	Wskazać precyzyjnie podstawę prawną w danym kraju dotyczącą programu pomocowego lub pomocy indywidualnej
Planowane w ramach programu roczne nakłady lub ogólna kwota przyznanej firmie pomocy indywidualnej	Kwoty powinny zostać podane w euro lub, jeśli to potrzebne, w walucie danego państwa. W przypadku programu pomocowego: wskazać roczną ogólną kwotę nakładów przewidzianych w budżecie lub szacowanych rocznych strat podatkowych dla państwa z tytułu wszystkich instrumentów pomocowych zawartych w programie. W przypadku przyznania pomocy indywidualnej: wskazać roczną ogólną kwotę pomocy / strat podatkowych. Jeśli to potrzebne określić też, przez ile lat pomoc będzie ratalnie wypłacana lub przez ile lat ponoszone będą straty podatkowe. Jeśli chodzi o gwarancje, w obu przypadkach określić kwoty (maksymalne) gwarantowanych pożyczek
Maksymalne natężenie pomocy	Określić maksymalne natężenie pomocy lub maksymalną kwotę pomocy przypadającą na wskazaną pozycję
Data wdrożenia	Określić datę od której przyznana może zostać pomoc w ramach programu lub datę przyznania pomocy indywidualnej
Okres trwania programu lub przyznania pomocy indywidualnej	Określić datę (miesiąc i rok), do której może zostać przyznana pomoc w ramach programu lub w przypadku pomocy indywidualnej oraz, jeśli to potrzebne, oczekiwaną datę (miesiąc i rok) wypłacenia ostatniej raty
Cel przyznania pomocy	Jest oczywiste, że celem podstawowym jest pomoc dla SME. Obszar ten daje możliwość wskazania dalszych (pobocznych) celów (np. czy chodzi tylko o małe przedsiębiorstwa, czy też o SME; czy chodzi o pomoc inwestycyjną, czy doradczą)

<p>Branże gospodarki, których dotyczy pomoc:</p> <p>☐ Wszystkie branże</p> <p>lub</p> <p>☐ Górnictwo węglowe</p> <p>☐ Wszystkie branże wytwórcze</p> <p>lub</p> <p>☐ Huty stali</p> <p>☐ Przemysł stoczniowy</p> <p>☐ Włókna syntetyczne</p> <p>☐ Przemysł samochodowy</p> <p>☐ Inne branże wytwórcze</p> <p>☐ Wszystkie branże usługowe</p> <p>lub</p> <p>☐ Usługi transportowe</p> <p>☐ Usługi finansowe</p> <p>☐ Inne usługi</p> <p>Uwagi:</p>	<p>Należy dokonać wyboru z listy</p>
<p>Nazwa i adres instytucji przyznającej pomoc</p>	
<p>Inne informacje</p>	

ZAŁĄCZNIK III

Formularz raportu okresowego, który należy przekazać Komisji

Forma raportu rocznego dotyczącego programów pomocowych uruchomionych na podstawie przepisu uruchomienia grupowego przyjętego stosownie do Artykułu 1 rozporządzenia Rady (WE) Nr 994/98

Nakazuje się aby państwa członkowskie stosowały przedstawioną poniżej formę do sporządzenia, zgodnie z przepisem uruchomienia grupowego, wymaganego przez Komisję raportu przyjętego na podstawie rozporządzenia Rady (WE) Nr 994/98.

Raporty powinny być ponadto przekazywane w formie komputerowej.

Informacje wymagane w przypadku wszystkich programów pomocowych uruchomionych na podstawie przepisu uruchomienia grupowego przyjętego stosownie do Artykułu 1 rozporządzenia Rady (WE) Nr 994/98.

1. Nazwa programu pomocowego.
2. Stosowany przez Komisję przepis uruchomienia grupowego
3. Nakłady

Dla każdego narzędzia pomocy, zarówno w ramach programu, jak i pomocy indywidualnej (np. subwencji, niskoprocentowanej pożyczki itd.) należy podać osobną kwotę. Kwoty te należy przedstawiać w euro lub, jeśli to potrzebne, w walucie danego państwa. Należy podać roczne straty podatkowe dla państwa. Jeśli dokładne liczby nie są znane, należy podać kwoty szacunkowe.

Powyższe kwoty nakładów powinny być przekazywane na następującej podstawie:

w przypadku roku poddanego badaniu należy podać, oddzielnie dla każdego narzędzia pomocy w ramach programu (np. subwencji, niskoprocentowanej pożyczki itd.), co następuje:

- 3.1. kwoty zaangażowane, (szacowane) straty podatkowe dla państwa lub inne zaniechane przychody, dane o gwarancjach itd. dotyczące nowych projektów, które mają być wspomagane. W przypadku programów gwarancyjnych należy podać ogólną kwotę wydanych nowych gwarancji;
- 3.2. kwoty faktycznych płatności, (szacowane) straty podatkowe dla państwa lub inne zaniechane przychody, dane o gwarancjach itd. dla bieżących i nowych projektów. W przypadku programów gwarancyjnych należy podać: ogólną kwotę niezrealizowanych gwarancji, dochody z tytułu premii, kwoty odzyskane, wypłacone odszkodowania, wynik operacyjny programu w badanym roku;
- 3.3. liczbę wspomaganych nowych projektów;

- 3.4. szacowaną ogólną liczbę miejsc pracy, powstałych lub utrzymywanych dzięki nowym projektom (jeśli należy ją podawać);
- 3.5. szacowaną ogólną kwotę inwestycji, wspomaganych dzięki nowym projektom;
- 3.6. strukturę regionalną kwot z punktu 3.1, albo z podziałem na regiony zgodnie z definicją NUTS ⁽⁸⁾ poziom 2 albo zgodnie z poniższą listą albo dla regionów z Artykułu 87 ust. 3 lit. a), dla regionów z Artykułu 87 ust. 3 lit. c) i dla regionów nie wspomaganych.
- 3.7. strukturę branżową kwot z punktu 3.1 według branż firm-beneficjentów działań (jeśli pomoc dotyczy więcej niż jednej branży, należy podać udział każdej z branż w całości pomocy):
- Górnictwo węglowe
 - branże wytwórcze
w tym:
 - Przemysł stalowy
 - Przemysł stoczniowy
 - Przemysł włókien syntetycznych
 - Przemysł samochodowy
 - Inne branże wytwórcze (należy wymienić)
 - branże usługowe
w tym:
 - Usługi transportowe
 - Usługi finansowe
 - Inne usługi (należy wymienić)
4. Pozostałe informacje i uwagi.

⁸ NUTS to w WE terminologia jednostek terytorialnych dla celów statystycznych.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) Nr 68/2001
z dnia 12 stycznia 2001 roku
w sprawie zastosowania artykułów 87 i 88 Traktatu o Wspólnocie Europejskiej do
pomocy na cele szkoleniowe

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 roku o zastosowaniu artykułów 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do pewnych kategorii horyzontalnej pomocy państwa ⁽¹⁾, a w szczególności lit. a)(iv) artykułu 1 ust.1 tegoż rozporządzenia,

po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 994/98 upoważnia Komisję do oświadczenia, zgodnie z artykułem 87 Traktatu, że w pewnych okolicznościach pomoc na cele szkoleniowe jest zgodna z zasadami wspólnego rynku i nie podlega wymogowi formalnego powiadomienia z artykułu 88 ust. 3 Traktatu.
- (2) W przypadku wielu decyzji dotyczących pomocy na cele szkoleniowe, Komisja stosowała artykuły 87 i 88 Traktatu określiła również kierunek postępowania w tym zakresie, ostatnio w wytycznych Wspólnoty dotyczących pomocy na cele szkoleniowe ⁽³⁾. W świetle dużego doświadczenia jakie posiada Komisja w stosowaniu tych artykułów w problemach dotyczących pomocy na cele szkoleniowe właściwym jest, z punktu widzenia zapewnienia odpowiedniego nadzoru i uproszczenia administracji, ale bez osłabienia monitoringu ze strony Komisji, aby Komisja użyła swych uprawnień nadanych jej na mocy rozporządzenia (WE) nr 994/98.
- (3) Dla ustanowienia przejrzystego i konsekwentnego kierunku postępowania dla wszystkich branż uważa się za właściwe, aby zakres niniejszego rozporządzenia był jak najszerszy i obejmował branżę rolną, rybołówstwo i hydroponikę.
- (4) Niniejsze rozporządzenie nie stanowi przeszkody aby formalnie powiadomić o pomocy przyznawanej na cele szkoleniowe przez państwa członkowskie. Powiadomienie takie będą podlegać ocenie Komisji, w szczególności w świetle kryteriów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu lub też zgodnie z odpowiednimi wytycznymi i kompetencjami Wspólnoty, jeśli takie wytyczne i kompetencje istnieją. Tak jest obecnie w przypadku działań związanych z produkcją, przetwarzaniem i marketingiem produktów podanych w Załączniku 1 do Traktatu oraz w przypadku branży transportu morskiego. Kompetencje dotyczące pomocy na cele szkoleniowe zostaną zniesione od

¹ Dz.U. WE nr L 142, z 14.05.1998, str. 1

² Dz.U. WE nr C 89, z 28.03.2000, str. 8

³ Dz.U. WE nr C 343, z 11.11.1998, str. 10

daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, ponieważ zostaną one zastąpione przez warunki tego rozporządzenia.

- (5) Dla przejrzystości należy przywołać, że zgodnie z punktem drugim artykułu 51 ust.1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 roku, dotyczącego wsparcia rozwoju terenów wiejskich ze strony Europejskiego Rolnego Funduszu Doradczo-Gwarancyjnego (ERFDG) oraz wnosząc poprawki i uchylając niektóre rozporządzenia ⁽⁴⁾, artykuły 87 i 89 Traktatu nie mają zastosowania do wkładów finansowych przekazywanych przez państwa członkowskie na realizację przedsięwzięć pod warunkiem wsparcia Wspólnoty dla szkoleń zgodnie z artykułem 9 wspomnianego rozporządzenia.
- (6) Dla zachowania przejrzystości należy podkreślić, że rozporządzenie to znajduje zastosowanie dla przedsięwzięć szkoleniowych które tworzą pomoc państwa w rozumieniu artykułu 87 ust. 1 Traktatu. Wiele przedsięwzięć szkoleniowych nie jest objętych tym artykułem, tworzą jednak przedsięwzięcia ogólne, ponieważ są one otwarte dla wszystkich firm we wszystkich branżach bez uprzywilejowania którejkolwiek z nich oraz bez szczególnych pełnomocnictw dla władz wprowadzających dane przedsięwzięcie, np. ogólne systemy podatkowe stymulujące koniunkturę, takie jak automatyczne ulgi podatkowe dostępne dla firm dokonujących inwestycji w szkolenie pracownika. Inne przedsięwzięcia szkoleniowe nie znajdują się w zakresie obowiązywania artykułu 87 ust. 1 Traktatu, ponieważ przynoszą one bezpośrednią korzyść ludziom wszędzie i nie faworyzują tylko niektórych firm lub branż. Przykłady tego są następujące: kształcenie i szkolenie początkowe (takie jak systemy praktyk w zawodzie czy szkolenia jednodniowe); szkolenia przysposabiające lub przekwalifikowujące dla bezrobotnych, w tym system tego typu szkoleń w firmach; przedsięwzięcia skierowane bezpośrednio do pracowników czy nawet pewnych kategorii pracowników, dające im możliwość uczestnictwa w szkoleniu nie związanym z firmą, czy nawet branżą, w której pracują w danym momencie (np. 'rachunek szkoleniowy' (ang. learning account)). Z drugiej strony należy przywołać, że wkłady z funduszy branżowych, jeżeli tylko państwo czyni je obowiązkowymi, nie są traktowane jako środki prywatne ale tworzą środki państwowe w rozumieniu artykułu 87 ust. 1 Traktatu.
- (7) Niniejsze rozporządzenie uruchamia każdą pomoc spełniającą wszelkie stosowne wymagania tego rozporządzenia oraz jakikolwiek system pomocowy pod warunkiem, że każda pomoc jaka mogłaby zostać przyznana w ramach tego systemu spełnia wszelkie stosowne warunki tego rozporządzenia. Z punktu widzenia zapewnienia odpowiedniego nadzoru i uproszczenia systemu administracji, ale bez osłabienia monitoringu ze strony Komisji, systemy pomocowe i indywidualne subwencje przyznawane poza jakimikolwiek systemami pomocowymi powinny zawierać wyraźne odwołanie się do niniejszego rozporządzenia.
- (8) Aby wyeliminować różnice, które mogą spowodować zachwianie równowagi konkurencyjnej, aby ułatwić koordynację pomiędzy różnymi inicjatywami Wspólnoty i inicjatywami poszczególnych państw, dotyczącymi małych i średnich przedsiębiorstw oraz ze względu na klarowność administracyjną i niezawodność ustawową, stosowana w tym rozporządzeniu definicja „małych i średnich przedsiębiorstw” będzie analogiczna z

⁴ Dz.U. WE nr L 160, z 26.06.1999, str. 80

podaną w zaleceniu Komisji 96/280/EC z dnia 3 kwietnia 1996 roku, definicją dotyczącą małych i średnich przedsiębiorstw⁵).

- (9) Aby określić, czy pomoc jest zgodna z zasadami wspólnego rynku stosownie do niniejszego rozporządzenia niezbędnym jest wzięcie pod uwagę natężenia pomocy, a zatem wielkość tej pomocy wyrażoną jako ekwiwalent subwencji. Wyliczenie ekwiwalentu subwencji pomocowej płatnej ratalnie oraz wyliczenie kwoty pomocy w formie pożyczki udzielanej na warunkach ulgowych wymaga zastosowania stóp procentowych obowiązujących na rynku w okresie subwencji. Mając na względzie jednolite, przejrzyste i proste zastosowanie reguł pomocy państwowej, rynkowe stopy procentowe stosowane dla celów tego rozporządzenia powinny być uważane za stopy bazowe pod warunkiem, że w przypadku pożyczki na warunkach ulgowych, pożyczka ta winna być poparta standardowymi zabezpieczeniami i nie powinna pociągać za sobą nadmiernego ryzyka. Za stopy bazowe powinno się uważać te, które Komisja wyznacza okresowo na podstawie obiektywnych kryteriów i które są następnie publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* oraz w Internecie.
- (10) Szkolenia mają zwykle pozytywny efekt zewnętrzny na społeczeństwo jako całość, ponieważ rozszerzają one krąg wykwalifikowanych pracowników, którzy mogą zostać zatrudnieni przez inne firmy, poprawiają konkurencyjność gospodarki Wspólnoty oraz grają ważną rolę jeśli chodzi o strategię zatrudnienia. Z uwagi na fakt, iż firmy znajdujące się w ramach Wspólnoty z reguły nie inwestują wystarczających środków w szkolenie swych pracowników, wsparcie państwa może pomóc skorygować tę niedoskonałość rynku i dlatego też, pod pewnymi warunkami, można ją uważać za możliwą do pogodzenia z zasadami wspólnego rynku i co za tym idzie, może być ona zwolniona z obowiązku uprzedniego formalnego powiadomienia.
- (11) Aby zagwarantować, iż pomoc państwa będzie ograniczona do wielkości minimalnej, niezbędnej do osiągnięcia wyznaczonego przez Wspólnotę celu, co nie byłoby możliwe pod działaniem samych tylko sił rynkowych, dozwolone natężenia wielkości uruchamianej pomocy powinny być modyfikowane w zależności od rodzaju stosowanego szkolenia, wielkości firmy oraz jej położenia geograficznego.
- (12) Szkolenie ogólne zapewnia osiągnięcie kwalifikacji, które mogą być przydatne w wielu branżach, co wydatnie zwiększa możliwość zatrudnienia tak wyszkolonego pracownika na szeroko pojętym rynku pracy. Pomoc dla tego rodzaju szkolenia będzie powodować mniejsze zachwianie równowagi konkurencyjnej, a co za tym idzie, większe natężenie pomocy będzie można postrzegać jako możliwe do pogodzenia z zasadami wspólnego rynku i będzie ją można zwolnić z obowiązku uprzedniego formalnego powiadomienia. Z drugiej strony szkolenie specjalistyczne, które w głównym stopniu przynosi korzyści firmie powoduje większe ryzyko zachwiania równowagi konkurencyjnej co powoduje, że natężenie pomocy, które można uważać za zgodne z zasadami wspólnego rynku i które można zwolnić z obowiązku uprzedniego formalnego powiadomienia powinno być znacznie niższe.
- (13) Z uwagi na gorszą pozycję jaką mają na rynku małe i średnie przedsiębiorstwa oraz z uwagi na stosunkowo wyższe koszty jakie muszą one ponosić na inwestycje w szkolenie

⁵ Dz.U. WE nr L 107, z dnia 30.4.1996, str. 4

swych pracowników, natężenie pomocy uruchomionej na podstawie niniejszego rozporządzenia powinno być dla małych i średnich przedsiębiorstw zwiększone.

- (14) W obszarach, w których jest niesiona pomoc na podstawie artykułu 87 ust. 3 lit.a i 3 lit.c Traktatu, zapewnienie szkolenia będzie miało stosunkowo większy wpływ na sytuację zewnętrzną, ze względu na znaczne niedoinwestowanie jeśli chodzi o szkolenie oraz wyższą stopę bezrobocia w tych regionach. W konsekwencji, natężenie pomocy uruchomionej na podstawie niniejszego rozporządzenia powinno być dla tych regionów zwiększone.
- (15) Charakterystyka szkolenia w branży transportu morskiego usprawiedliwia szczególne podejście do tej branży.
- (16) Uważa się za właściwe, aby potrzeba przeznaczenia dużych kwot na programy pomocowe była indywidualnie rozpatrywana przez Komisję zanim kwoty te zostaną przyznane. Stosownie do tego, kwoty pomocy przekraczające kwotę ustaloną, która powinna zostać ustalona w wysokości 1.000000 EURO, zostają wyłączone ze uruchomienia na podstawie niniejszego rozporządzenia i pozostają przedmiotem warunków określonych w artykule 88 ust. 3 Traktatu.
- (17) Niniejsze rozporządzenie nie uruchamia pomocy będącej częścią większego pakietu form pomocowych państwa, w tym pomocy udzielanej przez władze ogólnonarodowe, regionalne i lokalne lub przyznanej przy wsparciu Wspólnoty, przy czym koszty pierwszorzędne powinny być takie same jak wtedy, gdy ta skumulowana kwota przekracza próg ustalony w tym rozporządzeniu.
- (18) Aby zapewnić przejrzystość i efektywny monitoring zgodnie z Artykułem 3 rozporządzenia (WE) Nr 994/98 uważa się za właściwe ustanowienie standardowego formatu, w jakim państwa członkowskie będą dostarczać Komisji zbiorcze informacje, w celu ich opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* kiedy tylko, stosownie do niniejszego rozporządzenia, program pomocy zostanie uruchomiony lub też przyznana zostanie pomoc indywidualna poza takim programem,. Z tych samych powodów uważa się za właściwe ustanowienie reguł dotyczących prowadzenia przez państwa członkowskie rejestrów dotyczących pomocy uruchomionej na mocy niniejszego rozporządzenia. Jeśli chodzi o raporty roczne, które państwa członkowskie mają składać Komisji, uważa się za właściwe aby Komisja ustanowiła określone wymagania w tym, mając na względzie powszechną dostępność niezbędnych środków technicznych, dotyczące informacji w formie skomputeryzowanej.
- (19) Zważywszy na doświadczenie Komisji, a w szczególności częstotliwość, z jaką Komisja musi poddawać rewizji politykę pomocową państw, stosownym będzie ograniczenie okresu stosowania niniejszego rozporządzenia. W przypadku, gdy rozporządzenie utraci ważność i nie zostanie ono przedłużone, programy pomocowe już uruchomione na mocy tego rozporządzenia będą uruchomione przez okres sześciu miesięcy.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Rozporządzenie stosuje się w przypadku przyznawania pomocy we wszystkich branżach gospodarki, obejmując działalność związaną z produkcją, przetwarzaniem i marketingiem produktów, wymienionych w Załączniku I Traktatu.

Artykuł 2

Definicje

Dla celów niniejszego rozporządzenia:

- (a) pojęcie ‘pomoc’ będzie oznaczać jakiekolwiek przedsięwzięcie spełniające wszystkie kryteria sformułowane w Artykule 87 ust. 1 Traktatu;
- (b) pojęcie ‘małe i średnie przedsiębiorstwa’ będzie oznaczać przedsiębiorstwa w formie zdefiniowanej w Załączniku I;
- (c) pojęcie ‘duże przedsiębiorstwa’ będzie oznaczać te przedsiębiorstwa, których nie obejmuje definicja ‘małych i średnich przedsiębiorstw’ określona w Załączniku I;
- (d) pojęcie ‘szkolenie specjalistyczne’ będzie oznaczać szkolenie obejmujące doskonalenie dotyczące bezpośrednio i przede wszystkim obecnej lub przyszłej sytuacji szkolonego pracownika w firmie, której udzielana jest pomoc i zapewniające mu kwalifikacje, których nie będzie on mógł wykorzystać lub też będzie mógł wykorzystać w ograniczonym stopniu w innych firmach lub innych branżach;
- (e) pojęcie ‘szkolenie ogólne’ będzie oznaczać szkolenie obejmujące doskonalenie nie dotyczące wyłącznie lub przede wszystkim obecnej lub przyszłej sytuacji szkolonego pracownika w firmie, której udzielana jest pomoc. Szkolenie to będzie mu jednak zapewniać takie kwalifikacje, które w wielkiej mierze będzie on mógł wykorzystać w innych firmach lub innych branżach, co wydatnie zwiększy możliwość zatrudnienia tak wyszkolonego pracownika na szeroko pojętym rynku pracy. Szkolenie będzie uznane za ‘ogólne’ jeśli, na przykład:
 - będzie ono organizowane wspólnie przez różne, niezależne od siebie przedsiębiorstwa lub gdy z tego szkolenia będą korzystać pracownicy różnych przedsiębiorstw,
 - będzie ono uznane, zatwierdzone i ratyfikowane przez władze lub organizacje publiczne lub przez inne organizacje lub instytucje, którym państwo członkowskie lub Wspólnota przyznały odpowiednie pełnomocnictwa.
- (f) pojęcie ‘natężenia wielkości pomocy’ oznacza całkowitą kwotę pomocy wyrażoną jako procentowy udział pierwszorzędných kosztów projektu. Wszelkie stosowane wartości będą wielkościami przed potrąceniem podatków bezpośrednich. W przypadkach, gdy pomoc udzielana jest w formie innej niż subwencja, kwota pomocy będzie wyrażona jako subwencyjny ekwiwalent pomocy. Pomoc wypłacana w ratach będzie zdyskontowana do wartości w momencie przyznania subwencji. Stopa procentowa zastosowana do celów dyskontowych oraz do wyliczenia kwoty pomocy w przypadku pożyczki na warunkach ulgowych będzie stopą bazową stosowaną w momencie przyznania subwencji;
- (g) pojęcie ‘pracownika poszkodowanego’ oznacza:
 - każdą młodą osobę poniżej 25 roku życia, która nie uzyskała wcześniej swego pierwszego regularnie opłacanego zatrudnienia,

- każdą osobę o poważnym stopniu inwalidztwa, będącego wynikiem fizycznego, psychicznego lub psychologicznego uszkodzenia, która jest jednak w stanie podjąć pracę,
- każdego pracownika będącego imigrantem, który przenosi się lub przenosił w ramach Wspólnoty lub też uzyskał prawo pobytu w krajach Wspólnoty i może podjąć pracę, a który jednak potrzebuje szkolenia zawodowego i/lub szkolenia językowego,
- każdą osobę, która chce ponownie podjąć życie zawodowe po co najmniej trzyletniej przerwie, a w szczególności każdą osobę, która porzuciła pracę na skutek trudności z pogodzeniem życia zawodowego z życiem rodzinnym, przez pierwszych sześć miesięcy po rekrutacji,
- każdą osobę, która ukończyła 45 rok życia, która nie osiągnęła wykształcenia średniego lub jego ekwiwalentu,
- każdą osobę niezatrudnioną przez długi okres czasu, to jest każdą osobę która pozostawała bez zatrudnienia przez 12 kolejnych miesięcy, przez pierwszych sześć miesięcy po rekrutacji.

Artykuł 3

Warunki uruchomienia pomocy

1. Pomoc indywidualna przyznawana poza jakimkolwiek programem ale spełniająca wszystkie warunki stawiane w niniejszym rozporządzeniu jest zgodna z zasadami wspólnego rynku w rozumieniu Artykułu 87 ust. 3 Traktatu i zostaje zwolniona z wymogu formalnego powiadomienia określonego w Artykule 88 ust. 3 Traktatu pod warunkiem, że wyraźnie nawiązuje ona do niniejszego rozporządzenia, dzięki zamieszczeniu jej tytułu i wzmianki o niej w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.
2. Programy pomocowe spełniające wszystkie warunki niniejszego rozporządzenia będą zgodne z zasadami wspólnego rynku w rozumieniu Artykułu 87 ust. 3 i zostają zwolnione z wymogu formalnego powiadomienia określonego w Artykule 88 ust. 3 Traktatu pod warunkiem, że:
 - (a) każda pomoc, która mogłaby być przyznana w ramach tego programu pomocowego spełnia wszystkie warunki niniejszego rozporządzenia;
 - (b) program wyraźnie powołuje się na niniejsze rozporządzenie, dzięki zamieszczeniu jego tytułu i wzmianki o nim w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.
3. Pomoc przyznana zgodnie z programem o którym mowa w ustępie 2 będzie zgodna z zasadami wspólnego rynku w rozumieniu Artykułu 87 ust. 3 Traktatu i zostaje zwolniona z wymogu formalnego powiadomienia określonego w Artykule 88 ust. 3 Traktatu pod warunkiem, że przyznawana pomoc bezpośrednio spełnia wszystkie warunki niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Uruchomiona pomoc na cele szkoleniowe

1. Zarówno programy pomocowe, jak i pomoc indywidualna udzielane na szkolenia muszą spełniać wszystkie warunki przedstawione w ustępach od 2 do 7.
2. Tam, gdzie pomoc udzielana jest na szkolenia specjalistyczne, jej natężenie nie przekroczy 25% w przypadku dużych firm oraz 35% w przypadku firm małych i średnich.
Natężenie to zwiększy się o pięć punktów procentowych dla firm znajdujących się na obszarach, które kwalifikują się do przyznania pomocy regionalnej stosownie do Artykułu 87 ust. 3 lit. c) Traktatu lub o dziesięć punktów procentowych dla firm znajdujących się na obszarach które kwalifikują się do przyznania pomocy regionalnej stosownie do Artykułu 87 ust. 3 lit. a) Traktatu.
3. Tam, gdzie pomoc udzielana jest na szkolenia ogólne, jej natężenie nie przekroczy 50% w przypadku dużych firm oraz 70% w przypadku firm małych i średnich.
Natężenie to zwiększy się o pięć punktów procentowych dla firm znajdujących się na obszarach, które kwalifikują się do przyznania pomocy regionalnej stosownie do Artykułu 87 ust. 3 lit. c) Traktatu lub o dziesięć punktów procentowych dla firm znajdujących się na obszarach które kwalifikują się do przyznania pomocy regionalnej stosownie do Artykułu 87 ust. 3 lit. a) Traktatu.
4. W przypadku, gdy szkolenia udzielane są pracownikom niepełnosprawnym, maksymalne natężenia pomocy, o których mowa w ustępach 2 i 3 wzrosną o 10 punktów procentowych.
5. W przypadkach, gdy projekt pomocy dotyczy zarówno szkoleń specjalistycznych, jak i ogólnych, których nie będzie można rozdzielić celem wyliczenia natężenia pomocy oraz tam, gdzie specjalistycznego lub ogólnego charakteru projektu pomocy szkoleniowej nie można ustalić, należy przyjąć natężenie pomocy zastosowane dla szkolenia specjalistycznego, stosownie do ustępu 2.
6. W przypadku, gdy pomoc jest przyznawana w branży transportu morskiego, może ona osiągnąć natężenie 100-procentowe, bez względu na to, czy projekt szkoleniowy dotyczy szkolenia specjalistycznego, czy też ogólnego pod warunkiem, że spełnione są następujące warunki:
 - (a) osoba szkolona nie jest aktywnym członkiem załogi, lecz jest na pokładzie pracownikiem nieetatowym oraz
 - (b) szkolenie jest prowadzone na statkach pokładowych zarejestrowanych w rejestrze statków Wspólnoty.
7. Pierwszorzędne koszty projektu pomocy szkoleniowej są następujące:
 - (a) koszty kadry szkoleniowej;
 - (b) koszty podróży kadry szkoleniowej i osób szkolonych;
 - (c) inne koszty bieżące, w tym koszty materiałów i dostaw;
 - (d) amortyzacja narzędzi i wyposażenia w zakresie, w jakim są one wykorzystywane wyłącznie do projektu szkoleniowego;
 - (e) koszty poradnictwa i doradztwa w zakresie, w którym dotyczą projektu szkoleniowego;

- (f) koszty kadry szkoleniowej do sumy ogólnej kwoty pozostałych kosztów pierwszorzędnych o których była mowa w punktach od (a) do (e). Można tu wziąć pod uwagę tylko te godziny, w czasie których osoby szkolone faktycznie uczestniczą w szkoleniu, po potrąceniu jakichkolwiek godzin produkcyjnych lub ich ekwiwalentu.

Koszty pierwszorzędne będą poparte dowodami w postaci przejrzystych i posegregowanych dokumentów.

Artykuł 5

Pomoc indywidualna w dużych kwotach

Uruchomienie nie stosuje się w przypadku, gdy kwota pomocy przyznanej jednej firmie na pojedynczy projekt szkoleniowy przekracza 1.000.000 EURO.

Artykuł 6

Kumulacja

1. Ustalone w artykułach 4 i 5 pułapy pomocy stosują się bez względu na to, czy projekt finansowany jest całkowicie ze środków państwa, czy też jest częściowo finansowany przez Wspólnotę.
2. Pomoc uruchomiona na mocy niniejszego rozporządzenia nie będzie kumulowana z żadną inną pomocą państwa w rozumieniu Artykułu 87 ust. 1 Traktatu ani też z innymi źródłami finansowymi Wspólnoty w odniesieniu do tych samych kosztów pierwszorzędnych, jeżeli wynikiem tej kumulacji byłoby przekroczenie natężenia pomocy powyżej wartości ustalonych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 7

Przejrzystość i monitorowanie

1. W przypadku wdrażania programu pomocy lub też przyznania pomocy indywidualnej poza jakimkolwiek programem uruchomionym na mocy niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie prześlą Komisji, z zamiarem opublikowania jej w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, w ciągu 20 dni roboczych, zgodne z modelem przedstawionym w Załączniku II podsumowanie informacji dotyczącej tego rodzaju programu pomocy lub pomocy indywidualnej,.
2. Państwa członkowskie będą przetrzymywać szczegółowe rejestry programów pomocowych uruchomionych na mocy niniejszego rozporządzenia, pomocy indywidualnej udzielonej zgodnie z tymi programami oraz pomocy indywidualnej uruchomionej na mocy niniejszego rozporządzenia a przyznanej poza istniejącymi programami pomocowymi. Rejestry te zawierać będą wszelkie informacje niezbędne do ustalenia, że przedstawione w niniejszym rozporządzeniu warunki uruchomienia zostały

spełnione. Państwa członkowskie będą przetrzymywać szczegółowe rejestry dotyczące pomocy indywidualnej przez okres 10 lat od daty jej przyznania, jeśli zaś chodzi o program pomocowy – przez lat 10 od dnia, w którym przyznana została ostatnia pomoc indywidualna w ramach tego programu. Na pisemny wniosek Komisji państwo członkowskie przekaże jej w ciągu 20 dni roboczych lub w ciągu takiego dłuższego okresu czasu, jaki zostanie ustalony we wniosku, wszelkie informacje jakie Komisja uzna za niezbędne do oszacowania, czy warunki określone w niniejszym rozporządzeniu zostały spełnione.

3. Państwa członkowskie sporządzą raport dotyczący zastosowania niniejszego rozporządzenia w każdym roku kalendarzowym lub jego części, w których rozporządzenie to obowiązywało, w formie przedstawionej w Załączniku III, także w formie skomputeryzowanej. Państwa członkowskie przekażą ten raport Komisji nie później niż w trzy miesiące po upływie okresu, którego ten raport dotyczy.

Artykuł 8

Uzyskanie mocy obowiązującej i okres obowiązywania

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie 20 dnia po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.
Rozporządzenie pozostaje w mocy do dnia 31 grudnia 2006 roku.
2. Programy pomocowe uruchomione na mocy niniejszego rozporządzenia pozostaną uruchomione w ciągu 6-miesięcznego okresu dostosowawczego po upływie okresu obowiązywania.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 stycznia 2001 roku.

W imieniu Komisji
Mario MONTI
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Definicja małych i średnich przedsiębiorstw

(Wyciąg z zalecenia Komisji 96/280/WE z dnia 3 kwietnia 1996 roku, dotyczącego definicji małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. WE nr L 107, z 30.4.1996, str. 4))

Artykuł 1

1. Małe i średnie przedsiębiorstwa, zwane dalej „SME”, definiuje się jako przedsiębiorstwa, które:
 - zatrudniają mniej niż 250 pracowników
 - jedno z dwojga:
 - ich roczne obroty nie przekraczają 40 milionów EURO lub
 - ich suma bilansowa nie przekracza 27 milionów EURO
 - dostosowują się do kryterium niezależności, zgodnie z definicją w ustępie 3.
2. Tam, gdzie potrzebne jest rozróżnienie pomiędzy przedsiębiorstwami małymi i średnimi, „małe przedsiębiorstwo” definiuje się jako przedsiębiorstwo,:
 - które zatrudnia mniej niż 50 pracowników
 - jedno z dwojga:
 - jego roczne obroty nie przekraczają 7 milionów EURO lub
 - jego suma bilansowa nie przekracza 5 milionów EURO
 - dostosowują się do kryterium niezależności, zgodnie z definicją w ustępie 3.
3. Przedsiębiorstwa niezależne to takie, których 25 lub więcej procent kapitału bądź praw głosu nie znajduje się w posiadaniu jednej firmy lub w posiadaniu większej liczby firm wspólnie, których nie obejmuje definicja SME lub definicja małego przedsiębiorstwa. Proóg ten można przekroczyć w następujących dwóch przypadkach:
 - jeżeli przedsiębiorstwo znajduje się w posiadaniu korporacji prawa publicznego, spółek typu ‘venture capital’ lub inwestorów instytucjonalnych przy założeniu, że nikt nie pełni indywidualnej czy też zbiorowej kontroli nad przedsiębiorstwem;
 - jeżeli kapitał jest do tego stopnia rozdrobniony, iż nie można określić, kto jest jego właścicielem oraz jeżeli przedsiębiorstwo oświadcza, iż można w sposób prawnie uzasadniony przyjąć, że kapitał ten nie jest w posiadaniu jednej firmy lub większej liczby firm wspólnie w 25% lub więcej, nie obejmuje go definicja SME lub definicja małego przedsiębiorstwa.
4. Dla obliczenia progów o których mowa w ustępach 1 i 2 niezbędnym jest skumulowanie odpowiednich danych liczbowych dotyczących przedsiębiorstwa-beneficjanta oraz wszystkich przedsiębiorstw, które ono pośrednio lub bezpośrednio kontroluje dzięki posiadaniu 25 lub więcej procent kapitału bądź praw głosu.

5. Tam, gdzie niezbędnym jest wyróżnienie mikroprzedsiębiorstwa spośród innych SME, definiuje się je jako przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 10 pracowników.
6. W przypadku, gdy na koniec okresu obrachunkowego dane dotyczące przedsiębiorstwa przekraczają lub spadają poniżej określonych wyżej progu zatrudnienia lub pułapu finansowego, osiągnięcie lub strata statusu „SME”, „małego przedsiębiorstwa”, „średniego przedsiębiorstwa” czy też „mikroprzedsiębiorstwa” nastąpi tylko wtedy, jeśli zjawisko to powtórzy się w ciągu dwóch kolejnych lat.
7. Liczba zatrudnionych osób odpowiada liczbie „rocznych jednostek roboczych” (RJR), to jest liczbie pracowników zatrudnionych na pełnych etatach w ciągu jednego roku wraz z liczbą pracowników zatrudnionych na niepełnych etatach oraz liczbą pracowników sezonowych, które wyrażają się ułamkowymi częściami jednostek RJR. Rokiem bazowym, który jest w tym wypadku brany pod uwagę, jest ostatni zatwierdzony okres obrachunkowy.
8. Za obrót progowy oraz progową sumę bilansową uważa się wielkości osiągnięte na koniec ostatniego, 12-miesięcznego, zatwierdzonego okresu obrachunkowego. W przypadku przedsiębiorstw nowopowstałych, których rachunki nie zostały jeszcze zatwierdzone, należy zastosować progi oparte na godnych zaufania oszacowaniach dokonanych w ciągu roku finansowego.

ZAŁĄCZNIK II

Formularz informacji podsumowującej, jaki należy przekazać w przypadku wdrożenia programu pomocy uruchomionego na mocy niniejszego rozporządzenia oraz w przypadku przyznania będącej poza programem pomocy indywidualnej uruchomionej na mocy niniejszego rozporządzenia

Informacja podsumowująca pomoc państwową, przyznaną na mocy rozporządzenia Komisji (WE) Nr 68/2001

Informacja którą należy podać	Uwagi wyjaśniające
Państwo członkowskie	
Region	Podać nazwę regionu w przypadku, gdy zostaje przyznana przez władze regionalne
Nazwa programu pomocowego lub nazwa firmy otrzymującej pomoc indywidualną	Podać nazwę programu pomocowego, a w przypadku pomocy indywidualnej – nazwę firmy-beneficjanta. W tym ostatnim przypadku nie ma potrzeby tworzenia później raportu rocznego!
Podstawa prawna	Wskazać precyzyjnie podstawę prawną w danym kraju dotyczącą programu pomocowego lub pomocy indywidualnej
Planowane w ramach programu roczne nakłady lub ogólna kwota przyznanej firmie pomocy indywidualnej	Kwoty powinny zostać podane w euro lub, jeśli to potrzebne, w walucie danego państwa. W przypadku programu pomocowego: wskazać roczną ogólną kwotę nakładów przewidzianych w budżecie lub szacowanych rocznych strat podatkowych dla państwa z tytułu wszystkich instrumentów pomocowych zawartych w programie. W przypadku przyznania pomocy indywidualnej: wskazać roczną ogólną kwotę pomocy / strat podatkowych. Jeśli to potrzebne określić też, przez ile lat pomoc będzie ratalnie wypłacana lub przez ile lat ponoszone będą straty podatkowe. Jeśli chodzi o gwarancje, w obu przypadkach określić kwoty (maksymalne) gwarantowanych pożyczek
Maksymalne natężenie pomocy	Określić maksymalne natężenie pomocy lub maksymalną kwotę pomocy przypadającą na wskazaną pozycję
Data wdrożenia	Określić datę od której przyznana może zostać pomoc w ramach programu lub datę przyznania pomocy indywidualnej
Okres trwania programu lub przyznania pomocy indywidualnej	Określić datę (miesiąc i rok), do której może zostać przyznana pomoc w ramach programu lub w przypadku pomocy indywidualnej oraz, jeśli to potrzebne, oczekiwaną datę (miesiąc i rok) wypłacenia ostatniej raty
Cel przyznania pomocy	W przypadku pomocy na cele szkoleniowe określ, czy chodzi o szkolenie specjalistyczne czy ogólne. W przypadku szkolenia ogólnego należy dołączyć dokumenty (np. opis przebiegu szkolenia) dowodzące, iż szkolenie można zakwalifikować jako ogólne.

<p>Branże gospodarki, których dotyczy pomoc:</p> <p>☐ Wszystkie branże</p> <p>lub</p> <p>☐ Rolnictwo</p> <p>☐ Rybołówstwo i hydroponika</p> <p>☐ Górnictwo węglowe</p> <p>☐ Wszystkie branże wytwórcze</p> <p>lub</p> <p>☐ Huty stali</p> <p>☐ Przemysł stoczniowy</p> <p>☐ Włókna syntetyczne</p> <p>☐ Przemysł samochodowy</p> <p>☐ Inne branże wytwórcze</p> <p>☐ Wszystkie branże usługowe</p> <p>lub</p> <p>☐ Transport morski</p> <p>☐ Inne usługi transportowe</p> <p>☐ Usługi finansowe</p> <p>☐ Inne usługi</p> <p>Uwagi:</p>	<p>Należy dokonać wyboru z listy</p>
<p>Nazwa i adres instytucji przyznającej pomoc</p>	
<p>Inne informacje</p>	

ZAŁĄCZNIK III

Formularz raportu okresowego, który należy przekazać Komisji

Forma raportu rocznego dotyczącego programów pomocowych uruchomionych na podstawie przepisu uruchomienia grupowego przyjętego stosownie do Artykułu 1 rozporządzenia Rady (WE) Nr 994/98

Nakazuje się aby państwa członkowskie stosowały przedstawioną poniżej formę do sporządzenia, zgodnie z przepisem uruchomienia grupowego, wymaganego przez Komisję raportu przyjętego na podstawie rozporządzenia Rady (WE) Nr 994/98.

Raporty powinny być ponadto przekazywane w formie komputerowej.

Informacje wymagane w przypadku wszystkich programów pomocowych uruchomionych na podstawie przepisu uruchomienia grupowego przyjętego stosownie do Artykułu 1 rozporządzenia Rady (WE) Nr 994/98.

1. Nazwa programu pomocowego.
2. Stosowany przez Komisję przepis uruchomienia grupowego
3. Nakłady

Dla każdego narzędzia pomocy, zarówno w ramach programu, jak i pomocy indywidualnej (np. subwencji, niskoprocentowanej pożyczki itd.) należy podać osobną kwotę. Kwoty te należy przedstawiać w euro lub, jeśli to potrzebne, w walucie danego państwa. Należy podać roczne straty podatkowe dla państwa. Jeśli dokładne liczby nie są znane, należy podać kwoty szacunkowe.

Powyższe kwoty nakładów powinny być przekazywane na następującej podstawie:

w przypadku roku poddanego badaniu należy podać, oddzielnie dla każdego narzędzia pomocy w ramach programu (np. subwencji, niskoprocentowanej pożyczki itd.), co następuje:

- 3.1. kwoty zaangażowane, (szacowane) straty podatkowe dla państwa lub inne zaniechane przychody, dane o gwarancjach itd. dotyczące nowych projektów, które mają być wspomagane. W przypadku programów gwarancyjnych należy podać ogólną kwotę wydanych nowych gwarancji;
- 3.2. kwoty faktycznych płatności, (szacowane) straty podatkowe dla państwa lub inne zaniechane przychody, dane o gwarancjach itd. dla bieżących i nowych projektów. W przypadku programów gwarancyjnych należy podać: ogólną kwotę niezrealizowanych gwarancji, dochody z tytułu premii, kwoty odzyskane, wypłacone odszkodowania, wynik operacyjny programu w badanym roku;
- 3.3. liczbę wspomaganych nowych projektów;

- 3.4. szacowaną ogólną liczbę miejsc pracy, powstałych lub utrzymywanych dzięki nowym projektom (jeśli należy ją podawać);
- 3.5. szacowaną ogólną kwotę inwestycji, wspomaganych dzięki nowym projektom;
- 3.6. strukturę regionalną kwot z punktu 3.1, albo z podziałem na regiony zgodnie z definicją NUTS ⁽⁶⁾ poziom 2 albo zgodnie z poniższą listą albo dla regionów z Artykułu 87 ust. 3 lit. a), dla regionów z Artykułu 87 ust. 3 lit. c) i dla regionów nie wspomaganych.
- 3.7. strukturę branżową kwot z punktu 3.1 według branż firm-beneficjentów działań (jeśli pomoc dotyczy więcej niż jednej branży, należy podać udział każdej z branż w całości pomocy):
- Rolnictwo
 - Rybołówstwo i/lub hydroponika
 - Górnictwo węglowe
 - branże wytwórcze
w tym:
 - Przemysł stalowy
 - Przemysł stoczniowy
 - Przemysł włókien syntetycznych
 - Przemysł samochodowy
 - Inne branże wytwórcze (należy wymienić)
 - branże usługowe
w tym:
 - Transport morski
 - Inne usługi transportowe
 - Usługi finansowe
 - Inne usługi (należy wymienić)
4. Pozostałe informacje i uwagi.

⁶ NUTS to w WE terminologia jednostek terytorialnych dla celów statystycznych.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) Nr 69/2001
z dnia 12 stycznia 2001 roku
w sprawie zastosowania artykułów 87 i 88 Traktatu o Wspólnocie Europejskiej do
pomocy *de minimis*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,
uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 roku o zastosowaniu
artykułów 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do pewnych kategorii
horyzontalnej pomocy państwa ⁽¹⁾, a w szczególności artykułu 2 tegoż rozporządzenia,

po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 994/98 upoważnia Komisję do ustalenia w rozporządzeniu progu, poniżej którego uważa się, iż przedsięwzięcia pomocowe nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w artykule 87 ust.1 Traktatu i dlatego nie podlegają procedurze formalnego powiadomienia, przewidzianej w artykule 88 ust.3 Traktatu.
- (2) Komisja zastosowała artykuły 87 i 88 Traktatu, a w szczególności wyjaśniła, w wielu swych decyzjach, pojęcie pomocy w rozumieniu artykułu 87 ust.1 Traktatu. Komisja określiła również swą politykę w stosunku do pułapu *de minimis* – zgodnie z nią można uważać, że artykuł 87 ust.1 nie stosuje się ostatnio w notyfikacji o regule *de minimis* do pomocy państwa ⁽³⁾. W świetle powyższego oraz mając na celu zwiększenie przejrzystości i prawnej pewności, krokiem właściwym jest aby reguła *de minimis* została powołana w rozporządzeniu.
- (3) W kontekście specjalnych reguł, które stosują się w branżach rolniczej, rybołówstwa i hydroponiki oraz w transporcie oraz biorąc pod uwagę ryzyko, iż nawet niewielkie kwoty pomocy mogłyby wypełnić kryteria artykułu 87 ust.1 Traktatu w tych branżach, uważa się za właściwe, aby niniejsze rozporządzenie nie stosowało się do tych branż.
- (4) W świetle umowy Światowej Organizacji Handlu (WTO) o subsydiach i kryteriach wyrównawczych ⁽⁴⁾, niniejsze rozporządzenie nie uruchamia pomocy eksportowej lub pomocy dla faworyzowania produktów krajowych nad produktami importowanymi. Pomoc na pokrycie kosztów uczestnictwa w targach handlowych, bądź szkoleniach lub też kosztów usług konsultingowych potrzebnych do wypromowania nowego produktu lub wypromowania produktu już istniejącego ale na nowym rynku nie stanowi zwykle pomocy eksportowej.
- (5) W świetle doświadczeń Komisji można uznać, że pomoc nie przekraczająca pułapu 100.000 EURO w dowolnie określonym okresie trzech lat nie wpływa na handel

¹ Dz.U. WE nr L 142, z 14.05.1998, str. 1

² Dz.U. WE nr C 89, z 28.03.2000, str.15

³ Dz.U. WE nr C 68, z 06.03.1996, str.9

⁴ Dz.U. nr L 336, z 23.12.1994, str.156

między państwami członkowskimi i/lub nie wypacza bądź nie zagraża zachwianiem równowagi konkurencyjnej i dlatego nie podlega postanowieniom artykułu 87 ust.1 Traktatu. Wspomniany wyżej okres trzech lat ma charakter ruchomy, tak więc w każdym przypadku przyznania nowej pomocy *de minimis* należy określić ogólną kwotę pomocy *de minimis* przyznaną w ciągu poprzednich trzech lat. Za datę przyznania pomocy *de minimis* należy uznać moment, w którym beneficjentowi zostało nadane prawo przyjęcia pomocy. Reguła *de minimis* nie narusza możliwości otrzymania przez przedsiębiorstwo pomocy państwa zaaprobowanej przez Komisję lub objętej rozporządzeniem o uruchomieniu grupowym.

- (6) Uważa się, iż dla przejrzystości, równego traktowania oraz prawidłowego zastosowania pułapu *de minimis* państwa członkowskie powinny stosować tę samą metodę obliczeń. Uważa się również, że aby te obliczenia ułatwić oraz zgodnie z bieżącą praktyką stosowania reguły *de minimis*, kwoty przyznanej pomocy, które nie przybierają formy subwencji gotówkowej powinny być przeliczane na subwencyjny ekwiwalent pomocy brutto. Wyliczenie subwencyjnego ekwiwalentu pomocy płatnej ratalnie oraz wyliczenie kwoty pomocy w formie pożyczki udzielanej na warunkach ulgowych wymaga zastosowania stóp procentowych obowiązujących na rynku w okresie subwencji. Mając na względzie jednolite, przejrzyste i proste zastosowanie reguł pomocy państwowej, rynkowe stopy procentowe stosowane dla celów tego rozporządzenia powinny być uważane za stopy bazowe pod warunkiem, że w przypadku pożyczki na warunkach ulgowych, pożyczka ta winna być poparta standardowymi zabezpieczeniami i nie powinna pociągać za sobą nadmiernego ryzyka. Za stopy bazowe powinno się uważać te, które Komisja wyznacza okresowo na podstawie obiektywnych kryteriów i które są następnie publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* oraz w Internecie.
- (7) Komisja ma obowiązek zagwarantować, że reguły pomocy państwa są respektowane, a w szczególności, że stosuje się do nich pomoc przyznana zgodnie z regułami *de minimis*. Zgodnie z zasadą kooperacji przedstawioną w artykule 10 Traktatu państwa członkowskie powinny ułatwić osiągnięcie tego celu poprzez ustanowienie niezbędnego mechanizmu gwarantującego, że ogólna kwota pomocy przyznanej temu samemu beneficjentowi zgodnie z regułą *de minimis* nie przekracza pułapu 100.000 EURO w okresie trzech lat. W tym celu państwa członkowskie, po przyznaniu pomocy *de minimis*, powinny poinformować zainteresowane przedsiębiorstwo, że pomoc ma charakter *de minimis*, otrzymać pełną informację o innych faktach pomocy *de minimis* które miały miejsce w ciągu ostatnich trzech lat i ostrożnie sprawdzić, czy przyznanie nowej pomocy *de minimis* nie spowoduje przekroczenia pułapu *de minimis*. Z drugiej strony, respektowanie wysokości pułapu może być również zagwarantowane przy pomocy wykazu centralnego.
- (8) Zważywszy na doświadczenie Komisji, a w szczególności częstotliwość, z jaką Komisja musi poddawać rewizji politykę pomocową państw, stosownym będzie ograniczenie okresu stosowania niniejszego rozporządzenia. W przypadku, gdy rozporządzenie utraci ważność i nie zostanie ono przedłużone państwa członkowskie powinny dysponować sześciomiesięcznym okresem dostosowania, jeśli chodzi o programy pomocowe *de minimis* objęte niniejszym rozporządzeniem.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznawanych przedsiębiorstwom we wszystkich branżach z wyłączeniem:

- (a) Branży transportowej oraz działalności związanej z produkcją, przetwarzaniem i marketingiem produktów o których mowa w Załączniku I do Traktatu;
- (b) pomocy udzielanej dla działalności związanej z eksportem, a mianowicie pomocy związanej bezpośrednio z ilością eksportowanych produktów, ustanowieniem i obsługą sieci dystrybucji lub kosztami bieżącymi działalności eksportowej;
- (c) pomocy uwarunkowanej użyciem towarów produkcji rodzimej ponad towarami importowanymi.

Artykuł 2

Pomoc *de minimis*

1. W przypadku, gdy przedsięwzięcia pomocowe spełnią warunki przedstawione w ustępach 2 i 3 uważać się będzie, iż nie uwzględniły one wszystkich kryteriów artykułu 87 ust. 1 Traktatu i z tego względu nie podlega wymogowi formalnego powiadomienia z artykułu 88 ust.3 Traktatu.
2. Ogólna kwota pomocy *de minimis* przyznana jakimkolwiek przedsiębiorstwu nie przekroczy 100.000 EURO w którymkolwiek okresie trzech lat. Pułap ten stosuje się bez względu na formę pomocy i jej cel.
3. Pułap określony w ustępie 2 wyrażony jest jako subwencja gotówkowa. Wszystkie użyte wartości są wartościami brutto, to znaczy nie uwzględniającymi potrąceń z tytułu podatków bezpośrednich. W przypadku, gdy pomoc udzielana jest w formie innej niż subwencja, kwota pomocy będzie stanowić subwencyjny ekwiwalent pomocy brutto.

Pomoc wypłacana w ratach będzie zdyskontowana do wartości w momencie przyznania subwencji. Stopa procentowa zastosowana do celów dyskontowych oraz do wyliczenia kwoty pomocy w przypadku pożyczki na warunkach ulgowych będzie stopą bazową stosowaną w momencie przyznania subwencji.

Artykuł 3

Kumulacja i monitorowanie

1. W przypadku, gdy państwo członkowskie przyznaje przedsiębiorstwu pomoc *de minimis*, powinno ono poinformować zainteresowane przedsiębiorstwo, że pomoc ma charakter *de minimis* i otrzymać odeń pełną informację o innych faktach pomocy *de minimis* które miały miejsce w ciągu ostatnich trzech lat.

Państwo członkowskie może przyznać nową pomoc *de minimis* po sprawdzeniu, że nie podniesie ona ogólnej kwoty pomocy *de minimis* otrzymanej przez przedsiębiorstwo w okresie trzech lat, do poziomu powyżej pułapu ustalonego w artykule 2 ust.2.

2. W przypadku, gdy państwo członkowskie ustanowiło centralny rejestr pomocy *de minimis*, zawierający pełną informację dotyczącą wszystkich faktów pomocy *de minimis* przyznanej przez jakikolwiek organ władzy znajdujący się w tym państwie członkowskim, od momentu, gdy rejestr obejmuje okres trzech lat, nie stosuje się dłużej wymóg przedstawiony w pierwszym punkcie ustępu 1.
3. Państwo członkowskie rejestrują i opracowują wszystkie informacje dotyczące zastosowania niniejszego rozporządzenia. Rejestry te zawierają wszelkie informacje potrzebne do wykazania, że warunki niniejszego rozporządzenia są respektowane. Rejestry dotyczące indywidualnej pomocy *de minimis* są przetrzymywane przez okres 10 lat od daty jej przyznania, jeśli zaś chodzi o program pomocy *de minimis* – przez lat 10 od dnia, w którym przyznana została ostatnia pomoc indywidualna w ramach tego programu. Na pisemny wniosek Komisji państwo członkowskie przekaże jej w ciągu 20 dni roboczych lub w ciągu takiego, dłuższego okresu czasu, jaki zostanie ustalony we wniosku, wszelkie informacje jakie Komisja uzna za niezbędne do oszacowania, czy warunki określone w niniejszym rozporządzeniu zostały spełnione, w szczególności ogólne kwoty pomocy *de minimis* otrzymanej przez każde z przedsiębiorstw.

Artykuł 4

Uzyskanie mocy obowiązującej i okres obowiązywania

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie 20 dnia po dacie opublikowania go w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Rozporządzenie pozostaje w mocy do dnia 31 grudnia 2006 roku.

2. Programy pomocy *de minimis* uruchomione na mocy niniejszego rozporządzenia pozostaną uruchomione w ciągu 6-miesięcznego okresu dostosowawczego po upływie okresu obowiązywania.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 stycznia 2001 roku.

W imieniu Komisji
Mario MONTI
Członek Komisji

Art. 87 (92) Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską

1. Z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w niniejszym Traktacie jest nie do pogodzenia z regułami wspólnego rynku – w zakresie, w jakim narusza wymianę między Państwami Członkowskimi – wszelka pomoc udzielana przez Państwo lub ze źródeł państwowych, bez względu na formę, która przez uprzywilejowanie niektórych przedsiębiorstw lub niektórych gałęzi produkcji zakłóca konkurencję lub grozi jej zakłóceniem.
2. Zgodna z regułami wspólnego rynku jest pomoc:
 - a) o charakterze socjalnym dla indywidualnych konsumentów, pod warunkiem, że jest przyznawana bez dyskryminacji ze względu na pochodzenie towaru;
 - b) w celu naprawienia szkód wyrządzonych przez klęski żywiołowe lub inne nadzwyczajne wydarzenia;
 - c) przyznawana dla pewnych regionów Republiki Federalnej Niemiec, szczególnie dotkniętych podziałem Niemiec, w zakresie niezbędnym do wyrównania strat gospodarczych spowodowanych przez ten podział.
3. Za zgodną z regułami wspólnego rynku może być uważana pomoc przeznaczona na:
 - a) rozwój gospodarczy tych regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski lub w których występuje niedostateczne zatrudnienie;
 - b) realizację projektów posiadających ogólnoeuropejskie znaczenie lub na zapobieżenie poważnym zakłóceniom w gospodarce któregoś Państwa Członkowskiego;
 - c) ułatwianie rozwoju pewnych form działalności lub pewnych regionów gospodarczych, jeżeli nie zmienia warunków wymiany w zakresie naruszającym wspólny interes;
 - d) wspierania kultury i ochronę dziedzictwa narodowego, jeżeli nie wpływa na warunki handlu i konkurencję we Wspólnocie w sposób sprzeczny ze wspólnym interesem; oraz
 - e) inne jej rodzaje, które ustalone zostaną decyzją Rady podjętą na wniosek Komisji większością kwalifikowaną.

Art. 88 (93) Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską

1. Komisja we współpracy z Państwami Członkowskimi przeprowadza stały przegląd systemów pomocy istniejących w tych Państwach. Proponuje im podjęcie właściwych środków niezbędnych do stopniowego rozwoju lub sprawnego działania wspólnego rynku.
2. Jeżeli po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia swoich uwag Komisja stwierdzi, że jakaś pomoc przyznana przez Państwo lub ze źródeł państwowych jest niezgodna z regułami wspólnego rynku w rozumieniu artykułu 87 lub jeżeli stosowanie tej

pomocy jest nadużywane, zadecyduje, że zainteresowane Państwo powinno jej zaprzestać w terminie ustalonym przez Komisję.

Jeżeli dane Państwo nie zastosuje się w wyznaczonym terminie do tej decyzji, Komisja lub każde inne Państwo zainteresowane może zwrócić się bezpośrednio do Trybunału Sprawiedliwości, odstępując od postanowień artykułów 226 i 227.

Na wniosek Państwa Członkowskiego Rada, działając jednomyślnie, może ustalić, że pomoc, którą to Państwo przyznaje lub zamierza przyznać, powinna być, odmiennie niż to postanawia artykuł 87 lub rozporządzenie przewidziane w artykule 89, traktowane jako zgodna z regułami wspólnego rynku, jeśli wyjątkowe okoliczności uzasadniają tego rodzaju decyzję. Jeżeli Komisja w sprawie tej pomocy rozpoczęła już postępowanie przewidziane w pierwszym akapicie niniejszego ustępu, postępowanie to – na wniosek zainteresowanego Państwa skierowany do Rady – zostanie zawieszony aż do zajęcia stanowiska przez Radę.

Jeżeli jednak Rada nie zajmie stanowiska w ciągu trzech miesięcy od daty wniosku, decyzja zostanie podjęta przez Komisję.

3. W terminie odpowiednim dla przedstawienia swych uwag Komisja jest zawiadamiana o projektach przyznania pomocy lub jej zmiany. Jeżeli uzna ona, że dany projekt jest niezgodny z regułami wspólnego rynku w rozumieniu artykułu 87, bezzwłocznie podejmuje postępowanie przewidziane w ustępie 2. Zainteresowane Państwo Członkowskie nie może przystąpić do realizacji projektowanych środków, dopóki w postępowaniu tym nie zostanie podjęta ostateczna decyzja.

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW
DO
PROJEKTU USTAWY
O
WARUNKACH DOPUSZCZALNOŚCI I NADZOROWANIU POMOCY
PUBLICZNEJ DLA PRZEDSIĘBIORCÓW

przyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 30 kwietnia 2002 r.

Obszar Negocjacyjny: „Polityka konkurencji”
Narodowy Program Przygotowania do Członkostwa Polski w Unii Europejskiej
Rozdział 6, priorytet 6.2

1.	Deklaracja dotycząca dostosowawczego charakteru projektu ustawy wraz z uzasadnieniem jego dostosowawczego charakteru
2.	Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem i projektami podstawowych aktów wykonawczych
3.	Zestawienie przepisów dostosowujących projektowanej ustawy z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej (tabela zgodności)
4.	Opinia Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wydana dnia 14 maja 2002r.
5.	Tłumaczenia następujących aktów prawa Unii Europejskiej, w wersji papierowej i elektronicznej: <ol style="list-style-type: none">1. ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) Nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 roku w sprawie zastosowania artykułów 87 i 88 Traktatu o Wspólnocie Europejskiej do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw2. ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) Nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 roku w sprawie zastosowania artykułów 87 i 88 Traktatu o Wspólnocie Europejskiej do pomocy na cele szkoleniowe3. ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) Nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 roku w sprawie zastosowania artykułów 87 i 88 Traktatu o Wspólnocie Europejskiej do pomocy <i>de minimis</i>4. ROZPORZĄDZENIE RADY (EC) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 roku określające szczegółowe zasady stosowania Artykułu 93 Traktatu o WE,5. Art. 87 (92) oraz art. 88 (93) Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską